

ACHTENTWINTIGSTE HOOFDSTUK

EXODUS 28:1-43

De Leer van de Naasteliefde en van het Geloof

9796. Wanneer het bekend is, wat de innerlijke mens is en wat de uiterlijke, kan men weten vanwaar het verstand van het ware en de wil van het goede is.

9797. Voor zoveel als de innerlijke mens is geopend naar de hemel, dus tot de Heer, voor zoveel is hij in het licht van de hemel, dus voor zoveel in het verstand van het ware. Het licht van de hemel is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer; door dit verlicht worden is het ware verstaan.

9798. Voor zoveel als de innerlijke mens is geopend tot de Heer en de uiterlijke er aan is ondergeordend, voor zoveel is hij in het vuur van de hemel, dus voor zoveel in de wil van het goede; het vuur van de hemel is de Goddelijke Liefde voortgaande uit de Heer; door dit ontstoken worden, is het goede willen.

9799. Het is dus het verstand van het ware, de waarheden uit het Woord te zien vanuit de verlichting uit de Heer; en het is de wil om het goede, dus die dingen ervan te willen vanuit aandoening.

9800. Zij die in de liefde tot en in het geloof in de Heer zijn en in de liefde jegens de naaste, zijn in het verstand van het ware en in de wil van het goede; want bij hen is de opneming van het goede en het ware, die uit de Heer zijn.

9801. Voor zoveel echter als de innerlijke mens is gesloten naar de hemel en de Heer, voor zoveel is hij in de koude en in de donkerheid ten aanzien van de dingen die van de hemel zijn. En voor zoveel als dan de uiterlijke mens is geopend naar de wereld, voor zoveel denkt hij het valse en wil hij het boze; en dus is hij waanzinnig. Het licht van de wereld immers bij hem blust het vuur van het leven van de hemel uit. En het vuur van het leven van de wereld blust het vuur van het leven van de hemel uit.

9802. Zij die in de zelfliefde zijn en in de overreding van het inzicht en van de wijsheid uit henzelf, zijn in zo'n donkerheid en koude.

9803. Daaruit blijkt, dat inzichtsvol en wijs zijn, niet is veel dingen die van de wereld zijn verstaan en daarin wijs zijn, maar de dingen die van de hemel zijn, verstaan en willen. Want er zijn mensen die veel dingen die van de wereld zijn, verstaan en daarin wijs zijn en toch niet de dingen die van de hemel zijn geloven, noch ze willen, dus waanzinnig zijn. Dezen zijn het, van wie de Heer zegt, bij Mattheüs: 'Ik spreek door gelijkenissen, omdat zij ziende niet zien en horende niet horen, noch verstaan', (Mattheüs 13:13). En bij Johannes: '*De wereld kan de Geest der waarheid niet ontvangen, aangezien zij Hem niet ziet en Hem niet kent*', (Johannes 14:17).

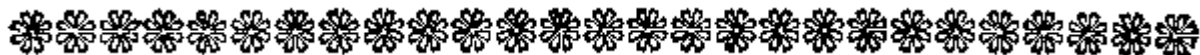
EXODUS 28 : 1 – 43

1. En gij, doe naderen tot u Aharon uw broeder en zijn zonen met hem, uit het midden der zonen Israëls, om Mij het priesterschap te bedienen, Aharon, Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar, de zonen van Aharon.
2. En gij zult maken klederen der heiligheid voor Aharon uw broeder, tot heerlijkheid en tot sieraad.
3. En gij zult spreken tot alle wijzen van hart, die Ik heb vervuld met de geest der wijsheid en zij zullen maken de klederen van Aharon, om hem te heiligen, om Mij het priesterschap te bedienen.
4. En dit zijn de klederen die zij zullen maken: een borstlap en een efod en een mantel en een geruite rok, een tulband en een bandelier [gordel]; en zij zullen maken klederen der heiligheid voor Aharon uw broeder en voor zijn zonen, om Mij het priesterschap te bedienen.
5. En zij zullen nemen goud en hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en fijn lijnwaad.
6. En zij zullen maken de efod van goud, hemelsblauw en purper, dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad, van het werk van een uitdenker.
7. Twee schouders verbonden zal hij hebben aan zijn twee uiteinden zodat hij zal worden verbonden.
8. En de gordel van zijn Efod, die er op is, volgens zijn werk, zal uit dezelve zijn, van goud, hemelsblauw en purper en dubbel gedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad.
9. En gij zult nemen twee stenen van Sjoham [onyx] en daarin graveren de namen van de zonen Israëls.
10. Zes van hun namen op de ene steen en de zes overige namen op de andere steen, volgens hun geslachten.
11. Naar het werk van een steenbewerker, zoals de graveringen van een zegel zult gij graveren de twee stenen met de namen der zonen Israëls, omgeven met vattingen van goud zult gij ze maken.
12. En gij zult zetten de twee stenen op de schouders van de efod, stenen der gedachtenis voor de zonen Israëls; en voeren zal Aharon hun namen vóór Jehovah op zijn twee schouders ter gedachtenis.
13. En gij zult maken vattingen van goud.
14. En twee ketentjes van zuiver goud, aan de grenzen zult gij die maken, met koordwerk; en gij zult geven de gedraaide ketentjes van de koorden op de vattingen
15. En gij zult maken een borstlap des gericht, een werk van een uitdenker, zoals het werk van de efod zult gij die maken, van goud, hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad, maken zult gij die.
16. Vierkant zal hij zijn, verdubbeld [dubbelgevouwen], een span zijn lengte en een span zijn breedte.
17. En vullen zult gij hem met een vulling van edelsteen; vier rijen van steen, een rij: een robijn, een topaas, een karbonkel, de ene rij.
18. En de tweede rij: een chrysopraas [smaragd], een saffier en een diamant.
19. En de derde rij: een cyaan [hyacint], een agaath en een amethyst.
20. En de vierde rij: een Tharsis [turkoois], en een Sjoham [sardonyx] en een jaspis; ingevat met goud zullen zij zijn in hun vullingen.
21. En de stenen zullen zijn met de namen van de zonen Israëls, twaalf met hun namen, met de graveringen van een zegel, voor ieder met zijn naam, zij zullen zijn voor de twaalf stammen.

22. En gij zult maken op de borstlap ketentjes met gedraaid koordwerk, van zuiver goud.
23. En gij zult maken op de borstlap, twee ringen van goud en gij zult vastmaken de twee ringen op de twee uiteinden van de borstlap.
24. En gij zult vastmaken de twee koorden van goud op de twee ringen aan de uiteinden van de borstlap.
25. En de twee uiteinden van de twee koorden zult gij geven op de twee vattingen en gij zult geven op de schouders van de efod tegenover de aangezichten ervan.
26. En gij zult maken twee andere ringen van goud en die zetten op de twee uiteinden van de borstlap op de zoom ervan, die is aan deze zijde van de efod inwaarts [aan de binnekant].
27. En gij zult maken nog twee ringen van goud; en gij zult die vastmaken op de twee schouders van de efod, beneden tegenover de aangezichten [voorkant] ervan, tegen de voege [samenvoeging] ervan boven de gordel van de efod.
28. En zij zullen vastbinden de borstlap met zijn ringen aan de ringen van de efod hechten met een hemelsblauwe draad, om te zijn op de gordel van de efod; ook zal de borstlap niet wijken [losraken] van op de efod.
29. En dragen zal Aharon de namen van de zonen Israëls in de borstlap van het gericht op zijn hart bij zijn binnentreden tot het Heilige, ter gedachtenis vóór Jehovah voortdurend.
30. En gij zult geven in de borstlap van het gericht de urim en de thumim, en zij zullen op het hart van Aharon zijn bij zijn binnentreden vóór Jehovah; en dragen zal Aharon het gericht van de zonen Israëls op zijn hart vóór Jehovah voortdurend.
31. En gij zult maken de mantel van de efod, gans van hemelsblauw.
32. En er zal zijn een halsopening voor het hoofd ervan in het midden ervan; een lip [zoom] zal er zijn voor de opening ervan rondom, een werk van een wever, zoals de opening van een pantser zal hij hebben, opdat hij niet zal worden gescheurd.
33. En gij zult maken op de franjes ervan granaatappelen van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken op zijn franjes rondom; en schelletjes van goud in het midden ervan rondom.
34. Een schelletje van goud en een granaatappel, dan weer een schelletje van goud en een granaatappel, op de franjes van de mantel rondom.
35. En hij zal zijn op Aharon om te bedienen en gehoord zal worden de stem [het geluid] ervan bij zijn binnentreden tot het Heilige vóór Jehovah en bij het uitgaan, opdat hij niet zal sterven.
36. En gij zult maken een plaat van zuiver goud en graveren daarin met de graving van een zegel: Heiligheid voor Jehovah.
37. En gij zult die hechten met een hemelsblauwe draad en zij zal zijn op de tulband, tegenover de aangezichten [aan de voorkant] van de tulband zal zij zijn.
38. En zij zal zijn op het hoofd van Aharon en dragen zal Aharon de ongerechtigheid van de heilige dingen, die zullen heiligen de zonen Israëls ten aanzien van al de gaven van hun heilige dingen; en zij zal zijn op zijn voorhoofd voortdurend, tot een welbehagen hun vóór Jehovah.
39. En geruit zult gij maken de rok van fijn lijnwaad en gij zult maken de tulband van fijn lijnwaad en een bandelier zult gij maken van het werk van een borduurder.
40. En voor de zonen van Aharon zult gij maken rokken en gij zult maken voor hen bandelieren en tiaren zult gij maken voor hen tot heerlijkheid en tot een sieraad.
41. En bekleeden zult gij daarmee Aharon uw broeder en zijn zonen met hem; en zalven zult gij hen en vullen hun hand; en heiligen zult gij hen en het priesterschap bedienen zullen zij Mij.

42. En maak voor hen onderbroeken van linnen om te bedekken het vlees der naaktheid, van de lenden en tot aan de dijen zullen zij zijn.

43. En zij zullen zijn op Aharon en op zijn zonen bij hun binnentreden tot de tent der samenkomst, of bij hun toetreden tot het altaar om te bedienen in het Heilige, opdat zij niet ongerechtigheid dragen en sterven; een inzetting der eeuw voor hem en voor zijn zaad na hem.

INHOUD

9804. Hier wordt gehandeld over de klederen der heiligheid waarmee Aharon en zijn zonen bekleed moesten worden, wanneer zij zouden bedienen; door het priesterschap, dat Aharon met zijn zonen zouden bedienen, werd de Heer uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk hemelse, namelijk het Goddelijk Goede in de hemel; en door zijn klederen werd uitgebeeld het Goddelijk Geestelijke, dus het Goddelijk Ware dat vanuit het Goede voortgaat.

DE INNERLIJKE ZIN

9805. vers 1,2. *En gij, doe naderen tot u Aharon uw broeder en zijn zonen met hem, uit het midden der zonen Israëls, om Mij het priesterschap te bedienen, Aharon, Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar, de zonen van Aharon. En gij zult maken klederen der heiligheid voor Aharon uw broeder, tot heerlijkheid en tot sieraad.*

En gij, doe naderen tot u Aharon uw broeder, betekent de verbinding van het Goddelijk Ware met het Goddelijk Goede, in het Goddelijk Menselijke van de Heer; en zijn zonen, betekent het Goddelijk Ware uit het Goddelijk Goede voortgaande; uit het midden van de zonen Israëls, betekent in de hemel en in de Kerk; om Mij het priesterschap te bedienen, betekent het uitbeeldende van de Heer; Aharon, betekent ten aanzien van het Goddelijk hemelse; Nadab en Abihu, betekent ten aanzien van het Goddelijk geestelijke daaruit; Eleazar en Ithamar, betekent ten aanzien van het Goddelijk natuurlijke; de zonen van Aharon betekent, die uit het Goddelijk hemelse voortgaan; en gij zult maken klederen der heiligheid voor Aharon uw broeder, betekent het uitbeeldende van het geestelijk rijk, toegevoegd aan het hemels rijk; tot heerlijkheid en tot sieraad, betekent om voor te stellen het Goddelijk Ware zodanig als het is in het geestelijk rijk toegevoegd aan het hemels rijk, in de innerlijke zin en in de uiterlijke en uitwendige vorm.

9806. En gij, doe naderen tot u Aharon uw broeder; dat dit de verbinding betekent van het Goddelijk Ware met het Goddelijk Goede in het Goddelijk Menselijke van de Heer, staat vast uit de uitbeelding van Mozes, die hier tot zich zou doen naderen Aharon, namelijk de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware, nrs. 6752, 6771, 7014, 9372; uit de betekenis van naderen, namelijk de verbinding en de tegenwoordigheid, nr. 9378; uit de uitbeelding van Aharon, namelijk de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede, waarover hierna; en uit de betekenis van de broeder, dus het goede, nrs. 3303, 3803, 3815, 4121, 4191, 5686, 5692, 6756.

Hieruit blijkt dat daarmee dat Mozes tot zich zou doen naderen Aharon zijn broeder, wordt aangeduid de verbinding van het Goddelijk Ware met het Goddelijk Goede in de Heer; dat

het is Zijn Goddelijk Menselijke, is omdat Dit Zelf het was, waarin die verbinding heeft plaatsgevonden.

De Heer immers had eerst Zijn Menselijke het Goddelijk Ware gemaakt en daarna het Goddelijk Goede, zie de nrs. 9199, 9315.

Dat Aharon was verkozen om het priesterschap te bedienen, had als oorzaak, dat hij de broeder van Mozes was; zo immers werd tegelijk het broederschap uitgebeeld van het Goddelijk Ware en het Goddelijk Goede in de hemel, want zoals eerder is gezegd, door Mozes werd het Goddelijk Ware uitgebeeld en door Aharon het Goddelijk Goede.

Alle dingen in het heelal, zowel in de hemel als in de wereld, hebben betrekking op het goede en het ware opdat zij iets zijn; het goede immers is het ‘zijn’ van het ware en het ware is het ‘bestaan’ van het goede, daarom ‘bestaat’ het goede zonder het ware niet en het ware zonder het goede ‘is’ niet.

Daaruit blijkt dat zij verbonden zullen zijn.

De verbinding ervan wordt in het Woord uitgebeeld door twee echtelieden en eveneens door twee broeders; door twee echtelieden, wanneer er wordt gehandeld over het hemels huwelijk, namelijk dat van het goede en het ware en over de opeenvolgende afleiding daaruit; door twee broeders, wanneer wordt gehandeld over de dubbele bediening, namelijk die van het gericht en van de eredienst.

Zij die de bediening van het gericht vervulden, werden rechters genoemd, daarna koningen; degenen echter die de bediening van de eredienst vervulden, werden priesters genoemd.

En omdat elk gericht plaatsvindt door het ware en elke eredienst plaatsvindt vanuit het goede, wordt daarom met de rechters in het Woord in de zin die los is van de persoon, het ware vanuit het goede aangeduid, maar met de koningen het ware waaruit het goede is; en met de priesters wordt het goede zelf aangeduid.

Vandaar is het dat de Heer in het Woord Rechter wordt genoemd en ook Profeet en tevens Koning, waar over het ware wordt gehandeld, maar Priester, waar wordt gehandeld over het goede; evenzo Christus, Gezalfde of Messias, wanneer wordt gehandeld over het ware, maar Jezus of Heiland, wanneer wordt gehandeld over het goede.

Vanwege deze broederschap, die van het ware is dat van het Gericht is en van het goede dat van de eredienst is, werd Aharon de broeder van Mozes, verkozen om het priesterschap te bedienen.

Dat met Aharon en zijn huis daarom het goede wordt aangeduid, staat vast bij David: *‘Israël, vertrouw op Jehovah; Deze is hun hulp en hun schild; Huis van Aharon, vertrouw op Jehovah; Deze is hun hulp en hun schild. Jehovah is onzer gedachtig geweest, Hij zal het huis van Israël zegenen’*, (Psalm 115:9,10,12). Bij dezelfde: *‘Laat Israël nu zeggen dat tot in het eeuwige Zijn barmhartigheid is; laten zij nu zeggen, het huis van Aharon, dat tot in het eeuwige Zijn barmhartigheid is’*, (Psalm 118:2,3).

Bij dezelfde: *‘O, huis van Israël, zegent Jehovah; o, huis van Aharon, zegent Jehovah’*, (Psalm 135:19); het huis van Israël staat voor hen die in waarheden zijn, het huis van Aharon voor hen die in goedheden zijn; want waar in het Woord wordt gehandeld over het ware, wordt ook gehandeld over het goede, ter wille van het hemels huwelijk, nrs. 9263, 9314.

Dat het huis van Israël degenen zijn die in waarheden zijn, zie de nrs. 5414, 5879, 5951, 7956, 8234.

Bij dezelfde: *‘Jehovah zond Mozes Zijn dienstknecht, Aharon die Hij had verkoren’*, (Psalm 105:26); Mozes wordt de dienstknecht genoemd, omdat van dienstknecht wordt gesproken met betrekking tot de ware dingen, nr. 3409 en de verkorene wordt gezegd vanwege het goede, nr. 3755.

Bij dezelfde: *‘Zie, hoe goed en verkwikkelijk is het dat broeders tezamen wonen; zoals goede olie op het hoofd, neerdalend tot de baard, de baard van Aharon, die neerdaalt op de mond [zoom] van zijn klederen’*, (Psalm 133:1-3).

Wie niet weet wat de broeder betekent en verder de olie, wat het hoofd, wat de baard, wat de klederen, en ook wat Aharon uitbeeldt, kan niet begrijpen waarom zulke dingen zijn vergeleken met de samenwoning van broeders, want wat heeft de olie die neerdaalt van het hoofd tot de baard van Aharon en van daar tot diens klederen, voor gelijkenis met de samenstemming van broeders; maar de gelijkenis van deze vergelijking blijkt uit de innerlijke zin, waarin wordt gehandeld over de invloeiing van het goede in de waarheden en zo wordt dus hun broederschap beschreven.

De olie immers is het goede, het hoofd van Aharon is het binnenste van het goede, de baard is het meest uitwendige en uiterlijke ervan, de klederen zijn de waarheden, neerdalen is de invloeiing.

Daaruit blijkt duidelijk, dat met die woorden de invloeiing van het goede wordt aangeduid vanuit het innerlijke tot het uiterlijke in de waarheden en daar de verbinding is.

Wie kan zonder de innerlijke zin zien, dat in die woorden een hemelse zin is.

Dat de olie het goede van de liefde is, zie de nrs. 886, 4582, 4638, 9780; dat het hoofd het binnenste is, nrs. 5328, 6436, 7859, 9656; dat de baard het meest uitwendige is, blijkt bij (Jesaja 7:20; 15:2; Jeremia 48:37; Ezechiël 5:1).

Dat de klederen de waarheden zijn, nrs. 2576, 4545, 4763, 5319, 5954, 6914, 6917, 9093, 9212, 9216; dat Aharon het hemels goede is, zie hierboven.

Daaruit, dat Aharon verkozen was om het priesterschap te vervullen, dus om de heiligste dingen te bedienen, kan men begrijpen hoe het was gesteld met de uitbeeldingen in de Joodse Kerk, namelijk dat zij niet de persoon hebben beschouwd die uitbeelde, maar de zaak die werd uitgebeeld; dus dat personen van wie de innerlijke dingen onrein waren, ja zelfs afgodisch, een heilige zaak, ja zelfs een allerheiligste zaak, konden uitbeelden, als slechts de uiterlijke dingen, wanneer zij in de eredienst ware, tot de heiligheid waren geschikt.

Hoedanig Aharon is geweest, kan hieruit vaststaan bij Mozes: *'Aharon nam uit de hand van de zonen Israëls het goud en formeerde dit met een griffie en hij maakte het tot een gegoten kalf; en Aharon bouwde ervoor een altaar en Aharon riep uit en hij zei: Een feest voor Jehovah morgen'*, (Exodus 32:4,5,25)

Elders bij dezelfde: *'Tegen Aharon was Jehovah zeer met toorn bewogen, om hem te verderven; maar ik bad ook voor Aharon te dien tijde'*, (Deuteronomium 9:20).

Dat de uitbeeldingen van de Kerk bij de Israëlitische en Joodse natie niet de personen hebben beschouwd, maar de zaken zelf, zie nr. 9229.

9807. En zijn zonen; dat dit betekent het Goddelijk Ware vanuit het Goddelijk Goede voortgaande, staat vast uit de betekenis van de zonen, namelijk de waarheden, nrs. 489, 491, 533, 1147, 2623, 2803, 2813, 3373, 3704; hier het Goddelijk Ware voortgaande uit het Goddelijk Goede van de Heer, omdat zij de zonen van Aharon waren en door Aharon werd, als hogepriester, de Heer uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Goede, zoals eerder is getoond.

Dat de zonen de waarheden zijn, komt omdat alle dingen in de innerlijke zin van het Woord geestelijke dingen zijn; en de zonen in de geestelijke zin zijn degenen die opnieuw worden geboren uit de Heer, dus die in de waarheden vanuit het goede zijn; dus los van de personen, de waarheden zelf die uit het goede zijn.

Dit wordt in het Woord verstaan onder de zonen Gods, de zonen des konings en de zonen des koninkrijks; zij zijn ook de zonen van de nieuwe geboorte of van de wederverwekking.

De waarheden ook en de goedheden bij de wederverwekte mens of opnieuw uit de Heer geboren mens, gedragen zich zoals families in een wijde en lange reeks uit één vader; er zijn er die daar betrekking hebben op kleinzonen en kleindochters, op schoonzonen en schoondochters en zo op aanverwantschappen van verscheidene graden en dus zo op verscheidene geslachten.

Het zijn de op die wijze geschikte waarheden en goedheden, die in de geestelijke zin de zonen, dochters, kleinzonen, kleindochters, schoonzonen en schoondochters, kortom de verwanten van verschillende graad en vandaar van verschillend geslacht zijn.

Dat de geestelijke geslachten in zo'n orde zijn, werd door levende ondervinding getoond en tegelijk werd gezegd, dat daarom de waarheden en de goedheden bij de wederverwekte mens in zo'n orde zijn, omdat de gezelschappen van engelen in de hemel van een zodanige orde zijn en de waarheden en goedheden bij de mens met die gezelschappen overeenstemmen; daarom is ook de mens, van wie de waarheden en de goedheden in zo'n overeenstemming zijn, de hemel in kleinste vorm.

Wie weet dat met de zonen de waarheden en met de dochters de goedheden worden aangeduid, kan verscheidene verborgenheden in het Woord zien, vooral in de profetische teksten, die anders verscholen zouden blijven; zoals ook wat in het bijzonder wordt verstaan onder de Zoon des Mensen, die de Heer Zich vaak in het Woord noemt.

Dat wordt verstaan het Goddelijk Ware, dat voortgaat uit Zijn Goddelijk Menselijke, staat vast uit de plaatsen waar Hij wordt genoemd, welke plaatsen mogen worden aangevoerd, opdat tegelijk wordt bevestigd dat de Zoon het Ware is, zoals bij Johannes: *'De schare zei tot Jezus: Hoe zegt Gij: De Zoon des Mensen moet worden verhoogd; wie is deze Zoon des Mensen, Jezus antwoordde hun: Nog een korte tijd is het Licht bij ulieden; wandelt terwijl gij het Licht hebt, opdat de duisternis u niet bevange; terwijl gij het Licht hebt, geloof in het Licht, opdat gij zonen van het Licht moogt zijn'*, (Johannes 12:34-36).

Hieruit blijkt, dat met de Zoon des Mensen iets eenders wordt aangeduid als met het Licht, want toen zij vroegen wie deze Zoon des Mensen was, antwoordde de Heer dat Hij Zelf het Licht was waarin zij zouden geloven; dat het Licht het Goddelijk Ware is, zie de nrs. 9548, 9684; dus eveneens de Zoon des Mensen.

Bij Lukas: *'Gezegend zijt gij, wanneer de mensen u haat toedragen ter oorzaak van de Zoon des Mensen'*, (Lukas 6:22); ter oorzaak van de Zoon des Mensen is vanwege het Goddelijk Ware, dat uit de Heer voortgaat.

Het Goddelijk Ware is het al van het geloof in en van de liefde tot de Heer; ter oorzaak daarvan gehaat worden, is de gezegendheid.

Bij dezelfde: *'De dagen zullen komen wanneer gij zult verlangen één der dagen van de Zoon des Mensen te zien maar gij zult niet zien; dan zullen zij tot u zeggen: Zie hier of zie daar; gaat niet heen, noch onderzoekt'*, (Lukas 17:22); verlangen één der dagen van de Zoon des Mensen te zien, is een staat van het Goddelijk Ware, die werkelijk is.

Daar wordt gehandeld over het einde van de Kerk, wanneer er niet langer enig geloof is omdat er geen naastenliefde is, in welke tijd al het echte Goddelijke Ware zal vergaan; en omdat het Goddelijk Ware wordt aangeduid met de Zoon des Mensen, wordt daarom gezegd: Dan zullen zij zeggen: Zie hier of zie daar; onderzoekt het niet, wat kan worden gezegd van het Goddelijk Ware uit de Heer, maar niet van de Heer Zelf.

Bij dezelfde: *'Wanneer de Zoon des Mensen komt, zal Hij geloof vinden op aarde?'*, (Lukas 18:8); dat wil zeggen, dat het Goddelijk Ware wanneer het zal worden onthuld uit de hemel, niet zal worden geloofd.

De Zoon des Mensen is hier ook de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware of het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer; de Komst van de Heer is de onthulling van het Goddelijk Ware aan het einde van de Kerk.

Bij Mattheüs: *'Zoals de bliksem uitgaat van het oosten en verschijnt tot aan het westen, aldus zal de Komst van de Zoon des Mensen zijn; dan zal het teken verschijnen en dan zullen al de stammen van de aarde wenen en zij zullen zien de Zoon des Mensen, komende in de wolken van de hemel met kracht en heerlijkheid'*, (Mattheüs 24:27,30); de Komst van de Zoon des Mensen, staat voor de onthulling van het Goddelijk Ware in de voleinding der eeuw, dat wil zeggen, aan het einde van de Kerk; alle stammen van de aarde die dan zullen wenen zijn alle

waarheden en goedheden van het geloof en van de liefde uit de Heer en zo in de Heer, in een samenvatting.

De wolken van de hemel, waarin Hij zal komen, is de letterlijke zin van het Woord; de kracht en de heerlijkheid is de innerlijke zin, in welk binnenste zin ervan het meest wordt gehandeld over de Heer alleen; verder zie men wat is ontvouwd in nr. 4060.

Evenzo elders bij dezelfde: *'Ik zeg ulieden: Van nu aan zult gij zien de Zoon des Mensen, zittende aan de rechterzijden van de macht en komende op de wolken des hemels'*, (Mattheüs 26:64); en bij Lukas: *'Van nu aan zal de Zoon des Mensen zijn zittende aan de rechterzijden van de kracht Gods'*, (Lukas 18:8).

De Zoon des Mensen staat voor het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer; zitten aan de rechterzijden van de macht, staat voor, dat Hij de almacht heeft, want het Goddelijk Goede heeft de almacht door het Goddelijk Ware.

Dat er wordt gezegd, dat zij het van nu aan zouden zien, betekent dat het Goddelijk Ware in zijn almacht was, toen de Heer in de wereld de hellen had overwonnen en alle dingen daar en in de hemelen in de orde had gebracht; en dat zo degenen gezaligd zouden kunnen worden die Hem met het geloof en de liefde zouden opnemen, nr. 9715.

Dat zitten aan de rechterzijden de almacht is, zie de nrs. 3387, 4592, 4933, 7518, 8281, 9133; dat alle macht van het goede is door het ware, nrs. 6344, 6423, 8304, 9327, 9410, 9639, 9643; dat de Goddelijke macht zelf het Goddelijk Ware is, nr. 6948; dat de wolken waarin de Zoon des Mensen, dat wil zeggen, het Goddelijk Ware, zal komen, het Woord in de letter is, zie voorrede tot (Genesis 18) en de nrs. 4060, 4391, 5922, 6343, 6752, 8443, 8781; en dat de heerlijkheid het Goddelijk Ware zelf is, zodanig als het is in de innerlijke zin van het Woord, zie de voorrede tot (Genesis 18) en de nrs. 4809, 5922, 8267, 9429.

Hieruit kan vaststaan, wat er wordt aangeduid met: *'Ik zag, toen, zie, een witte wolk en op de wolk zittende een de Zoon des Mensen gelijk, hebbende op Zijn hoofd een gouden kroon'*, (Openbaring 14:14) en bij Daniël: *'Ik was ziende in de visioenen des nachts en zie, met de wolken der hemelen kwam Een zoals de Zoon des Mensen'*, (Daniël 7:13).

Bij Johannes: *'De Vader heeft Hem gegeven ook gericht te houden, omdat Hij de Zoon des Mensen is'*, (Johannes 5:27); aangezien alle gericht plaatsvindt vanuit het ware, wordt daarom gezegd, dat het aan de Heer is gegeven gericht te houden, omdat Hij de Zoon des Mensen is. De Zoon des Mensen is, zoals gezegd, het Goddelijk Ware; de Vader uit Wie het voortgaat, is het Goddelijk Goede, nrs. 2803, 3704, 7499, 8328, 8897.

Omdat het tot het Goddelijk Ware behoort om gericht te houden, wordt daarom gezegd *'dat wanneer de Zoon des Mensen zal komen, Hij zal zitten op de troon van Zijn heerlijkheid'*, (Mattheüs 19:28; 25:31); en *'dat de Zoon des Mensen eenieder zal vergelden volgens zijn daden'*, (Mattheüs 16:27).

Bij Mattheüs: *'Die het goede zaad zaait is de Zoon des Mensen; de akker is de wereld, het zaad zijn de zonen van het koninkrijk, het onkruid zijn de zonen van de boze'*, (Mattheüs 13:37,38); het zaad is het Goddelijk Ware; daarom wordt gezegd dat de Zoon des Mensen dit zaait; de zonen van het koninkrijk zijn de Goddelijke waarheden in de hemel en in de Kerk; de zoon immers is het ware, nrs. 489, 491, 533, 1147, 2623; en in de tegengestelde zin het valse, dat ook de zoon van de boze is; het koninkrijk is de hemel, alsmede de Kerk.

Bij Johannes: *'Niemand is opgeklimmen in de hemel dan Die uit de hemel is neergedaald, de Zoon des Mensen, Die in de hemelen is'*, (Johannes 3:13).

Dat de Zoon des Mensen het Goddelijk Ware in de hemelen is, blijkt daaruit; want dit daalt neer en klimt zo op; niemand immers kan in de hemel opklimmen, tenzij het Goddelijk Ware tot hem is neergedaald uit de hemel, want de invloeiing is Goddelijk, maar niet andersom.

Omdat de Heer dit Ware is, noemt Hij Zich daarom de Zoon des Mensen Die in de hemelen is.

Bij Mattheüs: *‘De Zoon des Mensen heeft niets waar Hij het hoofd zal neerleggen’*, (Mattheüs 8:20); de Zoon des Mensen staat voor het Goddelijk Ware; niets hebben waar Hij het hoofd kan neerleggen, staat daarvoor dat er geen plaats ergens of bij enig mens in die tijd daarvoor was.

Dat de Zoon des Mensen had te lijden en zou worden gedood, (Mattheüs 12:22; 20:18; 26:2,24,25; Markus 8:31; 9:12,31) en elders, sluit in dat zo met het Goddelijk Ware is gedaan, dus met de Heer, Die het Goddelijk Ware Zelf was, wat Hij ook Zelf zegt, bij Johannes: *‘Ik ben de Weg en de Waarheid en het Leven’*, (Johannes 14:6).

Bij Jeremia: *‘Daar zal geen Man wonen, noch daarin de Zoon des Mensen verwijlen’*, (Jeremia 49:18,33); en bij dezelfde: *‘In de steden zal niet enig man wonen, noch zal door dezelve de Zoon des Mensen doorgaan’*, (Jeremia 51:43).

Hij die de geestelijke zin van het Woord niet kent, zal geloven dat onder de steden hier steden worden verstaan en onder de man en onder de Zoon des Mensen een man en een zoon; en dat de steden zo zullen worden verlaten zodat niemand daar zal zijn.

Maar het is de staat van de Kerk ten aanzien van de leer van het ware, die met deze woorden wordt beschreven; de steden immers zijn de leerstellingen van de Kerk, nrs. 402, 2449, 3216, 4492, 4493; de man is het ware zelf verbonden met het goede, nrs. 3134, 7716, 9007; dus is de Zoon des Mensen het Ware.

Omdat met de Zoon des Mensen het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer werd aangeduid, werden daarom eveneens de profeten, door wie dit werd onthuld, zonen des mensen genoemd, zoals bij (Daniël 8:17; Ezechiël 2:1,3,6,8; 3:1,3,4,10,17,25; 4:1,16; 8:5,6,8,12,15; 12:2,3,9,18,22,27); en meermalen elders.

Zoals de meest dingen in het Woord ook een tegengestelde zin hebben, dus eveneens de betekenis van de Zoon des Mensen, die in die zin het valse is tegengesteld aan het ware; zoals bij Jesaja: *‘Wat zijt gij dat gij u vreest voor de mens; hij sterft; en voor de zoon des mensen, aan wie gras wordt gegeven’*, (Jesaja 51:12); het gras gegeven aan de zoon des mensen, is het wetenschappelijke waardoor het valse is.

Bij David: *‘Vertrouwt niet op vorsten, op de zoon des mensen die geen heil heeft’*, (Psalm 146:3); de vorsten zijn de belangrijkste waarheden, nrs. 2089, 5044, dus in de tegengestelde zin de voornaamste valsheden; en de zoon des mensen is het valse zelf.

9808. Uit het midden van de zonen Israëls; dat dit betekent in de hemel en in de Kerk, staat vast uit de betekenis van Israël, namelijk degenen die van de Kerk zijn, dus abstract genomen de Kerk zelf, waarover de nrs. 4286, 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223, 8805, 9340; en omdat Israël de Kerk is, is hij ook de hemel, want de hemel en de Kerk maken één en de Kerk is eveneens de hemel van de Heer op aarde; bij ieder mens van de Kerk is de hemel ook binnenin hem, wanneer hij in het ware en tegelijk in het goede is uit de Heer.

9809. Om Mij het priesterschap te bedienen; dat dit het uitbeeldende van de Heer betekent, staat vast uit de betekenis van het priesterschap, namelijk in de hoogste zin elk ambt dat de Heer als Heiland vervult; en al wat Hij als Heiland vervult, is vanuit de Goddelijke Liefde, dus vanuit het Goddelijk Goede, want al het goede is van de liefde.

Vandaar eveneens wordt met het priesterschap in de hoogste zin aangeduid het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde van de Heer.

Er is het Goddelijk Goede en er is het Goddelijk Ware.

Het Goddelijk Goede is in de Heer, dus is dit het Zijn van Hemzelf, dat in het Woord Jehovah wordt genoemd; het Goddelijk Ware echter is uit de Heer en is dus het Bestaan uit dat Zijn; dit wordt in het Woord verstaan onder God.

En omdat dat wat Bestaat uit Hemzelf is, ook Hijzelf is, is daarom de Heer eveneens het Goddelijk Ware, dat Zijn Goddelijke in de hemelen is; de hemelen immers bestaan vanuit Hem; de engelen daar zijn de opnemende vormen van Zijn Goddelijke: de hemelse engelen de opnemende vormen van het Goddelijk Goede dat uit Hem is en de geestelijke engelen zijn de opnemende vormen van het Goddelijk Ware dat daaruit is.

Hieruit kan nu vaststaan wat er van de Heer werd uitgebeeld door het priesterschap en wat er van de Heer werd uitgebeeld door het koningschap, namelijk met het priesterschap het Goddelijk Goede van Zijn Goddelijke Liefde en met het koningschap het Goddelijk Ware daaruit.

Dat door het priesterschap werd uitgebeeld het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde van de Heer, dus elk ambt dat de Heer vervult als Heiland, staat vast uit het volgende in het Woord; bij David: *'Het gezegde van Jehovah tot mijn Heer: Zit aan Mijn rechter, totdat Ik uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank van Uw voeten; Jehovah zal de scepter der sterkte zenden uit Zion; heers in het midden van Uw vijanden. Uw volk is van bereidwilligheden, op de dag van Uw onverschrokkenheid; in de eren der heiligheid. Uit de baarmoeder, uit de dageraad zal U de dauw van Uw geboorte zijn. Jehovah heeft gezworen en het zal Hem niet berouwen.*

Gij zijt priester tot in het eeuwige, naar Mijn Woord, Malkizedech.

De Heer is aan uw rechter; Hij heeft ten dage van Zijn toorn koningen geslagen; Hij heeft gericht onder de natiën; Hij heeft vervuld met lijken; Hij heeft het hoofd over veel land geslagen; uit de stroom op de weg zal hij drinken; deswege zal hij het hoofd omhoogheffen', (Psalm 110:1-10).

Hieruit blijkt, wat de Heer als priester is, dus wat het priesterschap in de Heer heeft uitgebeeld, namelijk al het werk van de zaliging van het menselijk geslacht.

Daar wordt immers gehandeld over de worstelingen van de Heer met de hellen, toen Hij in de wereld was, waardoor Hij voor Zich de Goddelijke Almacht over de hellen heeft verkregen, waardoor Hij het menselijk geslacht heeft gezaligd en eveneens heden ten dage allen zaligt die Hem opnemen.

Omdat deze zaliging is uit het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde, is zij het krachtens dit wat van de Heer wordt gezegd: Gij zijt Priester tot in het eeuwige, naar Mijn woord, Malkizedech; Malkizedech is de Koning van de gerechtigheid, zo werd dus de Heer genoemd uit hoofde hiervan dat Hij de Gerechtigheid was geworden en zo het Heil, volgens de tekst in nr. 9715.

Maar omdat de afzonderlijke dingen daar verborgenheden bevatten ten aanzien van de worstelingen van de Heer toen Hij in de wereld was, die zonder de innerlijke zin niet kunnen worden onthuld, is het daarom geoorloofd die in kort bestek te ontvouwen.

Het gezegde van Jehovah tot mijn Heer, betekent dat het is ten aanzien van de Heer toen Hij in de wereld was; dat onder de Heer daar de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke wordt verstaan, staat vast bij (Mattheüs 22:41-43; Markus 12:36; Lukas 20:42-44).

Zit aan Mijn rechter, betekent de Almacht van het Goddelijk Goede door het Goddelijk Ware, dat de Heer toen was en waaruit Hij heeft gestreden en overwonnen.

Dat zitten aan de rechterzijden de staat van de macht is en wanneer over het Goddelijke wordt gehandeld, de Almacht, zie de nrs. 3387, 4592, 4933, 7518, 7673, 8281, 9133; en dat alle macht van het goede is door het ware, nrs. 6344, 6423, 8304, 9327, 9410, 9639, 9643.

Totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank van Uw voeten, betekent totdat de boosheden die in de hellen en uit de hellen zijn, waren onderjukt en aan Zijn Goddelijke macht waren onderworpen.

Jehovah zal de scepter der sterkte zenden uit Zion, betekent de macht dan vanuit het hemels goede; dat Zion dit goede is, zie de nrs. 2362, 9055.

Heers in het midden van Uw vijanden, betekent welk goede de heerschappij heeft over de boosheden; de boosheden zijn de vijanden, omdat zij tegen het Goddelijke zijn, in het bijzonder tegen de Heer; Uw volk is van bereidwilligheden, op de dag van Uw onverschrokkenheid, betekent de Goddelijke Waarheden dan strijdend; in de eren der heiligheid, betekent die uit het Goddelijk Goede zijn.

Uit de baarmoeder, uit de dageraad zal U de dauw van Uw geboorte zijn, betekent de ontvangst uit het Goddelijk Goede Zelf, waaruit Hij het Goddelijk Ware heeft.

Jehovah heeft gezworen en het zal Hem niet berouwen, betekent het vaste en het zekere.

Gij zijt Priester tot in het eeuwige, betekent het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde in Hem.

Naar Mijn woord, Malkizedech, betekent Zijn Goddelijk Menselijke eender; Malkizedech is de Koning der gerechtigheid, dus dat door de worstelingen en de overwinningen Jehovah Gerechtigheid geworden, nr. 9715.

De Heer is aan Uw rechter, betekent het Goddelijk Ware dan uit Hem, waardoor de Almacht, zoals eerder.

Hij heeft ten dage van Zijn toorn koningen geslagen, betekent de vernietiging van de valsheden dan; de dag van de toorn was er toen Hij streed tegen de boosheden en die vernietigde; de koningen zijn de waarheden en in de tegengestelde zin de valsheden, nrs. 2015, 2069, 4575, 4581, 4966, 5044, 5068, 6148.

Hij heeft gericht onder de natiën, betekent de verstrooiing van de boosheden; de natiën immers zijn de goedheden en in de tegengestelde zin de boosheden, nrs. 1259, 1260, 1849, 6005.

Hij heeft vervuld met lijken, betekent zo dus de geestelijke dood, dus de totale beroving van het ware en het goede.

Hij heeft het hoofd over veel land geslagen, betekent de neerwerping van de helse liefde van zich tot de hellen en de verdoemenis ervan.

Uit de stroom op de weg zal hij drinken; deswege zal hij het hoofd omhoogheffen, betekent het streven om op te duiken door redeneringen ten aanzien van de waarheden.

Dit is de zin van die woorden, die in de hemel wordt doorvat wanneer dit psalm door de mens wordt gelezen.

Omdat het priesterschap het uitbeeldende van de Heer is ten aanzien van het gehele werk van de zaliging uit de Goddelijke Liefde, behoorde daarom ook de gehele Goddelijke eredienst tot het ambt van de priester, welke eredienst toen voornamelijk bestond in het brengen van brandoffers, slachtoffers en spijsoffers en in het schikken van de broden op de tafel der aangezichten, in het dagelijks aansteken van de lampen en in het roken, en dus in het verzoenen van het volk en in het vergeven van de zonden; bovendien ook in het ontvouwen van de Goddelijke Wet en in het leren, wanneer zij tevens profeten waren.

Dat Aharon en zijn zonen al deze dingen heeft vervuld, staat vast uit de instelling van het priesterschap bij Mozes.

Dat alle dingen uitbeeldend waren voor de werken van de zaliging van de Heer, is duidelijk. Daarom werden eveneens uit de slachtoffers en de spijsoffers de dingen gegeven aan Aharon, die van Jehovah, dat wil zeggen, van de Heer waren; evenzo de eerstelingen van verschillend geslacht, en ook de tienden; zie (Exodus 29:1-36; Leviticus 7:35,36; 23:15-22; 27:21; Numeri 5:6-11; 18:8-20, 25; Deuteronomium 18:1-4); ook de eerstgeboorten; maar in de plaats van alle eerstgeboorten uit de mensen, de Levieten en dat dezen als gave werden gegeven aan Aharon, (Numeri 1:47; 3:9); de oorzaak hiervan was dat zij van Jehovah waren, (Numeri 3:12,13,40-45).

Aangezien de Heer ten aanzien van het gehele werk van de zaliging werd uitgebeeld door de hogepriester en het werk van de zaliging zelf door diens ambt, dat het priesterschap werd genoemd, werd daarom aan Aharon en aan diens zonen geen erfenis en aandeel met het volk

gegeven; er wordt immers gezegd dat Jehovah God hun tot erfenis en tot aandeel is, (Numeri 19:20); noch aan de Levieten, omdat zij van Aharon waren, (Numeri 26:58-63; Deuteronomium 10:9; 18:1,2); het volk immers beeldde de hemel en de Kerk uit, Aharon echter met de zonen en met de Levieten het goede van de liefde en van het geloof, dat de hemel en de Kerk maakt, dus de Heer, vanuit Wie dit is.

Daarom viel aan het volk het land als erfenis ten deel, maar niet aan de priesters; de Heer immers is in hen, niet echter tussen hen als één en onderscheiden.

Iets eenders behelzen deze teksten bij Jesaja: *‘Gij zult priesters van Jehovah worden genoemd, dienaren van onze God; men zal ulieden zeggen: Gij zult de schatten van de natiën eten en in haar heerlijkheid zult gij u beroemen’*, (Jesaja 61:6); de schatten van de natiën eten, staat voor zich de goedheden toe-eigenen; zich beroemen in haar heerlijkheid, staat voor de waarheden genieten, dus voor de vreugde en de gelukzaligheid uit deze en andere dingen; dat de natiën de goede dingen zijn, zie de nrs. 1259, 1260, 4574, 6005; en dat de heerlijkheid het ware uit het Goddelijke is, nr. 9429.

In het Woord worden hier en daar in één reeks koningen en priesters vermeld en ook koningen, vorsten, priesters en profeten; maar daar worden in de innerlijke zin met de koningen de waarheden in een samenvatting aangeduid; met de vorsten de belangrijkste waarheden, met de priesters de goedheden in een samenvatting en met de profeten de leren; zoals in de Openbaring: *‘Jezus Christus heeft ons gemaakt koningen en priesters’*, (Openbaring 1:6; 5:10).

Bij Jeremia: *‘Zij zijn beschaamd, het huis Israëls, zij zelf, hun koningen, hun vorsten en hun en hun profeten’*, (Jeremia 2:26).

Bij dezelfde: *‘In die dag zal vergaan het hart van de koning en het hart van de vorsten en de priesters zullen zich verbazen en de profeten zullen zich verwonderen’*, (Jeremia 4:9).

Bij dezelfde: *‘In die tijd zullen zij uithalen de beenderen van de koningen van Juda en de beenderen van de vorsten van hem en de beenderen van de priesters en de beenderen van de profeten’*, (Jeremia 8:1).

Dat met de koningen in de zin, die los staat van de persoon, de waarheden in een samenvatting worden aangeduid, zie de nrs. 1672, 2015, 2069, 4581, 4966, 5044, 6148; en met de vorsten de belangrijkste waarheden, nrs. 1482, 2089, 5044; en dat de priesters de goedheden zijn, nrs. 1728, 2015, 3670, 6148; en dat de profeten de leren daaruit en over die zaken gaan, nrs. 2534, 7269.

Het koningschap van de Heer wordt ook aangeduid met Zijn Naam, Christus, Gezalfde, Messias en Zijn Priesterlijke, met de Naam Jezus, want Jezus betekent Heiland of Heil, waarover het volgende bij Mattheüs: *‘De engel, aan Jozef verschijnende in de droom, zei: Gij zult Zijn Naam Jezus noemen, omdat Hij zal zaligen Zijn volk van hun zonden’*, (Mattheüs 1:21).

Omdat dit was van het priesterschap, werd daarom iets eenders uitgebeeld met het ambt van de hogepriester om het volk van de zonen te verzoenen, (Leviticus 4:26,31,35; 5:6,10,13,16,18,26; 9:7; 15:15,30).

Aangezien het boze geenszins aan het goede kan worden aangebonden, zij verafschuwen elkaar immers wederzijds, waren daarom zuiveringen van verschillend geslacht bevolen voor Aharon en zijn zonen, wanneer zij het priesterschap vervulden, hetzij aan het altaar, hetzij in de tent der samenkomst; zoals ook dat de hogepriester niet dan alleen *‘een maagd tot echtgenote zou nemen, niet een weduwe, niet een verstopene, niet een hoer’*, (Leviticus 21:13-15); dat de onreinen onder de zonen van Aharon *‘indien zij van de geheiligde dingen aten, zouden worden uitgeroeid’*, (Leviticus 22:2-9); *‘dat niemand uit het zaad van Aharon, in wie een gebrek was, het brood zou offeren’*, (Leviticus 21:17-21); dat *‘de hogepriester niet het hoofd zou scheren, niet de klederen verscheuren, niet zich over enige dode bezoedelen, zelfs niet over zijn vader en moeder, noch uit het heiligdom uitgaan’*, (Leviticus 21:10-12); deze en

meer wetten, zoals gezegd, zijn gegeven vanwege, dat de hogepriester de Heer uitbeeldde ten aanzien van het Goddelijk Goede en het Goede is zodanig dat daaraan niet het boze kan worden aangebonden, want het goede schuwt het boze en het boze gruwet van het goede, zoals de hel van de hemel, daarom bestaat er van die geen verbinding.

Wat echter het ware aangaat, dit is zodanig dat daaraan het valse kan worden aangebonden, maar niet het valse waarin het boze is, maar waarin het goede is, zodanig als het is bij de kleine kinderen en de jongelui als zij nog in de onschuld zijn, bij de rechtschapen natiën die in de onwetendheid zijn en zodanig als het is bij allen die in de zin van de letter van het Woord zijn en in de leer daaruit blijven, maar toch het goede van het leven ten doel hebben; dit goede immers verjaagt, als einddoel, al het boze vanuit de wil van het valse en door aanplooiing formeert het dat valse tot een zekere gelijkenis van het ware.

9810. Aharon: dat dit betekent ten aanzien van het Goddelijk Hemelse, namelijk het uitbeeldende van de Heer, staat vast uit de uitbeelding van Aharon, namelijk de Heer ten aanzien van het Goede, nr. 9806.

Het Goddelijk Hemelse is het Goddelijke van de Heer in de binnenste hemel; de engelen daar immers worden de hemelse engelen genoemd en zij zijn de opnemingen van het Goddelijk Ware in hun wilsdeel; dat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer dat in dit wilsdeel is opgenomen, het hemels goede wordt genoemd; maar opgenomen in het verstandelijke deel, wordt dit het geestelijk goede genoemd.

Hoedanig het ene goede en het andere is, of het hemels goede en het geestelijk goede en wat het verschil is, zie de nrs. 9277, 9543.

9811. Nadab en Abihu; dat dit betekent ten aanzien van het Goddelijk Geestelijke daaruit, staat vast uit de uitbeelding van de zonen van Aharon, namelijk het Goddelijk Ware, voortgaande uit het Goddelijk Goede, nr. 9807.

Het Goddelijk Geestelijke is het Goddelijk Ware, dat voortgaat vanuit het Goddelijk Hemelse, dus het Goddelijke van de Heer opgenomen in de middelste of tweede hemel; dit wordt uitgebeeld door de beide eerstgeboren zonen van Aharon, aangezien dit voortgaat en zoals het ware wordt geboren uit het hemels goede dat in de binnenste hemel is, zoals een zoon uit een vader.

Maar door beide jongere zonen van Aharon, die Eleazar en Ithamar zijn, worden, zolang als de eerstgeborenen leefden, het Goddelijke in de laatste hemel uitgebeeld, deze hemel volgt het naast op de vorige of middelste, namelijk het Goddelijk Natuurlijke, waarover in het volgende artikel.

9812. Eleazar en Ithamar; dat dit betekent ten aanzien van het Goddelijk Natuurlijke, staat hieruit vast dat het de jongere zonen van Aharon waren en door Aharon de Heer wordt uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Hemelse; daarom wordt door zijn zonen de Heer uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijke dat in orde daarop volgt, dus door de oudere, de Heer ten aanzien van het Goddelijk Geestelijke en door de jongere ten aanzien van het Goddelijk Natuurlijke.

In deze orde immers volgen de Goddelijke goedheden in de hemel op elkaar, ja zelfs volgen de hemelen zelf, die in die goedheden zijn, op elkaar; het ene goede ontstaat ook door het andere en blijft eveneens bestaan.

Het Goddelijke Hemels Goede, dat de derde of de binnenste hemel maakt, is het goede van de liefde tot de Heer; het Goddelijk geestelijk Goede dat de middelste hemel of de tweede hemel maakt is het goede van de liefde jegens de naaste en het Goddelijk Natuurlijk Goede dat de eerste of laatste hemel maakt, is het goede van het geloof en van de gehoorzaamheid.

Tot het Goddelijk Natuurlijk Goede behoort ook het burgerlijk goede, dat het gerechte onder de burgers wordt genoemd en eveneens het zedelijk goede, hetgeen dat is wat alle deugden van de eerbare mens zijn.

Die drie goeden volgen in orde op elkaar, zoals: einddoel, oorzaak en uitwerking; en zoals het einddoel de ziel van de oorzaak is en de oorzaak is al het uitwerkende in de uitwerking, zo is dus het hemels goede ook de ziel van het geestelijk goede en is het geestelijk goede het al in het natuurlijk goede.

Dat wat de ziel is en dat wat het al is in iets anders, dat is zoals het streven aan de beweging of zoals de wil aan de handeling.

Dat de wil de ziel en het al in de handeling is, is duidelijk, want wanneer de wil ophoudt, houdt de handeling op.

Hieruit kan vaststaan, hoe het is gesteld met het hemelse, het geestelijke en het natuurlijke, namelijk dat in het natuurlijk goede het binnenste het hemels goede zal zijn, dat wil zeggen, het goede van de liefde tot de Heer, hetgeen ook het goede van de onschuld is.

9813. De zonen van Aharon; dat dit betekent die uit het Goddelijk Hemelse voortgaan, staat vast uit de betekenis van de zonen, namelijk de dingen die uit een ander als vader worden geboren, dus die voortgaan; en uit de uitbeelding van Aharon, namelijk de Heer ten aanzien van het Goddelijk Hemelse, nr. 9810; daaruit blijkt dat met de zonen van Aharon de dingen worden aangeduid die voortgaan uit het Goddelijk Hemelse.

9814. En gij zult maken klederen der heiligheid voor Aharon uw broeder; dat dit betekent het uitbeeldende van het geestelijk rijk, toegevoegd aan het hemels rijk, staat vast uit de betekenis van de klederen, namelijk in het algemeen de waarheden en wel de waarheden die het goede bekleden, nrs. 5954, 9212, 9216.

Dat de klederen de waarheden zijn, ontleent de oorzaak aan de hemel, waar de engelen met klederen bekleed verschijnen volgens de waarheden vanuit het goede, nrs. 165, 5248, 5954, 9212.

Daaruit kan vaststaan, dat door de klederen van Aharon werd uitgebeeld het geestelijk rijk van de Heer dat is toegevoegd aan Zijn hemels rijk; Aharon immers beeldde de Heer uit ten aanzien van het Goddelijk hemelse, nr. 9810; vandaar beeldden de aan hem toegevoegde klederen het Goddelijk geestelijke uit dat is toegevoegd aan het hemels rijk, zoals de klederen aan het lichaam.

Het Goddelijk geestelijke is het Goddelijk Ware voortgaande uit het Goddelijk Goede van de Heer; dit verschijnt in de hemel als licht en het is eveneens het Licht dat het gezichtsvermogen van de engelen verlicht, zowel het uiterlijke als het innerlijke.

De aanpassing van dit licht, vertoont volgens de subjecten die opnemen, die de engelen zijn, zichtbaar verschillende verschijnselen, zoals: wolken, regenbogen, kleuren en glansen van verschillend geslacht en eveneens blinkende klederen rondom de engelen.

Daaruit kan vaststaan, dat het geestelijk rijk van de Heer werd uitgebeeld door de klederen der heiligheid van Aharon.

Het zijn immers twee rijken waarin de hemelen zijn verdeeld: het hemels rijk en het geestelijk rijk, nr. 9277.

Zij die in het hemels rijk zijn, verschijnen naakt, degenen echter die in het geestelijk rijk zijn, verschijnen gekleed; daaruit staat opnieuw vast, dat het Goddelijk Ware of het Goddelijk Geestelijke, dat als Licht verschijnt, datgene is wat bekleedt.

Maar wie kan ooit geloven dat binnen de Kerk, waar toch het Woord is en vandaar verlichting ten aanzien van de Goddelijke en de hemelse dingen, zo'n grote onwetendheid regeert, dat men niet weet dat de engelen en de geesten in de menselijke vorm zijn en aan

zichzelf als mensen verschijnen en eveneens dat zij elkaar over en weer zien, horen en onder elkaar samen spreken; en dat men nog minder weet, dat zij met klederen bekleed verschijnen. Dat dit zo is, wordt niet slechts in twijfel getrokken, maar valt ook geheel en al in de ontkenning bij hen die zozeer in uiterlijke zaken zijn, dat zij geloven dat slechts het lichaam leeft en dat datgene wat zij niet met de lichamelijke ogen zien en met de lichamelijke handen aanraken, niets is; zie nr. 1881; terwijl toch de hemelen vol zijn van mensen, die engelen zijn en dezen met verschillende blinkende klederen bekleed zijn.

Maar dezen kunnen in het geheel niet worden gezien door de mens op aarde met de ogen van zijn lichaam, maar met de ogen van zijn geest, wanneer die door de Heer worden geopend. De engelen die werden gezien door de Ouden, zoals door: Abraham, Sara, Loth, Jakob, Jozua, Gideon en verder door de profeten, werden ook niet gezien met hun lichamelijke ogen maar met de ogen van hun geest, die toen geopend waren.

Dat zij ook met bekleedselen zijn verschenen, staat vast uit de engelen die zaten aan het graf van de Heer, gezien door Maria Magdalena en Maria van Jacobus en Johannes, in blinkende witte klederen, (Mattheüs 28:3; Markus 16:5; Lukas 24:4); en staat vooral vast uit de Heer, gezien door Petrus, Jakobus en Johannes, in Zijn heerlijkheid, namelijk dat Hij toen een kleed had, schitterend wit en zoals het licht, (Mattheüs 17:2; Lukas 9:29); door welk kleed ook het Goddelijk Geestelijke werd uitgebeeld, of het Goddelijk Ware dat uit Hem is.

Daaruit kan vaststaan, wat met de witte bekleedselen wordt aangeduid in de Openbaring: *‘Gij hebt weinige namen in Sardis, die hun bekleedselen niet hebben bevlekt; en zij zullen met Mij wandelen in witte, omdat zij waardig zijn; die zal hebben overwonnen, die zal bekleed worden met witte bekleedselen’*, (Openbaring 3:4,5).

De bekleedselen daar zijn de geestelijke waarheden, namelijk de waarheden vanuit het goede, zoals eerder is getoond; en het witte is het echte ware, nrs. 3301, 4007, 5319; evenzo elders: *‘Ik zag de hemel geopend, toen, zie, een wit paard en Die daarop zat, werd genoemd Getrouw en Waarachtig; Die in gerechtigheid oordeelt en strijdt; Zijn heirlegers in de hemel volgden Hem, bekleed met wit en rein fijn lijnwaad’*, (Openbaring 19:11,14); en elders: *‘Op de tronen zag ik vier en twintig ouderen, bekleed met witte bekleedselen’*, (Openbaring 4:4).

9815. Tot heerlijkheid en tot sieraad; dat dit betekent om voor te stellen het Goddelijk Ware zodanig als het is in het geestelijk rijk toegevoegd aan het hemels rijk, in de innerlijke en uiterlijke vorm, staat vast uit de betekenis van de heerlijkheid, namelijk het Goddelijk Ware, waarover in de voorrede tot (Genesis 18) en de nrs. 5922, 9429; en uit de betekenis van het sieraad, namelijk ook het Goddelijk Ware, maar in de uiterlijke vorm, want de glans en de schoonheid van het Goddelijk Ware dat in de uiterlijke dingen verschijnt, wordt verstaan onder het sieraad.

Vandaar komt het, dat het Woord in de innerlijke zin de heerlijkheid wordt genoemd, maar in de innerlijke zin ten opzichte van de glans en de schoonheid daaruit het sieraad.

Bijgevolg is de geestelijke hemel, die hier wordt verstaan onder de klederen der heiligheid, die tot heerlijkheid en sieraad zijn, de heerlijkheid voor zover daar het Goddelijk Ware in de innerlijke vorm is, en eveneens het sieraad.

Iets eenders wordt met het sieraad aangeduid in deze volgende plaatsen; bij Jeremia:

‘In Zijn toorn bewolkt de Heer de dochter Zions; Hij heeft het sieraad van Israël uit de hemel op de aarde neergeworpen; ook heeft Hij niet gedacht aan de voetbank van Zijn voeten’, (Klaagliederen 2:1).

De dochter Zions staat voor de hemelse Kerk; het sieraad van Israël voor de geestelijke Kerk, die het sieraad wordt genoemd vanwege de glans en de schoonheid van het ware.

Evenzo bij Jesaja: *‘Ik heb Mijn gerechtigheid doen naderen; zij is niet verre en Mijn heil zal niet vertoeven; Ik zal het heil geven in Zion, aan Israël Mijn sieraad’*, (Jesaja 46:13).

Bij dezelfde: *‘Schouw voort uit de hemelen, uit het habitakel van Uw heiligheid en van Uw sieraad’*, (Jesaja 63:15).

Het habitakel der heiligheid staat voor het hemels rijk en het habitakel van het sieraad voor het geestelijk rijk.

Bij Daniël: *‘Er ging één hoorn uit van de kleine en hij groeide zeer naar de middag en naar de opgang en naar het sierlijke’*, (Daniël 8:9); en elders bij dezelfde: *‘De koning van het noorden zal ook staan in het land van het sieraad en de voleinding zal in zijn hand zijn; en wanneer hij zal zijn gekomen in het land van het sieraad, zullen velen neerstorten’*, (Daniël 11:16,41); het land van het sieraad staat voor de Kerk van de Heer waar het Goddelijk Ware of het Woord is.

XXXX

9816. vers 3,4. *En gij zult spreken tot alle wijzen van hart, die Ik heb vervuld met de geest der wijsheid en zij zullen maken de klederen van Aharon, om hem te heiligen, om Mij het priesterschap te bedienen. En dit zijn de klederen die zij zullen maken: een borstlap en een efod en een mantel en een geruite rok, een tulband en een bandelier; en zij zullen maken klederen der heiligheid voor Aharon uw broeder en voor zijn zonen, om Mij het priesterschap te bedienen.*

En gij zult spreken tot alle wijzen van hart, betekent de invloeiing van de Heer door het Woord in allen die in het goede van de liefde zijn; die Ik heb vervuld met de geest der wijsheid, betekent aan wie het Goddelijk Ware is ingeschreven; en zij zullen maken de klederen van Aharon, betekent door wie het geestelijk rijk is; om hem te heiligen, betekent zo het uitbeeldende van het Goddelijk Ware in dat rijk; om Mij het priesterschap te bedienen, betekent het uitbeeldende van de Heer; en dit zijn de klederen die zij zullen maken, betekent de Goddelijke waarheden in het geestelijk rijk in hun orde; een borstlap, betekent het Goddelijk Ware dat opblinkt vanuit het Goddelijk Goede; en een efod, betekent het Goddelijk Ware daar in de uitwendige vorm, waarin de innerlijke dingen stilhouden; en een mantel, betekent het Goddelijk Ware daar in de innerlijke vorm; en een geruite rok, betekent het Goddelijk Ware dat het binnenste is, rechtstreeks voortgaande uit het Goddelijk hemelse; en een tulband, betekent het inzicht en de wijsheid en een bandelier, betekent de algemene, gezamenlijke band, opdat alle dingen tot één einddoel schouwen; en zij zullen maken klederen der heiligheid voor Aharon uw broeder en voor zijn zonen, betekent zo het uitbeeldende van het geestelijk rijk, toegevoegd aan het hemels rijk; om Mij het priesterschap te bedienen, betekent het uitbeeldende van de Heer.

9817. En gij zult spreken tot alle wijzen van hart; dat dit betekent de invloeiing van de Heer in allen die in het goede van de liefde zijn, staat vast uit de betekenis van spreken, namelijk de invloeiing, nrs. 2951, 5481, 5743, 5797, 7270; en uit de betekenis van de wijzen van hart, namelijk zij die in het goede van de liefde zijn, waarover hierna.

Dat er wordt aangeduid de invloeiing van de Heer door het Woord, komt omdat de Heer bij de mens van de Kerk daardoor vooral invloeit.

De oorzaak hiervan is dat het Woord zodanig is, dat alle en de afzonderlijke dingen daar overeenstemmen met de Goddelijke geestelijke dingen en met de Goddelijke hemelse dingen, die in de hemelen zijn; vandaar de vergemeenschatting van de aandoeningen en het denken van de mensen en van de engelen en wel dermate dat zij als het ware één zijn.

Vandaar komt het, dat de wereld met de hemel is verbonden door het Woord, maar bij hen die in het goede van het geloof en van de liefde zijn; waaruit kan vaststaan dat de invloeiing

van de Heer bij de mens van de Kerk is door het Woord, want de Heer is het Al in de hemelen; het Goddelijke immers dat voortgaat uit de Heer en wordt opgenomen door de engelen, maakt de hemel.

Dat de wijzen van hart degenen zijn die in het goede van de liefde zijn, is omdat van de wijsheid wordt gesproken met betrekking tot het leven van de hemel bij de mens, en verder omdat met het hart het goede van de liefde wordt aangeduid.

Het leven van de hemel bij de mens wordt in het Woord uitgedrukt met de geest en met het hart: onder de geest wordt het leven van het verstandelijk deel verstaan en onder het hart het wilsdeel van de mens.

Tot het verstandsdeel behoort het ware en tot het wilsdeel behoort het goede; het eerstgenoemde is van het geloof en het laatstgenoemde is van de liefde, want het verstand neemt de waarheden die van het geloof zijn op en de wil de goedheden die van de liefde zijn. Daaruit blijkt, dat met de wijzen van hart degenen worden aangeduid die in het goede van de liefde uit de Heer zijn; het goede van de liefde is het hemels goede, waardoor het geestelijk goede is; en het geestelijk goede is dat wat het hemels goede bedekt, zoals de klederen van het lichaam; en omdat door de klederen van Aharon, werd uitgebeeld het geestelijk rijk van de Heer toegevoegd aan Zijn hemels rijk, en het eerstgenoemde door het laatstgenoemde bestaat, wordt hier daarom gezegd dat de wijzen van hart, dat wil zeggen, zij die in het goede van de liefde uit de Heer zijn, klederen voor Aharon en zijn zonen zouden maken, zoals volgt.

Dat het hart het goede van de liefde of het hemels goede is, zie de nrs. 3635, 3880, 3883-3896, 9050; en dat dit daarom de wil is, nrs. 2930, 3888, 7542, 8910, 9113, 9300, 9495, 9818. Die Ik heb vervuld met de geest der wijsheid; dat dit betekent aan wie het Goddelijk Ware is ingeschreven, staat vast uit de betekenis van de geest der wijsheid, wanneer gehandeld wordt over hen die in het hemels goede zijn, dus het Goddelijk Ware, waarover hierna.

Van die geest wordt gezegd dat zij daarmee wordt vervuld, wanneer dit ware ingeschreven blijft.

Hiermee is het als volgt gesteld: zij die in het hemels rijk van de Heer zijn, weten de waarheden niet vanuit de wetenschap en het geloof daaruit, maar vanuit de innerlijke doorvatting; zij zijn immers in het goede van de liefde uit de Heer en aan dit goede zijn alle waarheden ingeënt.

Het goede zelf is ingeplant aan hun wilsdeel en het ware daaruit aan hun verstandsdeel; en het wilsdeel en het verstandsdeel bij hen treden geheel en al als één op, anders dan bij hen die van het geestelijk rijk zijn.

Vandaar is het dat zij die in het hemels rijk van de Heer zijn, uit hun verstandelijke deel de waarheden niet weten maar doorvatten; het aan de wil ingeplante goede immers vertoont zich in zijn hoedanigheid en in zijn vorm in het verstand en wel daar in een als het ware vlammen licht.

De vorm van het goede en de hoedanigheid ervan is voor hen het ware, dat niet wordt gezien maar doorvat vanuit het goede.

Vandaar is het, dat zij nooit enig twistgesprek hebben over de waarheden en wel dermate dat zij wanneer er van waarheden sprake is, zeggen dat iets zo is ofwel niet zo is en niet daarbovenuit, want indien iets daarbovenuit gaat, is het niet vanuit het goede.

Dezen zijn het die worden verstaan bij Mattheüs: *'Laat uw rede zijn ja, ja; nee, nee; wat boven deze is, is uit het boze'*, (Mattheüs 5:37).

Dat zij die in het hemels rijk van de Heer zijn, zodanig zijn, zie de nrs. 2715, 2718, 3246, 4448, 5113, 6367, 7877, 9166, 9543.

Welk verschil er is tussen degenen die in het hemels rijk zijn en tussen hen die van het geestelijk rijk zijn, zie nr. 9277.

Hieruit kan nu vaststaan, wat daaronder wordt verstaan dat de Goddelijke waarheden zijn ingeschreven.

In vele plaatsen in het Woord wordt de Geest gezegd en wanneer over de mens wordt gehandeld, wordt met zijn geest aangeduid het goede en het ware dat is ingeschreven aan het verstandelijke deel, dus het leven van dit deel.

Dat de geest, wanneer daarvan wordt gesproken met betrekking tot de mens, is, omdat de mens ten aanzien van zijn innerlijk een geest is, ook ten aanzien van de innerlijke dingen tezamen met de geesten; over welke zaak men zie de dingen die eerder overvloedig zijn getoond, namelijk: dat er geesten en engelen bij de mens zijn en dat de mens wordt geregeerd door hen uit de Heer, nrs. 50, 697, 986, 2796, 2886, 2887, 4047, 4048, 5846-5866, 5976-5993; dat de mens onder zodanige geesten en engelen is als hijzelf is, nrs. 4067, 4073, 4077, 4111; dat ieder mens een geest heeft door wie zijn lichaam het leven heeft, nr. 4622.

Daaruit kan men weten, wat er wordt verstaan onder de Geest, wanneer over de Heer wordt gehandeld, namelijk het Goddelijk Ware, voortgaande vanuit Zijn Goddelijk Goede en dat dit Goddelijke, wanneer het bij de mens invloeit en door hem wordt opgenomen, is de Geest der Waarheid, Geest Gods en de Heilige Geest; het vloeit immers rechtsreeks uit de Heer in en eveneens indirect door de engelen en de geesten; zie de aanhalingen in nr. 9682.

Dat de Geest der Waarheid, de Geest Gods en de Heilige Geest dit is, zal men zien in wat volgt: eerst immers moet worden getoond dat de geest in het Woord, wanneer over de mens wordt gehandeld, het goede en het ware is dat is ingeschreven aan zijn verstandelijke deel, dus dat deze het leven van dit deel is.

Er is immers een leven van het verstandelijke deel en er is een leven van het wilsdeel; het leven van het verstandelijke deel is weten, zien en verstaan dat het ware waar is en het goede goed is; maar het leven van het wilsdeel, is het ware willen en liefhebben ter wille van het ware en het goede ter wille van het goede; dit leven wordt in het Woord het Hart genoemd, het eerstgenoemde leven echter de Geest.

Dat dit zo is, staat vast uit de plaatsen in het Woord die nu volgen; bij Ezechiël: *‘Maakt ulieden een nieuw hart en een nieuwe geest; waarom zoudt gij sterven, o huis Israëls’*, (Ezechiël 18:31).

Bij dezelfde: *‘Ik zal geven ulieden een nieuw hart en een nieuwe geest zal Ik geven in het midden van u’*, (Ezechiël 36:26); een nieuw hart voor een nieuwe wil en een nieuwe geest voor een nieuw verstand.

Bij Zacharia: *‘Jehovah spant uit de hemelen en Hij grondvest de aarde en Hij formeert de geest van de mens in het midden van hem’*, (Zacharia 12:1); de hemelen uitspannen en de aarde grondvesten, voor de nieuwe Kerk; dat deze de hemel en de aarde is, zie de nrs. 1733, 1850, 2117, 2118, 3355, 4535; de geest van de mens formeren in het midden van hem, staat voor wederverwekken ten aanzien van het verstand van het ware en het goede.

Bij David: *‘Een rein hart schep mij, o God en een vaste geest vernieuw in het midden van mij; verwerp mij niet van voor U en de Geest van Uw heiligheid neem niet van mij; geef mij weder de vreugde van Uw heil en een vrijmoedige geest ondersteune mij’*.

De slachtoffers Gods zijn een gebroken geest; een gebroken en verslagen hart veracht God niet’, (Psalm 51:12-14,19); het reine hart voor de wil die de boosheden die onrein zijn, verafschuwt; de vaste geest voor het verstand en het geloof van het ware; de gebroken geest en het gebroken hart, voor de staat van de verzoeking en vandaar voor de vernedering van het ene en het andere leven.

Dat de geest het leven is, blijkt uit de afzonderlijke dingen daar.

Het Goddelijk Ware, waaruit dat leven is, is de Geest der Heiligheid.

Bij dezelfde: *‘Een geslacht, het maakt zijn hart niet recht, ook is niet bestendig zijn geest met God’*, (Psalm 78:8); niet recht het hart, staat daarvoor dat niet recht de wil is; niet bestendig

de geest met God, staat daarvoor dat niet bestendig zijn het verstand en het geloof van het Goddelijk Ware.

Bij Mozes: *'Jehovah God had verzwaard de geest van Sihon, de koning van Hesbon en zijn hart verstokt'*, (Deuteronomium 2:30); daar ook staat de geest en het hart voor het ene en het andere leven en dit wordt verstokt genoemd, wanneer de wil er niet is om het ware en het goede te verstaan, noch van die te doen.

Bij Ezechiël: *'Elk hart zal versmelten en alle handen zullen worden neergelaten en alle geest zal inkrimpen'*, (Ezechiël 21:7).

Bij Jesaja: *'Jehovah gevende de ziel aan het volk op de aarde en de geest aan degenen die daarop wandelen'*, (Jesaja 42:5); de ziel geven aan het volk, voor het leven van het geloof; dat de ziel het leven van het geloof is, zie nr. 9050; en de geest geven, voor het verstand van het ware.

Bij dezelfde: *'Met mijn ziel heb ik U verlangd in de nacht; ook heb ik met mijn geest in het midden van mij U verwacht in de morgen'*, (Jesaja 26:9).

Bij dezelfde: *'Ontvangt stro, baart stoppelen, het vuur zal uw geest eten'*, (Jesaja 33:11); de geest die het vuur zal eten, voor het verstand van het ware, dus voor het inzicht; het vuur van de begeerte, dat, omdat die uit het boze is, vernietigt.

Bij Ezechiël: *'Wee over de dwaze profeten, die heengaan achter hun geest'*, (Ezechiël 13:3).

Bij dezelfde: *'Dat wat opklimt over uw geest, zal nooit geschieden'*, (Ezechiël 20:32).

Bij Maleachi: *'Niet één heeft het gedaan en de overigen, die de geest hadden; wat derhalve de zoekende het zaad Gods.'*

En daarom, neemt u in acht door uw geest, opdat hij tegen de echtgenote van uw jeugd niet ontrouw handelt', (Maleachi 2:15).

Bij David: *'Gezegend de mens, aan wie Jehovah de ongerechtigheid niet toerekent, als slechts in zijn geest geen arglist is'*, (Psalm 32:2).

Bij Mattheüs: *'Gezegend de armen van geest, omdat van hun het koninkrijk der hemelen is'*, (Mattheüs 5:3).

Bij dezelfde: *'Jezus zei tot de discipelen: Waakt en bidt, opdat gij niet in de verzoeking binnentreedt; de geest is wel gewillig, doch het vlees is zwak'*, (Mattheüs 26:41).

Dat in deze plaatsen onder de geest het leven van de mens zelf wordt verstaan, blijkt duidelijk; dat het het verstandelijke leven is, of het leven van het ware, kan hieruit vaststaan, dat onder de geest in de natuurlijke zin het leven van de ademhaling van de mens wordt verstaan; en de ademhaling, die van de longen is, stemt overeen met het leven van het ware, namelijk het leven van het geloof en vandaar van het verstand, terwijl de polsslagen die van het hart is, overeenstemt met het leven van de wil, dus met het leven van de liefde; dat er die overeenstemming is van de longen en van het hart, zie de nrs. 3883-3896, 9300, 9495.

Daaruit kan vaststaan, welk leven er in de geestelijke zin wordt verstaan onder de geest.

Dat de geest in de algemene zin het leven van de ademhaling is bij de mens, blijkt duidelijk bij David: *'Verbergt Gij Uw aangezichten, zij worden verstoord; verzamelt Gij hun geest, zij blazen de adem uit; zendt Gij Uw geest, zij worden geschapen'*, (Psalm 104:29,30).

Bij dezelfde: *'Antwoord mij, Jehovah; mijn geest is verteerd; verberg Uw aangezichten niet van mij'*, (Psalm 143:7).

Bij Job: *'Mijn geest is verteerd, mijn dagen zijn uitgeblust'*, (Job 17:1).

Bij Lukas: *'Jezus greep de hand van het dode meisje, zeggende: Meisje, sta op. Zo keerde haar geest terug en zij is terstond opgestaan'*, (Lukas 8:54,55).

Bij Jeremia: *'Elk mens is dwaas geworden door de wetenschap; een leugen is het gesneden beeld en er is geen geest in hetzelfde'*, (Jeremia 10:14; 51:17).

Bij Ezechiël: *'Hij leidde mij uit in de geest van Jehovah en hij plaatste mij in het midden van de vallei en daar zei de Heer Jehovih tot de dorre beenderen: Zie, Ik zal de geest in u*

brengen opdat gij leeft. Zo zei de Heer Jehovih: Kom van de vier winden, gij geest, en blaas in deze gedoden; en de geest kwam in hen en zij herleefden, (Ezechiël 37:1,5,9,10).

In de Openbaring: *'De beide getuigen werden gedood door het beest opklimmende uit de afgrond; maar na drie dagen en een halve trad de geest des levens uit God in hen binnen, zodat zij stonden op hun voeten'*, (Openbaring 11:7,11).

Uit deze plaatsen blijkt duidelijk, dat de geest het leven van de mens is.

Dat het in het bijzonder het leven van het ware is, dat het leven van het verstandsdeel in de mens is en het inzicht wordt genoemd, blijkt duidelijk bij Johannes: *'De ure komt en is nu, wanneer de ware aanbidders de Vader zullen aanbidden in geest en in waarheid; God is Geest; daarom moete zij die Hem aanbidden, in geest en waarheid aanbidden'*, (Johannes 4:23,24).

Bij Daniël: *'Dat in hem een voortreffelijke geest was en van wetenschap en van inzicht'*, (Daniël 5:12,14).

Bij Lukas: *'Johannes groeide en werd gesterkt in de geest'*, (Lukas 1:80); en ten aanzien van de Heer: *'De Knaap Jezus groeide en werd gesterkt in de geest en vervuld met wijsheid'*, (Lukas 2:40).

Bij Johannes: *'Degene Die de Vader heeft gezonden, Die spreekt de woorden Gods; niet immers met mate gaf God Hem de geest'*, (Johannes 3:34); hier staat de geest voor het inzicht en de wijsheid; de woorden Gods spreken is de Goddelijke waarheden spreken.

Hieruit nu blijkt, wat er wordt aangeduid met de geest bij Johannes: *'Jezus zei tot Nicodemus: Zo iemand niet zal zijn verwekt uit water en geest, hij kan in het koninkrijk Gods niet binnengaan; hetgeen geboren is uit vlees is vlees, maar hetgeen verwekt is uit de geest, is geest'*, (Johannes 3:5,6); verwekt worden uit water is door het ware en verwekt worden uit de geest, is daaruit het leven vanuit de Heer, welk leven het geestelijk leven wordt genoemd; dat het water het ware is, waardoor de wederverwekking plaatsvindt, zie de nrs. 2702, 3058, 3424, 4976, 5668, 8568, 9323; het vlees echter is het eigene van de mens, waarin niets van het geestelijk leven is, nrs. 3813, 8409.

Iets eenders wordt met de geest en het vlees aangeduid bij dezelfde: *'De geest is het die levend maakt, het vlees is niet tot wat ook nut; de woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven'*, (Johannes 6:63).

De woorden die de Heer sprak, zijn de Goddelijke waarheden; het leven daaruit is de geest.

Bij Jesaja: *'Egypte is een mens, niet God, en zijn paarden zijn vlees en niet geest'*, (Jesaja 31:3); Egypte staat voor de wetenschap in het algemeen; zijn paarden voor het wetenschappelijke uit het verstandelijke, dat vlees en niet geest wordt genoemd, wanneer daarin niets van het geestelijk leven is.

Dat Egypte de wetenschap is, zie de nrs. 9340, 9391; dat de paarden het verstandelijke zijn, nrs. 2761, 2762, 3217, 5321; en dat de paarden van Egypte de wetenschappelijke dingen in het verstandelijke zijn, nrs. 6125, 8146, 8148.

Wie niet weet, wat Egypte is, wat de paarden en verder wat het vlees en de geest, kan nooit weten wat die woorden behelzen.

Wanneer het bekend is, wat de geest bij de mens betekent, kan men weten wat met de geest wordt aangeduid, wanneer het wordt gezegd van Jehovah of de Heer, aan Wie alle dingen worden toegeschreven die de mens heeft, zoals een aangezicht, ogen, oren, armen, handen en ook een hart en een ziel; dus eveneens de geest, die in het Woord wordt genoemd, de Geest Gods, de Geest van Jehovah, de Geest van Zijn mond, de Geest der heiligheid, of de Heilige Geest.

Dat daaronder wordt verstaan het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, staat vast uit verscheidene plaatsen in het Woord.

De oorzaak dat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer met de Geest Gods wordt aangeduid, is dat al het leven van de mens daaruit is en het hemels leven voor hen die dat

Goddelijk Ware met het geloof en de liefde opnemen; dat dit de Geest Gods is, leert de Heer Zelf bij Johannes: *‘De woorden die Ik tot u spreek, zijn geest en zijn leven’*, (Johannes 6:63); de woorden die de Heer sprak, zijn de Goddelijke waarheden.

Bij dezelfde: *‘Jezus riep uit met een grote stem, zeggende: Zo iemand zal gedorst hebben, die komt tot Mij en drinke; al wie in Mij gelooft, zoals de Schift heeft gezegd, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien.*

Dit zei Hij van de Geest, Die degenen zouden ontvangen die in Hem geloven; de Heilige Geest immers was nog niet, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was’, (Johannes 7:37-39).

Dat onder de Geest die degenen zouden ontvangen uit de Heer, die in Hem geloven, het leven wordt verstaan dat uit de Heer is, welk leven het leven van het geloof en van de liefde is, blijkt uit de afzonderlijke dingen daar; dorsten immers en drinken betekent het verlangen van het ware te weten en te doorvatten; de stromen des levenden waters die uit de buik zullen vloeien, zijn de Goddelijke waarheden.

Daaruit staat vast, dat de Geest die zij zouden ontvangen, Die ook de Heilige Geest wordt genoemd, het leven is vanuit het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, welk leven, als eerder gezegd, het leven van het geloof en van de liefde wordt genoemd en het geestelijk en hemels leven zelf bij de mens is.

Dat er wordt gezegd dat de Heilige Geest nog niet was, omdat Jezus nog niet verheerlijkt was, komt omdat de Heer toen Hij in de wereld was, Zelf het Goddelijk Ware leerde; maar toen Hij verheerlijkt was, wat plaatsvond na de wederopstanding, leerde Hij dat door de engelen en de geesten.

Dat heilige dat voortgaat uit de Heer en invloeit door de engelen en de geesten bij de mens, hetzij duidelijk waarneembaar of niet, is daar de Heilige Geest; het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer immers is dat wat in het Woord het Heilige wordt genoemd, nr. 9680; vandaar is het, dat de Heilige Geest wordt genoemd *‘de Geest der waarheid; en dat Hij zal leiden in alle waarheid; en dat Hij niet zal spreken uit Zich, maar de dingen die Hij uit de Heer zal hebben gehoord; en dat Hij uit de Heer de dingen zal ontvangen, die Hij zal verkondigen’*, (Johannes 16:13,14).

Verder dat de Heer, toen Hij van de discipelen heenging *‘in hen blies, en zei: Ontvangt de Heilige Geest’*, (Johannes 20:21,22).

De ademhaling betekent het leven van het geloof, nrs. 9229, 9281; vandaar betekent de inblazing van de Heer het gegeven vermogen van de Goddelijke waarheden te doorvatten en zo dat leven op te nemen; waarom eveneens de naam ‘geest’, komt van vlaag en van wind, omdat hij komt van de ademhaling en daarom wordt de geest enige malen wind genoemd.

Dat de ademhaling, die van de longen is, overeenstemt met het leven van het geloof en de polsslag, die van het hart is, met het leven van de liefde, zie de nrs. 3883-3896, 9300, 9495.

Iets eenders wordt met de inblazing aangeduid in het boek Genesis: *‘En Jehovah blies in de neusgaten van de mens de ziel der levens’*, (Genesis 2:7); vandaar wordt de Heer genoemd:

‘De Geest van onze neusgaten’, (Klaagliederen 4:20); en omdat het Goddelijk Ware de bozen verteert en verwoest, wordt vandaar bij David gezegd: *‘Onthuld werden de fundamenten van het wereldronde door het geblaas van de Geest van Uw neus’*, (Psalm 18:16); en bij Job: *‘Van de adem Gods vergaan zij en van de Geest van Zijn neus worden zij verteerd’*, (Job 4:9).

Bij David: *‘Door het Woord van Jehovah zijn de hemelen gemaakt en door de Geest van Zijn mond al hun heir’*, (Psalm 33:6).

Het Woord van Jehovah is het Goddelijk Ware, evenzo de Geest van Zijn mond; dat dit de Heer is, staat vast bij Johannes: *‘In den beginne was het Woord en het Woord was bij God en het Woord was God; alle dingen zijn door Hetzelve gemaakt; en het Woord is Vlees geworden en het heeft onder ons gewoond’*, (Johannes 1:1-3.14).

Dat het Goddelijk Ware, waaruit het hemels leven van de mens is, de Heilige Geest is, blijkt ook uit deze volgende plaatsen, bij Jesaja: *‘Er zal een roede uitgaan van de tronk van Isai; op*

Hem zal rusten de Geest van Jehovah, de geest der wijsheid en van het inzicht, de geest des raads en der sterkte, de geest der wetenschap en der vreze van Jehovah, (Jesaja 11:1,2); die woorden worden gezegd van de Heer, in Wie het Goddelijk Ware, dus de Goddelijke Wijsheid en het Goddelijk inzicht, de Geest van Jehovah wordt genoemd en Deze wordt genoemd de Geest van de wijsheid en van het inzicht, des raads, der sterkte en van de wetenschap.

Bij dezelfde: *'Ik heb Mijn Geest op Hem gegeven; Hij zal het gericht der natiën voortbrengen*', (Jesaja 42:1); ook daar wordt over de Heer gehandeld; de Geest van Jehovah op Hem, is het Goddelijk Ware, dus de Goddelijke Wijsheid en het Goddelijk Inzicht; het Goddelijk Ware wordt ook het gericht genoemd, nr. 2235.

Bij dezelfde: *'Hij zal komen zoals een ingedrongen stroom; de Geest van Jehovah zal de banier tot Hem oprichten*', (Jesaja 59:19).

Bij dezelfde: *'De Geest van de Heer Jehovih is op Mij; deswege heeft Mij Jehovah gezalfd om de armen te evangeliseren*', (Jesaja 61:1); ook daar ten aanzien van de Heer.

Het Goddelijk Ware dat in de Heer was toen Hij in de wereld was en dat Hij toen Zelf was, is de Geest van Jehovah.

Dat de Geest van Jehovah het Goddelijk Ware is en daaruit het hemels leven is voor de mens die dit opneemt, blijkt ook nog uit deze plaatsen; bij Jesaja: *'Totdat over ulieden wordt uitgegoten de Geest uit de hoogte; dan zal de woestijn tot een bouwland zijn; dan zal in de woestijn het gericht wonen*', (Jesaja: 32:15,16).

Daar wordt gehandeld over de wederverwekking; de Geest uit de hoogte is het Leven uit het Goddelijke, want dat de woestijn tot een bouwland zal zijn en dat het gericht in de woestijn zal wonen, betekent het inzicht waar dat er eerder niet was, dus het nieuwe leven.

Evenzo bij Ezechiël: *'Opdat gij leert kennen dat Ik Mijn Geest in ulieden zal geven, opdat gij leeft*', (Ezechiël 37:14).

Bij dezelfde: *'Dan zal Ik Mijn aangezichten niet langer voor hen verbergen, omdat Ik Mijn Geest over het huis Israëls zal uitgieten*', (Ezechiël 39:29).

Bij Joël: *'Ik zal Mijn Geest uitgieten over alle vlees en over de dienstknechten en over de dienstmaagden; in die dagen zal Ik Mijn Geest uitgieten*', (Joël 3:2).

Bij Micha: *'Ik ben vervuld van kracht met de Geest van Jehovah en van gericht en van sterkte om Jakob te verkondigen zijn overtreding en Israël zijn zonde*', (Micha 3:8).

Bij Zacharia: *'De paarden uitgaande naar het land van het noorden, hebben Mijn Geest doen rusten in het land van het noorden*', (Zacharia 6:8).

Bij Jesaja: *'Ik zal de wateren uitgieten op de dorstige en beekjes op het droge; Ik zal Mijn Geest uitgieten over uw zaad*', (Jesaja 46:3).

Dat in deze plaats de Geest van Jehovah het Goddelijk Ware is en door dit het leven van het geloof en van de liefde, is duidelijk.

Dat dit rechtsreeks uit de Heer invloeit en indirect door de geesten en engelen uit Hem, zie nr. 9682.

Evenzo elders bij Jesaja: *'Te dien dage zal Jehovah Zebaath zijn tot een kroon van versiering en tot een tulband des sieraads voor de overgeblevenen van Zijn volk en tot een Geest des gerichtsvoor hem die over het gericht zit en tot een sterkte voor hen*', (Jesaja 28:5,6).

De kroon van versiering staat voor de wijsheid die van het goede is, de tulband des sieraads voor het inzicht dat van het ware is; de Geest des gerichtsvoor het Goddelijk Ware, want van het gericht wordt gesproken met betrekking tot het ware, nrs. 2235, 6397, 7206, 8685, 8695, 9260, 9383.

Bij dezelfde: *'De engel der aangezichten van Jehovah heeft hen bevrijd, vanwege Zijn liefde en goedertierenheid heeft Deze hen verlost; toch zijn zij wederspanning geworden en zij hebben de Geest der heiligheid van Hem verbitterd; vandaar is Hij hun tot een vijand verkeerd*.

Hij heeft in het midden van Hem de Geest van Zijn heiligheid gesteld; de Geest van Jehovah heeft Hem geleid, (Jesaja 63:9,10,11,14); de Geest der heiligheid daar is de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware, dus het Goddelijk Ware dat uit de Heer is.

De engel der aangezichten is de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede, want het aangezicht van Jehovah is de Liefde, de Barmhartigheid en het Goede.

In de Openbaring: *'De getuigenis van Jezus is de Geest der profetie'*, (Openbaring 19:10); de getuigenis van Jezus is het Goddelijk Ware dat is uit Hem en ten aanzien van Hem, nr. 9503.

Bij David: *'Jehovah God maakt Zijn engelen [hulpvaardige] geesten en Zijn dienaren tot een vlamvend vuur'*, (Psalm 104:4); de engelen geesten maken, staat voor het opnemen van het Goddelijk Ware; hen tot een vlamvend vuur maken, voor het opnemen van het Goddelijk Goede of van de Goddelijke Liefde.

Bij Mattheüs: *'Johannes zei: Ik doop u met water tot boetedoening; Die echter na mij zal komen, Die zal u dopen met de Heilige Geest en met vuur'*, (Mattheüs 3:11); dopen is wederverwekken; met de Heilige Geest, is door het Goddelijk Ware; en met vuur, is uit het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde.

Dat dopen is wederverwekken, zie de nrs. 5120, 9088; en dat het vuur is het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde, nrs. 4906, 5215, 6314, 6832, 6834, 6849, 7324.

Bij Lukas: *'Indien gij die slecht zijt, aan uw kinderen goede dingen weet te geven, hoeveel te meer zal de Vader Die in de hemel is, de Heilige Geest geven degenen die Hem bidden'*, (Lukas 11:13); de Heilige Geest geven, is verlichten met het Goddelijk Ware en met het leven daaruit begiftigen, namelijk het leven van het inzicht en van de wijsheid.

In de Openbaring: *'De zeven lampen van vuur brandende voor de troon, zijn de zeven Geesten Gods'*, (Openbaring 4:5) en verder: *'In het midden van de ouderen stond een Lam, hebbende zeven hoornen en zeven ogen, dewelke zijn de zeven Geesten Gods, uitgezonden tot de gehele aarde'*, (Openbaring 5:6).

Dat de geesten daar niet geesten zijn, blijkt hieruit dat de lampen en de ogen van het Lam, Geesten Gods worden genoemd; de lampen immers zijn de Goddelijke waarheden, nrs. 4638, 7072; de ogen zijn het verstand van het ware en wanneer over de Heer wordt gehandeld, het Goddelijke inzicht en de Goddelijke wijsheid, nrs. 2701, 4403-4421, 4523-4534, 9051; daaruit blijkt dat de Geesten Gods de Goddelijke waarheden betekenen.

Wanneer het dus bekend is, dat de Heilige Geest is het Goddelijk Ware voortgaand uit de Heer, dat het Heilige Zelf is, kan men de Goddelijke zin weten overal waar de Geest Gods en de Heilige Geest wordt genoemd, zoals in de volgende plaatsen, bij Johannes: *'Ik zal de Vader bidden dat Hij u een andere Parakleet geve, opdat Hij met u blijve tot in het eeuwige; de Geest der waarheid, die de wereld niet kan ontvangen, aangezien zij Hem niet ziet, noch Hem kent; gij echter kent Hem, omdat Hij bij u blijft en in u zal zijn. Ik zal u niet wezen laten. De Parakleet, de Heilige Geest, Die de Vader zal zenden in Mijn Naam, Die zal u alle dingen leren en zal u indachtig maken alle dingen die Ik u heb gezegd'*, (Johannes 14:16-18,26) en elders: *'Wanneer de Parakleet zal gekomen zijn, Die Ik u zal zenden van de Vader, de Geest der waarheid, Die van de Vader uitgaat, Die zal van Mij getuigen en gij zult getuigen'*, (Johannes 15:26); en verder ook: *'Ik zeg u de waarheid: Het is u nut dat Ik heenga; indien Ik niet zal heengegaan zijn, zo zal de Parakleet niet tot u komen; indien Ik echter zal zijn heengegaan, zo zal Ik Hem tot u zenden'*, (Johannes 16:7).

Hieruit blijkt opnieuw, dat het Goddelijk Ware voortgaande uit het Goddelijk Goede, dat de Vader is, de Parakleet en de Heilige Geest is, waarom het ook de Geest der waarheid wordt genoemd; en daarvan wordt gezegd, dat Hij in hem zal blijven, dat Hij alle dingen zal leren, dat Hij van de Heer zal getuigen; van de Heer getuigen is in de geestelijke zin, over Hem leren.

Dat er wordt gezegd de Parakleet, die de Heilige Geest is, wordt gezonden van de Vader in de Naam van de Heer en daarna dat de Heer Zelf Hem zal zenden, komt omdat de Vader

betekent het Goddelijke Zelf dat in de Heer is en vandaar dat Hij en de Vader één zijn, zoals de Heer duidelijk zegt bij (Johannes 10:30; 14:9:11).

Bij Mattheüs: *'Alle zonde en lastering zal de mensen worden vergeven, de lastering echter van de Geest zal de mensen niet worden vergeven; zo wie een woord zal hebben gezegd tegen de Zoon des Mensen, het zal hem worden vergeven; maar zo wie het zal hebben gezegd tegen de Heilige Geest, het zal hem niet worden vergeven, noch in deze eeuw, noch in de toekomst'*, (Mattheüs 12:31,32).

Een woord zeggen tegen de Zoon des Mensen, is tegen het Goddelijk Ware dat nog niet aan het leven van de mens is ingeplant of ingeschreven; dat de Zoon des Mensen het Goddelijk Ware is, zie nr. 9807; maar het zeggen tegen de Heilige Geest, is tegen het Goddelijk Ware dat aan het leven van de mens is ingeplant of ingeschreven, vooral tegen het Goddelijk Ware ten aanzien van de Heer Zelf; iets zeggen tegen dit of dit ontkennen, wanneer het eenmaal erkend is geweest, is de ontwijding en de ontwijding is zodanig, dat zij de innerlijke dingen van de mens geheel en al vernietigt; vandaar wordt er gezegd dat deze zonde niet kan worden vergeven.

Wat ontwijding is, zie de nrs. 3398, 3898, 4289, 4601, 6348, 6960, 6963, 6971, 8394, 8882, 9298.

En bij dezelfde: *'Jezus zei tot de discipelen: Gaat, doopt in de Naam van de Vader en van de Zoon en van de Heilige Geest'*, (Mattheüs 28:19); de Vader daar is het Goddelijke Zelf, de Zoon is dat Goddelijke Zelf in de menselijke vorm en de Heilige Geest is het Goddelijk voortgaande, dus is het één Goddelijke en toch Drievuldig.

Dat de Heer het Goddelijke Zelf onder de menselijke vorm is, leert Hijzelf bij Johannes: *'Van nu aan hebt gij de Vader gekend en hebt Hem gezien; die Mij ziet, ziet de Vader; Ik in de Vader en de Vader in Mij'*, (Johannes 14:7,9,10).

9819. En zij zullen maken de klederen van Aharon; dat dit betekent door wie het geestelijk rijk is, staat vast uit de betekenis van de klederen van Aharon, namelijk het uitbeeldende van het geestelijk rijk van de Heer, toegevoegd aan Zijn hemels rijk, nr. 9814.

Dat de wijzen van hart, vervuld met de geest der wijsheid, die klederen zouden maken, is omdat onder hen degenen worden verstaan die in het hemels rijk zijn en omdat het geestelijk rijk datgene is wat daaruit is en dus wat dit bedekt, zoals het kleed het lichaam, zoals eveneens kan vaststaan uit wat in nr. 9818 is gezegd.

9820. Om hem te heiligen; dat dit betekent zo het uitbeeldende van het Goddelijk Ware in dat rijk, staat vast uit de betekenis van geheiligd worden, namelijk doordrenkt worden van het Goddelijk Ware uit de Heer; het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer immers is dat wat in het Woord het heilige wordt genoemd; de oorzaak hiervan is dat alleen de Heer heilig is en dus al wat uit Hem voortgaat, nr. 9680.

Vandaar is het dat het uit Hem voortgaande heilige, de Heilige Geest wordt genoemd, nr. 9818, waarover men ook de dingen zie, die zijn aangevoerd in nr. 9229.

Daaruit blijkt, hoe het moet worden verstaan dat de engelen, de profeten en de apostelen heiligen worden genoemd: de engelen (Mattheüs 25:31; Markus 8:38; Lukas 9:26; de profeten (Openbaring 16:6; 18:24; en de apostelen (Openbaring 18:20); niet dat zij uit zichzelf heilig waren, maar uit de Heer.

De engelen, omdat zij de opnemenden zijn van het Goddelijk Ware dat uit de Heer is en daarom met hen in het Woord de Goddelijke waarheden worden aangeduid en in het algemeen iets van de Heer, nrs. 1925, 2821, 4085, 4295; de profeten echter, omdat met hen het Woord wordt aangeduid, zijn het Goddelijk Ware en in het bijzonder de leren vanuit het Woord, nrs. 2534, 3652, 7269; en de apostelen, omdat met hen wordt aangeduid al het ware

dat van het geloof is en al het goede dat van de liefde is, in een samenvatting, nrs. 3488, 3858, 6397.

Dat het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer het Heilige Zelf is, dus de Heer uit Wie dit is, staat vast uit verscheidene plaatsen in het Woord; het is geoorloofd nu alleen de woorden van de Heer bij Johannes aan te voeren: *‘Vader, heilig hen in Uw Waarheid; Uw Woord is Waarheid.*

Voor hen heilig Ik Mijzelf, opdat ook zij geheiligd zijn in de Waarheid’, (Johannes 17:17,19). Daaruit blijkt, dat het de Heer is, Die heiligt de mens, de geest en de engel, omdat *‘Hij alleen Heilig is’*, (Openbaring 15:4); en dat zij voor zoveel heilig zijn als zij van de Heer opnemen, dat wil zeggen, voor zoveel als zij uit Hem het geloof tot en van de liefde in Hem opnemen.

9821. Om Mij het priesterschap te bedienen; dat dit het uitbeeldende van de Heer betekent, staat vast uit wat eerder in nr. 9809 is getoond.

9822. En dit zijn de klederen die zij zullen maken; dat dit betekent de Goddelijke waarheden in het geestelijk rijk in hun orde, staat vast uit de betekenis van de klederen van Aharon, namelijk het aan het hemels rijk toegevoegde geestelijk rijk, nr. 9814.

Dat het de Goddelijke waarheden daar zijn, komt omdat de klederen de waarheden betekenen, nrs. 5954, 9212, 9216; en dat rijk wordt het geestelijk rijk genoemd vanwege de Goddelijke waarheden daar.

Er zijn immers twee rijken waarin de hemel is onderscheiden: het hemels rijk en het geestelijk rijk; in het hemels rijk regeert het goede en in het geestelijk rijk regeert het ware, beide uit de Heer; en omdat de klederen van Aharon dat rijk uitbeeldden en die klederen waren de efod, de mantel en de rok, worden daarom daarmee de Goddelijke waarheden daar in hun orde aangeduid.

9823. Een borstlap; dat dit betekent het Goddelijk Ware dat opblinkt vanuit het Goddelijk Goede, staat vast uit de betekenis van de borstlap, namelijk het Goddelijk Ware dat opblinkt uit het Goddelijk Goede, hier in de laatste dingen opeenvolgend vanaf het binnenste in de hemelen.

Want de efod, waarop die borstlap was, beeldde de laatste dingen van het geestelijk rijk uit, dus de laatste dingen van de hemel.

Dat de borstlap dat betekent, komt omdat deze was vastgemaakt op de borst waar het hart is en daarin waren ingevuld met kostbare stenen; en het hart stemt overeen met het hemels goede, namelijk het goede van de liefde tot de Heer uit de Heer en de twaalf kostbare stenen stemmen overeen met de Goddelijke waarheden daaruit.

Vandaar wordt met de borstlap in de hoogste zin aangeduid het Goddelijk Ware dat opblinkt vanuit het Goddelijk Goede van de Heer.

Dat het hart overeenstemt met het hemels goede of met het goede van de liefde tot de Heer uit de Heer, zie de nrs. 170, 172, 176, 3635, 3883-3896, 7542, 9050, 9300, 9494; en dat de twaalf kostbare stenen overeenstemmen met de Goddelijke waarheden die vanuit het Goddelijk Goede zijn, zal men zien in de volgende teksten van dit hoofdstuk, waar deze borstlap uitvoerig wordt beschreven en genoemd de ‘borstlap des gericht’s’ en de urim en thumim, vanwege de twaalf kostbare stenen waarmee deze was gevuld.

Dat deze was vastgemaakt op de borst waar het hart is, staat vast uit de beschrijving ervan, in het vervolg, waar openlijk wordt gezegd: *‘Dragen zal Aharon de namen van de zonen Israëls in de borstlap des gericht’s op zijn hart’*, vers 29; en verder: *‘Zij zullen zijn op het hart van Aharon bij zijn binnentreden vóór Jehovah en dragen zal Aharon het gericht van de zonen Israëls op zijn hart vóór Jehovah bij voortduur’*, vers 30.

Dat het gericht ook is het Goddelijk Ware dat voortgaat vanuit het Goddelijk Goede van de Heer, zie men in wat volgt.

9824. En een efod; dat dit betekent het Goddelijk Ware daar in de uitwendige vorm waarin de innerlijke dingen stilhouden, staat vast uit de betekenis van de efod, namelijk het Goddelijk Ware in de uitwendige vorm.

Dat dit met de efod wordt aangeduid, is omdat met de klederen der heiligheid van Aharon werden uitgebeeld de Goddelijke waarheden in het geestelijk rijk in hun orde, zie nr. 9822; en de efod was het laatste van de drie klederen, want de klederen van het priesterschap van Aharon waren de efod, de mantel en de geruite rok.

Dat wat het uiterste is, houdt niet alleen de innerlijke dingen samen, maar de innerlijke dingen houden daarin ook stil.

Zo is het ook gesteld met het menselijk lichaam en dus ook in de hemelen, waarmee die dingen die van het menselijk lichaam zijn overeenstemmen; evenzo met de waarheden en de goedheden, want deze beide maken de hemelen.

Omdat de efod het meest uitwendige van het geestelijk rijk van de Heer uitbeeldde, was deze daarom meer dan de overige kleding heilig en daarin was de borstlap, waarin de urim en de thumim waren, door welke de antwoorden uit het Goddelijke werden gegeven.

Dat het meest uitwendige heiliger is dan het innerlijke, komt omdat het uitwendige of uiterlijke alle innerlijke dingen samenhoudt in hun orde en in de vorm en in het verband en wel dermate, dat indien het uitwendige werd verwijderd, de innerlijke dingen zouden worden verstrooid; de innerlijke dingen immers houden daar niet alleen stil, maar zij zijn daar ook tezamen.

Dat dit zo is, kunnen degenen weten, die weten hoe het gesteld is met de opeenvolgende en met de gelijktijdige dingen, namelijk dat de opeenvolgende dingen die in hun orde voortgaan en op elkaar volgen, zich niettemin ook in de laatste dingen tezamen vertonen.

Tot voorbeeld kan dienen: het einddoel, de oorzaak en de uitwerking; het einddoel is het eerste in de orde, de oorzaak is het tweede en de uitwerking is het laatste.

Zo gaan zij eveneens achtereenvolgens voort, maar toch vertoont zich in de uitwerking, die het laatste is, de oorzaak tegelijk en het einddoel in de oorzaak; vandaar is de uitwerking de aanvulling, waarin de innerlijke of de eerdere dingen ook zijn verzameld en gehuisvest.

Evenzo is het gesteld met willen, denken en doen bij de mens; willen is het eerste, denken het tweede en doen is het laatste, dat ook de uitwerking is, waarin de vorige dingen of de eerdere tegelijk bestaan, want voor zoveel als doen in zich bevat dat wat de mens denkt en wat hij wil, voor zoveel worden de innerlijke dingen in de vorm en het verband samengehouden.

Vandaar is het, dat er in het Woord wordt gezegd dat de mens moet worden geoordeeld volgens zijn daden of volgens zijn werken, wat betekent dat hij moet worden beoordeeld volgens zijn denken en willen, want deze zijn in de daden zoals de ziel in haar lichaam.

Omdat nu de innerlijke dingen zich in het laatste tezamen bevinden, wordt daarom, zoals gezegd, het laatste, indien de orde volmaakt is, voor heiliger gehouden dan de innerlijke dingen; daar is immers de heiligheid van de innerlijke dingen volledig.

Omdat in dat laatste de innerlijke dingen tezamen zijn, zoals de daden of werken het denken en willen van de mens, zoals eerder gezegd, of in de geestelijke dingen, het geloof en de liefde van hem, werd daarom Johannes, meer dan de overige discipelen geliefd door de Heer en lag hij aan de borst van Hem, (Johannes 13:23; 21:20,22); de oorzaak hiervan is, dat deze discipel de werken van de naastenliefde uitbeeldde; zie de voorrede tot (Genesis 18 en 22) en nr. 3934.

Daaruit blijkt eveneens, waarom het uitwendige het laatste, dat in de volmaakte orde is, heiliger is dan de innerlijker dingen, afzonderlijk beschouwd.

Wanneer immers de Heer in het laatste is, is Hij tegelijk in alle dingen, en wanneer Hij in dat laatste is, worden de innerlijke dingen samengehouden in hun orde, verband en vorm en in Zijn toezicht en leiding naar Zijn welbehagen.

Dit is de verborgenheid die werd verstaan in nr. 9360, die men hierover dient te zien.

Dit nu is de oorzaak dat de efod, omdat die het uitbeeldende was van het laatste van het geestelijk rijk van de Heer, voor heiliger werd gehouden dan de overige klederen van het priesterschap; daarom was de efod het voornaamste priesterlijke kledingstuk en gemaakt uit *'draden van goud in het midden van hemelsblauw, purper, dubbel gedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad'*, (Exodus 39:3); maar voor de overige priesters waren de efods van linnen, (1 Samuël 2:18; 22:18) en daarom werd de efod genomen voor de gehele kleding van de priester en er werd van hem gezegd dat hij *'de efod droeg'*, waarmee werd aangeduid dat hij een priester was, (1 Samuël 2:28); 14:3).

Daarom was ook de borstlap vastgehecht aan de efod en door de urim en de thumim daar werden de antwoorden gegeven.

De oorzaak hiervan was, dat dit kledingstuk het uitbeeldende was van het laatste in het geestelijk rijk van de Heer en de Goddelijke antwoorden opkwamen in de laatste dingen. Zij gingen immers achtereenvolgens door alle innerlijke dingen heen en werden daar gedictieerd, omdat zij daar stilhiel.

Dat er antwoorden werden gegeven, wanneer zij met de efod waren bekleed, staat vast uit (1 Samuël 23:6-13; 30:7,8) en eveneens bij Hosea: *'Vele dagen zullen de zonen Israëls zitten, geen koning en geen vorst en geen slachtoffer en geen opgericht beeld en geen efod en terafim'*, (Hosea 3:4).

De terafim betekenen de Goddelijke antwoorden, want door die werden zij oudtijds gegeven, (Zacharia 10:2); ook is in de oorspronkelijke taal de efod genoemd naar het insluiten van alle innerlijke dingen, zoals blijkt uit de betekenis van dit woord, (Exodus 29:5; Leviticus 8:7).

9825. En een mantel; dat dit betekent het Goddelijk Ware daar in de innerlijke vorm, staat vast uit de betekenis van de mantel, namelijk het midden van het geestelijk rijk, dus het ware zelf dat daar is, want door de klederen van Aharon werd het geestelijk rijk van de Heer uitgebeeld, nr. 9814, dus de waarheden die daar in hun orde zijn, nr. 9822; en omdat dat rijk in drie graden is onderscheiden, namelijk: in een binnenste, een middelste en een uiterlijke, werd daarom met de mantel datgene aangeduid wat in het midden van dit rijk is.

Dat dit rijk in drie graden is onderscheiden, komt omdat het binnenste daar gemeenschap heeft met het hemelse en het uiterlijke met het natuurlijke en het middelste zo dus evenveel ontleent aan het ene en het andere.

Opdat ook iets volmaakt zal zijn, zal het onderscheiden zijn in drie graden; dus is de hemel dit en dus ook de goedheden en de waarheden daar.

Iedere hemel wordt ook in drie graden onderscheiden, want het binnenste ervan zal rechtstreeks gemeenschap hebben met de hogere, het uiterlijke met de lagere en het middelste zo daardoor met de ene en de andere; daarvandaan is de volmaaktheid ervan.

Evenzo is het gesteld met de innerlijke dingen van de mens, die in het algemeen zijn onderscheiden in drie graden, namelijk in: de hemelse, de geestelijke en de natuurlijke; evenzo ieder van deze in zijn drie graden; want de mens die in het goede van het geloof en van de liefde tot de Heer is, is de hemel in kleinste vorm en stemt overeen met de Grootste Mens, nr. 9279.

Zo is het eveneens gesteld met alle dingen van de natuur; dat het natuurlijke van de mens in drie graden is onderscheiden, zie nr. 4570; en in het algemeen alle innerlijke en uiterlijke dingen van hem, nr. 4154.

De oorzaak dat dit zo is, is dat er overal een einddoel, een oorzaak en een uitwerking zal zijn; het einddoel zal het binnenste zijn, de oorzaak het middelste en de uitwerking het laatste, opdat een zaak volmaakt zal zijn.

Vandaar is het, dat drie in het Woord het volledige vanaf de aanvang tot het einde betekent, nrs. 2788, 4495, 7715, 9198, 9488, 9489.

Hieruit kan men weten, waarom de klederen der heiligheid van Aharon waren: de efod, de mantel en de rok; en dat de efod het uiterlijke heeft uitgebeeld, de mantel het middelste en de rok het binnenste daar.

Omdat de mantel het middelste in het geestelijk rijk uitbeeldde en het middelste trekt uit het ene en het andere, wordt dit op uitbeeldende wijze voor dit rijk zelf genomen, zoals in het eerste boek van Samuël: ‘Samuël keerde zich om, om heen te gaan, maar Saul greep een slip van zijn mantel en zij scheurde; waarop Samuël zei: Jehovah zal heden het koninkrijk van Israël van over u afscheuren en dat geven aan uw genoot, die beter is dan gij’, (1 Samuël 15:27,28).

Hieruit blijkt, dat het scheuren van de slip van de mantel van Samuël, het afscheuren van het koninkrijk van Israël van Saul betekende: het koninkrijk van Israël immers betekent het geestelijk rijk van de Heer, nrs. 4286, 4598, 6426, 6637, 6862, 6868, 7035, 7062, 7198, 7201, 7215, 7223, 8805.

Evenzo in hetzelfde boek: ‘David sneed een slip van de mantel van Saul in het verborgene en toen hij die aan Saul toonde, zei Saul: Nu weet ik dat gij al regerende zult regeren en het koninkrijk van Israël zal bestaan in uw hand’, (1 Samuël 24:5,6,12,21).

Ook toen Jonathan een verbond met David aanging, ‘ontdeed hij zich van de mantel en gaf die aan David, tot het zwaard, de boog en de gordel toe’, (1 Samuël 18:3,4); waardoor werd uitgebeeld dat Jonathan, die de erfgenaam was, afstand deed van het koninkrijk van Israël en dit overdroeg op David.

Omdat de mantel het geestelijk rijk uitbeeldde, beeldde deze dus eveneens de waarheden van dit rijk in het algemeen uit; het zijn de waarheden van dit rijk die de geestelijke waarheden worden genoemd, die in het verstandelijk deel van de mens zijn; deze worden met de mantels aangeduid bij Ezechiël: ‘Alle vorsten der zee zullen afdalen van op hun tronen en hun mantels afwerpen en de klederen van hun borduursel uittrekken’, (Ezechiël 26:16); daar wordt gehandeld over Tyrus, waarmee de erkentissen van het goede en het ware worden aangeduid, nr. 1201.

De verwoesting ervan in de Kerk wordt daar beschreven; de mantels die zij zullen afwerpen, zijn de waarheden van het geloof die in het verstandsdeel zijn; de klederen van borduursel zijn de wetenschappen die in het natuurlijke zijn, nr. 9688.

De oorzaak dat die waarheden worden aangeduid, is dat in het geestelijk rijk van de Heer het ware regeert dat van het verstand is, maar in het hemels rijk regeert het goede dat van de wil is.

Bij Mattheüs: ‘De schriftgeleerden en de farizeeën doen al hun werken om van de mensen gezien te worden; en zij maken de franjes van hun mantels groot’, (Mattheüs 23:5,6); de franjes van de mantels groot maken, staat voor de waarheden op hoogdravende wijze weergeven, alleen opdat die door de mensen worden gehoord en gezien.

Dat zulke dingen met de mantel worden aangeduid, zal nog beter worden vaststaan uit de beschrijving ervan in de volgende teksten van dit hoofdstuk, vers 31 tot 35.

9826. En een geruite rok; dat dit betekent het Goddelijk Ware daar, het binnenst voortgaande, rechtstreeks vanuit het Goddelijk hemelse, staat vast uit de betekenis van de rok, namelijk het natuurlijk ware; maar wanneer over Aharon wordt gehandeld, van wie de klederen de waarheden van het geestelijk rijk van de Heer uitbeeldden, nrs. 9814, 9822, is de rok het

binnenst Goddelijk Ware in dit rijk, dus wat het naastgelegen voortgaat uit het Goddelijk hemelse, dus het Goddelijk Goede van de Heer in de binnenste hemel.

Dat zulke dingen met de rokken worden aangeduid, zie nr. 4677.

Er zijn immers drie hemelen: de binnenste die de hemelse wordt genoemd, de middelste die de geestelijke wordt genoemd en de laatste die toetreedt tot het natuurlijke.

In de binnenste hemel regeert het goede van de liefde tot de Heer, in de middelste het goede van de liefde jegens de naaste en in de laatste het goede van het geloof; die hemelen zijn onderling ten strengste onderscheiden en wel dermate, dat degene die in de ene is, geenszins kan overgaan tot een andere; maar niettemin zijn zij één hemel.

Zij worden verbonden door bemiddelende gezelschappen van engelen en zo gaat dus de ene hemel vanuit de andere voort.

Aangezien dus de klederen van Aharon de geestelijke hemel uitbeelden en dus de waarheden in hun orde daar, zo blijkt dat door het binnenste kleed, dat de geruite rok wordt genoemd, wordt uitgebeeld, het binnenste ware daar dat rechtstreeks voortgaat uit het Goddelijke hemelse.

Dit kledingstuk wordt geruit genoemd, omdat hij was geweven, zoals blijkt uit wat volgt in het boek Exodus: ‘Zij maakten rokken van fijn lijnwaad, het werk van een wever, voor Aharon en voor zijn zonen’, (Exodus 39:27); dat zij uit fijn lijnwaad waren, had als oorzaak dat het ware uit hemelse oorsprong zou worden uitgebeeld; dat dit ware met het fijn lijnwaad wordt aangeduid, zie nr. 9469.

9827. En een tulband; dat dit het inzicht en de wijsheid betekent, staat vast uit de betekenis van de tulband, namelijk het inzicht en de wijsheid; dat de tulband dit is, komt omdat die een hoofddekkel is en met het hoofd worden de innerlijke dingen van de mens aangeduid, die van het inzicht en de wijsheid zijn, nr. 9656.

Alle bedekkingen ontlenen de betekenis aan het dat lichaamsdeel dat zij bedekken, zoals de bedekking die de borst bedekt, dus de borstlap; de lendenen bedekt, zoals de broek, de voeten bedekt, zoals de kousen; de voetzolen bedekt, zoals de schoenen; en dus eveneens dat wat het hoofd bedekt, zoals de tulband, de tjaar en de hoed.

Dat dit zo is, staat vast uit de uitbeeldingen in het andere leven, wanneer daar aan de geesten de wijsheid en het inzicht wordt afgenomen, wat plaatsvindt wanneer de gezelschappen van engelen van hen worden verwijderd, dan schijnt hun het hoofddekkel te worden afgenomen. Nadat dit heeft plaatsgevonden, wordt de geest stompzinnig en heeft hij geen doorvatting van het ware en het goede; en opdat daarna het inzicht en de wijsheid terugkeert, wordt het hoofd opnieuw bedekt.

Maar de hoofdbedekkingen betekenen daar niet zozeer de wijsheid die van het goede is, maar het inzicht dat van het ware is.

De tulband echter die Aharon had, betekent ook de wijsheid, aangezien hij uit fijn lijnwaad was en de bekroning van de heiligheid daaraan was bevestigd, dit was een plaat uit zuiver goud, waarin was gegraveerd: Heiligheid voor Jehovah.

Hierover in de volgende teksten van dit hoofdstuk, vers 37, 39 en verder ook in (Exodus 29:6; 39:28).

Maar de tulband van linnen en de overige kleding van linnen, die ook voor Aharon waren, betekenden het inzicht dat van het ware is, maar niet de wijsheid die van het goede is.

Over die klederen en over die tulband, zie (Leviticus 16:4, Ezechiël 44:18).

Het linnen immers betekent het ware in het natuurlijke van de mens, nr. 7601; dus is de tulband van linnen het inzicht van het natuurlijke.

Zij die niet weten hoe het is gesteld met de uitbeeldingen en de overeenstemmingen, kunnen nauwelijks daartoe worden gebracht om te geloven dat zulke dingen worden aangeduid; maar laten zij bedenken dat in de hemel geestelijke dingen in de plaats van natuurlijke dingen

worden doorvat, dus in de plaats van een tulband en in het algemeen in de plaats van klederen, zulke dingen die van het inzicht en van de wijsheid zijn en verder van het geloof en van de liefde zijn, in het algemeen die van het ware en van het goede zijn, want deze dingen zijn geestelijk.

De hemel immers is de geestelijke wereld.

Laten zij ook bedenken dat de klederen van Aharon door Jehovah op de berg Sinaï zijn beschreven en bevolen en dat het zo in de afzonderlijke dingen het Goddelijk hemelse is, dat daaraan in is en alleen door de erkentissen ten aanzien van de overeenstemmingen en de uitbeeldingen wordt ontwikkeld.

9828. En een bandelier; dat dit betekent, de gezamenlijke algemene band, opdat alle dingen tot één einddoel schouwen, staat vast uit de betekenis van de bandelier of de gordel, namelijk de algemene band, hij bindt immers samen, sluit in, houdt in een verband samen en verstevigt alle innerlijke dingen, die zonder hem zouden worden losraken en zouden vervloeien.

Dat het een algemene gezamenlijke band is ter wille hiervan dat alle dingen tot het ene einddoel schouwen, komt omdat in de geestelijke wereld het einddoel regeert en wel dermate dat alle dingen die daar zijn, einddoel genoemd moeten worden.

Het rijk van de Heer immers, dat de geestelijke wereld is, is het rijk van de nutten en de nutten daar zijn de einddoelen, dus is dit het rijk van de einddoelen.

Maar de doelen daar volgen elkaar op in verschillende orde en zij worden eveneens vergezelschaft; de doelen die op elkaar volgen, worden de middelste doelen genoemd, maar de doelen die worden vergezelschaft, worden de vergezelschachte doelen genoemd.

Al die doelen zijn dus wederzijds verbonden en ondergeordend, opdat zij één einddoel beschouwen, dat het universele doel is; dit einddoel is de Heer en in de hemel bij de opnemenden de liefde tot en het geloof in Hem.

De liefde daar is het einddoel van alle verschillende willen daar en het geloof is het einddoel van alle denkingen, die van het verstand zijn.

Wanneer alle en de afzonderlijke dingen één einddoel beschouwen, dan worden zij in een onverbreekelijk verband gehouden en maken zij één; want zij zijn onder de aanblik, de regering en de voorzienigheid van de Ene, Die allen volgens de wetten van de onderordering en van de vergezelschapping naar Zich toebuigt en hen zo met Zich verbindt en hen dan tegelijk ook buigt tot de genoten wederzijds en hen zo over en weer verbindt.

Vandaar is het, dat de aangezichten van allen in de hemel tot de Heer gekeerd worden gehouden, Die daar de Zon is en zo het middelpunt van alle aanblikken; en wat wonderlijk is, onverschillig waarheen de engelen zich ook maar keren, nr. 3638.

En omdat de Heer in het goede van de wederzijdse liefde is en in het goede van de liefde jegens de naaste, Hij heeft immers allen lief en verbindt allen door de liefde, worden zij daarom eveneens tot de Heer gekeerd door de genoten uit die liefde te beschouwen.

Dus de dingen die in de laatste dingen zijn en die samenbinden en insluiten, opdat alle en de afzonderlijke dingen in zo'n verband worden samengehouden, werden uitgebeeld door de bandelieren of door de gordels; en deze zijn in de geestelijke wereld niet anders dan de goedheden en de waarheden in laatsten of in uitersten en die de innerlijke dingen omsluiten. Door de gordels van de lenden werden de hemelse goedheden uitgebeeld en door de gordels van de dijen en ook de borst, de geestelijke goedheden en waarheden in laatsten of uitersten. Deze worden aangeduid met de gordels van de lenden in de volgende plaatsen bij Jeremia: *'Jehovah zei tot de profeet: Koop u een gordel van linnen en leg die op uw lenden; maar haal hem niet door het water.*

Ik kocht dus een gordel en legde die op mijn lenden.

Toen geschiedde het woord van Jehovah tot mij, al zeggende: Neem de gordel en ga heen tot Eufraat en verberg hem in het gat van een rots.

Aan het einde van vele dagen ging ik heen tot de Eufraat en nam de gordel, en ziet, de gordel was verdorven en deugde nergens toe.

Toen zei Jehovah: Dit boze volk, zij weigeren Mijn woorden te horen en zij zijn gegaan achter andere goden; derhalve zal het zijn zoals deze gordel, die nergens toe deugt', (Jeremia 13:1-12).

Onder de gordel van linnen wordt daar in de geestelijke zin verstaan het goede van de Kerk dat de waarheden daar omsluit en in het verband samenhoudt; omdat het goede van de Kerk er toen niet was en vandaar de waarheden verstrooid waren, wordt er daarom gezegd, dat hij niet door het water zou worden gehaald, het water immers is het zuiverende en zo herstellende ware; het gat van een rots waarin hij werd verborgen, is het vervalste ware. De Eufraat is de uitbreiding en de grens van de hemelse dingen, die zijn van het goede in zijn laatste.

Wie niet weet, hoedanig het Woord is, kan van mening zijn, dat het slechts een vergelijking is van het volk, en het bederf van hen met een gordel; maar in het Woord zijn alle vergelijkingen en beeldspraken werkelijke overeenstemmingen, nrs. 3579, 8989.

Indien de afzonderlijke dingen daar niet overeenstemden, zou het geenszins zijn geboden, dat de gordel niet door het water zou worden gehaald, dat hij op de lenden zou worden gelegd, dat de profeet tot de Eufraat zou gaan en hem daar verbergen in het gat van een rots.

Er wordt gezegd dat de gordel op de lenden zou worden gelegd, omdat de lenden krachtens de overeenstemming het goede van de hemelse liefde betekenen, nrs. 3021, 4280, 5050-5062; dus is het leggen van de gordel op de lenden, de verbinding met de Heer door het goede van de liefde terwijl het Woord bemiddelt.

Dat de gordel het begrenzende en verbindende goede is, blijkt eveneens bij Jesaja: *'Een roede zal uitgaan van de tronk van Isai; de Gerechtigheid zal de gordel van Zijn lenden zijn en de Waarheid de gordel van Zijn dijen'*, (Jesaja 11:1,5); daar wordt over de Heer gesproken.

De gerechtigheid die de gordel van de lenden is, is het goede van Zijn liefde, dat de hemel en de Kerk beschermt.

Er wordt van de zonen Israëls gezegd dat zij, wanneer zij het Pascha zouden eten, gegord zouden zijn aan de lenden, (Exodus 12:11), wat betekent dat zo alle dingen in de orde waren en bereid om het goede uit de Heer op te nemen en om te handelen, nr. 7863.

Vandaar is het, dat van hen die bereid zijn, wordt gezegd, dat zij zijn aangegord, zoals ook ten aanzien van de zeven engelen in de Openbaring: *'De zeven engelen hebbende de zeven plagen, gingen uit van de tempel, bekleed met wit en blinkend linnen en omgord om de borst met gouden gordels'*, (Openbaring 15:6).

Van Elia wordt gezegd, *'dat hij een harig man was en met een gordel van leder gegord om zijn lenden'*, (2 Koningen 1:8).

Evenzo van Johannes: *'Johannes had een kleed van kamelenhaar en een lederen gordel om zijn lenden'*, (Mattheüs 3:4).

Dat Elia en Johannes op die wijze zo gekleed en gegord waren, had als oorzaak, dat de een en de ander het Woord uitbeeldde; vandaar zijn hun klederen het Woord in de uitwendige en uiterlijke zin, die de natuurlijke is; de haren immers zijn het natuurlijke, nrs. 3301, 5247, 5569-5573; de kamelen zijn de algemene wetenschappelijke dingen in het natuurlijke, nrs. 3048, 3071, 3143, 3145; het leer en het vel betekenen het uitwendige en uiterlijke, nr. 3540; dus de leren gordel dat wat de innerlijke dingen samenbindt, omsluit en in het verband samenhoudt.

Dat Elia het Woord heeft uitgebeeld, zie de voorrede tot (Genesis 18) en de nrs. 2762, 5247; evenzo Johannes de Doper, nr. 9372.

Omdat de waarheden en de goedheden door de misdaden worden los gemaakt en verstrooid, wordt daarom van Joab gezegd, toen hij door sluwheid Abner had gedood, dat

'hij had gegeven de bloeden des oorlogs in zijn gordel die aan zijn lenden was', (1 Koningen 2:5); waarmee wordt aangeduid dat hij die dingen had verstrooid en vernietigd.

Daarom wordt, wanneer de waarheden zijn verstrooid en vernietigd, gezegd *'dat er in plaats van de gordel een verscheuring zal zijn en in plaats van het vlechtwerk kaalheid', (Jesaja 3:24).*

Daar wordt gehandeld over de dochters van Zion, met wie de goedheden worden aangeduid die van de hemelse Kerk zijn; in plaats van de gordel een verscheuring, voor de verstrooiing van het hemels goede.

Er wordt ook gezegd van Oholiba, die Jeruzalem is, bij Ezechiël: *'Dat zij, toen zij mannen op de wand geschilderd had gezien, de beelden van de Chaldeeën, geschilderd met menie, gegord met gordels aan de lenden, op dezelve verliefd werd', (Ezechiël 23:14,15), waarmee de ontwijdingen worden aangeduid.*

De Chaldeeën immers zijn degenen die de uiterlijke waarheden belijden, maar die de innerlijke dingen ontkennen, dus ontwijden.

De aan de wanden geschilderde mannen zijn de schijnbaarheden van het ware in de uiterlijkheden, evenzo de met menie geschilderde beelden; de gordels waarmee zij aan de lenden waren gegord, zijn de goedheden die zij veinzen opdat vandaar de waarheden worden geloofd.

Hieruit kan nu vaststaan, wat de gordels, die de klederen bijeenhielden, in de uitbeeldende Kerk betekenden.

Maar de natuurlijke mens kan bezwaarlijk daartoe worden gebracht om te geloven dat zij dergelijke dingen hebben betekend en de oorzaak hiervan is dat hij bezwaarlijk de natuurlijke voorstelling ten aanzien van de gordels en in het algemeen ten aanzien van de kleding, kan verwerpen en in de plaats daarvan de geestelijke voorstelling aannemen, namelijk die van het goede dat de waarheden samenhoudt in het verband.

Het natuurlijke immers dat voor het gezicht verschijnt, houdt het gemoed op zich gevestigd en het wordt niet verwijderd, indien niet het verstandelijk gezicht tot in het licht van de hemel kan worden verheven en de mens zo bijna los van de natuurlijke dingen kan denken; en wanneer dit plaatsvindt, treden de geestelijke dingen binnen die van het ware van het geloof zijn en van het goede van de liefde, die onbegrijpelijk zijn voor de louter natuurlijke mens.

9829. En zij zullen maken klederen der heiligheid voor Aharon uw broeder en voor zijn zonen; dat dit betekent zo het uitbeeldende van het geestelijk rijk, toegevoegd aan het hemels rijk, staat vast uit wat eerder in nr. 9814 is getoond.

9830. Om Mij het priesterschap te bedienen; dit betekent het uitbeeldende van de Heer, zoals eerder in de nrs. 9809, 9810.

9831. vers 5-8. *En zij zullen nemen goud en hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en fijn lijnwaad. En zij zullen maken de efod van goud, hemelsblauw en purper, dubbelgedoopt scharlaken en getweernd fijn lijnwaad, van het werk van een uitdenker. Twee schouders verbonden zal hij hebben aan zijn twee uiteinden en hij zal worden verbonden. En de gordel van zijn Efod, die op hem is, volgens zijn werk, zal uit dezelve zijn, van goud, hemelsblauw en purper en dubbel gedoopt scharlaken en getweernd fijn lijnwaad.*

En zij zullen nemen goud, betekent het goede dat universeel regeert; en hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en fijn lijnwaad, betekent het goede van de naastenliefde en van het geloof; en zij zullen maken de efod van goud, hemelsblauw en purper, dubbelgedoopt scharlaken en getweernd fijn lijnwaad, betekent het uiterlijke van het geestelijk rijk, vanuit dat goede; van het werk van een uitdenker, betekent uit het

verstandelijke; twee schouders verbonden zal hij hebben aan zijn twee uiteinden en hij zal worden verbonden, betekent de instandhouding van het goede en het ware van alle zijden, voor altijd met alle inspanning en alle macht door de vereniging op elke wijze; en de gordel van zijn efod die op hem is, betekent de uitwendige samenbinding; volgens zijn werk zal uit dezelve zijn, betekent het eendere en het continue uit het uiterlijke van het geestelijk rijk; van goud, hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad, betekent zo dus uit het goede dat van het geloof is en dat van de naastenliefde is in de uiterlijke dingen.

9832. En zij zullen nemen goud; dat dit betekent het goede dat universeel regeert, staat vast uit de betekenis van het goud, namelijk het goede van de liefde, nrs. 113, 1551, 1552, 5658, 6914, 6917, 9490, 9510.

Dat dit het universeel regerende is, wordt daarmee aangeduid dat het goud overal door de efod heen was geweven, zoals vaststaat uit het volgende in dit boek: *'En zij breidden platen van goud uit en hij sneed het tot draden, om te doen in het midden van het hemelsblauw en in het midden van het purper en in het midden van het dubbelgedoopt scharlaken en in het midden van het fijn lijnwaad'*, (Exodus 39:3).

Universeel regerend is datgene wat heersend is en dus wat in alle en de afzonderlijke dingen is, nrs. 5949, 6159, 7648, 8067, 8853-8858, 8865.

Dat het goud overal doorheen geweven was, had als oorzaak, dat met de klederen van Aharon de geestelijke hemel werd aangeduid, nr. 9814; en in die hemel regeert, zoals ook in de overige, het goede: in de binnenste hemel het goede van de liefde tot de Heer en in de middelste het goede van de liefde jegens de naaste en in de laatste het goede van het geloof. Het ware echter dat van het geloof is, leidt binnen tot het goede en daarna wordt het voortgebracht vanuit het goede.

Daaruit blijkt, dat de mens niet in de hemel is, voordat hij in het goede is.

Indien hij slechts in de waarheden, die van het geloof worden genoemd, is, staat hij alleen voor de poort en indien hij daaruit het goede beoogt, treedt hij het voorhuis binnen, indien hij echter daaruit niet het goede beoogt, ziet hij de hemel zelfs niet van verre.

Er wordt gezegd dat de mens niet in de hemel is vóórdat hij in het goede is, aangezien de mens, als hij in de wereld is, in zich de hemel moet hebben, opdat hij na de dood kan binnengaan, want de hemel is in de mens en deze wordt uit barmhartigheid gegeven aan hen die zich door de waarheden van het geloof laten binnenleiden in de liefde jegens de naaste en in de liefde tot de Heer, dat wil zeggen, in het goede, terwijl zij in de wereld leven.

Dat de mens niet eerder in de hemel is dan wanneer hij in de staat is, dat hij van de Heer door het goede wordt geleid, zie de nrs. 8516, 8539, 8722, 8772, 9139.

Onder het goede wordt het goede van het leven verstaan en het goede van het leven is het goede doen uit het goede willen en het goede willen is uit de liefde, want wat de mens liefheeft, dit wil hij.

9833. En hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en fijn lijnwaad; dat dit betekent het goede van de naastenliefde en van het geloof, staat vast uit de betekenis van het hemelsblauw, namelijk de hemelse liefde van het ware, nr. 9466; uit de betekenis van het purper, namelijk de hemelse liefde van het goede, nr. 9467; uit de betekenis van het dubbelgedoopt scharlaken, namelijk het geestelijk goede, nrs. 9422, 4968; en uit de betekenis van het fijn lijnwaad, namelijk het ware uit hemelse oorsprong, nrs. 5319, 9469; zo betekenen die dingen dus tezamen het goede van de liefde en van het geloof; hier echter het goede van de naastenliefde en van het geloof, omdat daarvan wordt gesproken met betrekking tot het geestelijk rijk, nr. 9814.

Dat met het hemelsblauw, het purper, het dubbelgedoopt scharlaken en het fijn lijnwaad, worden aangeduid de dingen die zijn van de liefde of van de naastenliefde en de dingen die van het geloof zijn, ontleent de oorzaak aan de kleuren ervan.

De kleuren immers die in de hemel verschijnen, ontleenen de oorsprong aan het licht van de hemel, dit licht immers is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, waaruit alle inzicht en wijsheid is.

Vandaar zijn de schakeringen van dat licht, die voor het uitwendig gezicht daar als kleuren verschijnen, de schakeringen van het inzicht en van de wijsheid uit de waarheden en de goedheden die van het geloof, van de naastenliefde en van de liefde zijn, nrs. 1042, 1053, 1624, 3993, 4530, 4677, 4741, 4742, 4922, 9466; en dat de kleuren voor zoveel als zij uit het rode trekken, het goede betekenen en voor zoveel als zij uit het witte trekken, het ware betekenen, nr. 9467.

9834. En zij zullen maken de efod van goud, hemelsblauw en purper, dubbelgedoopt scharlaken en getweernd fijn lijnwaad; dat dit betekent het uiterlijke van het geestelijk rijk uit dat goede, staat vast uit de betekenis van de efod, dus het uiterlijke van het geestelijk rijk, nr. 9824; en uit de betekenis van het goud, namelijk het goede, hier het goede dat universeel regeert, nr. 9832; en uit de betekenis van het hemelsblauw, het purper, het dubbelgedoopt scharlaken en het getweernd fijn lijnwaad, namelijk het goede van de naastenliefde en van het geloof, nr. 9833; daarom wordt er gezegd uit dat goede.

9835. Van het werk van een uitdenker; dat dit betekent uit het verstandelijke, staat vast uit de betekenis van de uitdenker, namelijk het verstandelijke, nrs. 9598, 9688; het werk van een uitdenker dus is dat wat daaruit is.

Dat de uitdenker het verstandelijke is, komt omdat het denken van het verstand is, zoals de aandoening die van de liefde is, van de wil is.

De uitdenker betekent in de innerlijke zin iets eenders als het denken, want in de innerlijke zin wordt niet gelet op de persoon, maar op de zaak zelf en de uitdenker sluit een persoon in; dat dit zo is, zie de nrs. 5225, 5287, 5434, 8343, 8985, 90097.

Wat het betekent dat het uit het verstandelijke is, zal in het kort worden gezegd; daar wordt gehandeld over het geestelijk rijk van de Heer en dat rijk behoort ten aanzien van alle waarheden en goedheden die daar zijn, tot het verstandelijk deel.

De dingen echter die in het hemels rijk van de Heer zijn, behoren tot het wilsdeel.

Het zijn immers twee dingen waarop alles in het heelal betrekking heeft: het goede en het ware.

Daarom zijn er in de mens twee vermogens: de wil en het verstand; de wil is er ter wille van het goede en het verstand ter wille van het ware; want de wil neemt het goede op en het verstand het ware.

Evenzo is het gesteld in de hemelen, daar zijn twee rijken: het hemelse en het geestelijke; het hemels rijk is er ter wille van de opneming van het goede en het geestelijk rijk is er ter wille van de opneming van het ware.

Omdat de algehele hemel overeenstemt met alle dingen die bij de mens zijn en daarom de hemel vóór de Heer is als één mens, die zo eveneens twee vermogens heeft, de wil en het verstand, zijn wil in het hemels rijk en zijn verstand in het geestelijk rijk.

Omdat nu het geestelijk rijk werd uitgebeeld door de klederen van Aharon en in dit rijk het verstandelijke van de hemel is, komt het daarvandaan dat met het werk van een uitdenker het verstandelijke wordt aangeduid.

Dat de algehele hemel vanwege de overeenstemming met alle en de afzonderlijke dingen bij de mens is zoals één mens en de Grootste Mens wordt genoemd, zie nr. 9276.

Dat de goedheden en waarheden bij hen die in het geestelijk rijk van de Heer zijn, aan hun verstandelijk deel zijn ingeschreven, maar bij hen die in het hemels rijk zijn, aan hun wilsdeel, zie de nrs. 9277, 9596.

9836. Twee schouders verbonden zal hij hebben aan de twee uiteinden en hij zal worden verbonden; dat dit betekent de instandhouding van het goede en het ware van alle zijden en voor altijd met alle inspanning en macht door de vereniging op elke wijze, staat vast uit de betekenis van de schouders, namelijk alle kracht en macht, waarover de nrs. 1085, 4931-4937; maar leggen op de schouders en dragen daarop, zoals in wat volgt wordt gezegd van de twee stenen Sjoham [onyx], waarin de namen van de zonen Israëls waren gegraveerd, is de instandhouding van het goede en het ware voor altijd.

Met de namen van de zonen Israëls immers worden alle goedheden en waarheden in een samenvatting aangeduid, waarover in hetgeen volgt; uit de betekenis van verbonden zijn en verbonden worden, namelijk de vereniging op elke wijze; en uit de betekenis van de twee uiteinden, of ter rechter en ter linker, dus van elke zijde, nr. 8613.

Het is hiermee als volgt gesteld: door de efod werd, zoals eerder is getoond, het uiterlijke van het geestelijk rijk van de Heer uitgebeeld, dus door de schouderbanden ervan waarop de beide stenen Sjoham met de namen van de zonen Israëls waren gelegd, de voortdurende instandhouding van het goede en het ware; en door de verbinding van de efod op de schouders en eveneens vóór de borst en achter de rug, de vereniging op elke wijze.

Daaruit kan vaststaan, wat er wordt aangeduid met de dingen die volgen, over de schouderbanden en over de graveringen daar, namelijk de instandhouding van het goede en het ware voor altijd met alle inspanning en macht, dus de instandhouding van de hemelen.

Die stenen met de namen van de zonen Israëls waren gelegd op de schouderbanden van de efod, waarmee het uiterlijke van het geestelijk rijk wed uitgebeeld.

De oorzaak hiervan was dat alle instandhouding afhangt van de staat van de laatste dingen; de innerlijke dingen immers houden daarin stil en vormen daar een vlak, waarin zij blijven bestaan.

De laatste dingen zijn zoals de zolen en de voeten, waarop het gehele lichaam blijft staan en eveneens zoals de handen en de armen, waardoor het lichaam zijn machten uitoefent; ook zijn de krachten van het lichaam daarheen overgedragen.

Vandaar komt het eveneens, dat de handen en de armen en ook de zolen en de voeten, overeenstemmen met de laatste dingen van de hemel.

Dat in de laatste dingen de macht en de sterkte bestaat, werd in de Oude Kerk uitgebeeld door de haren van de Nazireeërs, waarin hun sterkte bestond, zoals blijkt bij Simson, (Richteren 14-16); en verder de heiligheid, nr. 3301.

Dat het haar, dat bij hen het Nazireaat was, overeenstemt met de laatste dingen van het goede en het ware of met het goede en het ware in laatsten, zie de nrs. 3301, 5247, 6437.

Dat in de laatste dingen de macht is en eveneens de instandhouding van de innerlijke dingen in hun staat, kunnen degenen verstaan die weten hoe het is gesteld met de opeenvolgende en daarvandaan gelijktijdige dingen in de natuur, namelijk dat de opeenvolgende dingen tenslotte in de laatste dingen het gelijktijdige vormen, waarin die dan in een eendere orde zijn, zij aan zij.

Daarom zijn de gelijktijdige dingen van dienst aan de opeenvolgende dingen, die de vorige zijn, als overeenstemmende schragen waarop zij steunen en waardoor er zo instandhouding voor hen is.

Dat de schouders betekenen alle kracht en macht in het weerstaan, verbreken en handelen, staat vast bij Ezechiël: *‘Met de zijde en met de schouder verdringt gij en met uw hoornen stoot gij alle zwakke schapen, totdat gij die naar buiten hebt verstrooid’*, (Ezechiël 34:21).

Bij dezelfde: *‘Egypte is een rietstok voor het huis Israëls; toen zij u bij de hand hielden, werd gij gebroken en doorboorde gij hem de gehele schouder’*, (Ezechiël 29:6,7).

De gehele schouder doorboren, staat voor beroven van alle macht om alle waarheden te bevatten.

Egypte is het verdraaide wetenschappelijke, dat berooft.

Bij Zacharia: *‘Zij weigeren te luisteren en zij gaven een weerspannige schouder’*, (Zacharia 7:11); een weerspannige schouder geven, voor weerstaan.

Bij David: *‘Zij hebben misdaad bedacht, zij hebben niet vermocht, aangezien Gij hun de schouder zult zetten’*, (Psalm 21:12,13); hun de schouder zetten, staat ook voor weerstaan, dus voor de macht.

Dat de schouder de macht is, blijkt uit de uitbeeldingen in het andere leven, waar zij die weerstaan de schouder schijnen tegen te keren.

Dat op de schouders leggen en dragen is voor altijd in de staat van het goede en het ware bewaren met alle inspanning en macht, staat vast bij Jesaja: *‘De natiën zullen uw zonen in de schoot brengen en uw dochters zullen zij op de schouder aandragen’*, (Jesaja 49:22); daar wordt gehandeld over de Nieuwe Kerk en met de zonen worden de waarheden aangeduid en met de dochters de goedheden.

Aandragen op de schouder, staat voor die in stand houden.

De instandhouding van het goede in zijn staat werd ook daarmee uitgebeeld *‘dat de zonen Israëls, toen zij uit Egypte gingen ‘het deeg op de schouder droegen’*, (Exodus 12:34); en dat de zonen van Kahath *‘de dienst van het heilige op de schouder droegen’*, (Numeri 7:9).

Vandaar komt het, dat de Heer, Die door overeenstemmingen sprak, van het verloren schaap zei, toen het gevonden was *‘dat Hij het op Zijn schouder legde, zich verheugende’*, (Lukas 15:5); het verloren en gevonden schaap, is het goede bij de mens die tot inkeer komt.

Omdat dit met op de schouder dragen werd aangeduid, wordt daarom ook van het goud en het zilver gezegd die zij liefhebben en bewaren *‘dat zij die dragen op hun schouder’*, (Jesaja 46:7).

Dat ‘dragen’ ook is in zijn staat samenhouden, zie nr. 9500.

Hieruit blijkt, wat het heeft aangeduid dat de namen van de zonen Israëls, gegraveerd op de beide stenen Sjaham, werden gezet op de schouderbanden van de efod en dat er wordt gezegd, dat Aharon die zou voeren of dragen op zijn beide schouders ter gedachtenis, (vers 12).

Dat op de schouder dragen, wanneer over de onderwerping wordt gehandeld, de dienstbaarheid betekent, zie (Genesis 49:15; Psalm 81:7; Jesaja 9:3; 10:27; Mattheüs 23:4; Zefanja 3:9); maar dat het, wanneer over de heerschappij wordt gehandeld, de hoogste mogendheid betekent, (Jesaja 9:5); 22:22).

9837. En de gordel van zijn efod, die op hem is; dat dit de uitwendige samenbinding betekent, staat vast uit de betekenis van de gordel, namelijk de algemene en gezamenlijke band, waarmee de innerlijke dingen in het verband worden samengehouden, nr. 9828, dus de samenbinding; dat het de uitwendige samenbinding is, komt omdat met de efod het uiterlijke van het geestelijk rijk wordt aangeduid, nr. 9824.

9838. Volgens zijn werk zal uit dezelve zijn; dat dit betekent het eendere en het continue uit het uiterlijke van het geestelijk rijk, staat vast uit de betekenis van volgens het werk, namelijk het eendere, want dat wat is volgens het werk van iets anders, is daaraan eender; en uit de betekenis van uit dezelve zijn, namelijk het continue, want dat wat uit iets anders is, is niet alleen daaraan eender, maar is ook het continue daaruit.

Dat het continue uit het uiterlijke van het geestelijk rijk wordt aangeduid, komt omdat het continue uit de efod wordt verstaan en met de efod wordt het uiterlijke van het geestelijk rijk aangeduid, nr. 9824.

9839. Van goud, hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad; dat dit betekent dus zo uit het goede dat van het geloof is en dat van de naastenliefde is in de uiterlijke dingen, staat vast uit de betekenis van al die dingen bijeengenomen, namelijk het goede van het geloof en van de naastenliefde, nrs. 9687, 9833. Dat het is in de uiterlijke dingen, komt omdat met de band die moest worden samengeweven uit goud, hemelsblauw, purper, scharlaken en fijn lijnwaad, de uiterlijke band of samenbinding wordt aangeduid, nr. 9837.

9840. vers 9-14. *En gij zult nemen twee stenen van Sjoham [onyx] en daarin graveren de namen van de zonen Israëls. Zes van hun namen op de ene steen en de zes overige namen op de andere steen, volgens hun geslachten. Naar het werk van een steenbewerker, zoals de gravingen van een zegel zult gij graveren de twee stenen met de namen der zonen Israëls, omgeven met vattingen van goud zult gij ze maken. En gij zult zetten de twee stenen op de schouders van de efod, stenen der gedachtenis voor de zonen Israëls; en voeren zal Aharon hun namen vóór Jehovah op zijn twee schouders ter gedachtenis. En gij zult maken vattingen van goud. En twee ketentjes van zuiver goud, aan de grenzen zult gij die maken, met koordwerk; en gij zult geven de gedraaide ketentjes van de koorden op de vattingen '.*

En gij zult nemen twee stenen van Sjoham, betekent het innerlijk geheugen, dat is uit de waarheden van het geloof die uit de liefde zijn; en graveren daarin de namen van de zonen Israëls, betekent waaraan zijn ingeprent de waarheden en de goedheden van het geestelijk rijk ten aanzien van alle hoedanigheid ervan; zes van hun namen op de ene steen, betekent al het hoedanige van de waarheden vanuit het goede; en de zes overige namen op de andere steen, betekent de hoedanigheden van de waarheden waardoor het goede is; volgens hun geslachten, betekent het ene en het andere in die orde waarin het ene vanuit het andere wordt verwekt en voortgaat; naar het werk van een steenbewerker, met de gravingen van een zegel, zult gij graveren op de twee stenen, de namen van de zonen Israëls, betekent de hemelse vorm van alle waarheden in haar orde in het geheugen vanuit het goede van de liefde, dus de verstandelijke dingen daar volgens de ordening van het wilsdeel bij de wederverwekte mens; omgeven met vattingen van goud zult gij ze maken, betekent het ontstaan en het blijven bestaan uit het goede; en gij zult zetten de twee stenen op de schouders van de efod, betekent de instandhouding van het goede en het ware met alle inspanning en macht; stenen der gedachtenis voor de zonen Israëls, betekent vanuit de barmhartigheid voor altijd voor het geestelijk rijk; en voeren zal Aharon hun namen vóór Jehovah op zijn twee schouders ter gedachtenis, betekent het uitbeeldende van de Goddelijke instandhouding van het goede en het ware voor altijd vanuit de barmhartigheid; en gij zult maken vattingen van goud, betekent het aanhoudend ontstaan en blijven bestaan uit het goede; en twee ketentjes van zuiver goud, betekent de samenhang met het goede van het gehele rijk; aan de grenzen zult gij die maken, betekent aan de uiterste dingen waardoor invloeiing is; met koordwerk, betekent de wijze van de verbinding; en gij zult geven de ketentjes van de koorden op de vattingen, betekent de verbinding met het goede waaruit de waarheden zijn en zo de instandhouding van het geestelijk rijk met alle inspanning en macht.

9841. En gij zult nemen twee stenen van Sjoham; dat dit betekent het innerlijk geheugen, dat is uit de waarheden van het geloof die uit de liefde zijn, staat vast uit de betekenis van de

stenen, namelijk de waarheden, nrs. 114, 643, 1298, 3720, 6426, 8609; en van de stenen van Sjoham, namelijk de waarheden van het geloof vanuit de liefde, nr. 9476.

Dat zij het geheugen zijn, komt omdat daarin waren gegraveerd de namen van de zonen Israëls en met de graving in de stenen wordt het geheugen aangeduid van de dingen die zullen blijven voortduren; zoals de insnijding of het schrift van de wet op de stenen Tafelen en dat deze betekenen de dingen die aan het geheugen en het leven zijn ingeprent en zo dus zullen blijven voortduren, zie nr. 9416.

Dat de graving of het schrift op de stenen die dingen betekent, komt omdat aan het geheugen van de mens zijn ingeprent de waarheden en de zaken die de schijn van het ware hebben en wel dermate, dat het uit zulke zaken is samengesteld.

De stenen betekenen de waarheden en wanneer daarin is gegraveerd, betekenen zij het geheugen waar de waarheden zijn, zoals de graving op de handen, bij Jesaja: *‘Ook al vergaten deze, zo zal Ik u toch niet vergeten; zie, Ik heb u op de handen gegraveerd’*, (Jesaja 49:16).

Vandaar is het, dat die stenen worden genoemd de stenen der gedachtenis voor de zonen Israëls’, vers 12 e.v.

Dat de stenen van Sjoham, vanwege de graving daarin, het innerlijk geheugen betekenen, is omdat de dingen die daaraan waren ingeschreven, die de namen van de zonen Israëls waren, de geestelijke waarheden betekenen, zie hierover het volgende.

De stenen van Sjoham betekenen eveneens zulke ware dingen; ook zal het innerlijk geheugen van de mens uit zulke dingen bestaan.

Dat de mens een tweetal geheugens heeft: een uiterlijk en een innerlijk en dat het uiterlijk geheugen natuurlijk is, dus samengesteld uit zulke zaken die in de wereld bestaan, maar dat het innerlijk geheugen geestelijk is, dus samengesteld uit zulke dingen die van de hemel zijn, zie de nrs. 2469-2494, 5212, 8067.

Dat de stenen waarin graving is, het geheugen is waaraan de waarheden zijn ingeschreven, ontleent de oorsprong aan de uitbeeldingen in de hemel; de mensen die na het overlijden in het andere leven komen en de waarheden van het geloof slechts in het natuurlijk of uiterlijk geheugen met zich dragen en niet in het geestelijk of innerlijk geheugen, aan hen schijnt het, toe, als zij uitgaan alsof zij zwerven tussen rotsstenen en in wouden; maar aan hen die de waarheden van het geloof ook in het geestelijk geheugen met zich voeren, schijnt het, als zij uitgaan, alsof zij wandelen tussen heuvels die bebouwd zijn en eveneens in tuinen.

De oorzaak hiervan is dat de waarheden van het uiterlijk of natuurlijk geheugen, namelijk de wetenschappelijke dingen, geen leven in zich hebben indien zij niet tegelijk in het innerlijk of geestelijk geheugen zijn.

De dingen immers die daarin zijn, zijn van het leven geworden, want het innerlijk of geestelijk geheugen is het ‘Boek van het leven’ van de mens, nr. 2474; en de dingen die van het leven zijn, worden in de hemel uitgebeeld door tuinen, olijfgaarden, wijngaarden en door rozenbedden en grasperken en de dingen die van de naastenliefde zijn, door heuvels waarop zulke dingen zijn, nr. 6435.

De zaken die niet van het leven zijn, worden uitgebeeld door steenachtige plaatsen en struikgewassen, die kaal en ruig zijn.

Het zal in het kort ook worden gezegd, wat de waarheden van het geloof vanuit de liefde zijn. De waarheden van het geloof vanuit de liefde zijn de dingen die de liefde dicteert, dus die daaruit hun ‘zijn’ trekken; die waarheden zijn levend, omdat de dingen die vanuit de liefde zijn, levend zijn.

Vandaar zijn de waarheden van het geloof vanuit de liefde de dingen die handelen over de liefde tot de Heer en over de liefde jegens de naaste; want de waarheden die de liefde dicteert, zijn deze.

Het gehele Woord is de leer van zulke waarheden, want het Woord handelt in zijn geestelijke zin enig en alleen over zulke dingen die van de Heer zijn en van de naaste zijn, dus die van de liefde tot de Heer en jegens de naaste zijn; vandaar ook is het Woord levend.

Dit wordt daaronder verstaan dat van die twee geboden de Wet en de Profeten afhangen, (Mattheüs 22:34,38); de wet en de profeten zijn het Woord in zijn gehele samenvatting.

Maar de waarheden van het geloof vanuit de liefde zijn niet de naakte erkenningen van zulke dingen in het geheugen en daaruit in het verstand bij de mens, maar zij zijn de aandoeningen van het leven bij hem; dat wat de mens immers liefheeft en vandaar doet, zijn van zijn leven.

Er zijn ook waarheden van het geloof die niet over de liefde handelen, maar alleen die zaken van dichtbij of van verderaf bevestigen; deze waarheden van het geloof worden secundaire waarheden genoemd.

De waarheden van het geloof gedragen zich immers zoals families en geslachten ervan achtereenvolgens uit één vader.

De vader van die waarheden is het goede van de liefde uit de Heer en vandaar tot Hem; dus is hij de Heer, want of men zegt de Heer, dan wel de liefde uit Hem en vandaar tot Hem, het is hetzelfde.

De liefde immers is een geestelijke verbinding en maakt dat Hij is waar de liefde is, aangezien de liefde die in zich aanwezig is, degene vertoont die wordt geliefd.

9842. En graveren daarin de namen van de zonen Israëls; dat dit betekent waaraan zijn ingegrift de waarheden en de goedheden van het geestelijk rijk ten aanzien van alle hoedanigheid, staat vast uit de betekenis van in stenen graveren, namelijk aan het geheugen inprenten, nr. 9841; uit de betekenis van de namen, namelijk het hoedanige, nrs. 144, 145, 1754, 1896, 2009, 6674; en uit de uitbeelding van de zonen Israëls, dus alle waarheden en goedheden van het geestelijk rijk.

Onder de zonen Israëls worden hier de twaalf stammen verstaan, aangezien deze ten aanzien hun namen in die stenen waren gegraveerd.

Met de twaalf stammen worden alle waarheden en goedheden in een samenvatting aangeduid, nrs. 3858, 3926, 3939, 4060, 6335, 6337; en omdat daaruit de Kerk of de hemel is, wordt daarom met de zonen Israëls de Kerk en het geestelijk rijk van de Heer aangeduid, nrs. 4286, 6637, 7836, 7891, 7996, 7997, 9340.

Hieruit blijkt, dat met gij zult graveren daarin de namen van de zonen Israëls, wordt aangeduid, ingegrift aan het geheugen al het hoedanige van de waarheden en de goedheden van het geestelijk rijk of de waarheden en de goedheden van dat rijk ten aanzien van de hoedanigheid ervan.

9843. Zes van hun namen op de ene steen; dat dit betekent al het hoedanige van de waarheden uit het goede, staat vast uit de betekenis van het getal zes, namelijk alle dingen, nrs. 3960, 7973, 8148; hier alle waarheden vanuit het goede, waarover hierna; uit de betekenis van de namen, namelijk het hoedanige, zoals in nr. 9842; en uit de betekenis van in de steen, namelijk de inprenting aan het geheugen, nr. 9841.

Dat het alle waarheden uit het goede zijn, is omdat het twee stenen waren waarin de namen van de zonen Israëls waren gegraveerd en de ene steen op de rechterschouder en de andere op de linkerschouder.

Bij de mens stemmen de dingen die aan de rechterzijde zijn, overeen met de goedheden waaruit de waarheden zijn of met de waarheden vanuit het goede en de dingen die aan de linkerzijde zijn, met de waarheden waardoor het goede is, nrs. 9604, 9736.

Dus betekenden de namen van de zonen Israëls, gegraveerd in de steen die op de rechterzijde was, de waarheden vanuit het goede en die welke op de linkerschouder waren, de waarheden waardoor het goede is.

9844. En de zes overige namen in de andere steen; dat dit betekent al het hoedanige van de waarheden waardoor het goede is, staat vast uit wat eerder in nr. 9843 is gezegd.

9845. Volgens hun geslachten; dat dit betekent het ene en het andere in die orde waarin het ene uit het andere wordt verwekt en voortgaat, staat vast uit de betekenis van de geslachten, namelijk de dingen die van het geloof en van de naastenliefde zijn, of die van het ware en het goede in de geestelijke wereld zijn, nrs. 613, 2020, 2584, 6239, 9042, 9079; dus volgens de geslachten is volgens de orde, waarin het ene uit het andere wordt verwekt en voortgaat, dus het goede uit het ware en het ware uit het goede.

De mens immers die opnieuw uit de Heer wordt verwekt, heeft twee staten: de eerste staat is die van het ware en de tweede die van het goede.

Wanneer de mens in de eerste staat is, wordt hij door de waarheden tot het goede geleid; en wanneer hij in de tweede staat is, wordt hij door het goede geleid; deze staat is de hemelse staat bij de mens, want hij is niet eerder in de hemel dan wanneer hij in het goede is, zie nr. 9832.

Hieruit blijkt, wat betekent volgens de geslachten van de zonen Israëls.

Er wordt gezegd in die orde waarin het ene uit het andere wordt verwekt, dus gaat het daarna verder; evenzo zoals de waarheden door het goede worden verwekt, zo gaan zij daarna voort. Zij worden immers achtereenvolgens verwekt en zij gaan daarna voort in die orde waarin zij achtereenvolgens geboren zijn.

Maar deze dingen zijn gezegd voor hen die weten hoe de reeksen van de dingen achtereenvolgens worden voortgebracht.

9846. Naar het werk van een steenbewerker, met de gravingen van een zegel, zult gij graveren de twee stenen met de namen van de zonen Israëls; dat dit betekent de hemelse vorm van alle waarheden in haar orden in het geheugen uit het goede van de liefde, dus de verstandelijke dingen daar volgens de ordening door het wilsdeel bij de wederverwekte mens, staat vast uit de betekenis van de steenbewerker, namelijk het goede van de liefde, dus het wilsdeel van de wederverwekte mens, want dit is vanuit het goede van de liefde.

Het wilsdeel immers van de wederverwekte mens neemt het goede van de liefde op en zijn verstandsdeel neemt het ware van het geloof op.

Uit de betekenis van de gravingen van een zegel, namelijk de hemelse vorm van alle waarheden, zodanig als deze is in het verstandelijke van de wederverwekte mens, want daarin zijn de waarheden van het geloof gerangschikt in de hemelse vorm; vandaar is het, dat de wederverwekte mens de hemel in een klein beeld, zie nr. 9279; en dat het verstandelijke van de wederverwekte mens overeenstemt met het geestelijk rijk in de hemel en het wilsdeel met het hemels rijk daar, nr. 9835.

Daaruit blijkt, wat de hemelse vorm van de waarheden bij de mens is; uit de betekenis van stenen graveren, namelijk aan het geheugen inprenten, nr. 9842, hier zo'n vorm inprenten aan de waarheden die daar zijn; en uit de betekenis van de namen van de zonen Israëls, namelijk de waarheden en de goedheden ten aanzien van al het hoedanige in hun orde, nrs. 9842-9845. Dat met de steenbewerker het goede van de liefde of het wilsdeel van de wederverwekte mens wordt aangeduid, is omdat het goede van de liefde werkt en de waarheden in de orde schikt bij de mens wanneer hij wordt wederverwekt en die daarna in hun orde houdt wanneer hij wederverwekt is.

De waarheden immers worden geschapen naar de gelijkenis van het goede en naar geheel zijn aanwijzing, dus naar het al van de liefde; het goede immers is van de liefde.

Dat dit zo is, staat hieruit vast, dat de mens die dingen als waar erkent die hij liefheeft en dat hij zo de waarheden volgens zijn liefde vat en erkent; vandaar is het dat de waarheden de vorm van het goede samenstellen.

Daaruit kan men weten, hoe de Heer de mens leidt door de waarheden van het geloof of door het geloof, namelijk door het goede van de liefde bij hem; en eveneens hoe de Heer de mens ook indirect door de hemel regeert.

De wederverwekte mens immers is de hemel in een klein beeld, zoals eerder is gezegd; daarom regeert Hij, aangezien Hij de hemel regeert, ook zo'n mens tegelijkertijd.

9847. Omgeven met vattingen van goud zult gij ze maken; dat dit betekent het ontstaan en het blijven bestaan vanuit het goede, staat vast uit de betekenis van het goud, namelijk het goede van de liefde, nrs. 113, 1551, 1552, 5658, 6914, 6917, 9490.

Vandaar is, omgeven met vattingen van goud, vanuit het goede worden voortgezet en daaraan het ontstaan ontleen en omdat het ontstaan ook het blijven bestaan is, want waaruit iets ontstaat, door dat zal het ook blijven bestaan; het blijven bestaan immers is een voortdurend ontstaan.

Met het goede en het ware is het evenzo gesteld als met het goud waarmee een juweel wordt omgeven; het goede immers is zoals de grond en de waarheden zijn zoals de zaden daar, want de waarheden worden niet ergens anders geboren dan in het goede en eveneens bloeien zij volgens het hoedanige van het goede.

9848. En gij zult zetten de twee stenen op de schouders van de efod; dat dit de instandhouding van het goede en het ware met alle inspanning en macht betekent, staat vast uit wat eerder in nr. 9836 is getoond.

9849. Stenen der gedachtenis voor de zonen Israëls; dat dit betekent uit barmhartigheid voor altijd voor het geestelijk rijk, staat vast uit de betekenis van de stenen der gedachtenis op de schouders van de efod, namelijk de instandhouding van het goede en het ware uit de barmhartigheid voor altijd.

Dat de stenen op de schouders de instandhouding van het goede en het ware zijn, staat vast uit wat eerder in nr. 9836 is getoond; en dat de gedachtenis, wanneer over de Heer wordt gehandeld, de barmhartigheid is, zal uit het volgende vaststaan; en uit de betekenis van de zonen Israëls, namelijk het geestelijk rijk van de Heer, nr. 9842.

In het Woord wordt er gezegd van Jehovah, dat wil zeggen, van de Heer, dat Hij gedenkt en dat Hij niet gedenkt en daarmee wordt aangeduid, dat dan iets plaatsvindt vanuit barmhartigheid, hetzij een instandhouding, hetzij een bevrijding.

Evenzo wordt er gezegd dat Hij ziet, hoort en kent en dat Hij niet ziet, niet hoort en niet kent, waarmee ook het erbarmen en het niet-erbarmen worden aangeduid.

Dat dit zo wordt gezegd, is vanwege de gelijkenis met de mens en vanwege de schijn.

Wanneer immers de mens zich afkeert van de Heer, wat gebeurt als hij het boze doet, dan schijnt het hem toe, omdat de Heer voor hem aan de rug is, alsof de Heer hem niet ziet, niet hoort en niet kent, noch Zich hem gedenkt, terwijl dit toch bij de mens zo is.

Vandaar wordt het vanwege de schijn op die wijze gezegd in het Woord.

Omgekeerd echter is het, wanneer de mens zich tot de Heer keert, wat plaatsvindt wanneer hij het goede doet, nr. 9306.

Eenieder kan weten, dat met betrekking tot de Heer niet gesproken kan worden van gedenken of herinneren, aangezien de voorbijgegangene dingen en de toekomstige dingen in Hem eeuwig zijn, dat wil zeggen, tegenwoordig uit het eeuwige tot in het eeuwige.

Dat gedenken, wanneer over de Heer wordt gehandeld, is Zich ontfermen en dus in stand houden of bevrijden vanuit barmhartigheid, staat vast uit de volgende plaatsen, bij David:

‘Jehovah heeft Zijn heil bekend gemaakt; voor de ogen der natiën heeft Hij Zijn gerechtigheid onthuld; Hij is gedachtig geweest Zijner barmhartigheid en Zijner waarheid aan het huis Israëls’, (Psalm 98:2).

Bij dezelfde: *‘Jehovah heeft in onze nederigheid aan ons gedacht, omdat Zijn barmhartigheid tot in het eeuwige is’*, (Psalm 136:23).

Bij dezelfde: *‘Gedenk niet de zonden van mijn knapen jaren en van mijn overtredingen, gedenk mij naar Uw barmhartigheid, ter wille van Uw goedheid, o Jehovah’*, (Psalm 25:7).

Bij dezelfde: *‘Hij gedacht voor hen aan Zijn verbond en het berouwde Hem vanwege de veelheid van Zijn barmhartigheden’*, (Psalm 106:45).

Bij dezelfde: *‘Hij heeft van Zijn wonderen een gedachtenis gemaakt; Jehovah is genadig en barmhartig; Hij heeft spijs gegeven degenen die Hem vrezden, Hij gedacht tot in het eeuwige Zijn verbond’*, (Psalm 111:4,5).

Bij dezelfde: *‘Gedenk de vorige ongerechtigheden niet; laten Uw erbarmingen ons vóórkomen’*, (Psalm 79:8).

Bij Lukas: *‘God heeft Israël Zijn dienstknecht aangenomen, dus dat Hij Zijner barmhartigheid gedacht, om barmhartigheid te doen met onze vaders en om te gedenken aan Zijn heilig verbond’*, (Lukas 1:54,72).

Bij David: *‘Wat is de mens dat Gij zijner gedenkt’*, (Psalm 8:5).

Bij dezelfde: *‘Gedenk mijner, Jehovah, in het welbehagen van Uw volk’*, (Psalm 106:4).

Bij dezelfde: *‘Jehovah is onzer gedachtig geweest; Hij zegent’*, (Psalm 115:12).

In het eerste boek van Samuël: *‘Indien Gij al aanziende de ellende van Uw dienstmaagd zult hebben aangezien en mijner gedachtig zult zijn geweest en Uw dienstmaagd niet zult hebben vergeten’*, (1 Samuël 1:11); namelijk de belofte van Hannah, de moeder van Samuël; en wanneer zij hem had gebaard, wordt er gezegd *‘dat Jehovah aan haar gedacht’*, vers 19; dat wil zeggen, Hij had haar ellende aangezien en haar barmhartigheid betoond; evenzo meermalen in (Leviticus 26:41,42,45; Numeri 10:9; Jesaja 43:25; 49:1; 64:8; Jeremia 31:34).

9850. En voeren zal Aharon hun namen vóór Jehovah op zijn twee schouders ter gedachtenis; dat dit betekent het uitbeeldende van de Goddelijke instandhouding van het goede en het ware voor altijd uit barmhartigheid, staat vast uit de betekenis van voeren of dragen op de twee schouders, namelijk de Goddelijke instandhouding van het goede en het ware, nr. 9836; uit de betekenis van de namen van de zonen Israëls, namelijk de goedheden en waarheden ten aanzien van de hoedanigheid, nr. 9842; en uit de betekenis van de gedachtenis, wanneer over de Heer wordt gehandeld, dus de barmhartigheid, nr. 9849; dat dit het uitbeeldende van zulke dingen is, is duidelijk.

9851. En gij zult maken vattingen van goud; dat dit het aanhoudend ontstaan en blijven bestaan uit het goede betekent, staat vast uit wat eerder in nr. 9847 is gezegd; dat het aanhoudend is, is omdat hier voor de tweede maal over de vattingen wordt gesproken.

9852. En twee ketentjes van zuivergoud; dat dit betekent de samenhang met het goede van het gehele rijk, staat vast uit de betekenis van de ketentjes, dus de samenhang. Dat de ketentjes dit zijn, komt omdat daarmee de verbindingen plaatsvinden en wanneer die hebben plaatsgevonden, hangen de dingen samen, hier met het geestelijk rijk, omdat de ketentjes waren gemaakt ter wille van de samenhang met de efod, waardoor het geestelijk rijk in het algemeen werd uitgebeeld, nr. 9824; en uit de betekenis van het goud, namelijk het goede van de liefde, waarover de nrs. 113, 1551, 1552, 5658, 6914, 6917, 9490; er wordt zuiver goud gezegd, omdat het goede uit het Goddelijke wordt aangeduid; dit immers is zuiver en houdt alle dingen in het verband en in de vorm in de hemel samen.

Dat de ketenen de samenhang zijn, blijkt ook bij Jesaja: *‘De werkmeester giet een gesneden beeld en de smelter overtrekt het met goud en hij smelt het samen met ketenen van zilver’*, (Jesaja 40:19); het gesneden beeld is de leer van het valse, die vanuit het eigen inzicht is, dus zonder het leven uit het Goddelijke, nrs. 8869, 8941; zo’n leer verzinnen, wordt daarmee aangeduid dat de werkmeester een gesneden beeld giet; en dat zij moge schijnen uit het goede, wordt daarmee aangeduid dat de smelter het met goud overtrekt; en dat de valsheden mogen samenhangen, wordt daarmee aangeduid dat hij ketenen van zilver smelt; dat het zilver het ware is en in de tegengestelde zin het valse, zie de nrs. 1551, 2954, 5658, 6112, 6914, 6917, 8932.

9853. Aan de grenzen zult gij die maken; dat dit betekent aan de uiterste dingen waardoor invloeiing is, staat vast uit de betekenis van de grenzen, dus de uiterste dingen; dat daardoor de invloeiing is, dus van het goede, is omdat met de ketentjes de samenhang wordt aangeduid, nr. 9852; en alle samenhang in de geestelijke wereld vindt plaats door invloeiing.

9854. Met koordwerk; dat dit de wijze van de verbinding betekent, staat vast uit de betekenis van het koord, namelijk het verbindende.

Dat het koord het verbindende is, is omdat daarmee de verbinding plaatsvindt; hier betekent het echter de wijze van de verbinding, omdat er wordt gezegd dat de ketentjes van goud moesten worden gemaakt met koordwerk.

In de oorspronkelijke taal wordt een koord verstaan dat is gemaakt van samengedraaid en ineengevlochten werk, waarmee in de innerlijke zin de verbinding wordt aangeduid zodanig als die is van de waarheden in de wetenschappelijke dingen en daartussen, dus die zijn in het natuurlijk of uiterlijk geheugen.

Dat het zo’n verbinding is, is omdat hier wordt gehandeld over de verbinding van de waarheden door het goede in de laatste dingen van het geestelijk rijk.

Met de efod immers en de borstlap, waarmee er door de met koordwerk gemaakte ketentjes verbinding was, wordt het geestelijk rijk in de laatste dingen aangeduid, nr. 9824.

Dat het in elkaar gevlochten het wetenschappelijke is, zie nr. 2831.

Er verschijnen ook koorden met een verschillende samendraaiing en dichtheid in het andere leven en daarmee worden de verschillende wijzen van verbinding uitgebeeld.

Vandaar is het, dat ook met de koorden in het Woord de verbindingen worden aangeduid, zoals in de volgende plaatsen; bij Jesaja: *‘Wee degenen die de ongerechtigheid aantrekken met koorden der ijdelheid en zoals met een wagenkoord de zonde’*, (Jesaja 5:18); de koorden der ijdelheid zijn de verbindingen van de valsheden, waardoor de ongerechtigheid of het boze van het leven is.

Bij dezelfde: *‘Schouwt Zion, de stad van ons vastgezet feest; laten uw ogen Jeruzalem zien, het kalme habitakel, de tent die niet zal worden verstrooid; de pinnen ervan zullen voor altijd niet verwijderd worden en alle koorden ervan zullen niet worden verscheurd’*.

Uw koorden zijn slap geworden; zij zullen hun mastboom niet bevestigen’, (Jesaja 33:20,23); de pinnen en de koorden, voor de verbindingen van het ware en het goede van de hemel, want het habitakel en de tent, met betrekking waartoe hier van koorden wordt gesproken, zijn de hemel, nrs. 9457, 9481, 9485, 9615, 9784.

Bij dezelfde: *‘Verruim de plaats van uw tent, laten zij de gordijnen van uw habitakels uitbreiden; verhinder het niet; maak uw koorden lang en uw pinnen vast’*, (Jesaja 54:2).

Bij Jeremia: *‘Mijn tent is verwoest en al Mijn koorden zijn verscheurd’*, (Jeremia 10:20).

Ook hier staan de koorden voor de verbindingen en de bevestigingen, de tent voor de Kerk, die de hemel van de Heer op aarde is.

Bij Hosea: *‘Met koorden des mensen heb Ik hen getrokken, met dichte koorden der liefde’*, (Hosea 11:4).

Hier staan de koorden klaarblijkelijk voor de verbindingen, want de liefde is de geestelijke verbinding.

Bij Ezechiël: ‘Assur en Kilmad waren uw handelaren met schatten van klederen, gebonden door koorden’, (Ezechiël 27:23,24); daar over Tyrus, waarmee de erkentissen van het goede en het ware worden aangeduid, nr. 1201; de uitwendige verbindingen ervan zijn de door koorden gebonden klederen.

Bovendien betekenen de koorden in het Woord ook de aandelen van de erfenissen en van het land, de oorzaak hiervan is dat de metingen met koorden werden gedaan, zoals in (Deuteronomium 32:9; Amos 7:17; Micha 11:4,5; Zacharia 2:5; Psalm 16:6; 78:55; 105:11; 140:6) en meermalen elders.

9855. En gij zult geven de ketentjes van de koorden op de vattingen; dat dit betekent de verbinding met het goede waaruit de waarheden zijn en zo de instandhouding van het geestelijk rijk met alle inspanning en macht, staat vast uit de betekenis van de ketentjes die van gedraaid koordwerk waren, dus de samenhang en de verbinding met het goede, waarover de nrs. 9852, 9854; en uit de betekenis van de vattingen van goud, namelijk het ontstaan en het blijven bestaan van de waarheden vanuit het goede, nr. 9847; de instandhouding van het goede en het ware in het geestelijk rijk, of wat hetzelfde is, de instandhouding van het geestelijk rijk met alle inspanning en macht, wordt aangeduid met de twee stenen van Sjaham, die werden gezet op de schouderbanden van de efod, waarin de namen van de zonen Israëls waren gegraveerd, nrs. 9836, 9848, 9849.

9856. *vers 15-30. En gij zult maken een borstlap des gerichts, een werk van een uitdenker, zoals het werk van de efod zult gij die maken, van goud, hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad, maken zult gij die. Vierkant zal hij zijn, verdubbeld, een span zijn lengte en een span zijn breedte. En vullen zult gij hem met een vulling van steen; vier rijen van steen, een rij: een robijn, een topaas, een karbonkel, de ene rij. En de tweede rij: een chrysopraas, een saffier en een diamant. En de derde rij: een cyaan, een agaath en een amethyst. En de vierde rij: een Tharsis, en een Sjaham en een jaspis; gevat in goud zullen zij zijn in hun vullingen. En de stenen zullen zijn op de namen van de zonen Israëls, twaalf op hun namen, met de graveringen van een zegel, voor eenieder op zijn naam, zij zullen zijn voor de twaalf stammen. En gij zult maken op de borstlap ketentjes van de grens met koordwerk, van zuiver goud. En gij zult maken op de borstlap, twee ringen van goud en gij zult geven de twee ringen op de twee uiteinden van de borstlap. En gij zult geven de twee koorden van goud op de twee ringen aan de uiteinden van de borstlap.*

25. En de twee uiteinden van de twee koorden zult gij geven op de twee vattingen en gij zult geven op de schouders van de efod tegenover de aangezichten ervan.

26. En gij zult maken twee ringen van goud en die zetten op de twee uiteinden van de borstlap op de zoom ervan, die is aan deze zijde van de efod inwaarts.

27. En gij zult maken twee ringen van goud; en gij zult die geven op de twee schouders van de efod, beneden tegenover de aangezichten ervan, tegen de voege ervan boven de gordel van de efod.

28. En zij zullen vastbinden de borstlap uit zijn ringen aan de ringen van de efod met een hemelsblauwe draad, om te zijn op de gordel van de efod; ook zal de borstlap niet wijken van op de efod.

29. En dragen zal Aharon de namen van de zonen Israëls in de borstlap van het gericht op zijn hart bij zijn binnentreden tot het Heilige, ter gedachtenis vóór Jehovah voortdurend.

30. En gij zult geven tot de borstlap van het gericht de urim en de thumim, en zij zullen op het hart van Aharon bij zijn binnentreden vóór Jehovah; en dragen zal Aharon het gericht van de zonen Israëls op zijn hart vóór Jehovah voortdurend.

En gij zult maken een borstlap des gericht, betekent wat betreft het Goddelijk Ware opblinkend vanuit het Goddelijk Goede; een werk van een uitdenker, betekent vanuit het verstandelijke; zoals het werd van de efod zult gij die maken, betekent het continue voor het uiterlijke van het geestelijk rijk; van goud, hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad, maken zult gij die, betekent het goede van de naastenliefde en van het geloof; vierkant zal hij zijn, verdubbeld, betekent het gerechte en het volmaakte; een span zijn lengte en een span zijn breedte, betekent evangelijk ten aanzien van het goede en ten aanzien van het ware; en vullen zult gij hem met een vulling van steen, betekent de waarheden zelf in hun orde uit één goede; vier rijen van steen, een rij, betekent de verbinding van alle dingen; een robijn, een topaas, een karbonkel, betekent de hemelse liefde van het goede; de ene rij, betekent het drievuldige daar als één; en de tweede rij, betekent ook het drievuldige als één; een chrysopaas, een saffier en een diamant, betekent de hemelse liefde van het ware; en de derde rij, betekent eveneens het drievuldige als één; een cyaan, een agaath en een amethyst, betekent de geestelijke liefde van het goede; en de vierde rij betekent het laatste drievuldige als één; een Tharsis en een Sjoham en een jaspis, betekent de geestelijke liefde van het ware; gevat in goud zullen zij zijn in hun vullingen, betekent dat alle en de afzonderlijke dingen in het algemeen en in het bijzonder zullen voortgaan vanuit het goede dat van de liefde is uit de Heer tot de Heer; en in de stenen zullen zijn de namen van de zonen Israëls de namen, betekent de onderscheiden goedheden en waarheden ten aanzien van al het hoedanige; twaalf met hun namen, betekent alle en de afzonderlijke dingen in een samenvatting; met de graveringen van een zegel, betekent tot de hemelse vorm; voor eenieder met zijn naam, betekent voor de afzonderlijke dingen in het bijzonder; zij zullen zijn voor de twaalf stammen, betekent voor alle dingen gezamenlijk; en gij zult maken op de borstlap ketentjes van de grens, betekent de verbinding van de gehele hemel in de uiterste dingen; met koordwerk, betekent niet los te binden; van zuiver goud, betekent door het hemels goede; en gij zult maken op de borstlap twee ringen van goud, betekent de sfeer van het Goddelijk Goede, waardoor de verbinding is uit het hogere deel van de hemel; en gij zult geven de twee ringen op de twee uiteinden van de borstlap, betekent in de uiterste dingen; en gij zult geven de twee koorden van goud op de twee ringen, betekent de wijze van de niet ontbindbare verbinding; aan de uiteinden van de borstlap, betekent in de uiterste dingen; en de twee uiteinden van de twee koorden zult gij geven op de twee vattingen, betekent de wijze van de verbinding met de ondersteunende dingen in de uiterste dingen; en gij zult geven op de schouders van de efod, betekent zo de ondersteuning van de hemel en de instandhouding van het goede en het ware daar met alle inspanning en macht; tegenover de aangezichten ervan, betekent tot in het eeuwige; en gij zult maken twee ringen van goud, betekent de sfeer van het Goddelijk Goede; en die zetten op de twee uiteinden van de borstlap, betekent in de uiterste dingen; op de zoom ervan die is aan deze zijde van de efod inwaarts, betekent de verbinding en de instandhouding van het middelste deel; en gij zult maken twee ringen van goud, betekent de sfeer van het Goddelijk Goede; en gij zult die geven op de twee schouders van de efod beneden, betekent de instandhouding van het goede en het ware in het laagste deel van de hemel; tegenover de aangezichten ervan, betekent tot in het eeuwige; tegen de voege ervan boven de gordel van de efod, betekent waar de verbinding is van alle dingen het naast binnen de uitwendige samenbinding, waardoor alle dingen in het verband en in de vorm worden samengehouden; en zij zullen vastbinden de borstlap uit zijn ringen aan de ringen van de efod, betekent de verbinding en de instandhouding van alle dingen van de hemel door de sfeer van het Goddelijk Goede in de uiterlijke dingen van het geestelijk rijk. Met een hemelsblauwe draad, betekent door de hemelse liefde van het ware; om te zijn op de gordel van de efod, opdat het voor altijd wordt bewaard in zijn verband en in zijn vorm; ook zal de borstlap niet wijken van op de efod, betekent alle dingen van de hemel onafscheidelijk

van de uiterlijke dingen van het geestelijk rijk; en dragen zal Aharon de namen van de zonen Israëls, betekent de instandhouding van het goede en het ware ten aanzien van al het hoedanige uit de Heer; in de borstlap des gericht, betekent het uitbeeldende van de hemel ten aanzien van het Goddelijk Ware, dat opblinkt uit het Goddelijk Goede van de Heer; op zijn hart, betekent uit de Goddelijke Liefde tot in het eeuwige; bij zijn binnentreden tot het heilige, betekent in alle eredienst; ter gedachtenis vóór Jehovah voortdurend, betekent uit de barmhartigheid tot in het eeuwige; en gij zult geven tot de borstlap des gericht de urim en de thumim, betekent de uitstraling van het Goddelijk Ware uit de Heer in de laatste dingen; en zij zullen zijn op het hart van Aharon, betekent vanuit het Goddelijk Goede van Zijn Goddelijke Liefde; bij zijn binnentreden vóór Jehovah, betekent in alle eredienst; en dragen zal Aharon het gericht van de zonen Israëls, betekent het Goddelijk Ware van de hemel en van de Kerk; op zijn hart vóór Jehovah voortdurend, betekent aanhoudend opblinkend vanuit het goede.

9857. En gij zult maken een borstlap des gericht; dat dit betekent wat betreft het Goddelijk Ware dat opblinkt uit het Goddelijk Goede, staat vast uit de betekenis van de borstlap, namelijk het Goddelijk Ware opblinkend vanuit het Goddelijk Goede van de Heer in de laatste dingen, nr. 9823.

Dit wordt de borstlap des gericht genoemd, omdat het antwoorden gaf en daardoor het Goddelijk Ware onthulde; met het gericht wordt ook in het Woord aangeduid het Goddelijk Ware, dus de leer en het leven daarnaar.

Vandaar nu is het dat deze borstlap, de borstlap des gericht wordt genoemd en eveneens het gericht, in de volgende teksten van dit hoofdstuk: *‘Dragen zal Aharon het gericht van de zonen Israëls op zijn hart vóór Jehovah voortdurend’*, (Exodus 28:30); en toen Jozua tot leider over het volk werd verkozen, wordt er gezegd: *‘Dat hij stond vóór Eleazar de priester, die zou vragen voor hem door het gericht van de urim vóór Jehovah’*, (Numeri 27:21).

Dat het gericht is het Goddelijk Ware en het inzicht daaruit, dus dat het de leer is en het leven volgens deze leer, staat vast uit verscheidene plaatsen in het Woord, zoals hier bij Jesaja: *‘De wijngaard van Jehovah Zebaoth is het huis van Israël; Hij heeft gericht verwacht, maar zie, ettering; gerechtigheid, maar zie geschreeuw’*, (Jesaja 5:7).

Gericht verwachten, is inzicht verwachten uit het Goddelijk Ware en het leven volgens de geboden.

Bij dezelfde: *‘Hij is gezeten op de troon in waarheid, in de tabernakel van David, richtende en zoekende het gericht’*, (Jesaja 16:5); daar over de Komst van de Heer; de troon waarop Hij zal zitten, is het Goddelijk Ware voortgaande uit Hem en vandaar het geestelijk rijk, nrs. 5313, 2129, 6397, 8625, 9039.

Het gericht richten, is het Goddelijk Ware leren; en het gericht zoeken, is de opneming ervan bij de mens.

Bij dezelfde: *‘Te dien dage zal Jehovah zijn tot een tulband des sieraads voor de overblijfselen van het volk en tot een Geest des gericht voor hem die zit over het gericht’*, (Jesaja 28:5,6); de tulband des sieraads is, wanneer gehandeld wordt over Jehovah, dus de Heer, het Goddelijk Inzicht, nr. 9827; en de Geest des gericht is de wijsheid uit het Goddelijk Ware, nr. 9818; voor hem die zit over het gericht, is degene die het Goddelijk Ware onderricht, of dit leert.

Bij dezelfde: *‘Wie heeft de Geest van Jehovah bestierd; met wie heeft Hij beraadslaagd, opdat hij Hem inzichtsvol zou maken en Hem onderrichten in de weg des gericht en Hem wetenschap leren en Hem de weg van het inzicht tonen’*, (Jesaja 40:13,14).

De geest van Jehovah is het Goddelijk Ware, nr. 9818; dat Hem onderrichten in de weg des gericht, is wetend, inzichtsvol en wijs maken, is duidelijk.

Bij Jeremia: *'De ooievaar in de hemel kent zijn gezette tijden, maar het volk van Jehovah, zij hebben het gericht van Jehovah niet gekend; hoe zegt gij: Wijs zijn wij en de wet van Jehovah is met ons'*, (Jeremia 8:7,8); niet het gericht van Jehovah kennen, voor het Goddelijk Ware, waaruit de wijsheid is; daarom wordt er gezegd: Hoe zegt gij: Wijs zijn wij.

Bij dezelfde: *'Wee hem die zijn huis bouwt zonder gerechtigheid en zijn opperzalen zonder gericht'*, (Jeremia 22:13); opperzalen bouwen zonder gericht, voor zich doordrenken met niet-ware dingen.

Bij Hosea: *'Ik zal u Mij ondertrouwen tot in het eeuwige, in gerechtigheid en gericht en Ik zal u Mij ondertrouwen in waarheid'*, (Hosea 2:19,20); ondertrouwen in gericht, voor verbinden door het Goddelijk Ware, dus door het geloof en het leven van het geloof.

Bij Amos: *'Laat het gericht vloeien zoals het water en de gerechtigheid zoals een sterke bergstroom'*, (Amos 5:24).

Bij dezelfde: *'Gij hebt het gericht in gal verkeerd en de vrucht der gerechtigheid in alsem'*, (Amos 6:12); het gericht ook daar voor het inzicht uit het Goddelijk Ware en het leven daaruit.

Bij Zefanja: *'Jehovah zal in de morgenstond Zijn gericht in het licht geven'*, (Zefanja 3:5); het gericht in het licht geven, voor het Goddelijk Ware onthullen.

Bij Mozes: *'Alle wegen van Jehovah zijn gericht'*, (Deuteronomium 32:4).

Bij David: *'Jehovah, Uw waarheid is tot aan de ethers, Uw gerechtigheid is zoals de bergen Gods, Uw gerichten zijn een grote afgrond'*, (Psalm 36:6,7).

Bij dezelfde: *'Jehovah zal zoals het licht Uw gerechtigheid uitleiden en Uw gericht zoals de middag'*, (Psalm 37:6).

Bij dezelfde: *'Hoor mijn stem naar Uw barmhartigheid, Jehovah, maak mij levend naar Uw gerichten'*, (Psalm 119:149); in die plaatsen staat het gericht en de gerichten voor het Goddelijk Ware.

Bij Lukas: *'Wee u, gij farizeeën, gij gaat voorbij het gericht en de liefde van God; deze dingen behoorde men te doen'*, (Lukas 11:42); het gericht Gods voorbijgaan, voor het Goddelijk Ware voorbijgaan en de Liefde Gods voorbijgaan, voor het Goddelijk Goede voorbijgaan en het leven uit het ene en het andere.

Omdat ook het leven wordt verstaan, wordt er gezegd dat men die dingen behoorde te doen.

Bij Jesaja: *'Jehovah Zebaoth zal worden verhoogd in het gericht en God zal geheiligd worden in de gerechtigheid'*, (Jesaja 5:16).

Bij dezelfde: *'Op de troon van David om te bevestigen het koninkrijk in het gericht en in de gerechtigheid, van nu aan en tot in het eeuwige'*, (Jesaja 9:6).

Bij dezelfde: *'Brengt raad aan, doet gericht, stel zoals de nacht uw schaduw in het midden van de middag'*, (Jesaja 16:3); gericht doen, voor doen volgens het Goddelijk Ware.

Bij Jeremia: *'Ik zal aan David een gerechte Spruit opwekken, Die zal doen gericht en gerechtigheid op aarde'*, (Jeremia 23:5; 33:15).

Bij Ezechiël: *'Indien een man gerecht zal zijn geweest, die zal hebben gedaan gericht en gerechtigheid, in de inzettingen wandelt en Mijn gerichten bewaart, om de waarheid te doen, gerecht is deze, al levende zal hij leven'*, (Ezechiël 18:5,9).

Bij Zefanja: *'Zoekt Jehovah, alle gij zachtmoedigen des lands, die Zijn gericht hebben gedaan'*, (Zefanja 2:3); het gericht Gods doen, voor het Goddelijk Ware of volgens dit doen.

Bij Jesaja: *'Ik heb Mijn Geest op Hem gegeven, Hij zal het gericht de natiën voortbrengen; Hij zal niet uitblussen, noch verbreken, totdat Hij het gericht in het land zal hebben gesteld'*, (Jesaja 42:1,4); daar ten aanzien van de Heer.

Het gericht de natiën voortbrengen en het gericht in het land stellen, voor het Goddelijk Ware leren en dit in de Kerk instaureren.

Bij dezelfde: *'De wet zal van met Mij uitgaan en Mijn gericht zal Ik opwekken tot een licht der volken'*, (Jesaja 51:4); het gericht voor het Goddelijk Ware; tot een licht der volken, voor ter verlichting.

Bij Johannes: *'Ik kom tot het gericht in deze wereld, opdat degenen die niet zien, mogen zien, die echter zien, blind worden'*, (Johannes 9:39); tot het gericht in de wereld komen, voor: om het Goddelijk Ware te onthullen, dat maakt dat degenen zien die uit de Heer wijs zijn en degenen blind worden die uit zichzelf zien, dus die voor geleerd gelden.

Bij Jeremia: *'Zweer bij de levende Jehovah in de waarheid, in het gericht en de gerechtigheid'*, (Jeremia 4:2).

Bij dezelfde: *'Geen die het gericht richt tot gezondheid, geneesmiddelen tot herstel hebt gij niet'*, (Jeremia 30:13).

Bij David: *'Gerechtigheid en gericht zijn de schraag van Uw troon; de barmhartigheid en de waarheid zijn vóór Uw aangezichten'*, (Psalm 89:15); de gerechtigheid voor het goede dat van de barmhartigheid is en het gericht voor het ware dat van het geloof is; vandaar wordt er ook gezegd de barmhartigheid en de waarheid.

Bij Ezechiël: *'Jeruzalem heeft Mijn gerichten veranderd in goddeloosheid meer dan de natiën en Mijn inzettingen meer dan de landen; derhalve zal Ik gerichten over u doen in de ogen van de natiën en Ik zal al uw overblijfselen verstrooien'*, (Ezechiël 5:6-8,10,15); de gerichten veranderen, voor de waarheden veranderen die van de burgerlijke staat zijn; dat dit wordt aangeduid met de gerichten, wanneer ook de inzettingen worden genoemd, zie nr. 8972; maar gerichten doen, is richten òf ten dode, wat de verdoemenis is, òf ten leven, wat de zaliging is.

De zaliging of de verdoemenis wordt ook aangeduid met het gericht, waar het wordt genoemd de dag of het uur van het gericht, zoals in (Mattheüs 11:22,24; 12:36,41,42; Lukas 10:14; 11:31,32; Johannes 5:29,29; Openbaring 18:10; 14:7).

Iets eenders ook met het gericht, waar wordt gehandeld over het ambt van de rechter, zoals in (Mattheüs 5:21,22; 7:1,2; 23:14,33; Johannes 5:24,26,27; 7:24; 8:15,16; 12:31,47,48; Lukas 6:37; 12:13,14, 56,57; 19:21,22; 20:47; 22:30; Markus 12:40; Jesaja 41:1; 3:14; Jeremia 25:31; 48:21; Joël 4:12; Psalm 7:8,9; Psalm 9:5,8,9; Leviticus 19:15; Deuteronomium 1:16,17; 25:1; Openbaring 17:1; 18:10; 20:12,13).

9858. Het werk van een uitdenker; dat dit betekent uit het verstandelijke, staat vast uit de betekenis van de uitdenker, namelijk het verstandelijke, nrs. 9598, 9688.

Dat verder wordt gezegd uit het verstandelijke, is omdat het geestelijk rijk van de Heer, dat door de klederen van Aharon wordt uitgebeeld, het verstandelijke van de hemel is, zoals het hemels rijk het wilsdeel ervan is; dat het verstand en de wil bij de mens overeenstemt met die hemelen, zie nr. 9835.

9859. Zoals het werk van de efod zult gij die maken; dat dit betekent het continue voor het geestelijk rijk, staat vast uit de uitbeelding van de efod, namelijk het Goddelijk Ware in het geestelijk rijk in de uiterlijke vorm, waarin de innerlijke dingen stilhouden, nr. 9824, dus het uiterlijke van dat rijk; het continue ervan wordt aangeduid met zoals het werk van de efod, zoals eveneens in nr. 9838.

9860. Van goud, hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken en getweerd fijn lijnwaad, maken zult gij die; dit betekent het goede van de naastenliefde en van het geloof, zoals eerder in de nrs. 9687, 9832, 9833.

9861. Vierkant zal hij zijn, verdubbeld; dat dit het gerechte en het volmaakte betekent, staat vast uit de betekenis van vierkant, namelijk het gerechte, nr. 9717; dat het ook is het volmaakte, is omdat het verdubbeld was en het verdubbelde sluit alle dingen van het goede en alle dingen van het ware in.

Dat wat aan de rechterzijde is, sluit het goede in waaruit het ware is en dat wat aan de linkerzijde is, het ware vanuit het goede, nrs. 9604, 9736, 9495; dus eveneens de volmaakte verbinding van het ene met het andere; vandaar is het eveneens, dat twee de verbinding betekent, nr. 8423 en eveneens alle en de afzonderlijke dingen, nrs. 9166 en ook het volle, nr. 9103.

9862. Een span zijn lengte en een span zijn breedte; dat dit betekent evengelijk ten aanzien van het goede en ten aanzien van het ware, staat vast uit de betekenis van de lengte, namelijk het goede, nrs. 1613, 9487; en uit de betekenis van de breedte, namelijk het ware, nrs. 1613, 3433, 3434, 4482, 9487; het evengelijke uit het ene en het andere wordt daarmee aangeduid dat de lengte en de breedte evengelijk zouden zijn.

9863. En vullen zult gij hem met een vulling van steen; dat dit betekent de waarheden zelf in hun orde uit één goede, staat vast uit de betekenis van de borstlap, die hier ‘hem’ is, namelijk het Goddelijk Ware dat opblinkt vanuit het Goddelijk Goede van de Heer, nr. 9823.

Uit de betekenis van de vulling van steen, dus de waarheden in hun orde, want de borstlap werd gevuld met stenen volgens de namen van de zonen Israëls en met de stenen worden in de algemene zin de waarheden in het laatste van de orde aangeduid, nrs. 114, 643, 1298, 3720, 6426, 8609; en met de kostbare stenen, zoals die in de borstlap waren, de waarheden die uit het goede opblonken, nr. 9476.

Er wordt gezegd uit één goede, omdat er één goede is waaruit alle waarheden zijn; dat goede is het goede van de liefde tot de Heer, dus de Heer Zelf en vandaar het goede van de liefde uit de Heer, namelijk het goede van de liefde tot de Heer; want het goede dat uit de Heer bij de mens, de geest of de engel, invloeit, verschijnt zoals van henzelf; vandaar is de liefde tot de Heer de liefde uit de Heer.

Dit goede is het enige waaruit alle waarheden zijn en waaruit de orde tussen die dingen is, want de waarheden zijn de vormen van het goede.

Dat de kostbare stenen, die in de borstlap waren, de Goddelijke waarheden vanuit het Goddelijk Goede hebben aangeduid, staat vast uit de plaatsen in het Woord waar de kostbare stenen worden genoemd; zoals bij Johannes in de Openbaring: *‘De fundamenten van de muur van de stad het Nieuwe Jeruzalem, waren met elke kostbare steen versierd; het eerst fundament was jaspis, het tweede saffier, het derde chalcedon, het vierde smaragd, het vijfde sardonyx, het zesde sardius, het zevende chrysoliet, het achtste beril, het negende topaas, het tiende chrysopraas, het elfde hyacint, het twaalfde amethyst’*, (Openbaring 21:19,20); dat die kostbare stenen de waarheden van de Kerk betekenen, namelijk de Goddelijke waarheden, staat vast uit de betekenis van de stad het Nieuwe Jeruzalem, van de muur ervan en van de fundamenten van de muur.

Het Nieuwe Jeruzalem betekent de nieuwe Kerk die op de huidige zal volgen; want het boek van de Openbaring handelt over de staat van de Kerk die er nu is, tot aan haar einde en dan over de nieuwe Kerk, die is het heilige Jeruzalem, neerdalend uit de hemel.

De muren ervan zijn de waarheden van het geloof die verdedigen en de fundamenten zijn de waarheden vanuit het goede; die waarheden zelf in hun orde worden aangewezen met daar genoemde kostbare stenen.

Dat Jeruzalem niet uit de hemel zal neerdalen en dat de overige dingen die daar worden gezegd, niet op die wijze zullen gebeuren, maar dat in de afzonderlijke dingen van haar beschrijving zaken worden aangeduid die van de Kerk zijn, kan eenieder zien.

Dat de waarheden van het geloof worden verstaan onder de fundamenten van haar muur, staat hieruit vast, dat het die dingen zijn die de Kerk beschermen tegen elke aanval, zoals de muren van een stad.

Dat Jeruzalem de Kerk is, zie de nrs. 2117, 9166; dat de muren de waarheden van het geloof zijn die de Kerk beschermen, nr. 6419; en dat de fundamenten de waarheden vanuit het goede zijn, nr. 9643.

Bij Ezechiël: *‘Zoon des Mensen, hef een weeklacht op over de koning van Tyrus en zeg tot hem: Zo zei de Heer Jehovih: Vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid; in Eden, de tuin Gods, zijt gij geweest; alle kostbare steen was uw bedekking: robijn, topaas en diamant, Tharsis, Sjoham en jaspis, saffier, chrysopraas en karbonkel en goud. In de berg der heiligheid Gods waart gij geweest; in het midden der stenen van vuur had gij gewandeld’*, (Ezechiël 28:12-14).

Hier ook worden met de kostbare stenen de waarheden vanuit het goede aangeduid, want Tyrus is in de uitbeeldende innerlijke zin, degene die in het inzicht en de wijsheid is uit de erkenningen van het goede en het ware, nr. 1201; vandaar wordt van de koning ervan gezegd, dat hij vol van wijsheid en volmaakt in schoonheid was; van de wijsheid wordt gesproken met betrekking tot het goede en van de schoonheid met betrekking tot het ware, want alle wijsheid in de hemelen is vanuit het goede en alle schoonheid daar vanuit de waarheden daaruit.

De tuin Eden betekent het inzicht vanuit het goede, nr. 100; de tuin zelf het inzicht, nr. 100, 108, 2702; daaruit blijkt, dat met de daar genoemde stenen de waarheden vanuit het goede worden aangeduid.

Welke waarheden vanuit het goede echter de afzonderlijke stenen betekenen, die in de borstlap zijn, zal vaststaan uit wat volgt.

Dat het alle waarheden en goedheden in een samenvatting zijn, staat hieruit vast dat het er twaalf waren en daarin de namen van de zonen Israëls waren ingegrift; want met de twaalf stammen worden de goedheden en de waarheden van de hemel en van de Kerk in de gehele samenvatting aangeduid, nrs. 3858, 3926, 3939, 4060, 6335, 6337, 6397; en dat zij vandaar hebben betekend de hemel met alle gezelschappen daar, nrs. 7846, 7891, 7996, 7997; en dat zij verschillende dingen hebben betekend volgens de orde waarin zij in het Woord worden genoemd, nrs. 3862, 3926, 3939, 4603, 6337, 6640; en dat twaalf is alle dingen, nrs. 3272, 3858, 7973.

9864. Vier rijen van steen; dat dit betekent de verbinding van alle dingen, namelijk van de waarheden vanuit het goede, staat vast uit de betekenis van vier, namelijk de verbinding, nrs. 1686, 9601, 9674; en uit de betekenis van de rijen van steen, namelijk de waarheden vanuit het goede in hun orde.

Dat er vier rijen waren en in iedere rij drie stenen, had als oorzaak, dat zou worden uitgebeeld de verbinding van alle waarheden vanuit één goede en zo de volmaaktheid.

Met vier wordt immers de verbinding aangeduid, zoals eerder gezegd en met drie de volmaaktheid, nr. 9825.

Wanneer er immers één goede is waaruit alle dingen voortgaan, nr. 9863, dat dus alle dingen beoogt, dan is dit goede de verbinding van alle dingen.

Dat dit zo is, kan worden toegelicht uit de dingen die in de hemelen bestaan; allen die in de hemelen zijn, wie het ook zijn, keren het aangezicht tot de Heer en wat wonderbaarlijk is, dit vindt plaats naar onverschillig welke streek zij zich ook wenden; vandaar is het, dat allen die in de hemelen zijn, zijn verbonden als één eenheid; maar zij die buiten de hemel zijn, keren het aangezicht achterwaarts van de Heer af en des te meer naarmate zij verder van de hemel zijn verwijderd.

Vandaar is er bij hen ontbinding, omdat bij hen niet de liefde jegens God en jegens de naaste is, maar jegens zichzelf en jegens de wereld.

Maar deze verborgenheid kan niet worden geloofd door hen die denken volgens de begoochelingen van de zinnen; deze mensen kunnen immers niet begrijpen, hoe er een

bestendige richting van alle aangezichten in de hemel kan bestaan tot de Heer, Die daar de Zon is, bij elke wending; men zie wat hierover eerder in nr. 9828 is aangevoerd.

9865. Een robijn, een topaas, een karbonkel; dat dit de hemelse liefde van het goede betekent, staat vast uit de betekenis van die stenen, namelijk het goede van de hemelse liefde; de hemelse liefde is de liefde tot de Heer uit de Heer.

Dat die stenen deze liefde betekenen, is vanwege de rode en vlamme kleur en het rode betekent de liefde, nr. 3300; evenzo het vlamme, nrs. 3222, 6832, 7620, 7622, 9570; hier de hemelse liefde, omdat zij in de eerste rij zijn; en de dingen die in de eerste rij zijn, stemmen overeen met de dingen die in de binnenste hemel zijn, waar de hemelse liefde, dat wil zeggen, de liefde tot de Heer, regeert.

De twaalf stenen in de borstlap beeldden, omdat zij alle waarheden uit het goede uitbeeldden en vandaar eveneens de gehele hemel uit, want de hemel is de hemel krachtens het Goddelijk Ware voortgaande uit het Goddelijk Goede van de Heer.

De engelen daar, die de hemel samenstellen, zijn de opnemende vormen ervan; vandaar is het, dat de drie stenen die in de eerste rij zijn, de binnenste hemel uitbeelden en de hemelse liefde van het ware wordt genoemd.

De stenen in de eerste rij zijn die van de hemelse liefde van het goede, die welke in de tweede rij zijn, de hemelse liefde van het ware.

Dat die stenen deze liefde uitbeelden, ontleen zij, zoals eerder gezegd, aan de kleur, want de kostbare stenen beelden uit volgens hun kleuren.

Er verschijnen immers in de hemelen kleuren van een onuitsprekelijke schoonheid, want het zijn aanpassingen van het hemelse licht en het hemelse licht is het Goddelijk Ware dat voortgaat uit de Heer.

Daaruit blijkt, dat de kleuren zich daar vertonen volgens de variaties van het goede en het ware; dus zijn zij de aanpassingen van het licht dat voortgaat uit de Heer door de engelen.

Het licht dat uit de Heer voortgaat, verschijnt in de binnenste hemel zoals een vlam, daarom zijn de kleuren die daaruit zijn, rood en flitsend; maar hetzelfde licht verschijnt in de middelste hemel zoals wit blinkend licht, daar zijn de kleuren die daaruit zijn, blinkend wit en schitteren voor zoveel als zij van het goede in zich hebben.

Vandaar is het, dat er twee fundamentele kleuren zijn, waarop alle overige betrekking hebben, namelijk de rode en de witte kleur; en dat de rode kleur uitbeeldend is voor het goede en de witte kleur uitbeeldend voor het ware, nr. 9467.

Hieruit staat nu vast, waarvandaan het is dat stenen van zoveel kleuren volgens de rijen in de borstlap waren gezet, namelijk opdat zij zouden uitbeelden alle goedheden en waarheden die in de hemelen in hun orde zijn, dus de gehele hemel.

Dat de stenen van de eerste rij, die zijn: de robijn, de topaas en de karbonkel, de hemelse liefde van het goede uitbeeldden, komt omdat zij trekken uit het rode.

De robijn, die op de eerste plaats staat, wordt in de oorspronkelijke taal afgeleid van een woord dat roodheid betekent; en de karbonkel, die op de derde plaats is, wordt in die taal afgeleid van een woord dat flikkering betekent, zoals van vuur.

Van welk woord echter de topaas, die in de middelste plaats is, wordt afgeleid, is onbekend; dat hij van een vlamme rode kleur is, is waarschijnlijk.

Vandaar is het, dat daarover iets eenders als over goud wordt gezegd bij Job: *‘Met de wijsheid zal de topaas van Ethiopië niet wedijveren, bij het zuivere goud zal zij niet geschat worden’*, (Job 28:19); het goud is ook het goede van de liefde, nrs. 113, 1551, 1552, 5658, 6914, 6817, 8932, 9490, 9510.

9866. De ene rij; dat dit betekent het drievuldige daar als één, staat vast uit de betekenis van de rij, namelijk het drievuldige, want drie stenen stellen die samen en drie betekent het volledige van de aanvang tot het einde, nrs. 2788, 4495, 7715, 9198, 9488.

Er wordt gezegd als één, omdat één eenheid ontstaat uit drie in de opeenvolgende orde, want vandaar stemt het gelijktijdige uit die drie in de zijdelingse orde overeen met de opeenvolgende dingen waaruit zij waren ontstaan en waaruit zij blijven ontstaan, nr. 9825.

Vandaar is het dat de drie hemelen één zijn in de laatste dingen, evenzo iedere hemel.

Dit ontleent de oorsprong aan het Goddelijke Zelf, waarin het Drievuldige is, namelijk: het Goddelijke Zelf, het Goddelijk Menselijke en het Goddelijk voortgaande en deze zijn één.

Dat Drievuldige Zelf en het Ene Goddelijke is de Heer.

Hieruit kan vaststaan, waarom er in iedere rij drie stenen waren en dat met iedere rij het drievuldige als één wordt aangeduid.

Dat er vier rijen waren, heeft als oorzaak, dat er twee rijken in de hemelen zijn: het hemels rijk en het geestelijk rijk en in ieder rijk een uiterlijke en een innerlijke.

Het innerlijke en het uiterlijke van het hemels rijk werd uitgebeeld door de twee rijen aan de rechterzijde van de borstlap en het innerlijke en het uiterlijke van het geestelijk rijk door de twee rijen aan de linkerzijde ervan, want de borstlap was een verdubbeld vierkant.

9867. En de tweede rij; dat dit betekent het drievuldige ook dit als één, staat vast uit wat eerder is getoond.

Dat in het algemeen elke éne ontstaat uit de harmonie en de samenstemming van verscheidenen, zie nr. 457.

9868. Een chrysopraas, een saffier en een diamant; dat dit betekent de hemelse liefde van het ware waaruit de volgende dingen zijn, staat vast uit de betekenis van die stenen, namelijk de hemelse liefde van het ware, waarover hierna.

Er wordt gezegd dat daaruit de volgende dingen zijn, omdat alle goedheden en waarheden die volgen, in orde voortgaan uit de dingen die voorafgaan, want er kan niets bestaan dat niet is samen geschakeld met de dingen die eerder zijn.

Het eerste in de orde is de hemelse liefde van het goede; het tweede is de hemelse liefde van het ware; het derde is de geestelijke liefde van het goede en het vierde is de geestelijke liefde van het ware.

Het is deze orde die werd uitgebeeld in de rijen van de stenen in de borstlap van het gericht en het is de orde zelf van de goedheden en de waarheden in de hemelen.

In de binnenste hemel is de hemelse liefde van het goede en de hemelse liefde van het ware; de hemelse liefde van het goede is het innerlijke ervan en de hemelse liefde van het ware is het uiterlijke ervan.

In de tweede hemel echter is het de geestelijke liefde van het goede, die het innerlijke ervan is en de geestelijke liefde van het ware, die het uiterlijke ervan is.

Het ene vloeit ook in het andere in dezelfde orde in en zij stellen als het ware één eenheid samen.

Daaruit blijkt, wat er wordt verstaan onder: waaruit de volgende dingen zijn.

Wat de stenen van deze rij betreft, zij ontleen de betekenis, zoals de vorige en eveneens zoals de overige, aan hun kleuren.

Dat de kostbare stenen volgens de kleuren aanduiden, zie nr. 9865 en dat de kleuren in de hemelen de aanpassingen zijn van het licht en de schaduw daar, dus dat zij de schakeringen zijn van het inzicht en de wijsheid bij de engelen, nrs. 3993, 4530, 4677, 4742, 4922, 9466; want het licht van de hemel is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, waarvandaan alle inzicht en wijsheid is.

De stenen van de eerste rij ontleenden het aan het rode dat zij de hemelse liefde van het goede betekenden; de stenen echter van deze rij ontleenen het aan het blauwe dat uit het rode is; want er bestaat een blauw uit het rode en een blauw uit het witte.

Het blauwe uit het rode schittert van binnen vanwege het vlammige; dit blauwe is het, dat de hemelse liefde van het ware betekent; maar het blauwe uit het witte, zodanig als het is in de stenen van de volgende rij en de geestelijke liefde van het goede betekent, schittert van binnen niet vanwege het vlammige, maar vanwege het lichtvolle.

Of de chrysopraas, die de eerste steen van deze rij is, van een blauwe kleur was, kan niet vaststaan uit de afleiding ervan in de oorspronkelijke taal; maar dat deze de hemelse liefde van het ware betekent, blijkt bij Ezechiël: ‘Syrië was uw handelaarster vanwege de veelheid van uw werken, met chrysopraas, purper en geborduurd werk’, (Ezechiël 27:16); daar over Tyrus, waarmee de wijsheid en het inzicht vanuit de erkenningen van het goede en het ware wordt aangeduid, nr. 1201.

Daar wordt de chrysopraas verbonden met het purper en omdat het purper de hemelse liefde van het goede betekent, nr. 9467, volgt dat de chrysopraas de hemelse liefde van het ware betekent, want in het profetische Woord wordt, waar over het goede wordt gesproken, ook gesproken over het ware van hetzelfde geslacht, ter wille van het hemels huwelijk in de afzonderlijke dingen daar, nrs. 9263, 9314; Syrië ook, die de handelaarster was, betekent de erkenningen van het goede, nrs. 1232, 1234, 3249, 4112.

De erkenningen van het goede zijn de waarheden van de hemelse liefde.

Dat de saffier, die de tweede steen van deze rij is, van een blauwe kleur is, zodanig als die van de hemel, is bekend en daarom wordt in het boek van Exodus gezegd: ‘Zeventig uit de ouderen zagen de God Israëls en onder Zijn voeten zoals een werk van saffier en zoals de substantie van de hemel ten aanzien van de reinheid’, (Exodus 24:10).

Dat die steen het doorschijnende vanuit de innerlijke waarheden betekent, die de waarheden van de hemelse liefde zijn, zie nr. 9407.

Dat echter de diamant, die de derde steen van deze rij is, het ware van de hemelse liefde is, is vanwege het doorschijnende ervan dat naar een innerlijke blauwheid overhelpt; zo immers lichten door deze steen, omdat die de laatste is, de kleuren heen van de stenen van deze rij. En ook die van de vorige rij en worden vergemeenschap met die welke in de volgende rij zijn.

Evenzo als het gesteld is met het ware en het goede in de binnenste hemel, evenzo is het gesteld met het goede en het ware in de volgende hemelen; deze trekken immers hun leven van de naastenliefde en van het geloof daaruit door vergemeenschapping zoals het doorheen schijnen.

9869. En de derde rij; dit betekent het drievuldige ook hier als één, zoals eerder in nr. 9866.

9870. Een cyaan, een agaath en een amethyst; dat dit de geestelijke liefde van het goede betekent, staat evenzo vast uit de kleuren; de blauwe kleur immers uit het witte betekent het geestelijk goede, of wat hetzelfde is, de geestelijke liefde van het goede, zie nr. 9868.

De geestelijke liefde van het goede is de liefde jegens de naaste en de geestelijke liefde van het ware is het geloof vanuit de naastenliefde.

Uit dat goede en uit dit ware bestaat de tweede hemel; het innerlijke ervan is het goede van de naastenliefde en het uiterlijke is het goede van het geloof.

Dat de cyaan van blauwe kleur is, is bekend; en ook dat de amethyst dit is; dat ook de agaath dit is, is niet zo bekend, want in de oorspronkelijke taal kan men niet opmaken van welke soort deze steen is, of het agaath is ofwel turkoois, dan wel een andere steen.

8971. En de vierde rij; dat dit het laatste drievuldige als één betekent, staat vast uit wat eerder in nr. 9866 is aangevoerd.

9872. Een Tharsis en een Sjoham en een jaspis; dat dit betekent de geestelijke liefde van het ware, waarin de hogere dingen stilhouden, staat vast uit de betekenis van die stenen, die zij ontlenen aan hun kleuren.

De kleur immers van alle stenen van deze rij nadert tot het blinkend witte uit het blauwe.

Dat de Tharsis de geestelijke liefde van het ware betekent, staat vast uit de plaatsen in het Woord waar deze wordt genoemd, zoals bij Ezechiël: *‘Zie, vier raderen naast de cherubim; de aanblik van de raderen was gelijk als de steen Tharsis’*, (Ezechiël 1:16; 10:9); de raderen van de cherubim betekent iets eenders als de armen en de voeten bij de mens, namelijk de macht van handelen en voortgaan, welke die is van het ware vanuit het goede, nr. 8215.

Vandaar is het, dat hun aanblik was gelijk als de steen Tharsis; Tharsis immers is het ware uit het geestelijk goede, dat de macht heeft.

Bij Daniël: *‘Ik hief de ogen op en ik zag, zie, een Man met linnen bekleed, wiens lenden waren gegord met goud van Ufaz en Zijn Lichaam was zoals de Tharsis, Zijn aangezicht zoals van de bliksem en Zijn ogen zoals fakkels van vuur’*, (Daniël 10:6).

De Man met linnen bekleed was een engel uit de hemel; het linnen betekent het ware dat het goede bekleedt, nr. 7601; de lenden betekent de echtelijke liefde, namelijk die van het goede en het ware, nrs. 3021, 4280, 5050-5062; vandaar is het, dat van de lenden wordt gezegd dat zij waren gegord met goud van Ufaz; het goud immers is het goede van de liefde, nrs. 113, 1551, 1552, 5658, 9490, 9510.

Het lichaam echter betekent vanwege de overeenstemming het goede van de hemelse liefde en eveneens het goede van de geestelijke liefde, nr. 6135; en het uiterlijke ervan betekent het ware uit dat goede.

Vandaar is het, dat zijn lichaam verscheen zoals een Tharsis; en dus zo dat de Tharsis het ware van de geestelijke liefde is.

Dat de Sjoham, die de tweede steen in deze rij is, de waarheden uit het geloof uit de liefde betekent, zie de nrs. 9476, 9841.

Dat de jaspis, die de derde en de laatste steen van deze rij is, het ware van het geloof betekent, staat vast bij Johannes in de Openbaring: *‘Het licht van de stad, het Heilige Jeruzalem, was de kostbaarste steen gelijk, zoals de steen jaspis, gelijk als blinkend kristal’*, (Openbaring 21:11); met het Heilige Jeruzalem wordt de Kerk aangeduid die op de huidige zal volgen; met haar licht het ware van het geloof en het inzicht daaruit, nrs. 9548, 9551, 9555, 9558, 9561, 9684; daarom wordt het gelijk gesteld met de steen jaspis, zoals blinkend kristal; het kristal is ook het ware van het geloof uit het goede.

Bij dezelfde: *‘De bouw van de muur van het Heilige Jeruzalem, was jaspis en de stad was zuiver goud, aan zuiver glas gelijk’*, (Openbaring 21:18).

De muur van die stad wordt jaspis genoemd, omdat met de muur het ware van het geloof wordt aangeduid dat de Kerk beschermt, nr. 6419; en omdat met de muur dat wordt aangeduid, wordt daarom de eerste steen van zijn fundamenten jaspis genoemd, vers 19 daar; het fundament immers is het ware van het geloof uit het goede, nr. 9643.

9873. Hieruit nu kan vaststaan wat er werd aangeduid met de twaalf kostbare stenen in de borstlap van het gericht, namelijk alle goede en ware dingen van de hemel in hun orde.

De hemel is onderscheiden in twee rijken: het hemelse en het geestelijke; het goede van het hemelse rijk werd uitgebeeld door de beide eerste rijen, die daar waren aan de rechterzijde en het goede van het geestelijk rijk door de beide volgende rijen, die aan de linkerzijde waren.

Het innerlijk goede van het hemels rijk is het goede van de liefde tot de Heer; het is dit goede dat wordt verstaan onder de hemelse liefde van het goede; het uiterlijk goede echter van het hemelse rijk is het goede van de wederzijdse liefde.

Het is dit goede dat wordt verstaan onder de hemelse liefde van het ware.

Het innerlijk goede echter van het geestelijk rijk is het goede van de liefde jegens de naaste; het is dit goede dat wordt verstaan onder de geestelijke liefde van het goede en het uiterlijk goede van het geestelijk rijk is het goede van het geloof.

Het is dit goede dat wordt verstaan onder de geestelijke liefde van het ware.

Dat de goedheden en de waarheden in deze orde de hemelen samenstellen, zie de nrs. 9468, 9473, 9680, 9683, 9780.

Daaruit nu blijkt, wat er werd uitgebeeld met de twaalf stenen, die de urim en de thumim werden genoemd; hoe echter de Goddelijke waarheden, die de antwoorden waren, door die stenen werden geopenbaard, zoal in nr. 9905 worden gezegd.

Dat daar het goede van de liefde op de eerste plaats is geweest en het ware van het geloof op de laatste, staat vast uit de eerste steen, die een robijn was en uit de laatste, die een jaspis was; dus uit de kleur van de eerste steen die rood was en van de laatste die wit was, beide doorschijnend.

Dat het rode het goede van de liefde betekent, zie de nrs. 3300, 9467 en het witte het ware van het geloof, nrs. 3301, 3993, 4007, 5319.

Iets eenders als werd aangeduid met de stenen in de efod, werd ook aangeduid met de weefsels in de efod.

De efod was geweven uit hemelsblauw, purper, dubbelgedoopt scharlaken en fijn lijnwaad, zoals blijkt uit vers 6 van dit hoofdstuk.

Met het hemelsblauw werd het ware van de hemelse liefde aangeduid, met het purper het goede van de hemelse liefde, met het dubbelgedoopt scharlaken het goede van de geestelijke liefde en met het fijn lijnwaad het ware van de geestelijke liefde, nr. 9833

De oorzaak hiervan was deze, dat de efod de hemel in de laatste dingen betekende, eender als de borstlap, nr. 9824.

Maar de goedheden en waarheden worden daar in een andere volgorde opgesomd, omdat de efod de geestelijke hemel betekende, de borstlap echter de gehele hemel van het eerste tot het laatste.

En omdat het habitakel met de tent ook de hemel uitbeeldde, nrs. 9457, 9481, 9485, 9615, was daarom het weefsel van de gordijnen en van de voorhangen ervan eveneens uit hemelsblauw, purper, dubbelgedoopt scharlaken en fijn lijnwaad; zie (Exodus 26:1, 31,36; 27:16) en de nrs. 9466-9469.

Bovendien moet men weten, dat de saffier in de algemene zin het uiterlijke van het hemels rijk betekent en de Sjaham het uiterlijke van het geestelijk rijk.

En omdat die twee stenen dit betekenden, waren zij daarom de middelste stenen van de laatste rijen, namelijk de saffier de middelste steen van de tweede rij en de Sjaham de middelste steen in de vierde.

De stenen van de tweede rij betekenden het uiterlijk goede van het hemels rijk, dat de hemelse liefde van het ware werd genoemd en de stenen van de vierde rij betekenden het uiterlijk goede van het geestelijk rijk, dat de geestelijke liefde van het ware werd genoemd. Men zie wat daarover eerder in dit artikel is gezegd.

Dat de saffier het uiterlijke van het hemels rijk betekent, blijkt uit de plaatsen in het Woord waar deze wordt genoemd, zoals in het boek Exodus: *‘Zeventig uit de ouderen zagen de God Israëls en onder Zijn voeten zoals een werk van saffier en zoals de substantie van de hemel ten aanzien van de reinheid’*, (Exodus 24:10).

Zo wordt dus het uiterlijke van het hemels rijk beschreven, want er wordt gezegd ‘onder Zijn voeten’ wat het uiterlijke is; en waar de God van Israëel, dat wil zeggen, de Heer, is, daar is de hemel.

Bj Jesaja: *‘Gij verdrukte en door de stormen voortgedrevene en van troost verstokene; zie, Ik leg met spiesglans uw stenen, en uw fundamenten zal Ik in saffieren leggen’*, (Jesaja 54:11).

In dit hoofdstuk wordt gehandeld over het hemels rijk; de fundamenten die zullen worden gelegd in saffieren, zijn de uiterlijke dingen daar, want de fundamenten zijn onderaan gelegd.

Bij Jeremia: *‘Haar Nazireeërs waren witter dan sneeuw, zij waren blanker dan melk, hun beenderen waren rode dan paarlen, een saffier was hun polijsting’*, (Klaagliederen 4:7).

De Nazireeërs beeldden de hemelse mens uit; daarom wordt er gezegd dat een saffier hun polijsting was; de polijsting is het uiterlijke.

Bij Ezechiël: *‘Over het uitspansel, dat was over het hoofd van de cherubim, als het ware de aanblik van een saffiersteen, de gelijkenis van een troon en op de gelijkenis van de troon als het ware de aanblik van een Mens, daarop zittende’*, (Ezechiël 1:26; 10:1).

Ook daar wordt het uiterlijke van het hemels rijk met een saffier beschreven, want dat wat boven het uitspansel is, of wat rondom is, is buiten; het binnenste is Hij die op de troon zit.

Zoals de saffiersteen het uiterlijke van het hemels rijk betekent, zo betekent de steen Sjoham het uiterlijke van het geestelijk rijk.

Daarom was het eveneens deze steen die op de beide schouderbanden van de efod werd gelegd, met de namen van de zonen Israëls daarin gegraveerd, vers 9 tot 14 van dit hoofdstuk.

Door de efod werd immers het uiterlijke van het geestelijk rijk uitgebeeld, nr. 9824.

Omdat de Sjoham en de saffier in de algemene zin de uiterlijke dingen van de twee hemelen betekenden, werden zij daarom ook gelegd in het midden van de drie stenen van de tweede en de vierde rij, zoals eerder is gezegd; want het midden sluit het geheel in.

Evenzo als van de mantel wordt gezegd, waardoor in de algemene zin het geestelijk rijk werd aangeduid, omdat deze het midden was, zoals in nr. 9825 is getoond.

Omdat die twee stenen alles insluiten wat de overige stenen in de rijen betekenden, wordt daarom bij Job gezegd: *‘De wijsheid wordt niet gelijkgesteld met het goud van Ofir, met de kostbare Sjoham en de saffier’*, (Job 28:16).

9874. Ingevat met goud zullen zij zijn in hun vullingen; dat dit betekent dat alle en de afzonderlijke dingen in het algemeen en in het bijzonder zullen voortgaan uit het goede dat van de liefde is uit de Heer tot de Heer, staat vast uit de betekenis van het goede, namelijk het goede van de liefde, nrs. 113, 1551, 1552, 5658, 6914, 6917, 8932, 9490, 9510; en uit de betekenis van ingevat in hun vullingen, dus daaruit voortgaan; want alle en de afzonderlijke stenen werden met goud omgeven en dus gevat in goud en aangezien goud het goede van de naastenliefde betekent, betekent dus de invatting datgene wat daaruit is of datgene wat daaruit voortgaat.

Dit is iets eenders dat wordt aangeduid met de vattingen van goud, waarmee de beide stenen Sjoham werden omgeven, die waren gelegd op de schouderbanden van de efod, vers 11 van dit hoofdstuk.

Hiermee is het als volgt gesteld: de borstlap met de twaalf stenen beelde al het goede en ware in de hemelen uit, dus de gehele hemel, zoals eerder is getoond; en niet alleen de hemelen, maar ook de gezelschappen die in de hemelen zijn, en ook iedere engel die in een gezelschap is, worden door de goddelijke sfeer omgeven, die de sfeer van het Goddelijk goede en ware is, voortgaande uit de Heer, nrs. 9490, -9492, 9498, 9499, 9534.

Zoals het goede en het ware van die sfeer door de engelen wordt opgenomen, zo gaan eveneens alle en de afzonderlijke dingen bij hen daaruit voort, want iedere engel is de hemel in de kleinste vorm.

Dat goede zelf dat voortgaat uit de Heer is dat wat wordt uitgebeeld door het goud rondom de stenen en die erdoor worden ingesloten.

Dat dit goede het goede is van de liefde uit de Heer tot de Heer, kan hieruit vaststaan, dat al het goede is van de liefde; want dat wat de mens liefheeft, noemt hij het goede en voelt hij eveneens als het goede.

Daaruit blijkt, dat het hemels goede het goede van de liefde tot de Heer is, want door die liefde wordt de engel en de mens met de Heer verbonden; en zo wordt hij tot Hem geleid en geniet hij al het goede van de hemel.

Dat dit goede uit de Heer is, is in de Kerk bekend; haar leer immers leert, dat al het goede uit het Goddelijke is en niets uit de mens zelf; daaruit blijkt, dat het goede van de liefde tot de Heer zal zijn uit de Heer en dat het goede ergens anders vandaan niet het goede is.

9875. En de stenen zullen zijn op de namen van de zonen Israëls; dat dit betekent het onderscheid in hoedanigheid ten aanzien van de goedheden en de waarheden, staat vast uit de betekenis van de stenen, dus de onderscheiden waarheden en goedheden, want iedere steen betekent duidelijk onderscheiden een of ander goede of ware, zoals in de nrs. 9865 tot 9872 is getoond; en uit de betekenis van de namen van de zonen Israëls, namelijk dezelfde goedheden en waarheden ten aanzien van de hoedanigheid ervan, nrs. 9842, 9843.

9876. Twaalf op hun namen; dat dit betekent alle en de afzonderlijke dingen in een samenvatting, staat vast uit de betekenis van twaalf, namelijk alle dingen, nrs. 3272, 3858, 3913, 7973; en uit de betekenis van de namen van de zonen Israëls, namelijk de goedheden en de waarheden in een samenvatting, ten aanzien van alle hoedanigheid, nr. 9875.

9877. Met de graveringen van een zegel; dat dit betekent tot de hemelse vorm, staat vast uit de betekenis van de graveringen van een zegel, namelijk de hemelse vorm, nr. 9846.

Wat betreft de hemelse vorm, deze is volgens welke alle gezelschappen in de hemelen zijn geordend, dus volgens welke alle waarheden vanuit het goede zijn geordend; want de engelen in de hemelen zijn de opnemenden van de waarheden vanuit het goede.

Het Goddelijk Goede voortgaande uit de Heer scheidt die vorm.

Volgens die vorm vloeien alle aandoeningen die van de liefde zijn en daaruit al het denken dat van het geloof is, aangezien zij zich volgens die vorm verbreiden in de gezelschappen van de engelen en de gemeenschap maken.

Vandaar is het, dat zij die in het goede van de liefde tot de Heer zijn en daaruit in de waarheden van het geloof, in de meest vrije staat zijn van willen en denken.

Degenen echter die niet in dat goede zijn en dus niet in de waarheden daaruit, zijn in de slaafse staat, want zij willen en denken uit zichzelf en niet uit de Heer, uit Wie die vorm is.

Maar hoedanig die vorm is, kan niet in bijzonderheden worden begrepen, met als oorzaak dat het alle inzicht te boven gaat.

9878. Voor eenieder op zijn naam; dat dit betekent voor de afzonderlijke dingen in het bijzonder; zij zullen zijn voor de twaalf stammen; dat dit betekent voor alle dingen in het algemeen, gezamenlijk, staat vast uit de betekenis van de namen van de zonen Israëls, dus de goedheden en waarheden ten aanzien van de hoedanigheid ervan, nr. 9842, 9843.

En omdat iedere steen zijn naam had naar de stammen, wordt daarom aangeduid voor de afzonderlijke dingen in het bijzonder; en uit de betekenis van de twaalf stammen, namelijk alle goedheden en waarheden in een samenvatting.

Met twaalf worden alle dingen aangeduid, nrs. 3272, 3858, 3913, 7973; en met de stammen de goedheden van de liefde en de waarheden van het geloof in de gehele samenvatting, nrs.

3858, 3926, 3939, 4060, 6335, 6397, 7836, 7891, 7996, 7997; dus alle dingen in het algemeen.

9879. En gij zult maken op de borstlap ketentjes der grens; dat dit betekent de verbinding van de gehele hemel in de uiterste dingen, staat vast uit de betekenis van de borstlap, namelijk het Goddelijk Ware voortgaande vanuit het Goddelijk Goede van de Heer, nr. 9823, dus eveneens de hemel, waarover hierna.

Uit de betekenis van de ketentjes, namelijk de samenhang, nr. 9852, dus eveneens de verbinding en uit de betekenis van de grens, dus het uiterste, zoals eveneens eerder in nr. 9853.

Dat de borstlap ook de hemel is, is omdat alle goedheden en waarheden in een samenvatting daar werden uitgebeeld door de twaalf stenen en door de namen van de twaalf stammen en de goedheden en de waarheden in een samenvatting stellen de hemel samen en wel dermate dat het hetzelfde is, wanneer men zegt de hemel dan wel die genoemde dingen.

De engelen immers die de hemel samenstellen, zijn de opnemenden van het goede en het ware uit de Heer; en omdat zij dit zijn, zijn zij ook de vormen ervan en deze vormen zijn van de liefde en van de naastenliefde.

De waarheden van het geloof maken de schoonheid, maar een schoonheid volgens de waarheden vanuit het goede, dat wil zeggen, volgens de waarheden waardoor het goede opblinkt.

De vormen van de liefde en van de naastenliefde, zodanig als die van de engelen in de hemel zijn, zijn de menselijke vormen.

De oorzaak hiervan is dat de goedheden en de waarheden die voortgaan uit de Heer en waarvan de opnemenden de engelen zijn, de beeltenissen en de beelden van de Heer zijn.

9880. Met koordwerk; dat dit betekent, niet los te binden, staat vast uit de betekenis van het koord, namelijk de verbinding, nr. 9854.

Dat het de niet los te binden verbinding is, komt omdat het koord van in elkaar gedraaid en samengevlochten werk was, zoals blijkt uit de oorspronkelijke taal, waarin zo'n koord wordt genoemd: dat wat in elkaar gedraaid en samengevlochten werk is, is in de innerlijke zin de niet los te binden verbindende.

9881. Van zuiver goud; dat dit betekent door het hemels goede, staat vast uit de betekenis van het goud, dus het goede van de liefde, nrs. 113, 1551, 1552, 5658, 6914, 8932, 9490, 9510; en omdat er wordt gezegd zuiver goud, is dit het hemels goede dat wordt verstaan.

Er bestaat immers het hemels goede en het geestelijk goede en het ene en het andere innerlijk en uiterlijk.

Het hemels goede is het goede van de liefde tot de Heer en het geestelijk goede is het goede van de liefde jegens de naaste; al die goede dingen worden in het Woord goud genoemd en zij worden onderscheiden door het goud uit Ufaz, uit Ofir, uit Sheba en Havilla en eveneens uit Tarsisch.

Door het goud uit Ufaz, ((Jeremia 10:9; Daniël 10:5), te weten het hemels goede.

Door het goud uit Ofir, (Jesaja 13:12; Psalm 45:10; Job 22:24; 28:16), te weten het geestelijk goede.

Door het goud uit Sheba, (Jesaja 60:6; Ezechiël 27:22; Psalm 72:15) te weten het goede van de erkenningen.

En het goud uit Havilla, (Genesis 2:11,12) en verder door het zilver en het goud uit Tarsis. (Jesaja 60:89), namelijk het wetenschappelijk ware en goede.

9882. En gij zult maken op de borstlap twee ringen van goud; dat dit betekent de sfeer van het Goddelijk Goede, waardoor de verbinding is uit het hogere deel van de hemel, staat vast uit de betekenis van de borstlap, namelijk het uitbeeldende van de hemel, nr. 9879; en uit de betekenis van de twee ringen van goud, dus de sfeer van het Goddelijk Goede, waardoor de verbinding is, nrs. 9498, 9501; dat dit is uit het hogere deel van de hemel, wordt daarmee aangeduid dat de twee ringen zouden zijn aan het hogere deel van de borstlap, want daarvandaan werden de ketentjes geleid tot de vattingen van goud op de schouderbanden van de efod.

9883. En gij zult geven de twee ringen op de twee uiteinden van de borstlap; dat dit betekent in de uiterste dingen, staat vast uit de betekenis van de twee ringen, dus de sfeer van het Goddelijk Goede, waardoor de verbinding is, nr. 9882.

Uit de betekenis van de twee uiteinden, dus de laatste of uiterste dingen en uit de betekenis van de borstlap, namelijk het uitbeeldende van de hemel, nr. 9879; hieruit blijkt nu, dat met ‘gij zult geven de twee ringen op de twee uiteinden van de borstlap’, wordt aangeduid de verbinding van de sfeer van het Goddelijk Goede in de uiterste dingen van de hemel.

9884. En gij zult geven de twee koorden van goud op de twee ringen; dat dit de wijze van de niet los te binden verbinding betekent, staat vast uit de betekenis van de koorden, namelijk de niet los te binden verbinding, nr. 9880.

Uit de betekenis van het goud, dus het goede van de liefde, nr. 9881.

De wijze van de verbinding echter wordt aangeduid met ‘ze geven op de twee ringen’. Hieruit blijkt, dat met ‘gij zult geven twee koorden van goud op de twee ringen’ wordt aangeduid de wijze van de niet los te binden verbinding van het goede met de Goddelijke sfeer.

9885. Aan de uiteinden van de borstlap, dat dit betekent in de uiterste dingen, staat vast uit wat eerder in nr. 9882 is gezegd.

9886. En de twee uiteinden van de twee koorden zult gij geven op de twee vattingen; dat dit betekent de wijze van de verbinding met de ondersteuning in de uiterste dingen, staat vast uit de betekenis van de uiteinden, namelijk de laatste of uiterste dingen, nr. 9882; uit de betekenis van de koorden, namelijk de niet los te binden verbinding, nr. 9880.

De wijze van de verbinding wordt aangeduid met ‘ze geven op de vattingen’; en uit de betekenis van de vattingen die op de schouders waren, te weten het ontstaan en het blijven bestaan, nrs. 9847, 9851; dat die ook de ondersteuning zijn, komt omdat zij op de schouders waren en met de schouders worden de ondersteunende dingen aangeduid, aangezien zij schragen en dragen.

9887. En gij zult geven op de schouders van de efod; dat dit betekent de ondersteuning van de hemel en de instandhouding van het goede en het ware daar met alle inspanning en macht, staat vast uit de betekenis van geven op de schouders van de efod, namelijk de ondersteuning en de instandhouding van het goede en het ware in de hemelen.

Dat het de ondersteuning is, zie nr. 9886; dat het de instandhouding is met alle inspanning en macht, zie nr. 9836.

Dat het de ondersteuning is van de hemel door het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer en tevens de instandhouding van het goede en het ware daar, is omdat met de borstlap, die met de koorden werd vastgebonden aan de schouderbanden van de efod en zo werd ondersteund, wordt aangeduid het Goddelijk Ware voortgaande uit het Goddelijk Goede van

de Heer, nr. 9823; dus alle goede en ware dingen in een samenvatting, die de hemel maken, nr. 9879.

9888. Tegenover de aangezichten ervan; dat dit betekent tot in het eeuwige, staat vast uit de betekenis van tegenover de aangezichten, namelijk tot in het eeuwige; met de borstlap wordt immers aangeduid de hemel en al het goede en het ware dat die samenstelt, nr. 9879.

Dat wat tegenover de aangezichten daar is, is in de voortdurende aanblik van de Heer, dus wordt het in stand gehouden tot in het eeuwige.

9889. En gij zult maken twee ringen van goud; dat dit de sfeer van het Goddelijk Goede betekent, staat vast uit de betekenis van de ringen, namelijk de sfeer, nr. 9882; en uit de betekenis van het goud namelijk het goede van de liefde, nr. 9881.

9890. En die zetten op de twee uiteinden van de borstlap; dat dit betekent in de uiterste dingen, staat vast uit de betekenis van de uiteinden, namelijk de laatste of uiterste dingen; en uit de betekenis van de borstlap, namelijk het uitbeeldende van de hemel, nr. 9882.

9891. Op de zoom ervan die is aan deze zijde van de efod inwaarts; dat dit de verbinding en de instandhouding van het middelste deel betekent, staat vast uit de betekenis van de zoom van de borstlap die is aan de zijde van de efod inwaarts, namelijk de verbinding met het middelste deel van de hemel en zo de instandhouding.

Met de efod immers wordt het Goddelijk Ware in de geestelijke hemel in de uitwendige vorm aangeduid, nr. 9824, dus de hemel in de uiterlijke dingen; en de zoom die is aan deze zijde van de efod, is het middelste deel.

Er wordt immers gehandeld over de verbinding van alle goedheden en waarheden van de hemel met de laatste dingen daar en vandaar over de instandhouding van het geheel en van alle delen ervan.

Alle goedheden en waarheden worden uitgebeeld door de twaalf stenen van de borstlap en door de twaalf namen van de stammen daarop; de verbinding ervan met de laatste dingen van de hemel, wordt aangeduid door de binding ervan aan de efod op zes plaatsen, op twee aan de schouderbanden bovenaan, op twee aan het middelste deel en op twee aan de schouderbanden onderaan boven de gordel.

Vandaar wordt op uitbeeldende wijze de instandhouding voorgesteld van het geheel zowel van de hemel als van alle dingen daar.

De verbinding van de borstlap aan de schouderbanden bovenaan beeldt de instandhouding uit van de hemelse goede en ware dingen daar; de verbinding echter aan de zoom aan deze zijde van de efod inwaarts of aan het middelste deel, beeldt de instandhouding uit van het geestelijk goede en ware; en de verbinding aan de schouderbanden onderaan tegen de voege boven de gordel, beeldt de instandhouding uit van de natuurlijke goedheden en waarheden, die voortgaan vanuit de beide vorige; want de goedheden en de waarheden van de hemel zijn in drievoudige orde; die welke in de hoogste dingen zijn, worden hemels genoemd; die welke in de middelste zijn, de geestelijke; en die welke in de lagere zijn, de natuurlijke, voortgaande uit eerdergenoemde, waarover hierna.

9892. En gij zult maken twee ringen van goud; dit betekent de sfeer van het Goddelijk Goede, zoals eerder in de nrs. 9882, 9889.

9893. En gij zult die geven op de twee schouders van de efod beneden; dat dit betekent de instandhouding van het goede en het ware in het laagste deel van de hemel, staat vast uit de betekenis van geven op de schouders, namelijk de instandhouding met alle inspanning en

macht, nr. 9887; met beneden daar, wordt het laagste deel van de hemel aangeduid, waar het goede en het ware zijn in de natuurlijke vorm, zie eerder nr. 9891.

9894. Tegenover de aangezichten ervan; dit betekent tot in het eeuwige, nr. 9891.

9895. Tegen de voege ervan boven de gordel van de efod; dat dit betekent waar de verbinding is van alle dingen het naast binnen de uitwendige samenbinding, waardoor alle dingen in het verband en in de vorm worden samengehouden, staat vast uit de betekenis van tegen de voege van de efod, namelijk waar de verbinding is van alle dingen die met de efod worden aangeduid, dus de goedheden en de waarheden in het geestelijk rijk in de uiterlijke vorm, nr. 9824.

Uit de betekenis van boven de gordel van de efod, namelijk het naast binnen de uitwendige samenbinding, waardoor alle dingen in het verband en in de vorm worden samengehouden, want met boven wordt aangeduid binnen, omdat met de hogere dingen de innerlijke worden aangeduid, nrs. 2148, 3084, 4599, 5146, 8325; en met de gordel van de efod de uitwendige samenbinding, waardoor alle dingen in het verband in de vorm worden samengehouden, nrs. 9828, 9837.

Hoe het hiermee is gesteld, zal in het kort worden gezegd; dat met de vastbinding van de borstlap aan de schouderbanden bovenaan, in het midden en onderaan, de verbinding van alle dingen van de hemel wordt aangeduid, is eerder in nr. 9891 getoond; en dat met deze laatste vastbinding, die boven de gordel was, de instandhouding ervan aan het laagste deel wordt aangeduid, waar het goede en het ware zich in de natuurlijke vorm vertoont, nr. 9893.

Dat de dingen die de laagste zijn of die de laatste zijn, de hogere of de innerlijke dingen in het verband en in de vorm samenhouden, zie nr. 9828; dit laagste of laatste wordt uitgebeeld door de gordel van de efod, nrs. 9828, 9837; maar dat wat het naast binnen of boven is, werd uitgebeeld door dat wat tegen de voege boven de gordel was, waar de borstlap aan de efod was vastgebonden.

9896. En zij zullen vastbinden de borstlap uit zijn ringen aan de ringen van de efod; dat dit betekent de verbinding en de instandhouding van alle dingen van de hemel door de sfeer van het Goddelijk Goede in de uiterlijke dingen van het geestelijk rijk, staat vast uit de betekenis van vastbinden, namelijk de verbinding en de instandhouding, waarover eerder, waar is gehandeld over de vastbinding van de borstlap aan de efod.

Uit de betekenis van de borstlap, namelijk de uitbeeldingen van alle dingen van de hemel, nrs. 9879, 9887; uit de betekenis van de ringen, namelijk de sfeer van het Goddelijk Goede, waardoor de verbinding is, nrs. 9498, 9501, 9882; en uit de betekenis van de efod, namelijk het Goddelijk Ware in het geestelijk rijk in de uitwendige vorm, waarin de innerlijke dingen stilhouden, nr. 9824, dus het gehele uiterlijke van dat rijk.

9897. Met een hemelsblauwe draad; dat dit betekent door de hemelse liefde van het ware, staat vast uit de betekenis van de hemelsblauwe draad, namelijk de hemelse liefde van het ware, nrs. 9466, 9687, 9833.

9898. Om te zijn op de gordel van de efod; dat dit betekent opdat het voor altijd wordt bewaard in zijn verband en in zijn vorm, staat vast uit wat eerder in nr. 9895 is gezegd.

9899. Ook zal de borstlap niet wijken van op de efod; dat dit betekent alle dingen van de hemel onafscheidelijk van de uiterlijke dingen van het geestelijk rijk, staat vast uit de betekenis van niet wijken, namelijk niet gescheiden worden.

Uit de betekenis van de borstlap, namelijk het uitbeeldende van alle dingen van de hemel, nrs. 9879, 9887; en uit de betekenis van de efod, namelijk al het uiterlijke van het geestelijk rijk, nrs. 9824, 9896.

9900. En dragen zal Aharon de namen van de zonen Israëls; dat dit betekent de instandhouding van het goede en het ware ten aanzien van al het hoedanige uit de Heer, staat vast uit de betekenis van dragen, wanneer over de borstlap wordt gehandeld, waarmee alle goedheden en waarheden van de hemel worden aangeduid, nrs. 9879, 9887, dus in stand houden.

Dat wat immers op de borst wordt gedragen, wordt in stand gehouden; dat ook dragen, wanneer over het Goddelijke wordt gehandeld, is: samenhouden in de staat van het goede en het ware, zie de nrs. 9500, 9737.

Uit de uitbeelding van Aharon, namelijk de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede, nr. 9806; en uit de betekenis van de namen van de zonen Israëls, dus de goedheden en waarheden van de hemel en van de Kerk ten aanzien van al het hoedanige, waarover nr. 9842.

9901. In de borstlap van het gericht; dat dit betekent het uitbeeldende van de hemel ten aanzien van het Goddelijk Ware dat opblinkt vanuit het Goddelijk Goede van de Heer, staat vast uit de betekenis van de borstlap van het gericht, dus het Goddelijk Ware dat opblinkt vanuit het Goddelijk Goede van de Heer, nrs. 9857; en dus het uitbeeldende van de hemel, nrs. 9879, 9882.

9902. Op zijn hart; dat dit betekent vanuit de Goddelijk Liefde tot in het eeuwige, staat vast uit de betekenis van het hart, namelijk het goede van de liefde, nrs. 3313, 3635, 3883-3896, 7542, 9050; vandaar is dit, wanneer over de Heer wordt gehandeld, Die hier door Aharon wordt uitgebeeld, de Goddelijke Liefde.

Dus is op het hart dragen: in stand houden vanuit de Goddelijke Liefde tot in het eeuwige.

9903. Bij zijn binnentreden tot het heilige; dat dit betekent in alle eredienst, staat vast uit de betekenis van binnentreden tot het heilige, dus de eredienst.

Het heilige immers werd genoemd elke bediening van hem aan het altaar en in de tent der samenkomst, welke bediening de eredienst was.

9904. Ter gedachtenis vóór Jehovah voortdurend; dat dit betekent uit de barmhartigheid tot in het eeuwige, staat vast uit de betekenis van de gedachtenis, wanneer over het Goddelijke wordt gehandeld, dus in stand houden of bevrijden krachtens de barmhartigheid, nr. 9849; en uit de betekenis van voortdurend, dus tot in het eeuwige.

9905. En gij zult geven de borstlap van het gericht de urim en de thumim; dat dit betekent de uitstraling van het Goddelijk Ware uit de Heer in de laatste dingen, staat vast uit de betekenis van de borstlap van het gericht, namelijk het Goddelijk Ware opblinkend vanuit het Goddelijk Goede van de Heer, nr. 9857.; en uit de betekenis van de urim en de thumim, namelijk het licht en de uitstraling daarvandaan.

Dat de urim en thumim het licht en de uitstraling zijn, komt omdat door de stenen in de borstlap het licht van de hemel uitstraalde met een verscheidenheid volgens de antwoorden die erdoor werden gegeven; daarom waren zij ook van verschillende kleuren.

Het Goddelijk Ware immers voortgaande vanuit het Goddelijk Goede van de Heer, verschijnt voor de engelen als licht; daarvandaan is al het licht van de hemel.

De kleuren daaruit, die de aanpassingen zijn van dat licht bij de engelen, zijn de schakeringen van het inzicht en van de wijsheid bij hen, want alle wijsheid en inzicht is uit dat Goddelijk Ware of Licht.

Daaruit kan vaststaan, dat door de uitstralingen van verschillende kleur uit dat licht zich de Goddelijk Ware dingen, die antwoorden zijn, in de hemelen vertonen.

Evenzo door de urim en de thumim, wanneer aan het Goddelijke vragen werden gesteld.

Maar men moet weten, dat wanneer de uitstraling verscheen, dan tegelijk met levende stem werd gezegd met betrekking tot de aangelegenheid waarover de vraag werd gesteld.

Dit gebeurde door de engelen, aan wie dit door zo'n uitstraling uit de Heer werd onthuld, want zoals is gezegd, de Goddelijke waarheden, die de antwoorden zijn, verschijnen op die wijze in de hemelen.

Dat het licht van de hemel het Goddelijk Ware voortgaande is vanuit het Goddelijk Goede van de Heer, zie de nrs. 1053, 1521-1533, 1619-1632, 2776, 3094, 3138, 3167, 3190, 3195, 3222, 3323, 3337, 3339, 3341, 3636, 3643, 3862, 3993, 4060, 4180, 4302, 4408, 4414, 4415, 4419, 4527, 4598, 5400, 6032, 6313, 6315, 6608, 6907, 7174, 8707, 8861, 9399, 9407, 9570, 9571.

Dat er kleuren in de hemelen verschijnen en dat die de aanpassingen zijn van dat licht bij de engelen, dus de schakeringen van het inzicht en de wijsheid bij hen, nrs. 3993, 4530, 4677, 4742, 4922, 9466, 9467, 9865.

Dat dit zo is, staat ook vast uit de urim en de thumim; urim immers betekent het lichtende vuur en de thumim de uitstraling daarvandaan.

Het lichtende vuur is het Goddelijk Ware uit het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde van de Heer en de uitstraling is dat ware in de laatste dingen, dus in de uitwerking.

Maar men moet weten, dat thumim in de Hebreeuwse taal de ongereptheid is, maar in de taal van de engelen de uitstraling.

Er wordt gezegd in de taal van de engelen, omdat de engelen onderling spreken uit het wezen zelf van de zaak, doordat van binnen in hen, dus volgens de hoedanigheid ervan.

De rede vloeit daaruit voort in een daarmee overeenkomende klank, alleen hoorbaar voor de engelen.

De uitstraling van het Goddelijk Ware is in klank thumim; daarvandaan is de benaming ervan.

Iets eenders wordt door de engelen doordat, wanneer thum in de Hebreeuwse taal wordt gelezen, waarmee de ongereptheid of het ongerepte wordt aangeduid.

Vandaar is het, dat met het ongerepte in de innerlijke zin van het Woord het Goddelijk Ware in de uitwerking wordt aangeduid, dus het leven volgens de Goddelijke geboden, zoals kan vaststaan uit verscheidene plaatsen in het Woord, zoals bij (Jozua 24:14; Richteren 9:16,19; Psalm 25:21; Psalm 37:36; Psalm 84:12; Psalm 101:2; Psalm 119:1).

Vandaar is het eveneens, dat de urim en de thumim worden genoemd: het gericht van de zonen Israëls en ook de borstlap des gericht en ook het gericht van de urim, want het gericht betekent het ware in leer en leven; zie nr. 9857.

Hieruit nu kan vaststaan, dat de borstlap door de urim en de thumim, dat wil zeggen, door de uitstraling van het licht van de hemel de Goddelijke waarheden heeft onthuld in de natuurlijke sfeer, dus in de laatste dingen.

Er vertoont zich ook een eendere uitstraling van binnen bij hen die in de waarheden vanuit het goede zijn, die dicteert en als het ware antwoorden geeft, wanneer vanuit de aandoening van het hart het ware wordt gezocht en dit wordt geliefd zoals het goede.

Dat er zo'n uitstraling is, waardoor het Goddelijk Ware uit de hemel wordt onthuld in de natuurlijke mens bij hen die uit het Woord worden verlicht, wordt niet doordat in de wereld. De oorzaak hiervan is dat het onbekend is dat enig licht uit de hemel het verstandelijke van de mens verlicht; maar dat dit zo is, is te doordat gegeven en eveneens te zien gegeven.

Verder moet men weten, dat die uitstraling verschijnt in de laatste dingen, aangezien alle dingen die van het licht uit het Goddelijke zijn, neerdalen tot aan de laatste einden; en omdat zij daarheen neerdalen, blinken zij ook daar en daaruit op.

Vandaar nu is het, dat de borstlap op de efod en op de gordel ervan was gelegd; want de efod beeldde het Goddelijk Ware in de laatste dingen uit, nr. 9824 en de gordel ervan beeldde de gezamenlijke band uit, opdat alle dingen in het verband zouden worden samengehouden, nrs. 9828, 9837.

Daarom wordt er gezegd: *‘En zij zullen de borstlap uit zijn ringen vastbinden aan de ringen van de efod, om te zijn op de gordel van de efod; ook zal de borstlap niet wijken van op de efod’*, (Exodus 28:28).

Dat de namen van de zonen Israëls ook daarin waren gegraveerd, had als oorzaak, dat de twaalf stammen eveneens alle dingen van het Goddelijk Goede en Ware in de hemelen uitbeeldden, dus de hemel met alle gezelschappen daar en verschillende dingen volgens de orde waarin zij in het Woord worden genoemd, zie de nrs. 3858, 3862, 3926, 3939, 4060, 4603, 6335, 6337, 6397, 6640, 7836, 7891, 7973, 7996, 7997.

9906. En zij zullen zijn op het hart van Aharon; dat dit betekent uit het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde van de Heer, zie nr. 9902.

9907. Bij zijn binnentreden vóór Jehovah; dat dit betekent in alle eredienst, staat vast uit de betekenis van binnentreden vóór Jehovah, of wat hetzelfde is, tot het Heilige, dus de eredienst, nr. 9903.

9908. En dragen zal Aharon het gericht van de zonen Israëls; dat dit het Goddelijk Ware van de hemel en van de Kerk betekent, staat vast uit de betekenis van het gericht, namelijk het Goddelijk Ware in de leer en in het leven, nr. 9857.

Omdat het de urim en de thumim waren die hier het gericht worden genoemd, is het daarom het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer en opblinkend en uitstralend in de laatste dingen, dat hier onder het gericht wordt verstaan, want de urim en de thumim betekenen dit, nr. 9905.

9909. Op zijn hart vóór Jehovah voortdurend; dat dit betekent voortdurende opblinkend uit het goede, staat vast uit de betekenis van het hart, namelijk het goede van de liefde, nrs. 3313, 3635, 3883-3896, 7542, 9050; en uit de betekenis van voortdurend, dus altijd.

Dat het is opblinkend, is omdat de borstlap op het hart was en met de borstlap wordt aangeduid het Goddelijk Ware, opblinkend vanuit het Goddelijk Goede van de Heer, nr. 8923.

9910. vers 31-35. En gij zult maken de mantel van de efod, gans van hemelsblauw. En er zal zijn een opening voor het hoofd ervan in het midden ervan; een lip zal er zijn voor de opening ervan rondom, een werk van een wever, zoals de opening van een pantser zal hij hebben, opdat hij niet zal worden gescheurd. En gij zult maken op de franjes ervan granaatappelen van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken op zijn franjes rondom; en schelletjes van goud in het midden ervan rondom. Een schelletje van goud en een granaatappel, een schelletje van goud en een granaatappel, op de franjes van de mantel rondom. En hij zal zijn op Aharon om te bedienen en gehoord zal worden de stem ervan bij zijn binnentreden tot het Heilige vóór Jehovah en bij het uitgaan, opdat hij niet zal sterven. En gij zult maken de mantel van de efod, betekent het Goddelijk Ware in de innerlijke vorm in het geestelijk rijk; gans van hemelsblauw, betekent door de invloeiing uit het goede van het hemels rijk; en er zal zijn een opening voor het hoofd ervan in het midden ervan, betekent de

verhouding van de invloeiing uit het hogere; en een lip zal er zijn voor de opening ervan rondom, betekent van alle zijden begrensd en gesloten; het werk van een wever, betekent uit het hemelse; en de opening van een pantser zal hij hebben opdat hij niet zal worden gescheurd, betekent dus stevig en tegen schade beveiligd; en gij zult maken op de franjes ervan, betekent in de uiterste dingen, waar het natuurlijke is; granaatappelen, betekent de wetenschappen van het goede; van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken, betekent uit het goede van de naastenliefde en van het geloof; op zijn franjes rondom, betekent in de uiterste dingen, waar het natuurlijke is, van alle zijden; en schelletjes van goud, betekent alle dingen van de leer en van de eredienst die overgaan tot hen die van de Kerk zijn; in het midden van die rondom, betekent uit het innerlijke van de wetenschappen van het goede van alle zijden; een schelletje van goud en een granaatappel, een schelletje van goud en een granaatappel op de franjes van de mantel rondom, betekent dus overal; en hij zal zijn op Aharon, betekent het uitbeeldende van de Heer; om te bedienen, betekent als hij in de eredienst en in de evangelisatie is; en gehoord zal worden de stem ervan, betekent de invloeiing van het ware bij hen die in de hemelen en die op aarde zijn; bij zijn binnentreden tot het Heilige vóór Jehovah en bij zijn uitgaan, betekent in elke staat van het goede en het ware in de eredienst; opdat hij niet zal sterven, betekent opdat niet het uitbeeldende zal vergaan en zo de verbinding met de hemelen.

9911. En gij zult maken de mantel van de efod; dat dit het Goddelijk Ware in de innerlijke vorm in het geestelijk rijk betekent, staat vast uit de betekenis van de mantel, namelijk in het algemeen het geestelijk rijk en in het bijzonder het Goddelijk Ware in de innerlijke vorm daar, nr. 9825.

9912. Gans van hemelsblauw; dat dit betekent door de invloeiing uit het goede van het hemels rijk, staat vast uit de betekenis van het hemelsblauw, namelijk de hemelse liefde van het ware, nr. 9466, namelijk het goede van de wederzijdse liefde en het goede van de wederzijdse liefde is het uiterlijk goede van het hemels rijk; want de goedheden in de hemelen gaan in de orde voort van de binnenste dingen tot de buitenste of uiterste en in die orde, waarin zij voortgaan, vloeien zij ook in, want voortgaan is invloeien.

In welke orde de goede dingen voortgaan, zie nr. 9873.

Het is dit goede dat invloeit in het innerlijk goede van het geestelijk rijk, dat met de mantel wordt aangeduid, daarvandaan bestaat het goede ervan, dat het goede van de liefde jegens de naaste is.

Vandaar nu is het dat de mantel geheel uit hemelsblauw was.

Met de invloeiing van de goedheden is het als volgt gesteld; er bestaat niet enig goede dat goed is, indien het niet in zich een innerlijker goede heeft waaruit het is.

Het innerlijker goede waaruit het is, maakt het wezen ervan, waarvandaan het is dat dit goede in het volgende bestaat, bijna zoals de ziel in haar lichaam.

Het is dit volgende goede, waarvan wordt gezegd dat het voortgaat vanuit het andere, dat innerlijker is.

Dat het goede van de liefde jegens de naaste voortgaat vanuit het goede van de wederzijdse liefde, dat het eerdere of meer innerlijke goede is, is enige malen getoond.

Het goede van de wederzijdse liefde is het uiterlijk goede van de onschuld; en indien niet het goede van de naastenliefde in zich heeft het goede van de onschuld, is dit het goede van de naastenliefde niet, nrs. 2526, 2780, 3183, 4797, 6765, 7840, 9262, bijgevolg indien het niet in zich heeft het goede van de wederzijdse liefde.

Vandaar nu is het, dat de mantel geheel uit hemelsblauw was; want het hemelsblauw is het goede van de wederzijdse liefde, of wat hetzelfde is, het uiterlijk goede van de onschuld.

De mantel is het Goddelijk Ware in de innerlijke vorm in het geestelijk rijk, dat hetzelfde is als het goede van de naastenliefde, nr. 9825.

9913. En er zal zijn een opening voor het hoofd in het midden ervan; dat dit de verhouding van de invloeiing uit het hogere betekent, staat vast uit de betekenis van de opening voor het hoofd van de mantel in het midden ervan, dus waar de invloeiing uit het hogere is, of wat hetzelfde is, vanuit het innerlijke, dus uit het hemels rijk in het geestelijk rijk.

Dat het uiterlijk goede van het hemels rijk invloeit in het innerlijk goede van het geestelijk rijk, zie nr. 9912.

Dat de opening voor het hoofd van de mantel in het midden ervan, dit betekent, komt omdat met de mantel wordt aangeduid het geestelijk rijk en in het bijzonder het innerlijke ervan, nr. 9825; en met de hals, waar de opening voor het hoofd van de mantel is, wordt aangeduid de invloeiing, de vergemeenschapping en de verbinding van de hemelse dingen met de geestelijke dingen, nrs. 3542, 5320, 5328.

Het hoofd immers bij de mens stemt overeen met het hemels rijk van de Heer en het lichaam met Zijn geestelijk rijk; vandaar stemt de daartussen liggende hals, die de opening voor het hoofd van de mantel omgeeft en bekleedt, overeen met de bemiddeling of de invloeiing van het hemels rijk in het geestelijk rijk.

Dat zulke dingen worden aangeduid met de opening voor het hoofd van de mantel in het midden ervan, kan zoals een paradox verschijnen en verschijnt alleszins ook zo aan hen die niets weten ten aanzien van de hemel en ten aanzien van de geesten en engelen daar, dus niets over de overeenstemming.

Dat er een overeenstemming is van alle dingen bij de mens met alle dingen in de hemelen, is aan het einde van verschillende hoofdstukken getoond, zie nr. 9280; en dat in het algemeen het hoofd overeenstemt met de hemelse dingen, het lichaam met de geestelijke dingen en de voeten met de natuurlijke dingen, nrs. 4938, 4939.

Daaruit blijkt, dat de hals vanwege de overeenstemming de invloeiing, de vergemeenschapping en de verbinding met de hemelse dingen met de geestelijke betekenissen; vandaar betekent de opening voor het hoofd van de mantel, die gemaakt is om de hals te omgeven, de verhouding van die invloeiing; want door de klederen van Aharon werden in het algemeen de dingen uitgebeeld die van het geestelijk rijk van de Heer zijn, nr. 9814.

Daaruit blijkt dat met de beschrijving van de opening of de lip ervan de invloeiing zelf wordt beschreven.

Bovendien moet men weten, dat de engelen en de geesten met klederen bekleed verschijnen en de afzonderlijke dingen van de klederen uitbeelden.

Dit weten allen die in de hemelen zijn, vandaar is het, dat ook de afzonderlijke dingen van Aharons kleding uitbeeldend waren voor hemelse dingen.

Want het Woord uit de Heer is zo geschreven, dat er daardoor verbinding is.

Dat de mens van de Kerk dit niet weet, hoewel hij dat wel in het Woord kan zien, is omdat hij zijn innerlijke dingen tot de wereld keert en wel dermate dat hij niet naar de hemel verheven en onderricht kan worden, zie de nrs. 9706, 9707, 9709.

9914. En een lip zal er zijn voor de opening rondom; dat dit betekent van alle zijden begrensd en gesloten, staat vast uit de betekenis van de lip of van de rand rondom de opening of de hogere opening van de mantel, dus van alle zijden begrensd en gesloten.

Die lip immers of die rand, die rondom was, begrensd en sloot af.

Hiermee en met het vlak daaropvolgende wordt beschreven, de verhouding van de invloeiing van het hemels goede in het geestelijk goede.

Dat die invloeiing zich op eendere wijze gedraagt als waarop zich de invloeiing van de krachten uit het hoofd door de hals bij de mens gedraagt, staat vast uit wat eerder in het vorige artikel over de overeenstemming is gezegd.

Hoedanig deze invloeiing is, zal ook in het kort worden gezegd.

Alle eerste dingen, die van het hoofd zijn, namelijk die van de grote en de kleine hersenen, verzamelen zich in bundeltjes van vezels en in kleine zenuwen daar en eenmaal verzameld worden ze neergelaten door de hals in het lichaam; en daarin verspreiden zij zich naar alle zijden en zetten daar de organische dingen in beweging, geheel en al naar de wenken van de wil, die in de hersenen inzet.

Een eendere neervloeiing en invloeiing van de machten en de krachten is er uit het hemels rijk, dat het hoofd in de Grootste Mens of in de hemel is, in het geestelijk rijk, dat is zoals het lichaam daar.

Die invloeiing is het ook die wordt verstaan onder en beschreven met de mond van het hoofd van de mantel in het midden en de begrenzing ervan door de lip rondom.

Vandaar nu is het dat met de lip van die opening wordt aangeduid: begrensd en gesloten van alle zijden.

De begrenzing zelf wordt nu beschreven.

9915. Een werk van een wever; dat dit betekent uit het hemelse, staat vast uit de betekenis van het werk van een wever, namelijk uit het hemelse.

Met het werk wordt datgene aangeduid wat plaatsvindt of ontstaat, dus wat vanuit een ander is; en de wever is degene die maakt dat iets is of dat het ontstaat.

Dus is dit het hemelse, want vanuit dit en door dit ontstaat het geestelijke.

Dat het goede van het hemels rijk invloeit in het goede van het geestelijk rijk en maakt dat dit bestaat, is eerder getoond in de nrs. 9913, 9914.

Of men zegt het goede van het hemels rijk, dan wel het hemelse, het is hetzelfde, want het hemelse is het goede van dat rijk; evenzo is het gesteld met het goede van het geestelijk rijk en het geestelijke.

Wat het goede van het hemelse rijk of het hemelse is en wat het goede van het geestelijk rijk of het geestelijke, zie daarvoor de aangehaalde plaatsen in nr. 9277.

In de hemelen zijn er drie dingen die in orde op elkaar volgen, namelijk het binnenste, het geestelijke en het natuurlijke.

Het hemelse maakt de binnenste hemel, het geestelijke de middelste en het natuurlijke voortgaande uit het geestelijke de laatste hemel.

Deze zelfde drie dingen zijn er in de mens en zij volgen in een eendere orde in hem op elkaar als in de hemelen.

Want de wederverwekte mens is de hemel in kleinste vorm, overeenstemmend met de Grootste Mens, nr. 9279.

Maar de vermogens die deze dingen opnemen, worden genoemd de wil, het verstand en het wetenschappelijke waaruit het denkvermogen of de verbeeldingskracht van de uiterlijke of natuurlijke mens is.

Het wilsdeel neemt het hemelse of het goede op, het verstandelijke neemt het geestelijke of het ware daaruit op; en het wetenschappelijke, dat het verstandelijke van de natuurlijke mens maakt, omsluit die dingen.

Deze drie dingen worden in het Woord aangeduid met: de borduurder, de uitdenker en de wever.

Dat de borduurder of het borduursel het wetenschappelijke is, zie nr. 9688; en dat de uitdenker of het uitdenken het verstandelijke is, nrs. 9598, 9688; dus is de wever het wilsdeel. De reden dat de wever de wil is, is dat de wil invloeit in het verstand en dat weeft en wel dermate dat de dingen die in het verstandelijke zijn, de weefsels vanuit de wil zijn; want wat

de wil wenst, dat vormt het opdat het aan het gezicht in het verstandelijke zal verschijnen; dat gezicht is het denken.

Vandaar wordt met de uitdenker het verstandelijke aangeduid.

Aangezien door de klederen van Aharon werd uitgebeeld de geestelijke hemel toegevoegd aan het hemels rijk, nr. 9814 en het hemels rijk overeenstemt met het wilsdeel bij de mens en het geestelijk rijk met het verstandelijk deel bij hem, nr. 9835, wordt daarom in aanpassing aan de klederen gezegd: het werk van een borduurder, van een uitdenker en van een wever; en daarmee worden de dingen aangeduid die zijn vanuit het wetenschappelijke, vanuit het verstandelijke en vanuit de wil, of wat hetzelfde is, vanuit het natuurlijke, het geestelijke en vanuit het hemelse.

Dat zulke zaken worden aangeduid, kan vaststaan voor al degenen die geloven dat het Woord Goddelijk is en dat het zo innerlijk de dingen bevat die van de Heer zijn, van de hemel zijn en van de Kerk zijn, want deze dingen zijn Goddelijk.

Zonder die dingen, wat zou het te betekenen hebben dat door Jehovah zelf werd gezegd, waaruit en van welk werk de klederen van Aharon zouden zijn en welke zouden zijn van het werk van een borduurder, welke van het werk van een uitdenker en welke van het werk van een wever?

Deze werken worden ook onderscheiden genoemd in het vervolg van het boek Exodus, met deze woorden: *'Hij heeft hen vervuld met wijsheid des harten, om te maken alle werk van een werkmeester en van een uitdenker en van een borduurder, in hemelsblauw en in purper en in dubbelgedoopt scharlaken en van een wever; makende alle werk en uitdenkingen uitdenkende'*, (Exodus 35:35).

De werkmeester is daar het hemels Goddelijk Goede, waaruit de wil van de wederverwekte is, nr. 9846; zijn werk wordt in de eerste plaats genoemd, omdat het uit het Goddelijke rechtstreeks is en uit het hemels goede, door middel daarvan, alle dingen worden geboren en voortgaan.

9916. En de opening van een pantser zal hij hebben, opdat hij niet gescheurd zal worden; dat dit betekent dus stevig en tegen schade beveiligd, staat vast uit de betekenis van het pantser, dus dat wat stevig is samengeweven en daarom wordt er gezegd: opdat hij niet gescheurd zal worden, dat wil zeggen, opdat het tegen schade is beveiligd; zo'n weefsel wordt met dit woord in de oorspronkelijke taal aangeduid.

Men kan vanuit een overeenstemming een voorstelling hebben ten aanzien van dit weefsel; daar wordt immers in de innerlijke zin gehandeld over de invloeiing van het hemels goede in het geestelijk goede; het is deze invloeiing, die wordt aangeduid met de opening voor het hoofd van de mantel en die wordt beschreven met het werk van een wever en van een pantser; en met die invloeiing uit de hemelen stemt de invloeiing van het leven bij de mens overeen met het hoofd door de hals in het lichaam, nrs. 9913, 9914.

Omdat op die wijze het weefsel in de hals overeenstemt met stevige zenuwen en daaronder een als het ware kringvormig samenweefsel uit beenderen, waardoor de invloeiing wordt gevrijwaard van elke schade, kan men vandaar, zoals is gezegd, een voorstelling hebben ten aanzien van de afzonderlijke dingen in dit vers, namelijk wat er wordt aangeduid met de opening voor het hoofd in het midden, met de lip die daar rond omheen is, met het werk van een wever en met de opening van het pantser, wat de mantel had, opdat hij niet zal worden verscheurd.

Men moet weten dat alle uitbeeldingen in de natuur betrekking hebben op de menselijke vorm en volgens de betrekking daarop, aanduiden, nr. 9496, en dat alle bekledingen de betekenis ontlenen aan dat deel van het lichaam dat zij bedekken, nr. 9827; vandaar eveneens dit bovendee van de mantel, dat de hals omgeeft en bedekt.

9917. En gij zult maken daarop franjes; dat dit betekent in de uiterste dingen, waar het natuurlijke is, staat vast uit de betekenis van de franjes van de mantel, namelijk de uiterste dingen, waar het natuurlijke is.

Met de mantel wordt immers in het bijzonder het Goddelijk Ware in het geestelijk rijk in de innerlijke vorm aangeduid en in het algemeen het geestelijk rijk, nr. 9825.

Met de franjes die beneden rondom waren, de uiterste dingen ervan en de uiterste dingen van het geestelijk rijk zijn de natuurlijke dingen; want de goedheden en de waarheden in de hemelen volgen in deze orde op elkaar.

In de hoogste of de binnenste dingen zijn de hemelse goedheden en waarheden, in de middelste zijn de geestelijke goedheden en waarheden en in de laatste zijn de natuurlijke goedheden en waarheden.

Over deze opvolging in de hemelen en bij de mens, zie nr. 9915.

Omdat de wetenschappelijke dingen van het ware en het goede in de uiterlijke of natuurlijke mens zijn, waren daarom eveneens de granaatappelen in de franjes gezet.

Met de granaatappelen worden immers de wetenschappelijke dingen van het goede aangeduid; en eveneens in de granaatappelen schelletjes van goud, omdat met de schelletjes zulke dingen worden aangeduid die vanuit de wetenschappen zijn.

Dat de franjes van de mantel de uiterste dingen zijn, waar het natuurlijke is, staat vast uit de plaatsen in het Woord waar de franjes worden genoemd, zoals bij Jesaja: 'Ik zag Jehovah zitten op een hoge en verheven troon en Zijn franjes vervullende de tempel', (Jesaja 6:1).

Met de troon waarop de Heer zat, wordt de hemel aangeduid en in het bijzonder de geestelijke hemel, nrs. 5313, 8625.

Met de franjes daar worden aangeduid de Goddelijke Waarheden in de laatste of uiterste dingen, zodanig als de waarheden van het Woord zijn in de letterlijke zin.

Hiervan wordt gezegd dat zij de tempel vervullen, wanneer zij de Kerk vervullen.

Met de franjes die de tempel vervullen, wordt iets eenders aangeduid als met de rook en de wolk die de tabernakel en eveneens de tempel vervult, waarover enige malen in het Woord.

Dat met de rook daar wordt aangeduid het Goddelijk Ware in laatste dingen, zodanig als de zin van de letter is in het Woord, zie de nrs. 8916, 8918 en eveneens met de wolk, nrs. 4060, 4391, 5922, 6343.

'Dat de aan bloedvloeiing lijdende vrouw, toen zij de franje van het bekleedsel van de Heer aanraakte, werd genezen', (Mattheüs 9:20,22) en in het algemeen, *'dat zovelen als de franje van Zijn bekleedsel aanraakten, waren genezen'*, (Mattheüs 14:36; Markus 6:56), betekende dat van het Goddelijke in de uiterste of de laatste dingen het heil uitging.

Want in de laatste dingen van het goede en het ware die uit het Goddelijke zijn, is de sterkte en de macht, nr. 9836; en eveneens dat daar de antwoorden zijn, nr. 9905.

Bij Mattheüs: *'Jesus zei van de schriftgeleerden en de Farizeeën dat zij alle werken doen om te worden gezien van de mensen, dat zij hun gedenkriemen breed maken en de franjes van hun mantels groot maken'*, (Mattheüs 23:5).

Daar blijkt duidelijk dat de franjes van de mantel de uiterlijke en uitwendige dingen zijn, die zich aan het gezicht voordoen en dat die groot maken is werken doen in het uiterlijke, opdat zij verschijnen of in aanmerking worden genomen.

Bij Jeremia: *'Jeruzalem heeft een zonde gezondigd, haar onreinheid is in haar franjes'*, (Klaagliederen 1:9); de onreinheid in de franjes voor, in de daden en in het spreken, dus in de uiterste dingen.

De uiterste dingen immers ontlenen hun wezen aan de innerlijke dingen, dus wanneer de innerlijke dingen onrein zijn, ook de uiterste onrein zijn, hoewel de onreinheden niet voor de mensen verschijnen met als oorzaak, dat de mensen de uitwendige vorm beschouwen en dan niet de innerlijke dingen zien.

Niettemin verschijnen die onreinheden, die in de innerlijke dingen zijn, voor de engelen en zij worden eveneens blootgelegd bij eenieder in het andere leven, want daar worden de uiterlijke dingen afgenomen en dan blijkt dus hoedanig de werken in hun wezen zijn geweest.

Bij Nahum: *‘Ik zal uw franjes over uw aangezichten ontdekken en Ik zal de natiën uw naaktheid tonen’*, (Nahum 3:5); de franjes over de aangezichten ontdekken, is de uiterlijke dingen verwijderen, zodat de innerlijke zichtbaar verschijnen.

De uiterlijke dingen immers, die van de natuurlijke mens zijn, verbergen op verschillende wijzen de innerlijke dingen; dit zijn huichelen, listigheden, leugenachtigheid, haatgevoelens, wraaknemen, echtbreuk en andere eendere dingen.

Daarom wanneer de uiterlijke dingen worden afgenomen, verschijnen de innerlijke dingen in hun onreinheid en schandelijkheid.

Bij Jeremia: *‘Indien gij zult hebben gezegd in uw hart: Waarom zijn mij deze dingen bejegend; om de veelheid van uw ongerechtigheid zijn uw franjes onthuld, uw hielen zijn geweld aangedaan.’*

Ik zal uw franjes over uw aangezichten ontbloten, opdat worden gezien uw schande, uw echtbreuken’, (Jeremia 13:22,26).

Daar wordt gehandeld over de gruwelen van Jeruzalem; de franjes onthullen en die ontbloten, staat voor de uiterlijke dingen wegnemen, die versluieren en verbergen, zodat de innerlijke dingen worden gezien.

De mens leert immers het goede, het eerbare en het oprechte liegen, ter wille van de faam, de eer en het gewin, terwijl hij toch van binnen boosheden en valsheden van verschillende geslachten verborgen houdt.

Omdat met de franjes de uiterlijke dingen worden aangeduid, wordt er daarom ook van de hielen gesproken, aangezien de hielen de laagste dingen van het natuurlijke zijn, nrs. 259, 4938, 4940-4951.

Hieruit staat nu vast, dat met de franjes van de mantel de goedheden en waarheden in de laatste of uiterste dingen worden aangeduid, die in de natuurlijke wereld zijn.

9918. Granaatappelen; dat dit de wetenschappelijke dingen van het goede betekent, staat vast uit de betekenis van de granaatappelen, dus de wetenschappen van het goede, nr. 9552.

Dat de granaatappelen in de franjes van de mantel waren aangebracht, had als oorzaak dat de franjes de laatste of de uiterste dingen van de hemel en van de Kerk betekenden; en de laatste of de uiterste dingen daar zijn de wetenschappen, zoals vaststaat uit wat over de opeenvolgende orde van de goedheden en de waarheden in de hemel en bij de mens zijn gezegd, nrs. 9915, 9917.

De wetenschappen van het goede en het ware, die met de granaatappelen worden aangeduid, zijn de leerstellingen vanuit het Woord en deze zijn wetenschappelijk voor zover zij in het geheugen zijn, dat in de uiterlijke of natuurlijke mens is.

Wanneer zij echter binnengaan in het geheugen dat in de innerlijke of geestelijke mens is, wat plaatsvindt wanneer men volgens die zaken leeft, dan worden de leerstellingen, ten aanzien van het ware van het geloof en ten aanzien van het goede van de naastenliefde, geestelijk genoemd.

Wanneer dit gebeurt, verdwijnen zij bijna uit het uiterlijk of natuurlijk geheugen en verschijnen zij alsof zij ingeboren waren, omdat zij aan het leven van de mens zijn ingeënt, zoals alle dingen die door dagelijks gebruik als het ware een natuur hebben aangenomen. Daaruit blijkt, wat de wetenschappelijke dingen zijn en waartoe zij bevorderlijk zijn, dus waartoe de leerstellingen van de Kerk bevorderlijk zijn, zolang zij slechts wetenschappelijk worden vastgehouden.

Wanneer zij immers alleen wetenschappelijk worden vastgehouden, hebben zij een plaats, beneden het inzicht en de wijsheid; ook klimmen zij niet op of gaan het leven binnen, voordat zij van het geloof en van de naastenliefde worden in de innerlijke mens.

9919. Van hemelsblauw en purper en dubbelgedoopt scharlaken; dat dit betekent vanuit het goede van de naastenliefde en van het geloof, staat vast uit de betekenis ervan, nrs. 9687, 9833.

Dat er geen fijn lijnwaad ook tussendoor was geweven, zoals in de efod, is omdat de rok, die het binnenste kleeft was, uit fijn lijnwaad was en wel daarom, omdat met het fijn lijnwaad het ware vanuit hemelse oorsprong wordt aangeduid, nrs. 5319, 9469, namelijk het geestelijk goede zelf dat voortgaat vanuit het hemelse.

9920. Op zijn franjes rondom; dat dit betekent in de uiterste dingen, waar het natuurlijke is, van alle zijden, staat vast uit de betekenis van de franjes, namelijk de uiterste dingen, waar het natuurlijke is, nr. 9917; en uit de betekenis van rondom, namelijk van alle zijden; want omdat de franjes de uiterste dingen betekenen, betekent de gehele omtrek die uit franjes bestond, het gehele uiterlijke, dus overal of van alle zijden daar.

9921. En schelletjes van goud; dat dit betekent alle dingen van de leer en van de eredienst vanuit het goede overgaand tot hen die van de Kerk zijn, staat vast uit de betekenis van de schelletjes, dus alle dingen van de leer en van de eredienst, overgaand tot hen die van de Kerk zijn, waarover hierna.

Dat het is vanuit het goede, wordt daarmee aangeduid dat zij uit goud zouden zijn, want het goud betekent het goede, nrs. 113, 1551, 1552, 5658, 6914, 6917, 8932, 9490, 9510, 9874, 9881, 9884.

Dat de schelletjes alle dingen van de leer en van de eredienst zijn, overgaand tot hen die van de Kerk zijn, komt omdat daardoor de tegenwoordigheid van Aharon bij het bedienen werd gehoord en doorvat door het volk.

Met het volk immers worden degenen aangeduid die van de Kerk zijn en met de bediening van Aharon worden alle dingen van de leer en van de eredienst aangeduid, daarom wordt er in wat volgt gezegd: ‘En zij zullen zijn op Aharon om te bedienen en gehoord zal worden de stem ervan bij zijn binnengaan tot het Heilige vóór Jehovah en bij zijn uitgaan’, waaruit blijkt, wat met de schelletjes wordt aangeduid.

Dat die schelletjes in de franjes waren aangebracht, had als oorzaak dat de heilige dingen van de leer in de uiterste dingen zijn en eveneens dat daar en daarvandaan het horen en het doorvatten is, zie de nrs. 9824, 9905.

9922. In het midden van die rondom; dat dit betekent uit het innerlijke van de wetenschappelijke dingen van het goede van alle zijden, staat vast uit de betekenis van in het midden, namelijk het innerlijke, nrs. 1074, 2940, 2973, 5897; dus is in het midden, wanneer er wordt gehandeld over het horen en de doorvatting van de leer en van de eredienst, welke met de schelletjes worden aangeduid, uit het innerlijke.

Uit de betekenis van de granaatappelen, waartussen zij in het midden waren, namelijk de wetenschappelijke dingen van het goede, nr. 9918.

Uit de betekenis van rondom, dus van alle zijden, zoals eerder in nr. 9920.

Dat de schelletjes in het midden van de granaatappelen waren aangebracht, had als oorzaak, dat de wetenschappelijke dingen, die met de granaatappelen worden aangeduid, de opnemende dingen zijn en als het ware de vaten van het ware en het goede, nrs. 1469, 1496, 3068, 5373, 5489, 7770; en de leer en de eredienst, welke met schelletjes worden aangeduid, zullen zijn vanuit het goede en het ware, die van binnen in de wetenschappen zoals in hun

vaten zijn; indien zij niet daaruit zijn, maar alleen vanuit de wetenschappen, dan hebben zij niets van leven.

Er wordt gezegd dat de leer en de eredienst vanuit het goede en het ware zullen zijn, die van binnen in de wetenschappelijke dingen zijn, maar niet uit die wetenschappen zonder het goede en het ware.

Maar omdat weinigen kunnen vatten hoe het daarmee is gesteld, zal het daarom, voor zoveel als het mogelijk is, begrijpelijk worden ontvouwd.

Wetenschappelijke dingen worden alle dingen van het uiterlijk of natuurlijk geheugen genoemd; er bestaat immers een uiterlijk geheugen, dus dat van de dingen in de natuurlijke wereld en er bestaat een innerlijk geheugen, namelijk dat van de dingen in de geestelijke wereld; zie de nrs. 2469-2494, 2831, 5212, 9394, 9723, 9841.

De dingen die aan het innerlijk geheugen zijn ingeschreven, worden niet-wetenschappelijke zaken genoemd, omdat die de dingen van het leven van de mens zijn, maar zij worden genoemd de waarheden die van het geloof en de goedheden die van de liefde zijn.

In de mens is immers het uiterlijke, dat de uiterlijke mens wordt genoemd en het innerlijke dat de innerlijke mens wordt genoemd.

Het innerlijke zal in het uiterlijke zijn, zoals de ziel in haar lichaam; zo zullen dus de dingen die in de innerlijke mens zijn, in de uiterlijke mens zijn, zo is immers de ziel of het leven daarin.

Daarom, indien niet de innerlijke dingen of de dingen die van de innerlijke mens zijn, in de uiterlijke mens zijn, de ziel daarin niet is, dus niet het leven.

Omdat het goede van de liefde en van het geloof het innerlijke is, volgt daaruit dat in de uiterlijke dingen dat goede zal zijn, dus in de wetenschappelijke dingen; want de wetenschappen zijn, zoals eerder is gezegd, de opnemende vaten van de innerlijke dingen, dus zal uit de dingen die de ontvangers of de vaten zijn, de leer en de eredienst zijn, die niet zijn in lege vaten of zonder deze zijn.

Hieruit blijkt hoe het moet worden verstaan dat alle dingen van de leer en van de eredienst zullen zijn vanuit de innerlijke dingen van de wetenschappen van het goede, welke daarmee worden aangeduid, dat de schelletjes van goud zouden zijn in het midden van de granaatappelen.

Verder moet men weten dat er wetenschappelijke dingen van het goede en wetenschappelijke dingen van het ware bestaan en dat de waarheden daarom opnieuw de opnemende vaten van het goede zijn, want de waarheden van het geloof zijn de vaten van het goede van de liefde.

Ter toelichting van deze zaak, zie wat hierover eerder over de wetenschappen zijn gezegd en getoond, namelijk, dat de wetenschappelijke dingen van het geheugen in de natuurlijke mens zijn, nrs. 3293, 3309, 3310, 4967, 5212, 5774, 5874, 5886, 5889, 5934.

Dat door de wetenschappen de innerlijke mens wordt geopend, nrs. 1495, 1548, 1563, 1895, 1940, 3085, 3086, 5276, 5871, 5874, 5901.

Dat de wetenschappen middelen zijn om wijs te worden en eveneens middelen om waanzinnig te worden, nrs. 4156, 4760, 8628, 8629.

Dat de wetenschappen de vaten van het ware zijn en de waarheden de vaten van het goede, nrs. 1469, 1496, 3068, 3079, 3318, 5489, 5881, 6023, 6071, 6077, 6750, 7770, 8005, 9394, 9724.

Dat de wetenschappen de innerlijke mens van dienst zijn, nrs. 1486, 1616, 2576, 3019, 3020, 3665, 5201, 5213, 6052, 6068, 6084, 9394.

Dat de wetenschappen, namelijk de dingen die van het uiterlijk geheugen, wanneer die van het leven worden, verdwijnen uit het uiterlijk geheugen, maar aan het innerlijk geheugen ingeschreven blijven, nrs. 9394, 9723, 9841.

Dat de mens die in de waarheden van het geloof vanuit het goede van de naastenliefde is, kan worden verheven boven de wetenschappelijke dingen, nrs. 6383, 6384.

Dat het wordt genoemd: verheven worden boven de zinlijke dingen, nrs. 5089, 5094, 6183, 6313, 6315, 9730.

Dat de mens met zich meedraagt de wetenschappen of de dingen van het uiterlijke geheugen in het andere leven, wanneer hij sterft, maar dat zij dan rusten en op elke wijze, nrs. 2475-2486, 6931.

9923. Een schelletje van goud en een granaatappel, een schelletje van goud en een granaatappel op de franjes van de mantel rondom; dat dit betekent zo overal en geheel en al, namelijk dat de leer en de eredienst zullen zijn vanuit het innerlijke van de wetenschappen, staat vast uit wat eerder over de schelletjes en de granaatappelen is getoond. De herhaling sluit in dat het zo overal zal zijn.

9924. En hij zal zijn op Aharon; dat dit het uitbeeldende van de Heer betekent, staat vast uit de uitbeelding van Aharon, namelijk het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het goede van de liefde, nrs. 9806, 9809; hier ten aanzien van de dingen die van de evangelisatie en de eredienst betreffen, aangezien zulke dingen worden aangeduid met de schelletjes in de granaatappelen en met de daarvandaan te horen stem, wanneer Aharon binnentrad tot het Heilige.

9925. Om te bedienen; dat dit betekent als hij in de eredienst en in de evangelisatie is, staat vast uit de betekenis van bedienen, wanneer over Aharon wordt gehandeld, door wie de Heer wordt uitgebeeld, namelijk de eredienst en de evangelisatie.

Met de eredienst wordt aangeduid al het uitbeeldende van de eredienst vanuit het goede van de liefde en de waarheden van het geloof, want de eredienst die daaruit is, is waarlijk eredienst; maar de eredienst zonder die is zoals een dop zonder noot en zoals een lichaam zonder ziel.

Zodanig was echter de eredienst bij de Joodse en de Israëlitische natie, want er was alleen een uitbeelding van de innerlijke dingen, die zoals gezegd, van de liefde en van het geloof zijn.

Toch voorzag de Heer daarin, dat een zodanige eredienst in de hemelen zou worden doorvat en zo daardoor verbinding van de hemel met de mens zou plaatsvinden, niet door de innerlijke dingen, maar door de overeenstemmingen met de uiterlijke dingen, over welke zaak men zie de nrs. 9320, 9380.

Het is deze eredienst, die wordt aangeduid met de bediening van Aharon.

Dat het ook de evangelisatie is, komt omdat onder de evangelisatie alle dingen worden verstaan die in het Woord over de Heer handelen en alle dingen die Hem in de eredienst uitbeeldden.

Want de evangelisatie is de aankondiging ten aanzien van de Heer, ten aanzien van Zijn Komst en ten aanzien van de dingen die uit Hem zijn, dus die van het heil en van het eeuwige leven zijn.

En omdat alle dingen van het Woord in de binnenste zin ervan alleen over de Heer handelen en eveneens alle dingen van de eredienst hem uitbeeldden, is daarom het gehele Woord het Evangelie, evenzo elke eredienst die plaatsvond volgens de dingen die in het Woord zijn bevolen.

En omdat de priesters over de eredienst de leiding hadden en eveneens leerden, werd daarom met hun bediening de eredienst en de evangelisatie aangeduid.

9926. En gehoord zal worden de stem ervan; dat dit betekent de invloeiing van het ware bij hen die in de hemelen en die op aarde zijn, staat vast uit de betekenis van gehoord worden, namelijk de opneming en de doorvatting, nrs. 5017, 5471, 5475, 7216, 8361, 9311; vandaar eveneens de invloeiing, want de zaken die worden opgenomen en doorvat, vloeien in; en uit

de betekenis van de stem, wanneer wordt gehandeld over Aharon, door wie de Heer wordt uitgebeeld, dus het Goddelijk Ware, nr. 8813.

De stem immers is de aankondiging ervan en omdat het de aankondiging is, is het bij hen die in de hemelen en op aarde zijn; want het Goddelijk Ware vervult alle dingen van de hemel en maakt alle dingen van de Kerk.

Zo'n aankondiging werd uitgebeeld door de stem uit de schelletjes van goud, wanneer Aharon binnentrad tot het Heilige vóór Jehovah en wanneer hij uitging, zoals er wordt gezegd in wat nu in dit vers volgt.

Dat de stem in het Woord betekent het Goddelijk Ware, dat in de hemelen en op aarde wordt gehoord en doorvat, staat vast uit de volgende plaatsen; bij David: *'De stem van Jehovah op de wateren; de stem van Jehovah in de kracht; de stem van Jehovah met eer; de stem van Jehovah breekt de cederen; de stem van Jehovah klievende als een vlam des vuurs; de stem van Jehovah doet de woestijn beven; de stem van Jehovah doet de hinden baren; maar in Zijn tempel zegt eenieder de heerlijkheid'*, (Psalm 29:3-9).

In deze psalm wordt gehandeld over het Goddelijk Ware dat de valsheden en de boosheden vernietigt.

Dat Goddelijk Ware is de stem van Jehovah; de heerlijkheid echter waarvan wordt gesproken, is het Goddelijk Ware in de hemel en in de Kerk.

Dat de heerlijkheid het Goddelijk Ware is, zie nr. 9429 en dat de tempel de hemel en de Kerk is, nr. 3720.

Bij Johannes: *'Aan Hem die de Herder der schapen is, doet de deurwachter open en de schapen horen Zijn stem. De schapen volgen Hem, omdat zij Zijn stem kennen. Een vreemde volgen zij niet, omdat zij de stem van de vreemden niet weten. En Ik heb andere schapen die van deze stal niet zijn; ook deze moet Ik toebrengen en zij zullen Mijn stem horen. Maar gijlieden zijt niet van Mijn schapen, want Mijn schapen horen Mijn stem en Ik ken hen en zij volgen Mij'*, (Johannes 10:2-5,16,26,27).

Dat hier de stem is het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer, dus het Woord, blijkt duidelijk; de stem van de vreemden is het valse.

Bij Jesaja: *'De stem des roependen in de woestijn: Bereidt de weg voor Jehovah; de heerlijkheid van Jehovah immers zal worden onthuld. Een stem zegt: Roept. Klim op de hoge berg, o Zion, gij verkondigster van goede boodschap, verhefmet kracht uw stem, o Jeruzalem, gij verkondigster van goede boodschap; verhef zie, de Heer Jehovih komt in de sterke'*, (Jesaja 40:3,5,6,9,10; Johannes 1:23).

De stem daar is het aangekondigde uit het Woord ten aanzien van de Komst van de Heer; dus is zij eveneens het Goddelijk Ware dat het Woord aankondigt.

De woestijn is de staat van de Kerk dan, die zoals een woestijn is, omdat het Woord niet langer wordt verstaan; de heerlijkheid die zal worden onthuld, is het Woord ten aanzien van de innerlijke dingen ervan; dat dit de heerlijkheid is, zie nr. 9429.

Dat Jehovah voor wie de weg wordt bereid en de Heer Jehovih die in de sterke zal komen, de Heer is, is duidelijk, want het wordt duidelijk gezegd.

Bij Jesaja: *'De stem van uw wachters; zij zullen de stem verheffen, wanneer zij oog aan oog zullen zien dat Jehovah naar Zion zal wederkeren'*, (Jesaja 52:8).

De wachters staan voor degenen die de schriften doorvorsen ten aanzien van de Komst van de Heer; hun stem is het Woord, namelijk het Goddelijk Ware waaruit het is.

Bij Jeremia: *'De Maker van de aarde; door Zijn inzicht breidt Hij de hemelen uit; bij de stem die Hij geeft, is er een veelheid van wateren in de hemelen'*, (Jeremia 10:12,13; 51:16).

De stem staat voor het Goddelijk Ware; de wateren voor de waarheden die in de hemelen en uit de hemelen zijn; dat de wateren in het Woord de waarheden zijn, zie de nrs. 2702, 3058, 3424, 4976, 5668, 8568, 9323.

Eveneens in de Openbaring: *‘De stem van de Zoon des Mensen was zoals het gedruis van vele wateren’*, (Openbaring 1:15).

‘Ik hoorde een stem uit de hemel evenals de stem van vele wateren’, (Openbaring 14:2).

Bij David: *‘De stem van Jehovah op de wateren, Jehovah op de grote wateren’*, (Psalm 29:3).

Bij Joël: *‘Jehovah heeft Zijn stem uitgegeven vóór Zijn heir, omdat talloos is die Zijn Woord doet’*, (Joël 2:11); de stem staat ook daar voor het Goddelijk Ware, ook het Woord dat zij doen.

Bij dezelfde: *‘Jehovah zal uit Jeruzalem Zijn stem geven, zodat de hemelen en de aarde zullen beven’*, (Joël 3:16).

Bij David: *‘Gij koninkrijken der aarde, psalmzingt de Heer, Die rijdt op de hemel des hemels der oudheid zie, Hij zal in een stem de stem der sterkte geven’*, (Psalm 68:33,34).

Bij Johannes: *‘Ik zeg ulieden, dat de ure komt wanneer de doden zullen horen de stem van de Zoon van God en zij die zullen horen, zullen leven’*, (Johannes 5:25).

Dat de stem daar het Goddelijk Ware is, dus het Woord van de Heer, is duidelijk.

Bij Ezechiël: *‘De Geest nam mij op en ik hoorde achter mij de stem van een grote aardbeving. Gezegend zij de heerlijkheid van Jehovah; en een stem van dierenvleugels en een stem van raderen en de stem van een grote aardbeving’*, (Ezechiël 3:12,13); en daarna:

‘De stem van de vleugels van de cherubim werd gehoord tot aan de uiterlijke voorhof, zoals de stem van God Schaddai, wanneer Hij spreekt’, (Ezechiël 10:5).

De stem ook daar is het Goddelijk Ware; de cherubim immers betekenen de voorzienigheid en de bewaking van de Heer, opdat er geen toegang zal zijn tot Hem en tot de hemel, tenzij door het goede dat van de liefde is, nrs. 9277, 9509.

De stem van de vleugels en de stem van de raderen zijn de geestelijke waarheden.

In dit vers, waarin over Aharon wordt gehandeld, is het de klank of het gerinkel van de schelletjes, die de stem wordt genoemd; ook elders in het Woord zijn het de klanken en de geluiden uit de bazuinen, en ook het gedruis en het gedreun uit de donderslagen, die stemmen worden genoemd en daarmee worden eveneens de Goddelijke waarheden aangeduid, nr. 7573.

Bovendien betekenen ook de klanken van muziekinstrumenten van verschillende soort eendere dingen, maar die een schelle en afgebroken toon geven, betekenen de geestelijke Goddelijke waarheden; maar die een voortklinkende toon geven, betekenen de hemelse Goddelijke waarheden, nrs. 418-420, 4138, 8337.

Daaruit blijkt, dat met de klanken of de stemmen van de schelletjes de geestelijke Goddelijke waarheden worden aangeduid; want de klederen van Aharon en in het bijzonder de mantel, waarin de franjes de schelletjes rondom waren, beeldden het geestelijk rijk of de geestelijke hemel van de Heer uit, nrs. 9814, 9825.

9927. Bij zijn binnentreden tot het heilige vóór Jehovah en bij zijn uitgaan; dat dit betekent in elke staat van het goede en het ware in de eredienst, staat vast uit de betekenis van binnentreden tot het heilige en van binnentreden vóór Jehovah, dus de eredienst, nrs. 9903, 9907.

Dat het is de staat van het goede en van het ware in de eredienst die wordt aangeduid, is omdat alle dingen van de eredienst bij de Israëlitische en Joodse natie uitbeeldend waren voor de innerlijke eredienst en de innerlijke eredienst is vanuit het goede en het ware of vanuit de aandoening van het goede en vanuit het geloof van het ware.

Dat het is elke staat ervan die wordt aangeduid, is omdat er wordt gezegd bij het binnentreden en bij het uitgaan en met binnentreden en uitgaan worden alle dingen van die staat aangeduid. Bewegingen immers, zoals wandelen, gaan, voortschrijden, betekenen de staat van het leven. Dat wandelen dit betekent, zie de nrs. 519, 1794, 3335, 4882, 5493, 5605, 8147, 8420; evenzo voortschrijden en voorttrekken, nrs. 8103, 8181, 8397, 8557; en dat de bewegingen en

de voortschrijdingen in het andere leven staten zijn, nrs. 1273-1277, 1376-1381, 2837, 3356, 9440.

Daaruit blijkt, dat binnentreden en uitgaan het al is van de staat of van de zaak waarover wordt gehandeld; en omdat hier wordt gehandeld over de eredienst vanuit het goede en het ware, is het elke staat van het goede en het ware in de eredienst, die met binnentreden en uitgaan wordt aangeduid.

Dat binnentreden en uitgaan dit betekent, is vanwege de uitbeeldingen in het andere leven; daar immers, gaan zij, wandelen, schrijden voort, treden binnen en gaan uit, zoals in de wereld, maar al die dingen worden verricht volgens de staat van leven van hun denken en aandoeningen; zie de eerder aangehaalde plaatsen.

Dat zij ook daaraan de oorsprong ontleenen en dat het overeenstemmingen zijn en zo werkelijke schijnbaarheden, bemerken zij niet.

Daaruit blijkt, dat alle dingen die van de beweging zijn, dingen betekenen die van de staat van leven zijn, dus dat binnentreden en uitgaan elke staat, van het leven betekent, dus de staat van de zaak waarover wordt gehandeld, van de aanvang tot het einde.

Vandaar is het dat bij de Ouden een gebruikelijke zegswijze was te zeggen dat zij iemands binnentreden en uitgaan wisten of zijn ingang en zijn uitgang, omdat zij daaronder verstonden dat zij de gehele staat van diens leven wisten.

En aangezien die formule de oorsprong ontleent aan de overeenstemmingen in het andere leven, waarover is gesproken, wordt het daarom ook in het Woord eveneens zo gezegd en waar het wordt gezegd, wordt iets eenders aangeduid, zoals in deze volgende plaatsen; in het eerste boek van Samuël: *'Achis riep David en zei tot hem: Gij zijt recht en goed is in mijn ogen uw uitgaan en uw binnentreden met mij in het kamp, omdat ik het boze niet in u heb gevonden'*, (1 Samuël 29:6); goed in de ogen uw uitgaan en uw binnentreden, staat daarvoor dat hem elke staat van diens leven behaagde.

In het tweede boek van Samuël: *'Gij kent Abner, dat hij gekomen is om u te overreden en opdat hij zal leren kennen uw uitgang en uw ingang en opdat hij zal leren kennen alles wat hij doet'*, (2 Samuël 3:25); de uitgang en de ingang leren kennen, staat voor alle gedachten en daden van het leven; en daarom wordt er ook gezegd: opdat hij zal leren kennen alles wat hij doet.

In het tweede boek van Koningen: *'Ik ken uw zitten en uw uitgaan en uw binnentreden en dat gij in beroering zijt gekomen tegen Mij'*, (2 Koningen 19:27; Jesaja 37:28); daar wordt gehandeld over Sanherib, de koning van Assyrië; diens uitgaan en diens binnentreden kennen, staat voor alle dingen waar hij zich mee bezig houdt.

Bij David: *'Jehovah zal u behoeden van elk boze, uw ziel zal Hij behoeden, Jehovah zal uw uitgang en uw ingang behoeden, van nu aan en tot in de eeuw'*, (Psalm 121:7,8); de uitgang en de ingang behoeden, voor het al van het leven volgens de staat van het goede en het ware.

Bij Mozes: *'Jehovah, de God der geesten van alle vlees, zal stellen een man over de vergadering, die uitga vóór hen en die zal binnentreden vóór hen, opdat de vergadering van Jehovah niet zal zijn zoals een kudde die geen herder heeft'*, (Numeri 27:16,17); die zal uitgaan vóór hen en die zal binnentreden vóór hen, voor die hen zal leiden, dus voor hem die zij in elke staat van het leven mogen beschouwen en volgen.

Bij Johannes: *'Die niet is binnentredende door de deur in de stal van de schapen, maar van elders inklimt, die is een dief en een rover; die echter is binnentredende door de deur, is de herder van de schapen.'*

Ik ben de Herder van de schapen; indien iemand door Mij zal zijn binnengegaan, die zal worden gezaligd; en hij zal binnentreden en hij zal uitgaan en weide vinden', (Johannes 10:1,2,9); binnentreden, namelijk in de hemel, is in het goede van de liefde en van het geloof, want dit goede maakt de hemel.

Daarom is binnentreden en uitgaan, ten aanzien van elke staat van het leven, door de Heer geleid worden, dus vanuit het vrije het goede denken en willen, dat wil zeggen uit de liefde en het geloof die uit de Heer zijn, want die maken het vrije.

Bij Lukas: *‘Jezus zond de twaalf discipelen om het koninkrijk Gods te prediken en Hij zei tot hen: ‘In wat huis gij zult zijn binnentreden, blijft aldaar en gaat van daar uit’*, (Lukas 9:4); binnentreden in een huis is daar blijven en van daar uitgaan, voor de hemelse vergezelschapping genieten met hen die de Heer opnemen met het geloof en de liefde; want in de hemel zijn zij die tezamen één gezelschap zijn, ook in één huis en treden daar binnen en gaan daar uit; zij zijn immers in een eender goede.

Degenen echter die niet in een eender goede zijn, kunnen dit niet doen en indien zij binnentreden, treden zij niet door de deuren binnen, maar van elders.

Wie niet weet dat zulke dingen worden aangeduid, kan niet weten wat het insluit dat zij in het huis dat zij waren binnentreden, daar zouden blijven en uitgaan.

Bij Ezechiël: *‘Wanneer de vorst zal binnentreden, zal hij langs de weg van het voorhuis van de poort binnentreden en langs de weg ervan zal hij uitgaan.*

Wanneer het volk van het land zal binnentreden vóór Jehovah op de gezette feesten, zal hij die binnentreedt door de weg van de poort van het noorden om te aanbidden, uitgaan door de weg van de poort van de middag; hij die echter binnentreedt door de weg van de poort van de middag, zal uitgaan door de weg van de poort noordwaarts; hij zal niet wederkeren door de weg van de poort door welke hij was binnentreden, maar recht voor zich heen zal hij uitgaan.

De vorst echter in hun midden, wanneer hij binnentreedt, zo zullen zij binnentreden en wanneer zij zullen uitgaan, zo zullen zij uitgaan’, (Ezechiël 46:8-10).

Daar wordt in de innerlijke zin gehandeld over de nieuwe hemel en de nieuwe Kerk en met de vorst wordt het ware van het geloof vanuit het goede van de liefde aangeduid, op welke wijze dat bij de engelen in de hemelen en bij de mensen van de Kerk op aarde binnentreedt en daarna voortschrijdt.

Wanneer het langs de uiterlijke weg voortschrijdt tot de innerlijke dingen en wanneer het langs de innerlijke weg voortschrijdt tot de uiterlijke dingen, wordt daar beschreven met de ingang en de uitgang van de vorst en van het volk van het land.

De middag is de staat van het ware van het geloof in de innerlijke mens en het noorden is de staat ervan in de uiterlijke mens.

De ingang en de uitgang is de staat van het leven ten aanzien van het goede en het ware, dus ten aanzien van de eredienst.

Hieruit kan men duidelijk genoeg weten dat binnentreden en uitgaan zulke dingen zijn die van de staat van het leven vanuit het goede en het ware zijn.

Wart zou het anders betekenen, dat de vorst zou binnentreden langs de ene weg of de andere, en ook het volk van het land; met het huis immers of de tempel daar, waarin de ingang en waaruit de uitgang is, wordt de hemel en de Kerk aangeduid, nr. 3720; met de vorst het ware van het geloof, nr. 5044; met het volk van het land zij die in de hemel of van de Kerk zijn, nr. 2928; met de weg, dat wat tot het einde leidt, nrs. 627, 2333; met de poort het leerstellige, nrs. 2851, 3187; met de middag waar het ware in het licht is, nr. 9642, dus het ware in de innerlijke mens; en met het noorden waar het ware in de duisternis is, nr. 3708, dus het ware in de uiterlijke mens.

9928. Opdat hij niet zal sterven; dat dit betekent opdat niet uitbeeldende zal vergaan en zo de verbinding met de hemelen, staat vast uit de betekenis van sterven, wanneer over Aharon en diens ambt wordt gehandeld, dus het ophouden van de uitbeeldingen en vandaar van de verbinding met de hemelen.

Door Aharon immers wordt de Heer uitgebeeld en door zijn ambt al het werk van de zaliging en van de zijde van de mensen, de eredienst.

Dat deze eredienst uitbeeldend is geweest en dat er door de uitbeeldende eredienst verbinding is geweest met de hemelen, is met vele dingen eerder getoond, zie nr. 9320.

Verder wat het uitbeeldende van een kerk was bij de Israëlitische en Joodse natie, nr. 9280 en ook de nrs. 9457, 9481, 9576, 9577; en dat de verbinding van de Heer en van de hemel, met de mens toen is geweest door uitbeeldingen, nr. 9481.

Vandaar is het eveneens geweest, dat Aharon was bekleed met klederen die de hemelse dingen uitbeeldden, wanneer hij de heilige rituelen vervulde en dat hij, indien hij anders deed, zou sterven; vooral, indien hij tot het vervullen van de heilige rituelen zou gaan zonder dat het volk het wist; want bij het volk was het uitbeeldende van een Kerk en bij Aharon het uitbeeldende van de Heer, uit Wie en tot Wie het al van de eredienst is.

9929. vers 36-38. *En gij zult maken een plaat van zuiver goud en graveren daarin met de graving van een zegel: Heiligheid voor Jehovah. En gij zult die zetten op een hemelsblauwe draad en zij zal zijn op de tulband, tegenover de aangezichten van de tulband zal zij zijn. En zij zal zijn op het hoofd van Aharon en dragen zal Aharon de ongerechtigheid van de heilige dingen, die zullen heiligen de zonen Israëls ten aanzien van al de gaven van hun heilige dingen; en zij zal zijn op zijn voorhoofd voortdurend, tot een welbehagen hun vóór Jehovah.*

En gij zult maken een plaat van zuiver goud, betekent de verlichting vanuit het Goddelijk Goede van de Heer; en graveren daarin met de graving van een zegel, betekent voortdurend en aan de harten ingegrift volgens de hemelse sfeer.

Heiligheid voor Jehovah, betekent het Goddelijk Menselijke van de Heer en daaruit al het hemelse en het geestelijke.

En gij zult zetten erop een hemelsblauwe draad, betekent de invloeiing in het ware van de hemelse liefde; en zij zal zijn op de tulband, betekent vanuit de oneindige wijsheid; tegenover de aangezichten van de tulband zal zij zijn, betekent tot in het eeuwige; en zij zal zijn op het voorhoofd van Aharon, betekent vanuit de Goddelijke Liefde van de Heer; en dragen zal Aharon de ongerechtigheid van de heilige dingen, betekent vandaar de verwijdering van de valsheden en de boosheden bij hen die in het goede zijn; welke zullen heiligen de zonen Israëls ten aanzien van al de gaven van hun heilige dingen, betekent de erediensten uitbeeldend voor de verwijdering van de zonden; en zij zal zijn op het hoofd van Aharon voortdurend, betekent het uitbeeldende van de liefde van de Heer tot in het eeuwige; tot een welbehagen hun vóór Jehovah, betekent het Goddelijke van de Heer in hen.

9930. En gij zult maken een plaat van zuiver goud; dat dit betekent de verlichting uit het Goddelijk Goede van de Heer, staat vast uit de betekenis van de plaat, namelijk de verlichting; en uit de betekenis van het goud, namelijk het goede van de liefde, hier het Goddelijk Goede van de Heer, omdat daaraan was ingegrift: Heiligheid voor Jehovah.

Dat het goud het goede van de liefde is, zie de nrs. 113, 1551, 1552, 5658. 6914, 6917, 8932, 9490, 9510, 9874, 9881.

Dat de plaat de verlichting is, was vanwege de glans; die glansde immers vanwege het goud op het voorhoofd van Aharon en alle glans betekent de verlichting, zodanig als die uit de hemel is uit de Heer als Zon.

De verlichting daar is de wijsheid en het inzicht vanuit het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer daaruit, want dit verlicht de innerlijke dingen van hen.

Hun innerlijke dingen stemmen overeen met het verstandelijke bij de mens, dat door de Heer wordt verlicht, wanneer het ware en het goede van de Kerk en van de hemel wordt doorvat.

Het verstandelijke immers is de opnemende werking, want zonder werking is er geen opneming.

Dat die plaat de verlichting is uit het Goddelijk Goede van de Heer, komt omdat daaraan was ingegrift: Heiligheid voor Jehovah en omdat dit was gezet op de voorkant van de tulband, die op het hoofd van Aharon was.

De heiligheid die uit Jehovah is, is het Goddelijk Ware voortgaande vanuit het Goddelijk Goede van de Heer, nrs. 6788, 8302, 8330, 9229, 9680, 9820.

Opdat dit de uitstraling of de verlichting zou uitbeelden, waaruit de wijsheid en het inzicht is, werd het vastgehecht aan de voorkant van de tulband.

Omdat met de plaat de verlichting uit het Goddelijk Goede van de Heer werd aangeduid, werd zij daarom eveneens *'de plaat van de kroon der heiligheid'* genoemd en verder eveneens *'de kroon der heiligheid'*, want de kroon is het uitbeeldende van het Goddelijk Goede en de heiligheid is het Goddelijk Ware dat daaruit voortgaat, zoals eerder is gezegd. Dat die *'de plaat van de kroon der heiligheid'* werd genoemd, blijkt uit de volgende teksten van dit boek van Exodus: *'Tenslotte maakten zij de plaat van de kroon der heiligheid uit zuiver goud en zij schreven daarin met het schrift van de graveringen van een zegel: Heiligheid voor Jehovah'*, (Exodus 39:30).

Dat dit ook de kroon der heiligheid werd genoemd, elders in Exodus: *'Gij zult zetten de tulband op zijn hoofd en gij zult geven de kroon der heiligheid op de tulband'*, (Exodus 29:6). En in Leviticus: *'Hij zette de tulband op het hoofd en hij zette op de tulband tegen de aangezichten ervan de plaat van goud, de kroon der heiligheid'*, (Leviticus 8:9).

Dat de kroon heeft uitgebeeld het Goddelijk Goede waaruit het Goddelijk Ware is, staat vast uit de kronen van de koningen; de koningen immers beeldden de Heer uit ten aanzien van het Goddelijk Ware, zie de nrs. 2015, 2069, 3009, 4581, 4966, 5044, 5068, 6148; vandaar hadden zij een kroon op het hoofd en een scepter in de hand.

De regering immers vanuit het Goddelijk Goede werd uitgebeeld door de kroon en de regering vanuit het Goddelijk Ware door de scepter.

Dat de kroon dit is, staat vast uit de volgende plaatsen; bij David: *'Ik zal David een hoorn doen uitspruiten, Ik zal een lamp schicken voor Mijn Gezalfde; Ik zal zijn vijanden met schaamte bekleden, maar op Hem zal Zijn kroon bloeien'*, (Psalm 132:17,18).

David is daar de Heer, nr. 1888; ook de Gezalfde, nrs. 3008, 3009; Zijn hoorn is de macht; nrs. 2832, 9081; de lamp is het Goddelijk Ware waaruit het inzicht is, nrs. 9548, 9783; de kroon is het Goddelijk Goede waaruit de wijsheid is, waaruit ook Zijn regering is.

Van de kroon, die de wijsheid is, wordt gezegd dat die bloeit en wel daardoor dat Hij die voor Zich ten aanzien van het Menselijke heeft verkregen in de wereld door de worstelingen en de overwinningen tegen de hellen, nrs. 9548, 9783, die de vijanden zijn die met schaamte zullen worden bekleed.

Bij dezelfde: *'Gij oefent toorn tegen Uw gezalfde; Gij hebt Zijn kroon tot de aarde toe verdoemd'*, (Psalm 89:40); daar ook staat de Gezalfde voor de Heer, dus voor de staat van de verzoeken, die er was toen Hij in de worstelingen met de hellen was.

De weeklacht wordt dan beschreven met de toorn en de verdoemenis; zoals de laatste van de Heer aan het kruis dat Hij werd verlaten; het kruis immers was het laatste van de verzoeken of van de worstelingen met de hellen.

Daarna trok Hij het Goddelijk Goede aan en zo verenigde Hij Zijn Goddelijk Menselijke met het Goddelijke Zelf dat in Hem was.

Bij Jesaja: *'Te dien dage zal Jehovah Zebaoth zijn tot een kroon der versiering en tot een tulband des sieraads voor de overblijfselen van Zijn volk'*, (Jesaja 28:5).

De kroon der versiering voor de wijsheid die is van het goede vanuit het Goddelijke; de tulband des sieraads voor het inzicht dat is van het ware vanuit dat goede.

Daarvan wordt gesproken met betrekking tot de Goddelijke dingen bij het volk; het volk is de Kerk, omdat zij daar was.

Bij dezelfde: *‘Om Zions wil zal Ik niet zwijgen en om Jeruzalems wil zal Ik niet rusten, totdat uitga zoals een glans haar gerechtigheid en haar heil zoals een lamp brandt; en gij zult een kroon des sieraads zijn in de hand van Jehovah en een tulband des koninkrijks in de hand van uw God’*, (Jesaja 62:1,3).

Onder Zion en Jeruzalem wordt de Kerk verstaan: onder Zion de hemelse Kerk en onder Jeruzalem de geestelijke Kerk daaruit; de kroon des sieraads is de wijsheid die van het goede is en de tulband des koninkrijks is het inzicht dat van het ware is; en omdat met de kroon wordt aangeduid de wijsheid die van het goede is, wordt er daarom gezegd: in de hand van Jehovah; en omdat met de tulband wordt aangeduid het inzicht, dat van het ware is, wordt er daarom gezegd: in de hand van God.

Want waar gehandeld wordt over het goede, wordt gezegd Jehovah en waar gehandeld wordt over het ware, wordt gezegd God, nrs. 2586, 2769, 6905.

Bij Jeremia: *‘Zeg tot de Koning en de Heerseres: Laat u neder, zit neder, omdat is neergedaald de versiering van uw hoofd, de kroon van uw sieraad’*, (Jeremia 13:18).

De kroon des sieraads voor de wijsheid die van het goede uit het Goddelijk Ware is; het sieraad immers is het Goddelijk Ware van de Kerk, nr. 9815.

Bij dezelfde: *‘De vreugde van onze harten heeft opgehouden, onze rei is in rouw verkeerd; de kroon van ons hoofd is afgevallen’*, (Klaagliederen 5:16); de kroon van het hoofd staat voor de wijsheid die degenen hebben die zijn van de Kerk vanuit het Goddelijk Ware.

Krachtens die wijsheid munten zij uit boven de overigen van het volk en vandaar hebben zij als het ware de leiding.

Bij Ezechiël: *‘Ik gaf een hanger op uw neus en oorringen op uw oren en een kroon der versiering op uw hoofd’*, (Ezechiël 16:12); daar wordt gehandeld over de instauratie van de Kerk.

Een hanger op de neus, voor de doorvatting van het goede; de oorringen op de oren, voor de doorvatting van het ware en de gehoorzaamheid; de kroon op het hoofd voor de wijsheid daaruit.

Bij Job: *‘Mijn heerlijkheid heeft Hij van mij afgetrokken en de kroon van mijn hoofd heeft Hij verwijderd’*, (Job 19:9).

De heerlijkheid voor het inzicht dat van het Goddelijk Ware is, nr. 9429; de kroon van het hoofd, voor de wijsheid daaruit.

In de Openbaring: *‘Op de tronen zag ik vierentwintig ouderen, bekleed met witte klederen, die op hun hoofden gouden kronen hadden.*

Zij vielen neer voor Hem Die op de troon zat en zij aanbaden Hem Die leeft tot in de eeuwen der eeuwen en zij wierpen hun kronen vóór de troon’, (Openbaring 4:4,10).

De vierentwintig ouderen betekenen al degenen die in het goede vanuit de waarheden zijn en in de abstracte zin in alle goedheden vanuit de waarheden, nrs. 6524, 9404; de tronen zijn de waarheden vanuit het Goddelijke, nrs. 5313, 6397, 8625, 9039.

De gouden kronen op de hoofden zijn uitbeeldend voor de wijsheid uit het Goddelijke en omdat zij uit het Goddelijke zijn, wierpen zij daarom hun kronen voor Hem Die op de troon zat.

Aangezien het goede van de wijsheid wordt verkregen door de worstelingen van de verzoeking, die plaatsvinden door de waarheden van het geloof, werden vandaar aan hen die tegen de boosheden en valsheden streden en overwonnen, kronen toegewezen.

Daarom waren eveneens de kronen van het martelaarschap de onderscheidingsteken van de heerschappij vanuit de Heer over de boosheden.

Dat de kronen de prijzen van de overwinning over de boosheden zijn en dat zij daarom de goedheden van de wijsheid zijn met als oorzaak dat deze goedheden de prijzen zijn, staat ook

vast uit de Openbaring: *‘Ik zag, toen, ziet, een wit paard en Die daarop zat, had een boog en aan Hem is een kroon gegeven; deze ging uit overwinnende en opdat Hij overwonne’*, (Openbaring 6:2).

Het witte paard en Die daarop zat, is de Heer ten aanzien van het Woord, nrs. 2760-2762; de boog is de leer van het ware, waardoor wordt gestreden, nrs. 266, 2709.

Daaruit blijkt dat de kroon, omdat over de Heer wordt gehandeld, het Goddelijk Goede is, dat de prijs van de overwinning is.

Elders: *‘Daarna zag ik, toen, ziet, een witte wolk en op de wolk was Een gezeten, de Zoon des Mensen gelijk, hebbende op Zijn hoofd een gouden kroon en in Zijn hand een scherpe sikkel’*, (Openbaring 14:14).

De witte wolk staat voor de letterlijke zin van het Woord, nrs. 4060, 4391, 5922, 6343, 6752, 8981; de Zoon des Mensen voor het Goddelijk Ware dat uit de Heer is, nr. 9807; de gouden kroon voor het Goddelijk Goede waaruit het Goddelijk Ware is; de scherpe sikkel voor de verstrooiing van het boze en het valse.

Elders: *‘Zijt getrouw tot aan de dood toe en Ik zal u geven de kroon des levens’*, (Openbaring 2:10); en elders: *‘Zie, Ik kom snel; houd hetgeen gij hebt, opdat niemand uw kroon neme’*, (Openbaring 3:11); de kroon voor het goede vanuit de waarheden, dus voor de wijsheid, want deze is van het goede van de liefde vanuit de waarheden van het geloof.

Hieruit kan nu vaststaan, wat er wordt aangeduid met de kroon en vandaar met de kroon der heiligheid, die de plaat van goud was, waarin was gegraveerd: Heiligheid voor Jehovah.

9931. En graveren daarin met de graving van een zegel; dat dit betekent, voortdurend en aan de harten ingeprent volgens de hemelse sfeer, staat vast uit de betekenis van graveren, namelijk aan het geheugen inprenten, nrs. 9841, 9842, dus eveneens aan het hart, want dat wat is ingeprent aan het innerlijk geheugen, dat van het leven is, daarvan wordt gezegd dat het aan het hart is ingeprent; en omdat dit blijft tot in het eeuwige, wordt ook aangeduid voortdurend; en uit de betekenis van de graving van een zegel, namelijk de hemelse sfeer, nr. 9846.

Dat er wordt gezegd, aan de harten ingeprent volgens de hemelse sfeer, is omdat de dingen die zijn ingeprent aan het geheugen, vooral aan het innerlijk geheugen, dat ‘het boek des levens’ is, nr. 2474, volgens de hemelse sfeer zijn ingeprent.

Want de mens die in het goede van de liefde is vanuit de waarheden van het geloof, geeft de hemel weer en eveneens is hij de hemel in kleinste vorm, zie de nrs. 9279, 9632; dus is in hem eveneens de hemelse vorm; want volgens de hemelse vorm zijn alle gezelschappen in de hemelen geordend, omdat alle aandoeningen van het goede en vandaar alle gedachten van het ware volgens die vorm vloeien, nr. 9877.

Dat ook alle wetenschappen worden gerangschikt in de hemelse vorm, wanneer de mens in de hemelse liefde is en dat de liefde rangschikt, zie nr. 6690.

9932. Heiligheid voor Jehovah; dat dit betekent het Goddelijk Menselijke van de Heer en daaruit al het hemels en geestelijk goede, staat vast uit de betekenis van de heiligheid, namelijk het Goddelijk voortgaande uit de Heer, dus de Heer zelf ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, waaruit al het Goddelijke in de hemelen is.

Vandaar is het dat het hemels goede, dus het goede van de liefde tot de Heer uit de Heer en het geestelijk goede, dus het goede van de liefde jegens de naaste uit de Heer, heilig zijn; want alleen de Heer is heilig en dat wat uit Hem voortgaat, is alleen heilig in de hemelen en op aarde, nrs. 9229, 9680, 9820.

Vandaar is het, dat het heilige voortgaande uit de Heer de Heilige Geest wordt genoemd, nr. 9818 en dat de engelen, de profeten en de apostelen heilig worden genoemd vanwege de

opneming van het Goddelijk Ware uit de Heer, nr. 9820; en verder dat het heiligdom de hemel is uit het Goddelijke daar, nrs. 8330, 9479.

Heiligheid voor Jehovah wordt er gezegd, omdat Jehovah in het Woord de Heer is, zie nr. 9373.

Dat de heiligheid voor Jehovah was gegraveerd in de plaat van goud en gezet op de tulband op het voorhoofd van Aharon, had als oorzaak, dat deze zo in de aanblik van het gehele volk was; vandaar was het heilige in hun gemoederen wanneer zij in de eredienst waren.

Dit heilige stemde overeen met het heilige dat in de algehele hemel is, dus het Goddelijk Menselijke van de Heer, want dit maakt, zoals gezegd, de hemel.

Dat wat in de gemeenschappelijke aanblik van het gehele volk is en zo universeel in de gemoederen regeert, treedt binnen in alles van het denken en van de aandoening en vandaar in het al van de eredienst en wekt aandoening op, nrs. 6159 6571, 7648, 8067, 8865.

Daarom heiligde dit heiligste, wanneer het voortdurend voor de ogen was en vandaar in de gemoederen universeel regeerde, alle dingen van de eredienst.

9933. En gij zult zetten daarop een hemelsblauwe draad; dat dit betekent de invloeiing in het ware van de hemelse liefde, staat vast uit de betekenis van het hemelsblauw, namelijk het ware van de hemelse liefde, waarover hierna.

De invloeiing daarin wordt daarmee aangeduid dat die plaat, waarin Heiligheid voor Jehovah was gegraveerd, op een draad hemelsblauw was gezet, want zo hing zij daarvanaf en was daaraan vastgebonden en met vastgebonden worden en afhangen wordt in de geestelijke zin aangeduid invloeiën, aangezien alle verbinding in de geestelijke wereld, van welke hoedanigheid die ook is, plaatsvindt door invloeiing.

Dat de invloeiing is in het ware van de hemelse liefde met betrekking tot het Goddelijk Menselijke van de Heer, dat met Heiligheid voor Jehovah wordt aangeduid, is omdat in die sfeer van de hemel, waar het ware van de hemelse liefde is, geen ander Goddelijke wordt doorvat dan het Goddelijk Menselijke van de Heer.

Hiermee is het als volgt gesteld: er zijn drie hemelen, die onder elkaar zijn onderscheiden door de graden van het goede.

In de binnenste hemel is het goede van de hemelse liefde, namelijk het goede van de liefde tot de Heer; in de tweede of middelste hemel is het goede van de geestelijke liefde, namelijk het goede van de liefde jegens de naaste en in de eerste of laatste hemel is het goede van de natuurlijke liefde uit het geestelijke en uit het hemelse, dus het goede van het geloof en van de gehoorzaamheid.

In iedere hemel is het innerlijke en het uiterlijke.

Het innerlijke in de binnenste hemel is het goede van de liefde tot de Heer, zoals eerder is gezegd en het uiterlijke daar is het goede van de wederzijdse liefde, dus de liefde van het goede ter wille van het goede.

Het is dit goede dat wordt verstaan onder het ware van de hemelse liefde, dat met de draad van hemelsblauw wordt aangeduid.

In die sfeer, waar dit ware is, wordt het Menselijke van de Heer, dat het Goddelijke Zelf in de hemelen is, doorvat.

Daarom komt een engel, zodra hij in die sfeer wordt verheven, ook in dat licht; die doorvatting vloeit voort vanuit de Heer, aangezien het Goddelijk Menselijke van de Heer de hemel maakt; het is deze invloeiing die wordt aangeduid.

Dat het hemelsblauw de hemelse liefde van het ware is, of wat hetzelfde is, het ware van de hemelse liefde, zie de nrs. 9466, 9687, 9833.

9934. En zij zal zijn op de tulband; dat dit betekent uit de oneindige wijsheid, staat vast uit de betekenis van de tulband, namelijk het inzicht, nr. 9827.

En wanneer over de Heer wordt gehandeld, Die door Aharon werd uitgebeeld, is de tulband de Goddelijke of de oneindige wijsheid.

9935. Tegenover de aangezichten van de tulband zal zij zijn; dat dit betekent tot in het eeuwige, staat vast uit de betekenis van tegenover de aangezichten van de tulband, wanneer over de Heer wordt gehandeld, Die door Aharon wordt uitgebeeld, namelijk tot in het eeuwige, nr. 9888.

9936. En zij zal zijn op het voorhoofd van Aharon; dat dit betekent vanuit de Goddelijke Liefde van de Heer, staat vast uit de uitbeelding van Aharon, namelijk de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede en dit is het goede van Zijn Goddelijke Liefde, nr. 9806; en uit de betekenis van het voorhoofd, wanneer over de Heer wordt gehandeld, namelijk Zijn Goddelijke Liefde.

Met het aangezicht van de Heer immers, of wat hetzelfde is, met het aangezicht van Jehovah, worden alle dingen aangeduid die van de Goddelijke Liefde zijn, zoals; de barmhartigheid, de vrede, het goede, de wijsheid, nrs. 222, 223, 5585, 6848, 6849, 9306, 9545, 9546.

Dat het aangezicht van Jehovah of het aangezicht van de Heer, die dingen betekent, is omdat met het aangezicht in het algemeen de innerlijke dingen van de mens worden aangeduid, die de aandoeningen van hem zijn en het denken daaruit, dus de dingen die van zijn liefde en geloof zijn, nr. 9546.

Dat die dingen met het aangezicht worden aangeduid, is omdat zij vanuit het aangezicht opblinken, zoals in hun afdruk of in hun betekenis; daarom wordt ook het aangezicht de beeltenis van het gemoed genoemd.

Vandaar is het, dat met het aangezicht, wanneer over de Heer of Jehovah wordt gehandeld, die dingen worden aangeduid die van Zijn Goddelijke Liefde zijn.

Dat met het voorhoofd in het bijzonder de Goddelijke Liefde zelf wordt aangeduid, is omdat aan de innerlijke dingen hun gebieden zijn toebedeeld in het aangezicht.

De innerlijke dingen die van de liefde zijn, zijn in het gebied van het voorhoofd; die welke van de wijsheid en van het inzicht zijn, zijn in het gebied van de ogen; die van de doorvatting zijn, zijn in het gebied van de neusgaten; die van het uitspreken zijn, zijn in het gebied van de mond.

Daaruit blijkt, waarom met het voorhoofd, wanneer wordt gehandeld over de Heer, Die door Aharon wordt uitgebeeld, de Goddelijke Liefde wordt uitgebeeld.

Omdat het voorhoofd bij de mens overeenstemt met zijn liefde, wordt daarom van hen die in de hemelse liefde zijn, dat wil zeggen, in de liefde tot de Heer uit de Heer, gezegd dat zij een teken in de voorhoofden hebben, waarmee wordt aangeduid dat zij in de bescherming van de Heer zijn, omdat zij in Zijn liefde zijn; zoals bij Ezechiël: *‘Jehovah zei: Ga door het midden van Jeruzalem en teken een teken op de voorhoofden van de mannen die steunen en zuchten over al de gruwelen die in het midden van haar zijn gedaan; en slaat; ulieder oog verschone niet; maar tegen enig man, op wie het teken is, nadert niet’*, (Ezechiël 9:4,6).

Bij Johannes in de Openbaring: *‘Zie, het Lam staande op de berg Zions en met Hem honderdvierenveertigduizend, hebbende de Naam van Zijn Vader geschreven op hun voorhoofden’*, (Openbaring 14:1).

Bij dezelfde daar: *‘Zij zullen zien de aangezichten van God en van het Lam en Zijn Naam in hun voorhoofden’*, (Openbaring 22:4).

Bij dezelfde daar: *‘Er werd gezegd dat zij geen schade zouden berokkenen aan het gras van de aarde, noch aan enig groen, noch aan enige boom, maar aan de mensen alleen die niet het teken Gods op hun voorhoofden zouden hebben’*, (Openbaring 9:4).

Het teken Gods en de naam Gods op hun voorhoofden hebben, voor: in de bescherming zijn tegen de bestoking van de boosheden die uit de hel zijn, omdat zij in de Heer zijn door de liefde.

Het gras en het groen waaraan geen schade zou worden berokkend, voor het wetenschappelijk ware waardoor het ware van het geloof is, nrs. 7571, 7691.

De boom waaraan geen schade zou worden berokkend, voor de doorvatting van het ware vanuit het goede, nrs. 103, 2163, 2722, 2972, 4552, 7692.

Bij Mozes: *‘Gij zult liefhebben Jehovah uw God uit uw ganse hart en uit uw ganse ziel en uit al uw krachten; vastbinden zult gij die woorden tot een teken op uw hand en laten zij zijn tot voorhoofdspansele tussen uw ogen’*, (Deuteronomium 6:4,5,8); tot voorhoofdspansele, voor tot een teken van de liefde tot Jehovah God; tussen de ogen wordt gezegd, omdat de ogen het inzicht en de wijsheid betekenen die uit deze liefde zijn.

En de wijsheid vanuit die liefde is God aanhoudend voor ogen hebben.

Dat dit zo is, is duidelijk, omdat er wordt gehandeld over de liefde tot Jehovah God.

Er wordt gezegd dat zij Hem zouden liefhebben uit het ganse hart, uit de ganse ziel en uit alle krachten, waarmee wordt aangeduid; uit alle dingen bij de mens; uit het hart, is uit de wil waar het goede van de liefde is, nrs. 7542, 9050, 9300, 9495; uit de ziel, is uit het verstand, waar het ware van het geloof is, dus uit het geloof, nr. 9050.

Die twee dingen zijn van de innerlijke mens.

Uit alle krachten, is uit de dingen die van het verstand en van de wil in de uiterlijke mens zijn; de krachten en de macht van de liefde van de ene en de andere mens, de uiterlijke en de innerlijke, worden aangeduid met de handen, nrs. 4931-4937, 7518; daarom wordt gezegd, dat die woorden zouden worden vastgebonden tot een teken op de hand.

Omdat het voorhoofd vanwege de overeenstemming de hemelse liefde bij de goeden betekent, betekent het dus bij de bozen de helse liefde, die aan de hemelse is tegenovergesteld.

Het voorhoofd van dezen wordt een bronzen voorhoofd genoemd, bij (Jesaja 48:4); en een verstijfd voorhoofd bij (Ezechiël 3:7,8); en van hen die in de helse liefde zijn, wordt gezegd dat *‘zij het merkteken van het beest op de voorhoofden hebben’*, (Openbaring 13:16; 14:9; 20:4) en eveneens *‘de naam van Babylon op de voorhoofden’*, (Openbaring 17:5).

9937. En dragen zal Aharon de ongerechtigheid van de heilige dingen; dat dit betekent vandaar de verwijdering van de valsheden en de boosheden bij hen die in het goede zijn uit de Heer, staat vast uit de uitbeelding van Aharon, namelijk de Heer ten aanzien van het goede van de liefde, nr. 9806; en uit de uitbeelding van het priesterschap, waarmee Aharon was belast, namelijk het gehele ambt dat de Heer vervulde als Heiland, nr. 9809.

Uit de betekenis van de ongerechtigheid dragen, dus de verwijdering van de valsheden en de boosheden bij hen die in het goede zijn, waarover hierna.

Uit de betekenis van de heilige dingen, dus de gaven die zij aan Jehovah of de Heer brachten opdat zij zouden worden verzoend van de zonden en deze waren: de brandoffers, de slachtoffers en de spijsoffers; dat deze onder de heilige dingen worden verstaan, blijkt duidelijk, want er wordt gezegd: welke zullen heiligen de zonen Israëls ten aanzien van al de gaven van hun heilige dingen.

Dat de ongerechtigheden dragen is de valsheden en de boosheden of de zonden verwijderen bij hen die in het goede zijn, is omdat dit van de Heer wordt gezegd.

De Heer immers werd uitgebeeld door Aharon en al het werk van de zaliging door zijn ambt of priesterschap.

Dat het van de Heer wordt gezegd, dat Hij de zonden voor het menselijk geslacht heeft gedragen, is bekend in de Kerk, maar toch weet men niet wat er wordt verstaan onder de ongerechtigheden en de zonden dragen.

Door sommigen wordt geloofd, dat Hij de zonden van het menselijk geslacht op Zich heeft genomen en dat Hij Zich heeft laten verdoemen tot aan de dood aan het kruis toe; en dat zo, omdat de verdoemenis voor de zonden op Hem was geworpen, de stervelingen van de verdoemenis zijn bevrijd; en verder ook dat de verdoemenis door de Heer was weggenomen door de vervulling van de wet, aangezien de wet eenieder die haar niet zou vervullen, zou hebben verdoemd.

Maar onder de ongerechtigheid dragen worden die dingen niet verstaan, aangezien de daden ieder mens na de dood bijblijven en hij dan volgens de hoedanigheid ervan òf tot het leven òf tot de dood wordt geoordeeld.

De hoedanigheid ervan is uit de liefde en uit het geloof, want de liefde en het geloof maken het leven van de daad; en daarom kunnen de daden niet worden weggenomen door overdracht op een ander, die ze zou dragen.

Daaruit blijkt, dat onder de ongerechtigheden dragen iets anders wordt verstaan; wat er echter wordt verstaan, kan vaststaan uit het dragen zelf van de ongerechtigheden of van de zonden door de Heer.

De Heer immers draagt die wanneer Hij voor de mens strijdt tegen de hellen; de mens immers kan vanuit zichzelf daartegen niet strijden, maar dit doet de Heer alleen, zelfs aanhoudend voor ieder mens, maar met een verschil volgens de opneming van het Goddelijk Goede en van het Goddelijk Ware.

Toen de Heer in de wereld was, heeft Hij tegen alle hellen gestreden en die geheel en al overwonnen; vandaar is Hij ook de Gerechtigheid geworden; zo verlost Hij dus degenen die het Goddelijk Goede en Ware uit Hem opnemen, van de verdoemenis.

Indien dit niet door de Heer was gedaan, zou geen mens gezaligd hebben kunnen worden, want de hellen zijn voortdurend bij de mens en zij heersen over hem, voor zoveel als de Heer ze niet verwijderd; en Hij verwijderd ze voor zoveel als de mens van de boosheden aflaat.

Wie eenmaal de hellen overwint, overwint die tot in het eeuwige; en omdat dit door de Heer zou geschieden, heeft Hij Zijn Menselijke Goddelijk gemaakt.

Van Hem dus Die alleen strijdt voor de mens tegen de hellen of wat hetzelfde is, tegen de boosheden en de valsheden, want deze zijn vanuit de hellen, wordt gezegd, dat Hij de zonden draagt, want Hij alleen houdt die last uit.

Dat met de zonden dragen ook de verwijdering wordt aangeduid van de boosheden en de valsheden bij hen die in het goede zijn, is omdat dit er het gevolg van is, want voor zoveel als de hellen worden verwijderd van de mens, voor zoveel worden de boosheden en de valsheden verwijderd, want deze zijn, zoals gezegd, uit de hellen; de boosheden en de valsheden zijn de zonden en de ongerechtigheden.

Hoe het hiermee is gesteld, zie de nrs. 9715, 9898, waar gehandeld wordt over de verdienste en de gerechtigheid van de Heer en eveneens over de onderwerping van de hellen door Hem. Dat van Aharon wordt gezegd dat hij de ongerechtigheden zou dragen, was omdat hij de Heer uitbeelde en diens priesterschap het gehele werk van de zaliging van de Heer, nrs. 9806, 9809.

Het voornaamste werk van de zaliging is de mens verlossen en bevrijden uit de hellen en zo de boosheden en de valsheden verwijderen.

Gezegd wordt de boosheden en de valsheden verwijderen, omdat de bevrijding uit de zonden of de vergeving ervan niets anders is dan een verwijdering.

Zij blijven immers bij de mens, maar zoveel als het goede van de liefde en het ware van het geloof wordt ingeplant, voor zoveel worden het boze en het valse verwijderd.

Het is hiermee zo gesteld als met de hemel en de hel; de hemel blust de hel niet uit, maar hij verwijderd degenen die daar zijn van zich; het is immers het goede en het ware, welke uit de Heer zijn, die de hemel maken; deze zijn het die ze verwijderen.

Evenzo is het gesteld met de mens, de mens is uit zich de hel, maar wanneer hij wordt wederverwekt, wordt hij de hemel en voor zoveel als hij de hemel wordt, voor zoveel wordt de hel verwijderd.

De algemene opvatting is, dat de boosheden, dat wil zeggen, de zonden, niet op die wijze worden verwijderd, maar dat zij geheel en al worden afgescheiden.

Maar deze mensen weten niet, dat de gehele mens uit zich niets anders dan het boze is en dat de boosheden die van hem zijn, als het ware schijnen uitgeroeid, voor zoveel als hij door de Heer in het goede wordt gehouden, want wanneer de mens in het goede wordt gehouden, wordt hij van het boze afgehouden.

Niemand kan echter worden afgehouden van het boze en gehouden worden in het goede, dan alleen degene die in het goede van het geloof en van de naastenliefde is uit de Heer, dat wil zeggen, voor zoveel als hij zich door de Heer laat wederverwekken; want door de wederverwekking wordt de hemel bij de mens ingeplant en daardoor wordt de hel bij hem verwijderd, zoals eerder is gezegd.

Hieruit kan opnieuw vaststaan, dat de ongerechtigheden dragen, wanneer over de Heer wordt gehandeld, is: aanhoudend strijden voor de mens tegen de hellen, dus die aanhoudend verwijderen.

Want het is een voortdurende verwijdering, niet alleen wanneer de mens in de wereld is, maar ook in het andere leven tot in het eeuwige.

Dus de boosheden verwijderen kan niet enig mens; uit zich kan de mens zelfs niet het minste van het boze verwijderen, te minder de hellen en nog minder tot in het eeuwige.

Zie de dingen die hierover eerder zijn getoond, namelijk dat de boosheden bij de mens niet geheel en al worden gescheiden, maar dat zij worden verwijderd voor zoveel als hij in dit goede is, uit de Heer, nrs. 8393, 9014, 9333-9336, 9444-9454.

Dat de Heer, toen Hij in de wereld was, door de worstelingen van de verzoeken de hellen heeft overwonnen en zo alle dingen in de orde heeft geschikt; en verder dat Hij dit heeft gedaan vanuit de Goddelijke Liefde, om het menselijk geslacht te zaligen; en dat Hij zo ook Zijn Menselijke Goddelijk heeft gemaakt; zie de aangehaalde plaatsen in nr. 9528; en dat de Heer voor de mens strijdt in de verzoeken, die de geestelijke worstelingen zijn tegen de boosheden die uit de hel zijn, nrs. 1692, 6574, 8159, 8172, 8175, 8176, 8273, 8969.

Hoe de Heer de ongerechtigheden van het menselijk geslacht heeft gedragen, dat wil zeggen, met de hellen heeft gestreden en ze heeft onderworpen, toen Hij in de wereld was en zo voor Zich de Goddelijke Macht heeft verkregen van die te verwijderen bij allen die in het goede zijn en dat Hij zo de verdienste en de gerechtigheid is geworden, wordt beschreven bij (Jesaja:59:16-20; 63:1-9); deze dingen zijn ontvouwd in de nrs. 9715, 9809.

Wanneer deze dingen zijn verstaan, dan kan men daaruit weten wat al die dingen betekenen bij dezelfde profeet, die over de Heer worden gezegd in hoofdstuk 53, waarin vanaf de aanvang tot het einde wordt gehandeld over de staat van Zijn verzoeken, dus over de staat waarin Hij was toen Hij streed met de hellen, want de verzoeken zijn niets anders dan de worstelingen daarmee.

Die staat wordt daar beschreven: ‘Dat Hij onze ziekten op Zich heeft genomen en onze smarten heeft gedragen; dat Hij is doorboord om onze overtredingen en verbrijzeld om onze ongerechtigheden; dat Jehovah heeft doen aanlopen op Hem ons alle ongerechtigheid; en dat Hij zo de goddelozen aan het graf heeft gegeven; dat de wil van Jehovah door Zijn hand zal gedijen; dat Hij vanuit de arbeid van Zijn ziel zal zien en verzadigd worden en door Zijn wijsheid velen zal rechtvaardigen, omdat Hijzelf hun ongerechtigheden heeft gedragen en dat Hij zo de zonden van velen heeft gedragen.

Hij wordt daarom ook de arm van Jehovah genoemd, waarmee de Goddelijke macht wordt aangeduid, nrs. 4932, 7205.

Dat met de ziekten, de smarten en de ongerechtigheden dragen en doorboord en verbrijzeld worden daardoor, de staat van de verzoeken wordt aangeduid, is duidelijk; want dan zijn er smarten van het gemoed, angsten en vertwijfelingen, die dus benauwen.

De hellen brengen zulke dingen teweeg; want in de verzoeken vallen zij de liefde zelf aan van degene tegen wie zij strijden; de liefde van eenieder is het binnenste van zijn leven.

De liefde van de Heer was de liefde van het menselijk geslacht te zaligen, welke liefde het Zijn zelf van Zijn leven was; het Goddelijke immers in Hem was die liefde.

Dit wordt eveneens zo beschreven bij Jesaja, waar wordt gehandeld over de worstelingen van de Heer, met deze woorden: *‘Hij zei: Zeker, zij zijn Mijn volk; derhalve is Hij hun tot een Heiland geworden; in al hun benauwdheid had Hij benauwdheid, om Zijn liefde en Zijn goedertierenheid heeft Deze hen verlost en hen aangenomen en Hij heeft hen gedragen al de dagen der eeuwigheid’*, (Jesaja 63:8,9).

Dat de Heer, toen Hij in de wereld was, zulke verzoeken heeft doorstaan, is met weinig dingen beschreven bij de evangelisten, maar met vele dingen bij de profeten en vooral in de psalmen bij David.

Bij de evangelisten wordt alleen gezegd, dat *‘Hij werd heengevoerd in de woestijn en daarna door de duivel werd verzocht en dat Hij daar veertig dagen is geweest en met de beesten’*, (Markus 1:12,13; Mattheüs 4:1).

Maar dat Hij in verzoeken is geweest, dat wil zeggen, in worstelingen met de hellen, vanaf de eerste knapen jaren tot aan het einde van Zijn leven in de wereld, heeft Hij niet onthuld, volgens de tekst bij Jesaja: *‘Hij heeft de verdrukking verdragen en Hij is verslagen geweest; toch heeft Hij Zijn mond niet opgedaan; zoals een lam wordt Hij ter slachting geleid en zoals een schaap voor zijn scheerders stom is, heeft Hij Zijn mond niet opgedaan’*, (Jesaja 53:7).

Zijn laatste verzoeking was in Gethsemane, (Mattheüs 26; Markus 14); en daarna het lijden aan het kruis.

Dat Hij daarmee ten volle de hellen heeft onderworpen, leert Hijzelf bij Johannes: *‘Vader, red Mij uit deze ure; maar hierom ben Ik in deze ure gekomen. Vader verheerlijk Uw Naam. Er ging een stem uit van de hemel: En Ik heb verheerlijkt en Ik zal verheerlijken.*

Toen zei Jezus: Nu is het oordeel van deze wereld; nu zal de vorst van deze wereld buiten geworpen worden’, (Johannes 12:27,28,31).

De vorst van de wereld is de duivel, dus de gehele hel; verheerlijken is het Menselijke Goddelijk maken.

Dat alleen de verzoeking na veertig dagen in de woestijn wordt vermeld, is omdat de veertig dagen de verzoeken tot aan het volle toe betekenen en behelzen, dus die van verscheidene jaren; zie de nrs. 8098, 9437.

De woestijn betekent de hel en de beesten waarmee Hij daar heeft gestreden, de helse bende.

De verwijdering van de zonden bij degenen die in het goede zijn, of die boete hebben gedaan, werd in de Joodse Kerk uitgebeeld door de bok Asasel genoemd ‘op het hoofd ervan zou Aharon de handen leggen en de ongerechtigheden van de zonen Israëls belijden en alle overtredingen ten aanzien van al hun zonden en daarna naar de woestijn zou uitlaten en dat zo de bok op zich zou dragen al hun ongerechtigheden in het land van de afscheiding’, (Leviticus 16:21,22).

Door Aharon wordt de Heer uitgebeeld; met de bok wordt het geloof aangeduid, met de woestijn en het land van de afscheiding de hel en met de ongerechtigheden van de zonen Israëls daarheen dragen, deze verwijderen en in de hel werpen.

Dat zulke dingen uitgebeeld zijn geweest, kan niemand weten dan alleen vanuit de innerlijke zin.

Eenieder immers kan zien dat de ongerechtigheden van een gehele gemeente niet door een of andere bok naar de woestijn konden worden gedragen, want wat had een bok gemeen met de

ongerechtigheden; maar omdat alle uitbeeldingen in die tijd zulke zaken hebben betekend die van de Heer, van de hemel en van de Kerk zijn, deden deze rituelen het eveneens.

De innerlijke zin leert dus wat zij behelzen, namelijk dat het het ware van het geloof is waardoor de mens wordt wederverwekt, dus waardoor de zonden worden verwijderd; en omdat het geloof van het ware uit de Heer is, is het de Heer Zelf die dit doet, volgens wat is vermeld in de voorrede tot (Genesis 22) en de nrs. 3332, 3876, 3877, 4738.

Dat Aharon de Heer uitbeeldt, zie nr. 9806, 9808.

Dat de geitenbok het ware van het geloof is, nrs. 4169, 4769; dat de woestijn de hel is, komt omdat het legerkamp, waar de zonen Israëls waren, de hemel betekende, nr. 4236; daarom wordt ook de woestijn het land der afscheiding of van de afsnijding genoemd.

Dus is de ongerechtigheden naar dat land of naar de woestijn dragen: de boosheden en de valsheden in de hel werpen, waaruit zij zijn en zij worden daarheen geworpen wanneer zij zo worden verwijderd dat zij niet verschijnen, wat gebeurt wanneer de mens daarvan wordt afgehouden, daardoor dat hij van de Heer in het goede wordt gehouden, volgens hetgeen eerder hierover is gezegd.

Iets eenders als met de uitwerping van de zonden in de woestijn wordt aangeduid met het wegwerpen ervan in de diepten van de zee, zoals bij Micha: *‘Hij zal Zich onzer ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden onderdrukken en al hun zonden zal Hij in de diepten van de zee werpen’*, (Micha 7:19).

De diepte van de zee is eveneens de hel.

Hieruit blijkt nu dat daarmee dat Aharon de ongerechtigheden van de heilige dingen zou dragen, de verwijdering van de zonden wordt aangeduid bij hen die in het goede uit de Heer zijn; en dat de verwijdering ervan aanhoudend door de Heer plaatsvindt en dat dit is de ongerechtigheden dragen; zoals ook elders bij Mozes: *‘Jehovah zei tot Aharon: Gij en uw zonen met u, zult dragen de ongerechtigheid van het heiligdom; gij ook, en uw zonen met u, zult dragen de ongerechtigheid van uw priesterschap.*

Niet langer zullen de zonen Israëls toetreden tot de tent der samenkomst om de zonde te dragen, al stervende; maar de Leviet zal het werk van de tent doen en die zullen hun ongerechtigheid dragen’, (Numeri 18:1,22,23).

Evenzo met het dragen bij Jesaja: *‘Let op Mij, o huis Israëls, gij zijt gedragen van de baarmoeder aan; tot aan de ouderdom toe ben Ik dezelfde en tot aan de grijsaard toe zal Ik dragen; Ik heb het gedaan en Ik zal dragen en Ik zal voeren en zal redden’*, (Jesaja 46:3,4).

Dat de ongerechtigheid dragen verzoenen is, dus de zonden verwijderen, blijkt bij Mozes: *‘Mozes was vertoornd op Eleazar en Ithamar, dat de bok van het brandoffer was verbrand, zeggende: Waarom hebt gij het niet gegeten in de plaats der heiligheid, aangezien Jehovah het u heeft gegeven om de ongerechtigheid van de vergadering te dragen, om hen te verzoenen vóór Jehovah’*, (Leviticus 10:16,17); dat de verzoening de reiniging van de boosheden is, dus de verwijdering van de zonden, zie nr. 9506; en dat Aharon was opgelegd het volk te verzoenen en hun zonden te vergeven’, (Leviticus 4:26,31,35; 5:6,10,13,16,18,26; 9:7; 15:15,30).

Dat ‘de zonden dragen’, wanneer niet van het priesterschap sprake is, verdoemd worden is, dus sterven, (Leviticus 5:1,17; 7:18; 17:16; 19:8; 20:17,19,20; 22:9; 24:15; Numeri 9:13; 18:22; Ezechiël 18:19,20; 23:49).

9938. Welke zullen heiligen de zonen Israëls ten aanzien van al de gaven van hun heilige dingen; dat dit betekent de erediensten die uitbeeldend zijn voor de verwijdering van de zonden, staat vast uit de betekenis van de gaven of de geschenken, die voornamelijk de brandoffers, de slachtoffers en de spijsoffers waren bij de Israëlitische en de Joods natie, namelijk de innerlijke dingen van de eredienst, want die werden uitgebeeld.

De innerlijke dingen van de eredienst zijn de dingen die van de liefde en van het geloof zijn en vandaar de vergevingen van de zonden. Dat wil zeggen de verwijderingen ervan, aangezien door het geloof en de liefde uit de Heer de zonden worden verwijderd.

Voor zoveel als immers het goede van de liefde en van het geloof binnentreedt, of wat hetzelfde is, voor zoveel als de hemel binnentreedt, worden de zonden verwijderd, dat wil zeggen, wordt de hel verwijderd, zowel die in de mens is, als die buiten hem is.

Daaruit blijkt, wat er onder de gaven die zij heiligden, dat wil zeggen, offerden, wordt verstaan.

Dat de gaven heilig werden genoemd en dat die geven of offeren heiligen werd genoemd, was omdat die de heilige dingen uitbeeldden; zij werden immers geofferd voor de verzoeningen, dus voor de verwijderingen van de zonden, wat plaatsvindt door het geloof in en de liefde tot de Heer uit de Heer.

Er wordt van de gaven en de geschenken gezegd dat zij aan Jehovah werden opgedragen, hoewel Jehovah, dat wil zeggen, de Heer, geen gaven of geschenken aanneemt, maar aan eenieder om niet geeft; niettemin wil Hij, dat zij uit de mens komen als vanuit hemzelf, als hij slechts erkent dat zij niet uit hemzelf zijn maar uit de Heer.

De Heer geeft immers de aandoening van het goede te doen uit de liefde en de aandoening van het ware te spreken vanuit het geloof; maar de aandoening zelf vloeit uit de Heer in en verschijnt zoals in de mens, dus zoals uit de mens; want alles wat de mens doet uit de aandoening die van de liefde is, doet hij uit het leven, want de liefde is het leven van eenieder.

Daaruit blijkt, dat de dingen die gaven en geschenken worden genoemd, en die worden aangeboden aan de Heer door de mens en dat zij gaven en geschenken worden genoemd, is vanwege de schijn.

Deze schijn zien ook alle wijzen van hart, maar niet zozeer de eenvoudigen, toch zijn de gaven en de geschenken van dezen aangenaam, voor zoveel als zij plaatsvinden uit onwetendheid waarin onschuld is.

De onschuld is het goede van de liefde tot de Heer en zij woont in de onwetendheid, vooral bij de wijzen van hart, want zij die wijs van hart zijn, weten en doorvatten, dat niets van wijsheid in hen is vanuit henzelf, maar dat alle van de wijsheid is uit de Heer, dat wil zeggen, alles van het goede dat van de liefde is en alles van het ware dat van het geloof is en zo dat zij toch bij de wijzen in de onwetendheid woont.

Daaruit blijkt dat de erkenning van deze zaak en vooral de doorvatting ervan, de onschuld van de wijsheid is.

De gaven die in de Joodse Kerk werden aangeboden, die voornamelijk brandoffers, slachtoffers en spijsoffers waren, werden ook verzoeningen van de zonden genoemd, want ter wille van de vergevingen ervan, dat wil zeggen, ter wille van de verwijderingen ervan, werden zij aangeboden.

Zij die van de Kerk waren, geloofden ook dat de zonden zo vergeven waren, ja zelfs geheel en al waren weggenomen, want er wordt gezegd dat hun, nadat zij ze hebben opgedragen, zullen worden vergeven, zie (Leviticus 4:26,31,35; 5:6,10,13,16,18,26; 9:7; 15:15,30); maar die wisten niet dat hun geschenken de innerlijke dingen uitbeeldden, dus zulke dingen die door de mens gebeuren uit de liefde en uit het geloof, die uit de Heer zijn en dat deze dingen het zijn die verzoenen, dat wil zeggen, de zonden verwijderen; en dat zij, wanneer zij zijn verwijderd, verschijnen alsof zij geheel en al zijn verwijderd of weggenomen, zoals eerder in dit en het voorgaande artikel is getoond.

Die natie immers was in de uitbeeldende eredienst, dus in de uiterlijke eredienst zonder de innerlijke, waardoor er toen verbinding was van de hemel met de mens, zie de nrs. 9320, 9380.

9939. En zij zal zijn op het voorhoofd van Aharon voortdurend; dat dit betekent het uitbeeldende van de liefde van de Heer tot in het eeuwige, staat vast uit de betekenis van het voorhoofd, namelijk de liefde, nr. 9936; uit de uitbeelding van Aharon, namelijk de Heer, nr. 9806; en uit de betekenis van voortdurend, namelijk tot in het eeuwige.

Dat voortdurend tot in het eeuwige is, is omdat alle dingen die van de tijd zijn, wanneer over de Heer wordt gehandeld, eeuwige dingen betekenen, dus eveneens voortdurend, want van voortdurend, dagelijks en altijd, wordt gesproken met betrekking tot de tijd; vandaar eveneens is het dat gisteren en vandaag, wanneer over de Heer wordt gehandeld, ook het eeuwige betekenen, nr. 2838.

9940. Tot een welbehagen hun vóór Jehovah; dat dit betekent het Goddelijke van de Heer in hen, staat vast uit de betekenis van het welbehagen, wanneer er wordt gehandeld over Jehovah, dat wil zeggen, over de Heer, namelijk uit Zijn Goddelijke.

Want dat wat de Heer behaagt is het Goddelijke dat uit Hem is bij de mens, de geest en de engel.

Het is dan immers in een ander in wie het wordt beschouwd en zo behaagt.

De dingen die uit de Heer zijn, zijn Hem dichterbij of verder van Hem af en van die dingen wordt gezegd, dat die zijn: uit Zijn wil, uit welbehagen, uit vergunning en uit toelating.

De dingen die uit Zijn wil zijn, zijn Hem het meest nabij; die uit welbehagen zijn een weinig verder van Hem verwijderd; die uit vergunning zijn nog verder van Hem verwijderd en die uit toelating zijn het verst van Hem verwijderd.

Dit zijn de graden van de invloeiing en van de opneming van het Goddelijke.

Maar iedere graad bevat ontelbare dingen die onderscheiden zijn van die welke in een andere graad zijn en die ontelbare dingen zijn de verborgenheden van de hemel, waarvan er slechts weinige in het menselijk verstand vallen; zoals alleen al de dingen die plaatsvinden uit toelating; hierdoor wordt de mens, hoewel die op de laatste plaats zijn, niettemin in verwarring gebracht vanwege de ontelbare verborgenheden die daarin zijn, wanneer hij die bekijkt vanuit de omwentelingen van de dingen in de natuur en uit de schijnbaarheden en te meer wanneer hij het doet vanuit de begoochelingen van de zinnen.

Maar de verborgenheden van de toelating zijn er betrekkelijk weinige vergeleken bij de verborgenheden van de hogere graden, namelijk de dingen die plaatsvinden vanuit vergunning, uit welbehagen en uit de wil.

9941. vers 39,40. *En geruit zult gij maken de rok van fijn lijnwaad en gij zult maken de tulband van fijn lijnwaad en een bandelier zult gij maken van het werk van een borduurder. En voor de zonen van Aharon zult gij maken rokken en gij zult maken voor hen bandelieren en tiaren zult gij maken voor hen tot heerlijkheid en tot een sieraad.*

En geruit zult gij maken de rok van fijn lijnwaad, betekent de binnenste dingen van het geestelijk rijk, die voortgaan vanuit de waarheden van de hemelse liefde; en gij zult maken de tulband van fijn lijnwaad, betekent de wijsheid daar; en een bandelier, betekent de band en de afscheiding van de uiterste dingen van dat rijk; zult gij maken van het werk van een borduurder, betekent door de erkentissen van het goede en het ware; en voor de zonen van Aharon, betekent de Goddelijke waarheden vanuit het Goddelijk Goede van de Heer voortgaande in de hemelen; zult gij maken rokken, betekent de dingen die van het geloof daar zijn; en gij zult maken voor hen bandelieren, betekent het samenhouden in verband; en tiaren zult gij maken voor hen, betekent het inzicht daar; tot heerlijkheid en tot sieraad, betekent het ware van de geestelijke Kerk.

9942. En geruit zult gij maken de rok van fijn lijnwaad; dat dit betekent de binnenste dingen van het geestelijk rijk voortgaande uit de waarheden van de hemelse liefde, staat vast uit de betekenis van de klederen van Aharon in het algemeen, namelijk het geestelijk rijk toegevoegd aan het hemels rijk, nr. 9814; en omdat de rok het binnenste van die klederen was, werden daarom daarmee de binnenste dingen van dat rijk aangeduid.

Dat de rok van Aharon is het Goddelijk Ware in het geestelijk rijk rechtstreeks voortgaande vanuit het Goddelijk hemelse, zie nr. 9826; en uit de betekenis van het fijn lijnwaad, namelijk het ware uit hemelse oorsprong, nr. 9469.

Van die rok wordt gezegd dat hij geruit zou worden gemaakt en met het geruite wordt het werk van een wever verstaan en met het werk van een wever wordt datgene aangeduid wat uit het hemelse is, nr. 9915.

Met hetzelfde woord, waarmee geruit maken in de oorspronkelijke taal wordt uitgedrukt, wordt ook weven aangeduid.

Dat die rok geweven was of van het werk van een wever, staat vast uit de volgende dingen in het boek Exodus: *'Zij maakten rokken van fijn lijnwaad, het werk van een wever, voor Aharon en zijn zonen'*, (Exodus 39:27).

Dat het geruit was of geweven, of geweven uit fijn lijnwaad, had als oorzaak, dat datgene zou worden uitgebeeld dat rechtstreeks voortgaat uit het hemelse, dat als het ware continu is naar verhouding.

De dingen immers die uit het hemelse voortgaan, zijn zoals die welke uit het wilsdeel bij de mens voortgaan; alle dingen immers die van het verstand zijn bij de mens, gaan voort vanuit zijn wil.

De dingen die innerlijk voortgaan vanuit de wil, zijn als het ware continu ten opzichte van de dingen die uiterlijk zijn, daarom is in de dingen die innerlijk vanuit de wil voortgaan, voornamelijk de aandoening van het ware.

Want elke aandoening die van de liefde in het verstand is vloeit in vanuit de wil van hem.

Evenzo is het gesteld in de hemelen, waar het hemels rijk overeenstemt met het wilsdeel van de mens en het geestelijk rijk met het verstandsdeel van hem, zie nr. 9835.

En omdat de klederen van Aharon uitbeeldden het geestelijk rijk van de Heer toegevoegd aan Zijn hemels rijk, nr. 9814, beeldde daarom de rok datgene uit wat het binnenste daar is, dus dat wat het naast uit het hemels rijk voortgaat; de rok immers was het binnenste kleed.

Daaruit blijkt waarom die geweven of geruit was en waarom van fijn lijnwaad; met het gewevene immers wordt datgene aangeduid wat vanuit het wilsdeel of vanuit het hemelse is, nr. 9915; en met het fijn lijnwaad wordt aangeduid het ware dat vanuit de hemelse liefde is, nr. 9469.

Het geestelijke dat uit het hemelse is, wordt ook elders in het Woord met rokken aangeduid, zoals met rokken van vel, waarvan wordt gezegd dat Jehovah God die voor de mens en voor diens echtgenote maakte, nadat zij hadden gegeten van de boom der wetenschap, (Genesis 3:20,21).

Dat met die rokken het ware vanuit hemelse oorsprong wordt aangeduid, kan men niet weten tenzij die historische teksten ten aanzien van de innerlijke zin worden los gewikkeld en daarom zal het worden ontvouwd.

Onder de mens en zijn echtgenote wordt daar de hemelse Kerk verstaan, onder de mens zelf als echtgenoot die Kerk ten aanzien van het goede en onder zijn echtgenote die Kerk ten aanzien van het ware; dit ware en goede was van de hemelse Kerk.

Toen echter die Kerk was gevallen, wat heeft plaatsgevonden door redeneringen vanuit wetenschappelijke dingen ten aanzien van de Goddelijke waarheden, wat in de innerlijke zin wordt aangeduid met de slang die overreedde, is deze eerste staat na de val van die Kerk, die daar wordt beschreven en het ware ervan met de rokken van vel.

Men moet weten dat onder de schepping van de hemel en de aarde in het eerste hoofdstuk van Genesis in de innerlijke zin wordt verstaan en daarmee wordt beschreven de nieuwe schepping of de wederverwekking van de mens van de Kerk toen, dus de instauratie van de hemelse Kerk en dat onder het paradijs wordt verstaan en daarmee wordt beschreven de wijsheid en het inzicht van die Kerk en met het eten van de boom der kennis de val ervan, omdat zij vanuit de wetenschappelijke dingen redeneerden over de Goddelijke waarheden.

Dat dit zo is, daarover zie men de ontvouwingen tot die betreffende hoofdstukken.

Alle dingen die zijn bevat in de eerste hoofdstukken van Genesis, zijn gemaakte historische teksten, waarin in de innerlijke zin Goddelijke dingen staan ten aanzien van de nieuwe schepping of de wederverwekking van de mens van de hemelse Kerk, zoals eerder is gezegd. Deze wijze van schrijven was gebruikelijk in die oude tijden, niet alleen bij degenen die van de Kerk waren, maar ook bij hen die buiten de Kerk waren, zoals bij de Arabieren, de Syriërs en de Grieken; dit blijkt uit de boeken van die tijden, zowel de gewijde als de profane.

In nabootsing ervan, omdat het daaruit was, werd het Hooglied door Salomo geschreven, dit boek is geen gewijd boek, aangezien het niet bevat hemelse en Goddelijke dingen in een reeks van binnen, zoals de gewijde boeken.

Het Boek Job is ook een boek van de Oude Kerk; bij Mozes worden ook de gewijde boeken van de Oude Kerk vermeld die nu teloor zijn gegaan, (Numeri 21:14,15,27), waarvan de historische teksten ‘*de Oorlogen van Jehovah*’ werden genoemd en de profetieën ‘*de Uitspraken*’, zie de nrs. 2686, 2897.

Dat in de historische teksten ervan, die de Oorlogen van Jehovah worden genoemd, zo’n stijl was, blijkt uit die teksten daar die daaraan zijn ontleend en daaruit aangehaald door Mozes, dus benaderen de historische teksten ervan een bepaalde profetische stijl en wel zodanig dat die dingen door de kleine kinderen en eveneens door de eenvoudigen met het geheugen konden worden vastgehouden.

Dat die daar aangehaalde boeken gewijd waren, blijkt uit wat daar in de verzen 29 tot en met 30 uitkomt, wanneer men ze vergelijkt met de teksten die bij (Jeremia 48:45,46) staan, waar eendere dingen worden vermeld.

Dat zo’n stijl bij hen die buiten de Kerk waren in die tijd het meest in zwang en bijna de enige is geweest, blijkt duidelijk uit de fabels van de schrijvers die buiten de Kerk waren. In die fabels wikkelden zij zedelijke dingen in of zulke zaken die van de aandoeningen en van het leven zijn.

In de niet gemaakte maar ware historische teksten, dus de woorden die staan in de boeken van Mozes na die hoofdstukken en verder die staan in de boeken van Jozua, de Richteren, Samuël en de Koningen, betekenen de rokken ook het geestelijk ware en goede van het ware voortgaande uit het hemels ware en goede.

Men moet weten dat het geestelijk ware en goede zodanig is als het ware en goede van de engelen in de middelste of tweede hemel, maar dat het hemels ware en goede het ware en goede is zodanig als het is van de engelen in de derde of binnenste hemel, zie de aangehaalde plaatsen in nr. 9277; in de boeken van Mozes wordt vermeld ‘*dat Israël de vader aan Jozef zijn zoon een rok van verschillende kleuren gaf en dat diens broeders vanwege die rok verontwaardigd waren en hem daarna uittrokken en doopten in bloed en zo tot de vader zonden*’, (Genesis 37:3,23,31-33).

Dit waren historische gebeurtenissen en omdat deze evenzo van binnen of in de innerlijke zin de heilige dingen van de hemel en van de Kerk, dus de Goddelijke dingen, bevatten, werd met die rok van verschillende kleuren de staat van het goede en het ware aangeduid die Jozef zou uitbeelden.

Dit was de staat van het geestelijk ware en goede voortgaande uit het hemelse, zie de nrs. 3971, 4286, 4592, 4963, 5249, 5307, 5584, 5869, 5877, 6417, 6526, 9671.

Alle zonen van Jakob immers beeldden zulke dingen uit die van de hemel en van de Kerk zijn in hun volgorde, nrs. 3858, 3926, 4060, 6403, 6335, 6337, 6397, 6640, 7836, 7891, 7996; maar daar beeldden zij de tegenovergestelde dingen uit.

Aangezien alle dingen die in de boeken van het Woord staan, uitbeeldend en aanduidend zijn voor de Goddelijke hemelse en geestelijke dingen, zowel die in de historische boeken als die welke in de profetische staan, wordt daarom de aandoening van het ware met de dochter van de koning en het ware zelf met haar klederen beschreven bij David: *‘De dochter des konings is onder Uw kostelijken; de koningin staat aan Uw rechter in het beste goud van Ofir; de dochter van Tyrus zal een geschenk aanbrengen; de rijken van het volk zullen Uw aangezichten smeken; gans heerlijk is des konings dochter van binnen; van geweven (of geruite) dingen van goud is uw bekleedsel (uw rok); in borduursels zal zij tot de Koning worden geleid’*, (Psalm 45:10).

Dat de dochter in het algemeen de aandoening van het geestelijk ware en goede betekent, dus eveneens de Kerk, zie de nrs. 2362, 3024, 3963, 9055.

En dat de Koning wanneer over de Heer wordt gehandeld, het Goddelijk Ware betekent, nrs. 2015, 2069, 3009, 4581, 4966, 5068, 6148.

Daaruit blijkt dat alle dingen die over de dochter van de Koning in die psalm worden vermeld, zulke dingen betekenen die van de aandoening van het ware en het goede uit de Heer in de Kerk zijn.

Dat er wordt gezegd dat de dochter van Tyrus een geschenk zal aanbrengen, betekent de erkenningen van het goede en het ware; dat Tyrus die betekent, zie nr. 1201.

Evenzo de rijken van het volk, want onder de rijkdommen worden in de geestelijke zin niets anders verstaan dan de erkenningen van het goede en het ware, nrs. 1694, 4508.

Daaruit blijkt, wat daarmee wordt aangeduid dat des Konings dochter heerlijk van binnen is en dat haar bekleedsel was van geweven dingen van goud.

Onder het bekleedsel immers wordt de rok verstaan, zoals blijkt uit de betekenis van dit woord in de oorspronkelijke taal.

Daarin betekent het immers het kleed dat het lichaam het naast is; dat het een rok is, staat vast bij (Johannes 19:24); waar over de rok van de Heer wordt gehandeld, die bij David (Psalm 22:19) bekleedsel wordt genoemd met hetzelfde woord.

Verder ook in (2 Samuël 13:18), waar wordt gezegd dat de dochters van de Koning waren bekleed met rokken van verschillende kleuren, waarover hierna.

Onder de geweven dingen van goud bij David wordt iets eenders verstaan als onder de geruite rok van Aharon; het is in de oorspronkelijke taal hetzelfde woord.

Wat het geborduurde is, waarin zij tot de Koning wordt geleid, zie nr. 9688.

Omdat door de dochter van de koning en door haar bekleedsel of door haar rok, zulke dingen werden uitgebeeld, werden daarom eveneens de koningsdochters in die tijd met zulke kledingstukken bekleed, zoals vaststaat bij Samuël *‘Er was op Thamar een rok van verschillende kleuren; omdat de dochters van de koning met zulke gewaden werden bekleed’*, (2 Samuël 13:18).

Omdat nu de geestelijke goederen en waarheden door de rokken werden uitgebeeld, kan vaststaan wat met de rok van Aharon wordt aangeduid en eveneens wat met de rokken van zijn zonen, waarover in het volgende vers van dit hoofdstuk, dat *‘zij voor de zonen van Aharon zouden maken rokken, bandelieren en tiaren, tot heerlijkheid en tot sieraad.’*

En omdat hun rokken die heilige dingen uitbeeldden, werd daarom gezegd dat de zonen van Aharon, Nadab en Abihu, die met het vuur uit de hemel werden verbrand, omdat zij uit een vreemd vuur hadden gerookt *‘in rokken buiten het kamp zouden worden geleid’*, (Exodus 29:10:1-5); want met het vreemde vuur wordt aangeduid een liefde ergens anders vandaan dan uit het hemelse; het gewijde vuur immers in het Woord, is de hemelse of Goddelijke liefde, nrs. 6832, 6834, 6849, 7324, 9434.

Vandaar waren de geestelijke goedheden en waarheden, die met hun rokken worden aangeduid, bezoedeld en daarom werden zij in de rokken buiten het kamp geleid. Iets eenders wordt ook met de rok aangeduid bij Micha: ‘Mijn volk stelt zich als een vijand om een kleed, gij trekt de rok af van hen die in zekerheid voorbijgaan’, (Micha 2:8). Daar wordt de rok met een ander woord in de oorspronkelijke taal uitgedrukt, dat evenwel het geestelijk ware en goede betekent.

De rok aftrekken van hen die in zekerheid voorbijgaan is: degenen die in het eenvoudig goede leven, beroven van hun geestelijke waarheden; tot vijand hebben om een kleed is: hun het boze aandoen om het ware dat zij denken, terwijl toch niemand gekwetst moet worden om datgene waarvan hij gelooft dat het waar is, als hij slechts in het goede is, nrs. 1798, 1799, 1834, 1844.

Hieruit nu kan vaststaan, wat er wordt aangeduid met de rok bij Mattheüs: ‘Jezus zei: Gij zult ganselijk niet zweren, noch bij de hemel, noch bij de aarde, noch bij Jeruzalem, noch bij het hoofd; uw rede zij, ja ja, nee nee, wat boven deze is, is uit den boze. Indien iemand met u rechten wil en uw rok afnemen, laat hem ook de mantel’, (Mattheüs 5:34-36,40).

Wie niet weet hoedanig de staat van de engelen in het hemels rijk van de Heer is, kan geenszins weten wat deze woorden van de Heer behelzen; er wordt daar immers gehandeld over de staat van het goede en het ware bij hen die in het hemels rijk van de Heer zijn, bij wie al het ware aan de harten is ingegrift; zij weten immers vanuit het goede van de liefde tot de Heer al het ware en wel dermate dat zij daarover nooit redeneren, zoals in het geestelijk rijk. Daarom zeggen zij alleen maar, wanneer over waarheden wordt gehandeld, ja ja of nee nee; ja zelfs noemen zij daar ook niet het geloof, zie over deze staat, nr. 9277.

Daaruit nu blijkt, wat daarmee wordt aangeduid dat zij ganselijk niet zullen zweren; met zweren wordt immers aangeduid de waarheden bevestigen, nrs. 3375, 9166, wat plaatsvindt door het redelijke en de wetenschappelijke dingen uit het Woord in het geestelijk rijk. Rechten en de rok willen afnemen, is redetwisten over de waarheden en willen overreden dat het niet waar is.

De rok is het ware uit het hemelse; zij immers laten aan eenieder zijn ware, zonder verdere redenering.

Met de rok wordt het ware uit het hemelse ook elders bij Mattheüs aangeduid: ‘Jezus zond de twaalf uit om het koninkrijk der hemelen te prediken, zeggende dat zij niet zouden bezitten goud, noch zilver, noch brons in hun gordels, noch een tas tot de weg, noch twee rokken, noch schoenen, noch stokken’, (Mattheüs 10:9,10).

Met die woorden wordt uitgebeeld dat zij die in goedheden en waarheden uit de Heer zijn, niets van het ware en goede uit zichzelf bezitten, maar dat zij al het ware en het goede uit de Heer hebben.

Met de twaalf discipelen immers werden uitgebeeld allen die in het goede en het ware zijn uit de Heer, in de abstracte zin alle goedheden van de liefde en alle waarheden van het geloof uit de Heer, nrs. 3488, 3858, 6397 De goedheden en waarheden uit zichzelf en niet uit de Heer worden aangeduid met goud, zilver en brons in de gordels bezitten en met de tas.

De waarheden echter en de goedheden uit de Heer worden aangeduid met de rok, de schoen en de stok: met de rok het innerlijk ware of het ware vanuit het hemelse, met de schoen het uiterlijk ware of het ware in het natuurlijke, nrs. 1748, 6844; met de stok de macht van het ware, nrs. 4876, 4936, 6947, 7011, 7026; met de twee rokken, de twee schoenen en de twee stokken echter, de waarheden en de macht ervan, zowel uit de Heer als uit zichzelf.

Dat het hun was geoorloofd één rok te hebben, één paar schoenen en één stok, staat vast bij (Markus 6:8,9; Lukas 9:2,3).

Wanneer het uit deze dingen bekend is, wat met de rok wordt aangeduid, dan is het duidelijk wat er wordt aangeduid met de rok van de Heer, waarover bij Johannes:

‘Zij namen de klederen en maakten vier delen, voor iedere krijgsknecht een deel en de rok; en de rok was zonder naad, van boven af geheel geweven.

Zij zeiden: Laat ons die niet verdelen, maar laat ons daarover loten van wie die zal zijn; opdat de Schrift zou worden vervuld, zeggende: Zij hebben Mijn klederen onder zich verdeeld en over Mijn rok hebben zij het lot geworpen; deze dingen hebben de krijgsknechten gedaan’, (Johannes 19:23,24; Psalm 22:19).

Wie, die vanuit een enigermate verlichte rede denkt, kan niet zien dat die dingen Goddelijke dingen hebben betekent en dat anders bij David daarover niet zou zijn geprofeteerd.

Wat dit echter betekent, kan men niet weten zonder de innerlijke zin, dus niet zonder de erkenning daarvan, wat de klederen betekenen, wat het lot daarover werpen of ze verdelen, wat de rok en wat zonder naad of geheel geweven en wat de krijgsknechten.

Uit de innerlijke zin blijkt, dat met de klederen de waarheden worden aangeduid en met de klederen van de Heer, de Goddelijke waarheden; met het lot werpen en verdelen, die uiteen trekken en verstrooien, nr. 9093; met de rok het geestelijk Goddelijk Ware vanuit het Goddelijk hemelse, iets eenders als met de rok van Aharon, aangezien Aharon de Heer uitbeelde; dus wordt daarmee, dat deze zonder naad en van boven af geheel geweven was, iets eenders aangeduid als met het geruite of het gewevene ten aanzien van de rok van Aharon.

Dat de rok niet zou worden verdeeld, betekende dat het geestelijk Goddelijk Ware dat het naast voortgaat vanuit het hemels Goddelijk Ware, niet zou kunnen worden verstrooid, aangezien dat ware het innerlijk Ware van het Woord is, zodanig als het bij de engelen in de hemel is.

Dat er wordt gezegd dat de krijgsknechten dit hebben gedaan, betekent dat het was gedaan door hen die moeten strijden voor de waarheden, dus de Joden zelf, bij wie het Woord was, maar die evenwel zodanig waren, dat zij dit verstrooiden; want zij hadden het Woord, terwijl zij toch daaruit niet wilden weten, dat de Heer de Messias was en de Zoon van God, Die zou komen, noch enige innerlijke wijsheid uit het Woord, maar alleen de uiterlijke teksten, die zij ook overhaalden naar hun liefden, die de liefden van zich en van de wereld zijn, dus als begunstiging van de daaruit opwellende begeerten.

Deze zaken worden aangeduid met de verdeling van de bekleedselen van de Heer, want al wat zij de Heer aandeden, beeldde uit de staat van het Goddelijk Ware en Goede toenmaals bij hen, dus dat zij het Goddelijk Ware eender bejegenden als Hemzelf; want de Heer was, toen Hij in de wereld was, het Goddelijk Ware Zelf.

Zie de aangehaalde teksten in de nrs. 9199, 9315.

9943. En gij zult maken de tulband van fijn lijnwaad; dat dit de wijsheid daar betekent, staat vast uit de betekenis van de tulband, namelijk het inzicht en wanneer over de Heer wordt gehandeld, Die hier door Aharon wordt uitgebeeld, dus de wijsheid, nr. 9827; en uit de betekenis van het fijn lijnwaad, namelijk het ware vanuit hemelse oorsprong, nr. 9469; daaruit immers is de wijsheid die hier met de tulband wordt aangeduid.

Alle wijsheid en inzicht is vanuit het Goddelijk Ware voortgaande uit het Goddelijk Goede van de Heer; een andere wijsheid en een ander inzicht is er niet, omdat zij niet ergens anders vandaan kunnen zijn.

Het inzicht is de Goddelijke waarheden weten en verstaan en daarna daarin geloof hebben en de wijsheid is die dingen willen en liefhebben en vandaar daarnaar leven.

9944. En een bandelier; dat dit betekent de band en de afscheiding van de uiterlijke dingen van dat rijk, staat vast uit de betekenis van de bandelier, namelijk de uiterlijke band die alle dingen van de liefde en van het geloof in het verband en de vorm samenhoudt, opdat zij tot één einddoel schouwen, nrs. 9341, 9828, 9837.

Dat het ook de afscheiding is van de uiterlijke dingen, komt omdat deze dus de innerlijke dingen verzamelt en samenhoudt en dat wat de innerlijke dingen verzamelt en samenhoudt, scheidt die ook af van de uiterlijke dingen.

De innerlijke dingen van het geestelijk rijk worden aangeduid met de rok, omdat deze het binnenste bekleedsel was en de uiterlijke dingen van dat rijk met de mantel en de efod, omdat die uiterlijke klederen waren.

Dat door de klederen van Aharon het geestelijk rijk van de Heer werd uitgebeeld, zie nr. 9814; door de efod het uiterlijke ervan, nr. 9824; door de mantel het innerlijke ervan, nr. 9825 en door de rok het binnenste, nr. 9826.

9945. Zult gij maken van het werk van een borduurder; dat dit betekent door de erkenningen van het goede en het ware, staat vast uit de betekenis van het werk van een borduurder, namelijk dat wat uit de wetenschappelijke dingen is, nr. 9688.

Dat er gezegd wordt door de erkenningen van het goede en het ware, is omdat daaronder worden verstaan de innerlijke wetenschappelijke dingen, zodanig als die van de Kerk zijn ten aanzien van het geloof en de liefde.

Dat deze wetenschappelijke dingen hier worden aangeduid met het werk van een borduurder, is omdat met de bandelier van de rok, die van het werk van een borduurder was, wordt aangeduid de binnenste band van het geestelijk rijk, waarover hiervoor; en alle dingen in de geestelijke wereld worden in het verband samengehouden door de erkenningen en de aandoeningen daaruit.

9946. En voor de zonen van Aharon; dat dit betekent de Goddelijke waarheden vanuit het Goddelijk Goede van de Heer voortgaande uit de hemelen, staat vast uit de uitbeelding van de zonen van Aharon, namelijk de Goddelijke waarheden vanuit het Goddelijk Goede van de Heer voortgaande, nr. 9807.

Dat het is in de hemelen, is omdat het het Goddelijke van de Heer in de hemelen is dat wordt uitgebeeld door het priesterschap van Aharon en van zijn zonen.

Het Goddelijk Goede in de hemelen door het priesterschap van Aharon en het Goddelijk Ware, uit het Goddelijk Goede daar door het priesterschap van zijn zonen.

Er wordt gezegd in de hemelen, omdat de Heer Zelf boven de hemelen is; Hij is immers de Zon van de hemel en toch is Zijn tegenwoordigheid in de hemelen, die zodanig is alsof Hijzelf daar was.

Hijzelf in de hemelen, dat wil zeggen, het Goddelijk Goede en het Goddelijk Ware van Hem daar, kan worden uitgebeeld, maar niet Zijn Goddelijke boven de hemelen, de oorzaak hiervan is dat dit niet kan vallen in het menselijk gemoed en zelfs niet in het gemoed van de engelen, omdat het oneindig is; maar het Goddelijke in de hemelen, dat daaruit is, is aan de opneming aangepast.

9947. Zult gij maken rokken; dat dit betekent de dingen die van het geloof zijn, staat vast uit de betekenis van de rok, wanneer over Aharon wordt gehandeld, namelijk het Goddelijk Ware in het geestelijk rijk het binnenste, dus dat wat rechtstreeks uit het hemelse voortgaat, nrs. 9826, 9942.

Maar wanneer over de zonen van Aharon wordt gehandeld, is de rok dat wat van het geloof is, want het is het voortgaande uit het geestelijke dat uit het hemelse is; het is dit voortgaande, dat het geloof van het ware wordt genoemd.

9948. En gij zult maken voor hen bandelieren; dat dit het samenhouden in verband betekent, staat vast uit de betekenis van de bandelieren, namelijk de uiterlijke banden die de waarheden

en de goedheden van het geloof en de liefde in het verband samenhoudt, nrs. 9341, 9828, 9837, 9944.

9949. En tiaren zult gij maken voor hen; dat dit het inzicht daar betekent, staat vast uit de betekenis van de tulband en in het algemeen van het hoofddeksel, namelijk het inzicht en de wijsheid, nr. 9827; vandaar ook de tiaar, want de hoofddeksels voor de zonen van Aharon werden tiaren genoemd.

9950. Tot heerlijkheid en tot sieraad; dat dit het ware van de geestelijke Kerk betekent, staat vast uit de betekenis van tot heerlijkheid en tot sieraad, namelijk om het Goddelijk Ware te vertonen zodanig als het is in het geestelijk rijk toegevoegd aan het hemels rijk in de innerlijke en de uiterlijke vorm, nr. 9815.

Hier echter het ware van de geestelijke Kerk dat daaruit is; want door Aharon wordt het Goddelijk Goede in de hemelen uitgebeeld en door zijn zonen het Goddelijk Ware daaruit. Ook is het Goddelijk Goede daar zoals een Vader en het Goddelijk Ware daaruit zoals een Zoon, en omdat dit zo is, wordt met de Vader in het Woord het goede aangeduid en met de zonen de waarheden.

Deze worden ook uit eerstgenoemde geboren, wanneer de mens opnieuw wordt verwekt, dat wil zeggen, wanneer hij wordt wederverwekt.

9951. vers 41. *En bekleden zult gij daarmee Aharon uw broeder en zijn zonen met hem; en zalven zult gij hen en vullen hun hand; en heiligen zult gij hen en het priesterschap bedienen zullen zij mij.*

En bekleden zult gij daarmee Aharon uw broeder, betekent zo'n staat van het Goddelijk Goede in het geestelijk rijk; en zijn zonen met hem, betekent zo'n staat daar in de uiterlijke dingen die daaruit voortgaan.

En zalven zult gij hen, betekent het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het goede van de liefde; en vullen hun hand, betekent het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het ware van het geloof.

En heiligen zult gij hen, betekent zo het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke.

En het priesterschap bedienen zullen zij Mij, betekent het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het gehele werk van de zaliging uit het Goddelijk Menselijke.

9952. En bekleden zult gij daarmee Aharon uw broeder; dat dit zo'n staat van het Goddelijk Goede in het geestelijk rijk betekent, staat vast uit de betekenis van bekleden, namelijk de staat aanbrengen van de zaak die door de klederen wordt uitgebeeld, hier de staat van het Goddelijk Ware in het geestelijk rijk, want door Aharon wordt de Heer uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Goede, dus eveneens het Goddelijk Goede dat uit de Heer is, nr. 9806; en door zijn klederen het geestelijk rijk van de Heer toegevoegd aan Zijn hemels rijk, nr. 9814. Dat met bekleden wordt aangeduid de staat aanbrengen die wordt uitgebeeld door de klederen die worden aangetrokken, ontleent de oorsprong aan de uitbeeldingen in het andere leven. De geesten die daar zijn en de engelen, verschijnen allen met klederen bekleed, eenieder volgens de staat van het ware waarin hij is, dus eenieder volgens zijn verstandelijke dat overeenstemt met het wilsdeel dat in hem is.

De oorzaak dat dit zo is, is dat het verstandelijke bij de mens zijn wilsdeel omkleedt en het verstandsdeel geformeerd is vanuit de waarheden en het wilsdeel vanuit de goedheden en het is het goede dat wordt bekleed, nr. 5248.

Vandaar is het, dat de klederen in het Woord de waarheden betekenen, zie de nrs. 165, 1073, 4545, 4763, 5954, 6378, 6914, 6917, 9093, 9814; en dat dit de oorsprong ontleent aan de uitbeeldingen in het andere leven, nrs. 9212, 9216, 9814.

9953. En zijn zonen met hem; dat dit betekent zo'n staat daar in de uiterlijke dingen die daaruit voortgaan, staat vast uit de betekenis van bekleeden, namelijk een zodanige staat aanbrengen als door de klederen worden uitgebeeld, nr. 9952; hier de staat die door de klederen van de zonen van Aharon worden uitgebeeld, namelijk de staat van de uiterlijke dingen voortgaande uit het Goddelijk Ware, in het geestelijk rijk.

Want met de zonen wordt datgene aangeduid wat voortgaat, dus eveneens met de klederen van hen, volgens de dingen die eerder zijn gezegd in nr. 9950.

9954. En zalven zult gij hen, dat dit betekent het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het goede van de liefde, staat vast uit de betekenis van zalven, namelijk inwijden om uit te beelden, nr. 9474.

Dat dit is om uit te beelden de Heer ten aanzien van het goede van de liefde, of wat hetzelfde is, om uit te beelden het goede van de liefde dat uit de Heer is, is omdat met de olie, waarmee de zalving plaatsvond, het goede van de liefde wordt aangeduid, nrs. 886, 4582, 4638, 9780.

Het is van belang om te weten hoe het hiermee is gesteld; aangezien de zalving vanaf de oude tijden tot de huidige toe in gebruik is gebleven; de koningen immers worden gezalfd en de zalving wordt heden ten dage evenzo heilig gehouden als oudtijds.

Bij de Ouden, toen alle uiterlijke eredienst door uitbeeldingen plaatsvonden, namelijk door zulke dingen die de innerlijke dingen uitbeeldden, die van het geloof en van de liefde uit de Heer en tot Hem zijn, dus die Goddelijke dingen zijn, was de zalving ingesteld met als oorzaak, dat de olie, waarmee de zalving plaatsvond, het goede van de liefde betekende.

Zij wisten immers, dat het goede van de liefde het wezenlijke zelf was, waaruit alle dingen die van de Kerk en die van de eredienst zijn, leven; het is immers het zijn van het leven; want het Goddelijke vloeit in door het goede van de liefde bij de mens en het maakt zijn leven en het hemels leven waar de waarheden worden opgenomen in het goede.

Daaruit blijkt wat de zalving uitbeelde; daarom werden de dingen die gezalfd waren, heilig genoemd en eveneens voor heilig werden gehouden en de Kerk van dienst waren om de Goddelijke en de hemelse dingen uit te beelden en in de hoogste zin de Heer zelf, Die het Goede zelf is, dus om uit te beelden het goede van de liefde dat uit Hem is en eveneens het ware van het geloof voor zoveel als dit uit het goede van de liefde leeft.

Vandaar nu is het, dat zij die in die tijd 'zalften de tot standbeelden opgerichte stenen, verder eveneens de krijgswapenen, zoals de schilden en de rondassen; en daarna het altaar en alle vaten ervan; verder de tent der samenkomst en alle dingen die daarin waren; en bovendien hen die het priesterschap bedienden en hun klederen; en eveneens de profeten en tenslotte de koningen, die vandaar de gezalfden van Jehovah worden genoemd.

Het was ook als een algemeen gebruik aanvaard zichzelf en anderen te zalven om de blijdschap van het gemoed en de welwillendheid te betuigen.'

Wat het eerste betreft, dat zij zalften de tot standbeelden opgerichte stenen, staat vast in het boek Genesis: *'Jakob stond des morgens in de vroegte op en hij nam de steen die hij onder zijn hoofddeuken had gelegd en hij zette hem tot een opgericht teken en hij goot olie op het hoofd ervan'*, (Genesis 28:18).

De oorzaak dat zij dus zo de stenen zalften, was dat met stenen de waarheden werden aangeduid en de waarheden zonder het goede hebben niet het leven van de hemel, dat wil zeggen, het leven vanuit het Goddelijke in zich.

Wanneer dus de stenen met olie waren gezalfd, dan beeldden zij de waarheden uit het goede uit en in de hoogste zin het Goddelijk Ware voortgaande uit het Goddelijk Goede van de Heer, dus de Heer zelf, Die vandaar de steen Israëls werd genoemd, nr. 6426.

Dat de stenen de waarheden zijn, zie de nrs. 643, 1298, 3720, 3769, 3771, 3773, 3789, 3798, 6426, 8941, 9476; evenzo de opgerichte tekenen, nrs. 3727, 4580, 9388, 9389; en dat de opgerichte tekenen zalven, is maken dat de waarheden uit het goede zijn, dus dat zij de waarheden van het goede zijn, dus de goedheden, nrs. 3728, 4090, 4582.

Dat de tot standbeelden opgerichte stenen daarna voor heilig werden gehouden, staat vast uit hetzelfde hoofdstuk in Genesis, waar Jakob; de naam van die plaats noemde Bethel en hij zei: *‘Indien ik zal zijn wedergekeerd in vrede tot het huis van mijn vader, zo zal deze steen, die ik tot een opgericht teken heb gezet, het huis Gods zijn’*, (Genesis verzen 19,20).

Bethel is het huis Gods en het huis Gods is de Kerk en het is de hemel en in de hoogste zin de Heer zelf, nr. 3720.

Ten tweede, dat zij de krijgswapenen zalfden, zoals de schilden en de rondassen, staat vast bij Jesaja: *‘Staat op, gij vorsten, zalf het schild’*, (Jesaja 21:5); en in het tweede boek van Samuël: *‘Bezoedeld is de rondas der helden, de rondas van Saul is niet gezalfd met olie’*, (2 Samuël 1:21).

Dat de krijgswapenen gezalfd waren, had als oorzaak, dat zij betekenden de waarheden die strijden tegen de valsheden en het zijn de waarheden vanuit het goede die over die valsheden macht hebben, maar niet de waarheden zonder het goede; daarom beeldden de krijgswapenen de waarheden uit die voortgaan vanuit het goede dat uit de Heer is, dus de waarheden waarmee de Heer Zelf strijdt bij de mensen voor hen, tegen de valsheden vanuit het boze, dat wil zeggen, tegen de hellen.

Dat de krijgswapenen de waarheden zijn die strijden tegen de valsheden, zie de nrs. 1788, 2686; oorlog immers betekent in het Woord de geestelijke strijd, nrs. 1664, 2686, 8273, 8295; en de vijanden betekenen de hellen en in het algemeen de boosheden en de valsheden, nrs. 2851, 8289, 9314.

Ten derde ‘dat zij zalfden het altaar en alle vaten ervan; en verder de tent der samenkomst en alle dingen die daarin zijn’, staat vast bij Mozes: *‘Jehovah zei tot Mozes: Zalven zult gij het altaar en heiligen hetzelve’*, (Exodus 29:36); bij dezelfde: *‘Gij zult maken een olie der zalving der heiligheid, waarmee gij zult zalven de tent der samenkomst en de ark der getuigenis en de tafel en al de vaten ervan en de kandelaar en al de vaten ervan en het reukaltaar en het altaar des brandoffers en al de vaten ervan en het wasvat en het voetstuk ervan; dus zult gij die heiligen, opdat zij het heilige der heiligen zijn; een elk die ze aanraakt, zal zich heiligen’*, (Exodus 30:25-29).

Bij dezelfde: *‘Gij zult nemen de olie der zalving en zalven het habitakel en al wat daarin is en heiligen zult gij dat en al de vaten ervan, opdat zij het heilige zijn; zalven zult gij ook het altaar des brandoffers en al de vaten ervan. En heiligen zult gij het altaar, opdat het altaar het heilige der heiligen zal zijn; gij zult zalven het wasvat en het voetstuk ervan en heiligen zult gij dat’*, (Exodus 40:9-11).

Bij dezelfde: *‘Mozes zalfde het habitakel en al de dingen die daarin waren; daarna sprengde hij van de olie op het altaar en op al de vaten ervan en het wasvat en het voetstuk ervan, om die te heiligen’*, (Leviticus 8:10-12; Numeri 7:1).

De oorzaak dat het altaar en het habitakel met alle dingen daar, werd gezalfd, was dat de Goddelijke en de heilige dingen van de hemel en van de Kerk zouden worden uitgebeeld, dus de heilige dingen van de eredienst.

Ook zouden zij die dingen niet hebben kunnen uitbeelden, indien zij niet waren ingewijd door iets zodanigs dat het goede van de liefde uitbeelde, want het Goddelijke treedt door het goede van de liefde binnen en is daardoor aanwezig in de hemel en in de Kerk, dus ook in de eredienst.

Zonder dat treedt het Goddelijke niet binnen, noch is het aanwezig, maar het eigene van de mens en met het eigene de hel en met de hel het boze en het valse, want het eigene van de mens is niets anders.

Daaruit blijkt, waarom de zalving plaatsvond door olie; de olie immers is in de uitbeeldende zin het goede van de liefde, zie de nrs. 886, 4582, 4638, 9780; en het altaar was het voornaamste uitbeeldende van de Heer en vandaar van de eredienst vanuit het goede van de liefde, nrs. 2777, 2811, 4489, 4541, 8935, 8940, 9388, 9389, 9714; en het habitakel met de ark was het voornaamste uitbeeldende van de hemel waar de Heer is, nrs. 9457, 9481, 9485, 9594, 9632, 9596, 9784.

Dat voor zoveel als het eigene van de mens wordt verwijderd, de Heer aanwezig kan zijn, nrs. 1023, 1044, 4007,

Ten vierde ‘dat zij diegenen zalfden die het priesterschap bedienden en hun klederen’, staat vast bij Mozes: *‘Gij zult de olie der zalving nemen en uitgieten op het hoofd van Aharon en hem zalven’*, (Exodus 29:7; 30:30).

Bij dezelfde: *‘Bekleden zult gij Aharon met de klederen der heiligheid en zalven zult gij hem en heiligen hem, opdat hij Mij het priesterschap bediene en gij zult zijn zonen zalven gelijkewijs als gij gezalfd zult hebben de vader en het zal zijn opdat hun zalving hun zal zijn tot een priesterschap der eeuw, in hun geslachten’*, (Exodus 40:13-15).

Bij dezelfde: *‘Mozes goot van de olie uit op het hoofd van Aharon en hij zalfde hem, om hem te heiligen.*

Daarna nam hij van de olie der zalving en van het bloed dat op het altaar was en sprengde op Aharon, op zijn klederen, op zijn zonen en op de klederen van zijn zonen met hem; en hij heiligde Aharon, zijn klederen en zijn zonen en de klederen van zijn zonen met hem’, (Leviticus 8:12,30).

De oorzaak dat Aharon werd gezalfd en dat zijn zonen werden gezalfd en hun klederen zelf, was deze, dat zij zouden uitbeelden de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede en ten aanzien van het Goddelijk Ware daaruit.

Aharon de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede en zijn zonen ten aanzien van het Goddelijk Ware daaruit en in het algemeen opdat het priesterschap de Heer zou uitbeelden ten aanzien van al het werk van de zaliging.

Dat zij werden gezalfd in de klederen, (Exodus 29:29), was omdat de klederen van Aharon uitbeelden het geestelijk rijk van de Heer toegevoegd aan Zijn hemels rijk.

Het hemels rijk is waar het goede van de liefde tot de Heer uit de Heer regeert; zo vindt de invloeiing van het Goddelijke in het geestelijk rijk plaats, door het goede van de liefde; daarom vond de inwijding tot het uitbeelden plaats door olie, welke in de geestelijke zin het goede van de liefde is.

Dat Aharon de Heer uitbeelde ten aanzien van het Goddelijk Goede, zie nr. 9806; dat zijn zonen de Heer hebben uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Ware uit het Goddelijk Goede voortgaande, nr. 9807.

Dat het priesterschap in het algemeen de Heer heeft uitgebeeld ten aanzien van al het werk van de zaliging, nr. 9809.

Dat de klederen van Aharon hebben uitgebeeld het geestelijk rijk van de Heer, toegevoegd aan Zijn hemels rijk, nr. 9814; dat de klederen van zijn zonen hebben uitgebeeld de dingen die daaruit voortgaan, nrs. 9946, 9950 en dat in het hemels rijk het goede van de liefde tot de Heer regeert, zie nr. 9277.

Omdat de inwijding tot het uitbeelden door de zalving plaatsvond en door Aharon en zijn zonen de Heer en wat uit Hem is, werd uitgebeeld, werden daarom aan Aharon en aan zijn zonen de heilige dingen van de zonen Israëls gegeven, die de aan Jehovah gegeven gaven waren en de heoffers werden genoemd en er wordt gezegd dat zij de zalving zijn en verder voor de zalving, dat wil zeggen, dat zij de uitbeelding zijn of voor de uitbeelding van de Heer

en dat zij uit Hem zijn, zoals vaststaat uit het volgende bij Mozes: *‘De borst der wiegeling en de schenkel der heffing heb Ik genomen met de zonen Israëls van de slachtoffers van de vredeoffers; gegeven heb Ik dezelve aan Aharon en aan zijn zonen; dit is de zalving van Aharon en de zalving van zijn zonen, van de vuuroffers voor Jehovah, welke Ik heb geboden hun te geven, ten dage als hij hen had gezalfd van met de zonen Israëls’*, (Leviticus 7:34-36); en elders bij dezelfde: *‘Jehovah sprak tot Aharon: Zie, Ik heb u gegeven de wacht van Mijn heffoffers, ten aanzien van alle heilige dingen van de zonen Israëls, heb Ik ze u gegeven voor de zalving en aan uw zonen, tot een inzetting der eeuwigheid; al hun geschenk, ten aanzien van al hun spijsoffer, ten aanzien van al hun zond- en schuldoffer, alle beweging van de zonen Israëls, al het vet van de zuivere olie en al het vet van de most en van het koren, hun eerstelingen, die zij aan Jehovah zullen geven, u heb Ik ze gegeven; verder al het verbannene in Israël, alle opening van de baarmoeder, dus alle heffing van de heilige dingen. In hun land zult gij geen erfenis hebben, noch zal er voor u een deel zijn in het midden van hen; Ik ben uw deel en uw erfenis in het midden van de zonen Israëls’*, (Numeri 18:8-20). Hieruit blijkt, dat de zalving de uitbeelding is, aangezien zij door de zalving werden ingewijd tot het uitbeelden en dat daarmee wordt aangeduid, dat alle inwijding in het heilige van de hemel en van de Kerk is door het goede van de liefde dat uit de Heer is en dat het goede van de liefde de Heer bij hen is.

Omdat dit zo is, wordt er gezegd dat Jehovah zijn deel en erfenis is.

Ten vijfde, dat zij ook de profeten zalfden, staat vast uit het eerste boek Koningen:

‘Jehovah zei tot Elias: Zalf Hazaël tot koning over Syrië en zalf Jehu tot koning over Israël en zalf Elisa tot profeet voor u’, (1 Koningen 19:15,16).

Bij Jesaja: *‘De Geest van de Heer Jehovih is op Mij, derhalve heeft Jehovah mij gezalfd om de armen te evangeliseren; Hij heeft Mij gezonden om de gebrokenen van hart te verbinden, om de gevangenen de vrijheid te prediken’*, (Jesaja 61:1).

Dat de profeten werden gezalfd, had als oorzaak, dat de profeten de Heer uitbeelden ten aanzien van de leer van het Goddelijk Ware, dus ten aanzien van het Woord, want dit is de leer van het Goddelijk Ware.

Dat de profeten het Woord hebben uitgebeeld, zie de nrs. 3652, 7269; in het bijzonder Elias en Elisa, nrs. 2762, 5247, 9372; en dat het de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke is, Die wordt uitgebeeld, dus Die wordt verstaan onder Hem Die Jehovah heeft gezalfd, leert de Heer Zelf bij (Lukas 4:18-21).

Ten zesde, dat zij daarna de koningen zalfden en dat dezen de gezalfden van Jehovah werden genoemd, staat vast uit verscheidene plaatsen in het Woord, zoals in (1 Samuël 10:1; 15:1; 16:3,6,12; 14:7,11; 26:9,11,16,23; 2 Samuël 1:16; 2:4,7; 5:3; 19:22; 1 Koningen 1:34,35; 19:15,16; 2 Koningen 9:3; 11:12; 23:30; Klaagliederen 4:20; Habakuk 3:13; Psalm 2:2,6; Psalm 20:7; Psalm 28:8; Psalm 45:8; Psalm 84:10; Psalm 89:21,39,52; Psalm 132:17) en elders.

De oorzaak dat zij de koningen zalfden, was dat zij de Heer zouden uitbeelden ten aanzien van het gericht uit het Goddelijk Ware, daarom worden in het Woord met de koningen de Goddelijke waarheden aangeduid, nrs. 1672, 2015, 2069, 3009, 3670, 4575, 4581, 4966, 5044, 5068, 6148.

Dat de koningen de gezalfden van Jehovah werden genoemd en dat het daarom heiligschennis was hen te kwetsen, had als oorzaak dat onder de gezalfde van Jehovah de Heer wordt verstaan ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, hoewel het ten aanzien van de letterlijke zin op de koning wordt toegepast, die met olie was gezalfd.

De Heer was immers toen Hij in de wereld was, het Goddelijk Ware Zelf ten aanzien van het Menselijke en Hij was het Goddelijk Goede Zelf ten aanzien van het Zijn zelf van Zijn leven, dat bij de mens de ziel uit de vader wordt genoemd; Hij was immers ontvangen uit Jehovah.

Jehovah in het Woord is het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde, dus het Zijn van alle dingen van het leven.

Vandaar is het, dat alleen de Heer is geweest de Gezalfde van Jehovah naar het wezen zelf en naar de daad zelf, aangezien het Goddelijk Goede in Hem was en het Goddelijk Ware voortgaande vanuit dat Goede in Zijn Menselijke was, toen Hij in de wereld was, zie de nrs. 9194, 9315.

De koningen der aarde echter waren niet de gezalfden van Jehovah, maar zij beeldden de Heer uit, Die alleen de Gezalfde van Jehovah is.

Daarom was het vanwege de zalving heiligschennis de koningen van de aarde te kwetsen; maar de zalving van de koningen van de aarde vond plaats door olie, de zalving van de Heer echter ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, vond plaats door het Goddelijk Goede Zelf van de Goddelijke Liefde, dat de olie uitbeeldde.

Vandaar komt het, dat Hij de Messias en de Christus werd genoemd: Messias in de Hebreeuwse taal betekent de Gezalfde; evenzo Christus in de Griekse taal, (Johannes 1:42; 4:25).

Hieruit kan vaststaan dat waar in het Woord wordt gezegd de Gezalfde van Jehovah, de Heer wordt verstaan, zoals bij Jesaja: *‘De Geest van de Heer Jehovih is op Mij; derhalve heeft Jehovah Mij gezalfd om de armen te evangeliseren; Hij heeft Mij gezonden om de gebrokenen van harte te verbinden, om de gevangenen de vrijheid te prediken’*, (Jesaja 61:1).

Dat de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke is, Die Jehovah heeft gezalfd, staat vast bij Lukas, waar de Heer dit openlijk zegt, met deze woorden: *‘Jezus werd gegeven het boek van de profeet Jesaja; en Hij ontrolde het boek en Hij vond de plaats waar was geschreven: De Geest des Heren op Mij; daarom heeft Hij Mij gezalfd; om de armen te evangeliseren heeft Hij Mij gezonden, om de verbrijzelden van harte te genezen, om de gebondenen loslating te evangeliseren en de blinden het gezicht, om de gekwetsten heen te zenden met loslating, om te prediken het aangename jaar des Heren.*

Daarna het boek toerollende gaf Hij het de dienaar en zat neder; de ogen echter van allen in de synagoge waren op Hem gevestigd, Hij begon tot hen te zeggen: Heden is deze Schrift in uw oren vervuld’, (Lukas 4:17-21).

Bij Daniël: *‘Weet dan en doordat: van de uitgang des Woords tot aan het herstel en tot aan het bouwen van Jeruzalem, tot aan Messias de Vorst, zeven weken’*, (Daniël 9:25).

Jeruzalem bouwen is de Kerk instaureren; Jeruzalem is immers de Kerk, nr. 3654.

Messias de Vorst of de Gezalfde, is de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke.

Bij dezelfde: *‘Zeventig weken zijn bestemd om te verzegelen het gezicht en de profeet en om te zalven het Heilige der heiligen’*, (Daniël 9:24).

Het gezicht en de profeet verzegelen, is de dingen samenvatten die in het Woord over de Heer waren gezegd en die vervullen.

Het Heilige der heiligen zalven, is het Goddelijk Menselijke van de Heer, waarin het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde was, of Jehovah.

Onder de Gezalfde van Jehovah wordt in de volgende plaatsen ook de Heer verstaan; bij David: **‘De koningen der aarde hebben zich opgesteld en de heerser hebben tezamen beraadslaagd tegen Jehovah en tegen Zijn Gezalfde; Ik heb Mijn Koning gezalfd over Zion, de berg van Mijn heiligheid’**, (Psalm 2:2,6); de koningen der aarde zijn de valsheden en de heersers zijn de boosheden, die uit de hellen zijn, waartegen de Heer, toen Hij in de wereld was, heeft gestreden en die Hij heeft overwonnen en onder het juk gebracht.

De Gezalfde van Jehovah is de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke; daaruit immers heeft Hij gestreden; Zion de berg der heiligheid, waarvan wordt gezegd dat Hij daarover als Koning is gezalfd, is het hemels rijk, dat in het goede van de liefde is.

Dit rijk is het binnenste van de hemel en het binnenste van de Kerk.

Bij dezelfde: *‘Ik heb David, Mijn knecht gevonden; met de olie der heiligheid heb Ik hem gezalfd’*, (Psalm 89:21).

Onder David daar wordt de Heer verstaan, zoals eveneens elders, nr. 1888; de olie der heiligheid, waarmee Jehovah Hem heeft gezalfd, is het Goddelijk Goede van de Goddelijke Liefde, nrs. 886, 4582, 4638.

Dat het de Heer is die daar onder David wordt verstaan, blijkt uit wat daaraan voorafgaat en daar volgt; er wordt immers gezegd: *‘Gij hebt in het visioen gesproken van Uw Heilige; Ik zal zetten in de zee Zijn hand en in de rivieren Zijn rechter; Hij zal Mij noemen: Mijn Vader; ook zal Ik Hem tot Eerstverwekte geven, hoog boven de koningen der aarde; Ik zal zetten tot in het eeuwige Zijn zaad en Zijn troon zoals de dagen der hemelen’*, (Psalm 20,26-30) en meer dingen.

Evenzo elders bij dezelfde: *‘In Zion zal Ik David een hoorn doen uitspruiten; Ik zal voor Mijn Gezalfde een lamp beschikken; Ik zal Zijn vijanden met schande bekleden en op Hem zal Zijn kroon bloeien’*, (Psalm 132:17,18); dat ook daar onder David de Heer wordt verstaan, blijkt uit wat daaraan voorafgaat, waar wordt gezegd: *‘Zie, wij hebben van Hem gehoord in Efrata, wij hebben Hem gevonden in de velden des wouds; wij zullen binnentreden in Zijn habitakelen; wij zullen ons neerbuigen voor de voetbank van Zijn voeten; Uw priesters zullen worden bekleed met gerechtigheid en Uw heiligen zullen jubelen, ter wille van David Uw knecht, keer de aangezichten van Uw Gezalfde niet af’*, (Psalm 6-9) en vervolg; waaruit kan vaststaan, dat de Heer ten aanzien van Zijn Goddelijk Menselijke daar wordt verstaan onder David, de Gezalfde van Jehovah.

Bij Jeremia: *‘Op de bergen hebben zij ons vervolgd, in de woestijn hebben zij ons belaagd; de geest van onze neusgaten, de Gezalfde van Jehovah, is gevangen in hun kuilen; van Wie wij zeiden: In Zijn schaduw zullen wij leven onder de natiën’*, (Klaagliederen 4:19,20); daar wordt ook onder de Gezalfde van Jehovah de Heer verstaan; er wordt immers gehandeld over de bestrijding van het Goddelijk Ware door de valsheden en de boosheden, wat daarmee wordt aangeduid dat zij op de bergen vervolgd en in de woestijn belaagd; de geest van de neusgaten is het hemels leven zelf, dat uit de Heer is, nr. 9818.

Hieruit nu kan men weten, waarom het heiligschennis was de Gezalfde van Jehovah te kwetsen, zoals ook blijkt uit het Woord, zoals in het eerste boek van Samuël: *‘David zei: Dat late Jehovah verre van mij zijn, dat ik dit woord zou hebben gedaan aan mijn heer, de Gezalfde van Jehovah en mijn hand tegen Hem uitsteken, omdat de Gezalfde van de Heer, Hij’*, (1 Samuël 14:7,11); en elders: *‘David zei tot Abisai: Verderf hem niet, want wie zijn hand gelegd hebben aan de Gezalfde van Jehovah en is onschuldig’*, (1 Samuël 16:9).

In het tweede boek van Samuël: *‘David zei tot hem die zei Saul gedood te hebben: Uw bloed zij op uw hoofd, omdat gij hebt gezegd: Ik heb de Gezalfde van Jehovah gedood’*, (2 Samuël 1:16); en elders: *‘Abisai zei: Zal dan Simeï daarvoor niet worden gedood, dat hij de Gezalfde van Jehovah heeft gevloekt’*, (2 Samuël 19:22).

Dat Simeï daarom op bevel van Salomo werd afgemaakt, zie (1 Koningen 2:36).

Ten zevende: Dat het als een algemeen gebruik was aanvaard zichzelf en anderen te zalven om de blijdschap van het gemoed en de welwillendheid te betuigen, staat vast uit deze volgende plaatsen; bij Daniël: *‘Ik Daniël, was rouwende drie weken; het brood der verlangens at ik niet en vlees en wijn kwam niet tot mijn mond en al zalvende werd ik niet gezalfd, totdat waren vervuld de drie weken der dagen’*, (Daniël 10:3).

Bij Mattheüs: *‘Gij, wanneer gij vast, zalf uw hoofd en was uw aangezicht, opdat gij niet voor de mensen verschijnt met vasten, maar voor uw Vader in het verborgene’*, (Mattheüs 6:17); vasten is in de rouw zijn.

Bij Amos: *‘Zij die drinken uit wijnschalen en met de eerstelingen van de oliën zich zalven, maar over de verbreking van Jozef niet worden aangedaan met smart’*, (Amos 6:6).

Bij Ezechiël: *Ik waste u met wateren en Ik spoelde uw bloeden af, en Ik zalfde u met olie*, (Ezechiël 16:9); daar ten aanzien van Jeruzalem, waarmee de Kerk wordt aangeduid.

Bij Micha: *Gij zult de olijftreden, maar u niet zalven met olie*, (Micha 6:15).

Bij Mozes: *Olijfbomen zult gij hebben in geheel uw grens, maar met olie zult gij u niet zalven, omdat uw olijf zal worden afgeschud*, (Deuteronomium 28:40).

Bij Jesaja: *Om hun te geven een tulband voor as, olie der vreugde voor rouw*, (Jesaja 61:3).

Bij David: *Uw God heeft u gezalfd met olie der blijdschap boven uw genoten*, (Psalm 45:8).

Bij dezelfde: *Gij richt vóór mij de tafel toe ten aanschouwe van mijn vijanden; Gij maakt met olie mijn hoofd vet*, (Psalm 23:5).

Bij dezelfde: *Gij zult mijn hoorn verhogen gelijk een eenshoorns; ik zal oud worden in groene olie*, (Psalm 92:11).

Bij dezelfde: *De wijn verblijdt het hart des mensen, om de aangezichten te vervrolijken met olie*, (Palm 104:15).

Bij Markus: *De discipelen, uitgaande, zalfden vele zieken met olie en genazen hen*, (Markus 6:13).

Bij Lukas: *Jezus zei tot Simon: Ik ben in uw huis binnengescheden; en met olie hebt gij Mijn hoofd niet gezalfd; deze echter heeft al zalvende Mijn voeten gezalfd*, (Lukas 7:46).

Hieruit blijkt, dat het een aanvaard gebruik is geweest zichzelf en anderen met olie te zalven; niet met de olie der heiligheid, waarmee de priesters, de koningen, het altaar en de tabernakel werden gezalfd, maar met gewone olie.

De oorzaak hiervan was dat deze olie het blijde en het gunstrijke betekende dat van de liefde van het goede is; de olie der heiligheid echter betekende het Goddelijk Goede, waarvan wordt gezegd: *Op der mensen vlees zal het niet worden gegoten en in haar hoedanigheid zult gij niet maken zoals deze; heilig zal zij u zijn.*

Hij die zal hebben bereid zoals deze of die zal hebben gegeven daarvan op een vreemde, zal worden uitgeroeid uit zijn volken, (Exodus 30:32,33,38).

9955. En vullen hun hand; dat dit betekent het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het ware van het geloof, staat vast uit de betekenis van vullen de hand van Aharon en van diens zonen, namelijk inwijden om uit te beelden de Heer ten aanzien van het Goddelijk Ware dat van het geloof is.

Met de hand immers wordt de macht aangeduid, die is van het ware vanuit het goede en daarom wordt van de hand gesproken met betrekking tot het ware, nrs. 3091, 3387, 4931-4937, 7518, 8281, 9025.

Vandaar nu is het, dat zoals de zalving de Heer heeft uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Goede, dus de vulling van de handen de Heer heeft uitgebeeld ten aanzien van het Goddelijk Ware, want alle dingen in het heelal hebben betrekking op het goede en op het ware en op het ene en het andere opdat zij iets zijn; daarom wordt er in het Woord waar over het goede wordt gehandeld, ook over het ware wordt gehandeld, zie de nrs. 9263, 9314. Hoe de vulling van de handen plaatsvond, wordt beschreven in het volgende hoofdstuk, daarom zal daar over die dingen worden gesproken vanuit de Goddelijke barmhartigheid van de Heer.

9956. En heiligen zult gij hen; dat dit betekent zo het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke, staat vast uit de betekenis van heiligen, namelijk het Heilige Zelf uitbeelden, dat wil zeggen de Heer ten aanzien van het Goddelijk Menselijke; dit immers dat alleen heilig is en waaruit al het heilige is in de hemelen en op aarde.

Eenieder kan weten, dat de olie niet heeft geheiligd, maar dat het het uitbeeldende van de heiligheid heeft aangebracht.

Hiermee is het verder als volgt gesteld: de Heer Zelf is boven de hemelen; Hij is immers de Zon van de engelenhemel; het Goddelijke dat uit Hem van daar voortgaat in de hemelen, is dat wat het heilige wordt genoemd.

Het Goddelijke van de Heer boven de hemelen kon niet worden uitgebeeld, omdat het oneindig is, maar wel het Goddelijke van de Heer in de hemelen; dit immers is aangepast aan de opneming van de engelen die daar zijn, die eindig zijn.

Dit Goddelijke is in hun doorvatting het Goddelijk Menselijke van de Heer, dat alleen heilig is, dat werd uitgebeeld.

Daaruit blijkt wat er wordt aangeduid, met geheiligd worden en waarom dit wordt gezegd na de zalving, zoals bij Mozes: *'Zalven zult gij het altaar en heiligen zult gij hetzelve'*, (Exodus 29:36).

'Zalven zult gij de tent der samenkomst en alle dingen die daarin zijn en heiligen zult gij die', (Exodus 30:25-29)

'Zalven zult gij Aharon en heiligen zult gij hem', (Exodus 40:13).

'Hij zalfde Aharon en diens klederen, diens zonen en hun klederen en hij heiligde hen', (Leviticus 8:13,30) en ook elders.

Dat de Heer alleen heilig is en dat al het heilige is uit Hem en dat alle heiliging Hem heeft uitgebeeld, zie de nrs. 9229, 9680; dat de Heer in de hemelen het heiligdom is, dus eveneens de hemel, nr. 9479; en dat de Heilige Geest is het Goddelijk voortgaande uit de Heer, nrs. 9818, 9820.

9957. En het priesterschap bedienen zullen zij Mij; dat dit betekent het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het gehele werk van de zaliging uit het Goddelijk Menselijke, staat vast uit de betekenis van het priesterschap, namelijk het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het gehele werk van de zaliging, nr. 9809.

Dit wordt gezegd na de heiliging door de zalving, omdat het werk van de zaliging is uit het Goddelijk Menselijke van de Heer, volgens de dingen die eerder in nr. 9956 zijn getoond.

9958. vers 42,43. En maak voor hen onderbroeken van linnen om te bedekken het vlees der naaktheid, van de lenden en tot aan de dijen zullen zij zijn. En zij zullen zijn op Aharon en op zijn zonen bij hun binnentreden tot de tent der samenkomst, of bij hun toetreden tot het altaar om te bedienen in het Heilige, opdat zij niet ongerechtigheid dragen en sterven; een inzetting der eeuw voor hem en voor zijn zaad na hem.

En maak voor hen onderbroeken van linnen, betekent het uiterlijke van de echtelijke liefde; om te bedekken het vlees van de naaktheid, betekent opdat niet de innerlijke dingen van de liefde, die vuil en hels zijn, verschijnen; van de lenden tot aan de dijen zullen zij zijn, betekent de uitbreiding ervan, namelijk van de uiterlijke dingen van de echtelijke liefde; en zij zullen zijn op Aharon en op zijn zonen, betekent de bescherming tegen de hellen; bij hun binnentreden in de tent der samenkomst, betekent in de eredienst uitbeeldend voor alle dingen van de hemel en van de Kerk of bij hun toetreden tot het altaar om te bedienen in het heilige, betekent in de uitbeeldende eredienst van de Heer Zelf; opdat zij niet ongerechtigheid dragen en sterven, betekent de tenietdoening van de gehele eredienst; een inzetting der eeuw voor hem en voor zijn zaad na hem, betekent de wetten van de orde in de uitbeeldende Kerk.

9959. En maak voor hen onderbroeken van linnen; dat dit het uiterlijke van de echtelijke liefde betekent, staat vast uit de betekenis van de onderbroeken, namelijk het uiterlijke van de echtelijke liefde, waarover hierna; en uit de betekenis van het linnen, namelijk het uiterlijk ware of het natuurlijk ware, waarover hierna.

Dat de onderbroeken het uiterlijke van de echtelijke liefde betekenen, is omdat de klederen of de bedekkingen de betekenis ontlenden aan dat lichaamsdeel dat zij bedekken, nr. 9827 en de

lenden met de geslachtsdelen, die de onderbroek bekleedt of bedekt, betekenen de echtelijke liefde.

Dat de lenden dit betekenen, zie de nrs. 3021, 4280, 4575; en dat de geslachtsdelen dit betekenen, nrs. 4452, 5050-5062.

Wat de waarlijk echtelijke liefde is, zal in het artikel hierna worden gezegd.

Dat de onderbroeken uit linnen waren gemaakt, had als oorzaak dat het linnen het uiterlijk ware of het natuurlijk ware betekent, nr. 7601; en het uiterlijke zelf is het ware.

De oorzaak dat het uiterlijke het ware is, is dat de innerlijke dingen stilhouden in de uiterlijke dingen en daarop als op hun schragen rusten; en de schragen zijn de waarheden.

Het is met die dingen gesteld als met de fundamenten waarop het huis is gebouwd, daarom betekenen de fundamenten van het huis de waarheden van het geloof uit het goede, nr. 9643; en bovendien zijn het de waarheden die de goedheden beschermen tegen de boosheden en de valsheden en daaraan weerstand bieden; en alle macht die het goede heeft, is er door de waarheden, nr. 9643.

Vandaar eveneens is het, dat in het laatste van de hemel degenen zijn die in de waarheden van het geloof vanuit het goede zijn, daarom stemt eveneens het laatste of het uiterste bij de mens, dat zijn uitwendige huid is, overeen met degenen in de hemelen die in de waarheden van het geloof zijn, nrs. 5552 tot 5559, 8980, maar niet met hen die in het van het goede gescheiden geloof zijn; dezen immers zijn niet in de hemel.

Hieruit nu kan vaststaan, waarom de onderbroeken uit linnen waren; maar de onderbroek van Aharon, wanneer hij was bekleed met de klederen die tot heerlijkheid en tot sieraad waren, waarover in dit hoofdstuk is gehandeld, was uit linnen met fijn lijnwaad doorweven, zoals blijkt uit het volgende, waar gezegd wordt: *‘Zij maakten rokken van fijn lijnwaad, het werk eens wevers en de tulband van fijn lijnwaad en de versieringen van de tiaren uit fijn lijnwaad en de onderbroeken van linnen met fijn lijnwaad doorweven’*, (Exodus 39:27,28).

Maar de onderbroek van Aharon, wanneer hij was bekleed met de klederen der heiligheid, was uit linnen, zoals vaststaat bij Mozes: *‘Wanneer Aharon zal binnentreden in het Heilige binnen de voorhang, zo zal hij aantrekken de rok van linnen der heiligheid en de onderbroek van linnen zal op zijn vlees zijn en met de bandelier van linnen zal hij zich gorden en hij zal zich de tulband van linnen opzetten; klederen der heiligheid, deze.*

Ook zal hij zijn vlees met wateren wassen, wanneer hij ze zal aandoen.

En eerst dan zal hij de brandoffers en de slachtoffers offeren, door welke hij het heilige van onreinheden zal ontzondigen’, (Leviticus 16:1).

Dat Aharon toen met de klederen van linnen bekleed zou gaan, die ook de klederen der heiligheid werden genoemd, had als oorzaak, dat hij toen het ambt vervulde van de tent, en tevens het volk en zichzelf te ontzondigen van onreinheden; en alle ontzondiging, welke plaatsvond door wassingen, brandoffers en slachtoffers, beeldde uit de zuivering van het hart van de boosheden en de valsheden, dus de wederverwekking; en de zuivering van de boosheden en de valsheden, of de wederverwekking vindt plaats door de waarheden van het geloof; daarom waren op Aharon dan de klederen van linnen want met de klederen van linnen werden de waarheden van het geloof aangeduid, zoals eerder is gezegd.

Dat alle zuivering van de boosheden en valsheden plaatsvindt door de waarheden van het geloof, zie de nrs. 2799, 5954, 7044, 7918, 9089; dus de wederverwekking, nrs. 1555, 2046, 2063, 2979, 3332, 3665, 3690, 3786, 3876, 3877, 4096, 4097, 5893, 6247, 8635, 8638, 8639, 8640, 8772, 9088, 9089, 9103.

Om dezelfde oorzaak was het ook, dat *‘de priester het gewaad van linnen en de onderbroek van linnen zou aantrekken, wanneer hij de as van het altaar wegnam’*, (Leviticus 6:10) en eveneens dat de priesters Leviëten uit de zonen van Zadoc zo zullen doen, wanneer zij in het heiligdom zullen binnentreden, waarover bij Ezechiël: *‘De priesters Leviëten, de zonen van*

Zadoc zullen binnentreden in Mijn heiligdommen en toetreden tot Mijn tafel om Mij te bedienen.

Wanneer zij zullen binnentreden tot de poorten van de innerlijke voorhof, dan zullen zij klederen van linnen aantrekken; ook zal op hen geen wol opkomen, wanneer zij zullen binnentreden tot de poorten van de innerlijke voorhof inwaarts; tulbanden van linnen zullen zijn op hun hoofd en onderbroeken van linnen zullen zijn op hun lenden; zij zullen zich niet aangorden met zweet', (Ezechiël 44:15-19).

Daar wordt gehandeld over de nieuwe tempel, waarmee de nieuwe Kerk wordt aangeduid; met de priesters Levieten worden degenen aangeduid die in de waarheden vanuit het goede zijn; met de klederen van linnen worden aangeduid de waarheden van het geloof waardoor de zuivering en de wederverwekking plaatsvindt; dat zij niet zouden worden aangegord met zweet, betekent dat de heilige dingen van de eredienst niet zouden worden vermengd met het eigene van de mens, want het zweet is het eigene van de mens en het eigene van de mens is niets dan het boze en het valse, nrs. 210, 215, 694, 874-876, 987, 1047, 3812, 8480, 8941.

Dat de onderbroek die Aharon had wanneer hij was bekleed met de klederen tot heerlijkheid en sieraad, uit linnen waren, met fijn lijnwaad doorweven, zoals blijkt uit de eerder aangehaalde plaats, (Exodus 39:27,28), had als oorzaak, dat Aharon daarmee de Heer uitbeeldde ten aanzien van het Goddelijk Goede in de hemelen, Aharon zelf de Heer ten aanzien van het Goddelijk hemelse daar en de klederen ten aanzien van het Goddelijk geestelijke daar, voortgaande uit het Goddelijk hemelse, nr. 9814; en het fijn lijnwaad is het Goddelijk geestelijke voortgaande uit het Goddelijk hemelse, nrs. 5319, 9469.

9960. Om te bedekken het vlees der naaktheid; dat dit betekent opdat niet de innerlijke dingen van de liefde, die vuil en hels zijn, verschijnen, staat vast uit de betekenis van bedekken, namelijk maken dat zij niet verschijnen; uit de betekenis van de geslachtsdelen en van de lenden, die hier met het vlees der naaktheid worden aangeduid, namelijk de innerlijke dingen van de echtelijke liefde, want wanneer met de onderbroek de uitwendige dingen van die liefde wordt aangeduid, nr. 9959, dan worden met het vlees dat deze bedekt, de innerlijke dingen ervan aangeduid.

Dat de lenden de echtelijke liefde betekenen, zie de nrs. 3021, 4280, 4575; en eveneens de geslachtsdelen, nrs. 4462, 5050-5062; en dat het vlees het goede van de liefde betekent, nrs. 3813, 7850, 9127; en omdat de meeste dingen in het Woord een tegengestelde zin hebben, hebben dus eveneens de lenden, de geslachtsdelen en het vlees dit ook, in welke zin zij de boze, de vuile en de helse dingen van die liefde betekenen nrs. 3813, 5059.

Dat zij hier de boze, de vuile en de helse dingen betekenen, blijkt hieruit, dat er wordt gezegd: om te bedekken het vlees der naaktheid; het vlees der naaktheid is hier wat is tegengesteld aan het goede van de echtelijke liefde, dus het verkwikkelijke van de echtbreuk, dus het helse, waarover in wat volgt.

Wat de naaktheid aangaat, deze ontleent de betekenis aan de lichaamsdelen die naakt verschijnen, evenzo als de klederen haar ontlenen aan de lichaamsdelen die zij bekleden, nr. 9827; daarom een andere betekenis, wanneer de naaktheid het hoofd betreft, dus de kaalheid; een andere wanneer zij het gehele lichaam betreft en een andere wanneer zij de lenden en de geslachtsdelen betreft.

Wanneer de naaktheid het hoofd betreft, dus de kaalheid, dan betekent zij de beroving van het inzicht van het ware en van de wijsheid van het goede; wanneer zij het gehele lichaam betreft, dan betekent zij de waarheden die van het geloof zijn en wanneer zij de lenden en de geslachtsdelen betreft, dan betekent zij de beroving van het goede van de liefde.

Wat het eerste aangaat; wanneer de naaktheid het hoofd betreft, dus de kaalheid, dan betekent zij de beroving van het inzicht van het ware en de wijsheid van het goede; dit staat vast bij Jesaja: *'Te dien dage zal de Heer door de koning van Assur afscheren het hoofd en de haren van de voeten en de baard zal Hij verteren'*, (Jesaja 7:20).

Het hoofd afscheren, is beroven van de innerlijke waarheden van de Kerk; de haren afscheren en de baard verteren, is beroven van de uiterlijke waarheden ervan; door de koning van Assur is door de redeneringen vanuit valsheden.

Het is voor eenieder duidelijk, dat door de koning van Assur niet het hoofd zou worden afgeschoren, noch het haar van de voeten, noch de baard maar dat dit aanduidende dingen zijn.

Dat het hoofd de innerlijke dingen zijn die van de wijsheid en van het inzicht zijn, zie de nrs. 6292, 6436, 9166, 9656; dat de koning van Assur de redenering is, nrs. 119, 1186; dat het haar het uiterlijke ware van de Kerk is, nrs. 3301, 5247, 5569-5573; dat de voeten ook het uiterlijke of het natuurlijke zijn, nrs. 2162, 3147, 3986, 4280, 4938-4952.

Dat de baard de zinlijke wetenschappen zijn, dus de laatste waarheden, staat vast uit die plaats in het Woord, waar de baard wordt genoemd.

Bij dezelfde: *‘Op alle hoofden kaalheid, alle baard afgeschoren’*, (Jesaja 15:2).

Bij Jeremia: *‘Kaalheid zal komen op Gaza, hoe lang zult gij uzelf insnijdingen maken’*, (Jeremia 47:5).

Bij Ezechiël: *‘Op alle aangezichten schaamte en op alle hoofden kaalheid; zij zullen hun zilver op de straten werpen en het goud zal tot een gruwel zijn’*, (Ezechiël 7:18,19); op alle hoofden kaalheid, voor de beroving van het inzicht van het ware en van de wijsheid van het goede; omdat dit wordt aangeduid, wordt er ook gezegd; zij zullen hun zilver op de straten werpen en het goud zal tot een gruwel zijn.

Het zilver immers is het ware dat van het inzicht is en het goud is het goede dat van de wijsheid is, nrs. 1551, 5658, 6914, 6917, 8932.

Het is duidelijk dat er niet wordt verstaan een kaalheid op alle hoofden en dat zij niet het zilver op de straten zullen gooien en dat het goud niet tot een gruwel zal zijn.

Bij Mozes: *‘Mozes zei tot Aharon en tot Eleazar en tot Ithamar, diens zonen: Gij zult uw hoofden niet scheren en uw klederen niet verscheuren, opdat gij niet sterft en Hij vertoorne over de algehele vergadering’*, (Leviticus 10:6).

Bij Ezechiël: *‘De priesters Levieten zullen het hoofd niet scheren en hun hoofdhaar niet neerlaten’*, (Ezechiël 44:20).

Omdat Aharon en zijn zonen de Heer uitbeeldden ten aanzien van het Goddelijk Goede en ten aanzien van het Goddelijk Ware, nrs. 9806, 9807 en omdat met het geschoren hoofd en met de gescheurde kleding de beroving ervan werd aangeduid, was het daarom verboden het hoofd te scheren en de klederen te verscheuren.

En er wordt gezegd: opdat gij niet sterft en Hij vertoorne over de ganse vergadering; waarmee wordt aangeduid, dat zo zou vergaan het uitbeeldende van de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede en ten aanzien van het Goddelijk Ware, dus het uitbeeldende van de Kerk.

Omdat de rouw de geestelijke rouw uitbeeldde, dus de rouw om de beroving van het ware en het goede van de Kerk, brachten zij daarom in de rouw kaalheid over de hoofden, zoals bij Jeremia: *‘Zij zullen hen niet bejammeren, noch zal kaalheid worden aangebracht om hen’*, (Jeremia 16:6).

Bij Amos: *‘Ik zal uw feesten in rouw verkeren en Ik zal kaalheid op elk hoofd doen opklimmen en Ik zal die stellen zoals de rouw van een enigverwekte’*, (Amos 8:10).

Bij Micha: *‘Neem kaalheid aan en scheer u om de zonen van uw verrukkingen, verwijf uw kaalheid, zoals de arend, omdat zij van u zijn heengetrokken’*, (Micha 1:16); de zonen der verrukkingen zijn de Goddelijke waarheden; hun heentrekken is de beroving.

Dat de zonen de waarheden zijn, zie nr. 9807.

Ten tweede, dat de kaalheid, wanneer zij het gehele lichaam betreft, de beroving van de waarheden van het geloof betekent, staat vast bij Johannes: *‘Aan de engel van de Kerk van de Laodicensen, schrijf: Omdat gij zegt: Ik ben rijk en heb nergens gebrek aan, terwijl gij niet*

weet dat gij zijt ellendig en jammerlijk en behoeftig en blind en naakt: Ik raad u dat gij van Mij koopt goud, met vuur gezuiverd en witte bekleedselen opdat gij moogt worden bekleed, opdat de schaamte van uw naaktheid niet zal worden geopenbaard', (Openbaring 3:17,18). De engel van de Kerk is het Goddelijk Ware daar; zeggen dat hij rijk is, is: dat hij in de erkenningen is van het ware en het goede; ellendig, behoeftig, blind en naakt is: dat hij toch is zonder de waarheden ingeplant aan het leven, dus zonder het goede; met vuur gezuiverd goud kopen, is zich het goede verwerven; de witte bekleedselen zijn de echte waarheden van het geloof vanuit het goede.

Daaruit blijkt wat is, opdat de schaamte der naaktheid niet zal worden geopenbaard.

Bij dezelfde: *'Ik kom zoals een dief; gezegend hij die waakt en zijn bekleedselen bewaart, opdat hij niet naakt wandele en zij zijn schaamte zien'*, (Openbaring 16:15), evenzo.

Bij dezelfde: *'Zij zullen de hoer haat toedragen en haar verwoest en naakt maken'*, (Openbaring 17:16); de hoer staat voor degenen die de Goddelijke waarheden vervalsen; haar naakt maken, klaarblijkelijk voor: van die dingen beroven, want er wordt gezegd verwoest en naakt; verwoesten is beroven van de waarheden.

Met de naaktheid wordt ook de onwetendheid omtrent het ware aangeduid en met de bekleeding de inlichting, bij Jesaja: *'Wanneer gij een naakte zult hebben gezien en wanneer gij hem zal hebben gedekt, zo zal uw licht voortbreken zoals de dageraad'*, (Jesaja 58:7,8).

Bij Mattheüs: *'De Koning zal zeggen tot hen die aan de rechterzijden zijn: Ik ben naakt geweest en gij hebt Mij bekleed; en Hij zegt tot hen die aan de linkerzijden zijn: Ik ben naakt geweest en gij hebt Mij niet bekleed'*, (Mattheüs 25:36,38,43,44); naakt staat hier voor hen die niet in de ware dingen zijn en toch de waarheden verlangen en verder voor hen die erkennen dat niets van het goede en het ware in hen is; zie de nrs. 4956, 4958.

Ten derde, dat de naaktheid wanneer zij de lenden en de geslachtsdelen betreft, de beroving van het goede van de liefde betekent, staat vast bij Jesaja: *'O maagd, dochter van Babel, neem de molen en maal de stromen; uw naaktheid zal worden onthuld, ook zal uw schande worden gezien'*, (Jesaja 47:2,3); de dochter van Babel is de Kerk of iets wat gelijkt op een Kerk, waar het heilige in de uiterlijke dingen is, maar het profane in de innerlijke dingen. Het profane dat in de innerlijke dingen is, is, dat zij zichzelf en de wereld als einddoel beogen, dus de overheersing en de overvloed van schatten en de heilige dingen beschouwen als middelen tot dat einddoel.

De molen nemen en meel maken, is een leer samenvoegen uit zulke dingen die als middelen aan het einddoel van dienst zullen zijn, nr. 7780.

De lokken onthullen, de voeten ontbloten en de dij onthullen, is zonder schaamte en vrees de uiterlijke en de innerlijke heilige dingen prostitueren; dus is de naaktheid onthullen; maken dat de vuile en de helse dingen, die de einddoelen zijn, verschijnen.

Bij Jeremia: *'Jeruzalem heeft een zonde gezondigd, zij die haar hebben geëerd, verachten haar, omdat zij haar naaktheid zien, haar onreinheid in haar franjes'*, (Klaagliederen 1:8,9).

Jeruzalem staat voor de Kerk, hier voor de Kerk die in valsheden vanuit het boze is; de naaktheid zien, voor de vuilen en de helse liefden; de onreinheid in de franjes, voor zulke dingen in het uiterste; dat de franjes de uiterste dingen zijn, zie nr. 9917.

Bij Nahum: *'Ik zal uw franjes ontdekken over uw aangezichten en Ik zal de natiën uw naaktheid tonen en de koninkrijken uw schande'*, (Nahum 3:5).

De franjes ontdekken voor de uiterlijke dingen wegnemen, zodat de innerlijke dingen verschijnen; de naaktheid die de natiën zal worden getoond en de schande aan de koninkrijken, zijn de helse liefden, dus de liefden van zich en van de wereld, die de innerlijke dingen bezoedelen.

Bij Ezechiël: *'Gij waart gekomen tot de sieraden der sieraden; de borsten waren vast geworden en het haar was gegroeid; gij waart naakt en ontbloot; met al uw gruwelen en uw hoererijen hebt gij niet gedacht aan de dagen van uw jeugd, toen gij naakt en ontbloot waart,*

vertreden in uw bloed. Onthuld is uw naaktheid door uw hoererijen over uw boelen, (Ezechiël 16:7,22,36).

Bij dezelfde: *'Ik zal u geven in de hand van degenen die gij haat, opdat zij met u handelen uit haat; en zij u achterlaten naakt en ontbloot en de naaktheid van uw hoererijen zal worden onthuld'*, (Ezechiël 23:28,29).

Bij Hosea: *'Twist met ulieder moeder, opdat zij haar hoererijen verwijdere van haar aangezichten en de echtbreuken van tussen haar borsten, opdat Ik haar misschien niet naakt zal uitstropen en haar zal zetten volgens de dag van haar geboorte en haar zal stellen zoals een woestijn en haar zal schikken zoals een land van de droogte en haar zal doden door dorst.*

Ik zal wederkeren en nemen Mijn koren, Mijn most, Mijn wol en Mijn linnen, die waren om haar naaktheid te bedekken; en Ik zal haar laagheid onthullen in de ogen van haar boelen, (Hosea 2:1,2,8,9); daar en hier wordt gehandeld over Jeruzalem, die ook moeder wordt genoemd en met haar wordt de Kerk aangeduid; haar verdraaidheid wordt beschreven met de hoererijen, de echtbreuken en met de onthulling van de naaktheid, welke niets anders zijn dan de vuile en de helse liefden, namelijk de liefden van zich en van de wereld, wanneer die de einddoelen zijn, waaruit opwellen alle boosheden en daaruit alle valsheden; vandaar worden in het Woord de vervalsingen van het ware en de echtbreuken van het goede beschreven met hoererijen en echtbreuken en worden die daar eveneens ook zo genoemd, nr. 8904.

Daaruit blijkt, wat er wordt verstaan onder de naaktheid en onder de onthulling van de naaktheid.

Omdat er wordt gehandeld over de vervalste waarheden van de Kerk en over de verechtbreukte goedheden ervan, wordt er daarom gezegd: dat Ik haar zal stellen zoals een woestijn en haar zal schikken zoals een land der droogte en haar zal doden door dorst. De woestijn is dat wat zonder goedheden is, het land der droogte dat wat zonder waarheden is en de dorst is de beroving van alle dingen van het geloof.

Er wordt ook gezegd dat Hij zou nemen Zijn koren, Zijn most, Zijn wol en Zijn linnen, waarmee Hij haar naaktheid had gedekt, omdat met het koren het innerlijk goede van de geestelijke Kerk wordt aangeduid, met de most het innerlijk ware ervan, met de wol het uiterlijk goede ervan en met het linnen het uiterlijk ware ervan.

Dat niet linnen, wol, most en koren worden verstaan, kan eenieder zien, die vanuit een enigermate verlichte rede die dingen leest en die gelooft dat in het Woord geen woord zinledig is; en dat overal niet dan alleen het heilige is, omdat het Goddelijk is.

Bij Jeremia: *'Dochter van Edom, ook tot u zal de beker doorgaan, gij zult dronken worden en ontbloot worden'*, (Klaagliederen 4:21).

Bij Habakuk: *'Wee hem die zijn genoot doet drinken door hem dronken te maken en door de blik te richten op hun naaktheden. Gij zult met schande verzadigd worden meer dan met heerlijkheid; drinkt ook gij, opdat uw voorhuid onthuld zal worden'* (Habakuk 2:15,16).

Bij Ezechiël: *'Zij hebben het bloed in u vergoten; de naaktheid van de vader heeft hij in u onthuld'*, (Ezechiël 22:10).

Wat die dingen betekenen kan niemand weten, indien hij niet weet wat de beker is, wat drinken, wat drinken worden, wat ontbloot worden, wat de blik richten op de naaktheden en die onthullen, en ook de voorhuid.

Dat al die dingen geestelijk moeten worden verstaan, is duidelijk: geestelijk drinken is onderricht worden in de waarheden en in de tegengestelde zin in de valsheden, dus die putten, nrs. 3069, 3168, 8562, 9412.

Vandaar staat vast wat de beker is, waaruit wordt gedronken, nr. 5120; dronken worden is daarvandaan waanzinnig worden; en ontbloot worden, is geheel en al ervan beroofd worden.

De naaktheden onthullen is de boosheden van de liefden van zich en van de wereld onthullen, die hels zijn; de naaktheden van de vader onthullen, is de zaken onthullen die vanuit de erfelijkheid en vanuit de wil zijn; de voorhuid onthullen, is die dingen bezoedelen.

Dat de voorhuid de bezoedeling van de hemelse goedheden door die liefden is, zie de nrs. 2056, 3412, 4462, 7045; vandaar is de besnijdenis de zuivering daarvan, nrs. 2036, 2632.

Hieruit kan vaststaan, wat er wordt aangeduid met de dronkenschap en met de daaruit volgende onthulling van de naaktheid van Noach, waarover het volgende in Genesis: *'Noach dronk van de wijn en hij werd dronken en hij was opengedekt in het midden van zijn tent. En Cham, de vader van Kanaän, zag de naaktheid van zijn vader en hij gaf het zijn twee broers te kennen. En Sem en Jafet namen een kleed en zij legden het op de schouder, zij beiden en zij gingen achterwaarts en zij bedekten de naaktheid van hun vader en hun aangezichten waren achterwaarts en zij zagen de naaktheid van hun vader niet'*, (Genesis 9:21-23).

Daar wordt de mens van de Oude Kerk beschreven, die Noach is; de wijn die hij dronk en waarvan hij dronken werd, is het valse waarmee de Kerk in de aanvang was doordrenkt; dat hij vandaar opengedekt in het midden van de tent lag, betekent de boosheden vanwege het ontbreken van het ware in de eredienst.

Het kleed waarmee Sem en Jafet diens naaktheid bedekten, is het ware van het geloof, waardoor die boosheden worden bedekt en verbeterd.

De inplanting van het ware en het goede van het geloof in het verstandelijke deel wordt daarmee beschreven, dat zij het kleed op de schouder legden, achterwaarts gingen en dat zij het aangezicht achterwaarts keerden, want het is geheel en al zo gesteld met de waarheden en de goedheden van het geloof bij de mens van de geestelijke Kerk.

Sem en Jafet betekent degenen van de geestelijke Kerk die de waarheden van het geloof hebben opgenomen in het goede, dat de naastenliefde is.

Kanaän echter zijn degenen die niet de waarheden van het geloof hebben opgenomen in het goede of in de naastenliefde.

Dat Noach de mens van de Oude Kerk in de aanvang uitbeeldt en dat dezen zodanig zijn geweest, zie de nrs. 736, 773, 788, 1126; dat Sem de mens van de geestelijke innerlijke Kerk uitbeeldt en Jafet die van de uiterlijke, nrs. 1102, 1127, 1140, 1141, 1150.

Dat Kanaän degenen heeft uitgebeeld die in het van de naastenliefde gescheiden geloof zijn, of wat hetzelfde is, in de uiterlijke eredienst gescheiden van de innerlijke, dus in het bijzonder de Joodse natie, nrs. 1093, 1140, 1141, 1167; dat het ware en het goede van het geloof in het verstandelijk deel worden ingeplant bij de mens van de geestelijke Kerk, nr. 9596.

Bovendien betekent de wijn waarvan Noach dronken werd, het valse, nr. 6377.

De tent waarin hij opengedekt neerlag, betekent het heilige van de eredienst, nrs. 2145, 2152, 3312, 4128, 4391; het kleed waarmee zij de naaktheid van hun vader bedekten, betekent het ware van het geloof, nrs. 5954, 9212, 9216; de naaktheid zelf diens boze vanuit de wil, die wordt bedekt door de waarheden van het geloof en wanneer dit wordt bedekt, schouwen de waarheden achterwaarts.

Dat deze verborgenheden in deze historische teksten zijn ingewikkeld, blijkt uit de innerlijke zin; en dat die verborgenheden van de Kerk zijn, kan men hieruit zien, dat Sem en Jafet alleen daarom, dat zij de naaktheid van hun vader hadden toegedekt, werden gezegend en met hen geheel hun nageslacht; en dat Kanaän met geheel zijn nageslacht werd vervloekt, alleen omdat diens vader het aan zijn broers te kennen had gegeven.

Aangezien de innerlijke dingen bij de Joodse en de Israëlitische natie vuil waren, zij waren immers meer dan de overige natiën in de liefden van zich en van de wereld en omdat de geslachtsdelen met de lenden de echtelijke liefde betekenen en die liefde de fundamentele van alle hemelse en geestelijke liefden is en die dus omvat, waren er daarom

voorzorgsmaatregelen getroffen, dat de naaktheden van die delen bij Aharon en diens zonen, wanneer zij in de heilige eredienst waren, niet op enige wijze verschenen; wat de oorzaak is, dat er wordt gezegd dat zij voor hen zouden maken onderbroeken van linnen om het vlees der naaktheid te bedekken, van de lenden tot aan de dijnen; en elders, dat hij niet zou klimmen op treden tot het altaar, opdat de naaktheid op hem niet zou worden onthuld’, (Exodus 20:26).

Dat bij de Joodse en de Israëlitische natie de innerlijke dingen vuil zijn geweest en dat die gesloten waren wanneer zij in de eredienst waren, zie de nrs. 9320, 9380.

Dat de geslachtsdelen met de lenden de echtelijke liefde betekenen, nrs. 3021, 4280, 4462, 4575, 5050-5062; en dat de echtelijke liefde de fundamentele van alle hemelse en alle geestelijke liefden is, dus dat deze liefden ook daaronder worden verstaan, nrs. 686, 2734, 3021, 4280, 5054.

Hieruit staat nu vast, wat naaktheid betekent, vooral de naaktheid die voor de verwekking bestemd zijn, wanneer de innerlijke dingen vuil zijn.

Wanneer daarentegen de innerlijke dingen kuis zijn, dan betekent de naaktheid de onschuld, omdat zij de echtelijke liefde betekent, de oorzaak hiervan is dat de waarlijk echtelijke liefde in haar wezen de onschuld is; dat de waarlijk echtelijke liefde de onschuld is, zie nr. 2736.

Dus is de naaktheid in deze zin de onschuld, nrs. 165, 8375; daarom verschijnen ook de engelen van de binnenste hemel, naakt, nrs. 165, 2306, 2736.

Omdat de Oudste Kerk, die in de eerste hoofdstukken van Genesis wordt beschreven en in de innerlijke zin wordt verstaan onder Adam of de mens en onder zijn echtgenote, een hemelse Kerk is geweest, wordt er daarom gezegd *‘dat beiden naakt waren en niet bloosden’*, (Genesis 2:25); maar toen die Kerk was gevallen, wat heeft plaatsgevonden door het eten van de boom der wetenschap, waarmee de redenering werd aangeduid vanuit wetenschappelijke dingen over het Goddelijke, wordt er gezegd *‘dat zij bekenden dat zij naakt waren’*; en dat zij zich vijgenbladeren samennaaiden en zich gordels maakten en dus zo hun naaktheden bedekten; en eveneens dat de mens zei, toen Jehovah tot hem had geroepen *‘dat hij vreesde omdat hij naakt was; en daarna ‘dat Jehovah voor hen maakte rokken van vel en hen bekleedde’*, (Genesis 3:6-11,21).

Onder de vijgenbladeren waaruit zij zich gordels maakten en eveneens onder de rokken van vel, worden de waarheden en de goedheden van de uiterlijke mens verstaan; dat op die wijze de staat na de val wordt beschreven, had als oorzaak, dat zij van innerlijke mensen uiterlijke waren geworden; het innerlijke van hen wordt aangeduid met het paradijs, het paradijs immers is het inzicht en de wijsheid van de innerlijke mens en de toesluiting ervan wordt aangeduid met de uitwerping uit het paradijs.

Dat het blad het natuurlijk ware is, dus het wetenschappelijke, zie nr. 885; dat de vijgenboom het natuurlijk goede is of het goede van de uiterlijke mens, nrs. 217, 4231, 5113; en dat de rok van vel ook het ware en het goede van de uiterlijke mens is, nrs. 294-296; dat het vel het uiterlijke is, nr. 3540.

9961. Van de lenden tot aan de dijnen zullen zij zijn; dat dit betekent de uitbreiding ervan, namelijk van de uiterlijke dingen van de echtelijke liefde, die met de onderbroek van linnen worden aangeduid, staat vast uit de betekenis van de lenden en de dijnen, dus de dingen die van de echtelijke liefde zijn: de lenden die welke van de innerlijke dingen ervan zijn en de dijnen die welke van de uiterlijke dingen ervan zijn, dus de uitbreiding ervan, van de innerlijke dingen tot de uiterlijke.

Dat de lenden de innerlijke dingen van die liefde ervan betekenen, is omdat zij boven zijn; en dat de dijnen de uiterlijke dingen ervan betekenen, is omdat zij beneden zijn.

Immers wat boven is bij de mens, betekent de innerlijke dingen en die welke beneden zijn, betekenen de uiterlijke dingen.

Vandaar is het dat in het Woord de innerlijke dingen worden verstaan onder de hogere en de uiterlijke onder de lagere, nrs. 3084, 4599, 5146, 8325.

De hogere dingen bij de mens stemmen overeen met de hemelse en de geestelijke dingen, namelijk de innerlijke; en de lagere stemmen overeen met de natuurlijke, dus de uiterlijke dingen; vandaar is het, dat de voeten de natuurlijke dingen betekenen, nrs. 2162, 3147, 3986, 4382, 4938-4952; en omdat onder de dijen het lagere deel van de lenden wordt verstaan, dat met de voeten verband houdt, worden daarmee daarom de uiterlijke of de lagere dingen van de echtelijke liefde aangeduid, nrs. 4277, 4280; maar dat de lenden in het algemeen de echtelijke liefde betekenen, nrs. 3021, 3294, 4575, 5050-5062.

Dat de lenden dit betekenen, is krachtens de overeenstemming; ten aanzien van de overeenstemming van alle dingen van de mens met de hemel, zie wat hierover uitvoerig is getoond in de aangehaalde plaatsen in nr. 9276, 9280.

Er wordt gezegd de uitbreiding van de echtelijke liefde, van de innerlijke tot de uiterlijke dingen; er is immers een uitbreiding van alle dingen van de liefde en van alle dingen van het geloof, of wat hetzelfde is, van alle dingen van het goede en van alle dingen van het ware in de hemelen, want daar worden allen verbonden volgens de verwantschappen ten aanzien van de waarheden van het geloof en de goedheden van de liefde.

Zo'n uitbreiding is er in elke hemel; deze uitbreiding is er eveneens in de hemelen die beneden zijn, aangezien alle hemelen één maken; ja zelfs strekken zij zich ook uit tot aan de mens, opdat deze eveneens één maakt met de hemelen.

Het is deze uitbreiding, die wordt verstaan onder de uitbreiding van de hogere of de innerlijke dingen tot de lagere of de uiterlijke; de hogere of de innerlijke dingen worden de hemelse en de geestelijke genoemd en de lagere of de uiterlijke worden de natuurlijke of de wereldlijke genoemd.

Wat in het bijzonder de echtelijke liefde betreft, over welke uitbreiding hier wordt gehandeld, zij is de fundamentele van alle liefden; zij daalt immers neer uit het huwelijk van het goede en het ware in de hemelen; en omdat het huwelijk van het goede en het ware in de hemel is en de hemelen maakt, is daarom de waarlijk echtelijke liefde de hemel zelf bij de mens; het huwelijk echter van het goede en het ware in de hemelen daalt neer uit de verbinding van de Heer met de hemelen, wat immers uit de Heer voortgaat en invloeit in de hemelen, is het goede van de liefde en wat door de engelen daar wordt opgenomen, is het ware daaruit, dus het ware dat vanuit het goede is, of waarin het goede is.

Vandaar wordt de Heer in het Woord de Bruidegom en de Echtgenoot genoemd en de hemel met de Kerk de Bruid en de Echtgenote.

Hieruit kan vaststaan, hoe heilig de huwelijken in de hemel zijn en hoe profaan de echtbreuken daar zijn.

De huwelijken immers zijn in zich zo heilig, dat niets heiliger is, ook met als oorzaak dat zij de kweekplaatsen zijn van het menselijk geslacht en het menselijk geslacht is de kweekplaats van de hemelen; daarheen immers komen de mensen die in de wereld een leven hebben geleefd als de engelen; en omgekeerd zijn de echtbreuken zo profaan, dat er niets profaner is, aangezien zij vernietigend zijn voor de hemel en de Kerk bij de mens.

Dat dit zo is kan opnieuw vaststaan, waarom met de naaktheden de vuile en de helse dingen worden aangeduid, waarover is gehandeld in de vorige paragraaf en waarom het zo streng was geboden dat Aharon en diens zonen, wanneer zij zouden bedienen, bekleed zouden zijn met onderbroeken en dat zij anders zouden sterven.

Er wordt immers gezegd: 'Maak voor hen onderbroeken van linnen, om te bedekken het vlees der naaktheid, van de lenden tot aan de dijen zullen zij zijn; en zij zullen zijn op Aharon en op zijn zonen, bij hun binnentreden in de tent der samenkomst, of bij hun toetreden tot het altaar om te bedienen in het Heilige, opdat zij niet ongerechtigheid dragen en sterven; een inzetting der eeuw voor hem en voor zijn zaad na hem'.

Men moet dus weten, dat onder de echtelijke liefde elke hemelse en geestelijke liefde wordt verstaan; de oorzaak ervan is, zoals eerder is getoond, dat de waarlijk echtelijke liefde de fundamentele van alle liefden is; degenen dus die in haar zijn, zijn ook in de overige liefden van de hemel en van de Kerk, want zij daalt, zoals is gezegd, neer vanuit het huwelijk van het goede en het ware in de hemelen, welk huwelijk de hemelen maakt.

Vandaar is het eveneens dat de hemel in het Woord met een huwelijk wordt vergeleken en eveneens een huwelijk wordt genoemd en daarom blijkt het eveneens, waarom er voorzorgsmaatregelen waren getroffen dat de naaktheden van Aharon en van diens zonen niet verschenen bij het bedienen.

Hun naaktheden immers betekenden alle met de hemelse liefde strijdige liefden, die in het algemeen de liefden van zich en van de wereld worden genoemd, wanneer zij de einddoelen zijn en het zijn vuile en helse liefden.

Dat dit zo is, weet de mens heden ten dage niet, met als oorzaak dat hij in die liefden is en niet een andere verkwikking gewaarwordt dan dat wat vanuit die liefden is.

Vandaar is het, dat hij, wanneer er wordt gezegd de hemelse en de geestelijke liefde, in verlegenheid raakt en niet weet wat zij zijn, dus wat de hemel is; en hij zal misschien verbaasd zijn, wanneer hij hoort en denkt dat in de geestelijke en de hemelse liefde, gescheiden van de liefde van zich en van de wereld, de eeuwige gelukzaligheid ligt, die onuitsprekelijk is.

9962. En zij zullen zijn op Aharon en zijn zonen; dat dit de bescherming tegen de hellen betekent, staat vast uit de betekenis van de onderbroeken, waarvan wordt gezegd dat die op Aharon en diens zonen zullen zijn, nr. 9959; en uit de betekenis van de naaktheden, die de onderbroeken zouden bedekken, namelijk de innerlijke dingen ervan, die vuil en helse waren, nr. 9960; en omdat de naaktheden die dingen betekenden, waren daarom de onderbroeken die op Aharon en diens zonen waren, ter bescherming tegen de hellen.

Het is hiermee als volgt gesteld: de Joodse en de Israëlitische natie waren ten aanzien van hun innerlijke dingen in de liefden van zich en van de wereld, dus in de helse liefden meer dan de overige natien, maar ten aanzien van de uiterlijke dingen konden zij ook meer dan de andere natien, in het heilige zijn; daarom werden voor hen, wanneer zij in het heilige waren, de innerlijke dingen toegesloten.

Zo immers konden door hen de uitwendige heilige dingen vergemeenschap worden met de hemelen en vandaar de verbinding ontstaan; geheel anders zou het gesteld zijn geweest indien bij hen de innerlijke dingen niet toegesloten waren geweest, die, zoals gezegd, vuil en helse waren.

Vandaar is het, dat bij hen niet de Kerk is geweest, maar slechts het uitbeeldende van een Kerk.

De kerk immers die echt een Kerk is, is in de innerlijke dingen, die van het geloof en van de liefde zijn, maar niet in de uiterlijke dingen die daarvan gescheiden zijn.

De uiterlijke dingen bij hen waren alle uitbeeldend.

Omdat nu met de onderbroeken de uiterlijke dingen van de echtelijke liefde worden aangeduid, in het algemeen de uiterlijke dingen van alle hemelse liefden en het de uiterlijke dingen waren die de innerlijke bedekten en de innerlijke dingen bij hen vuil en helse waren, wordt daarom daarmee dat er onderbroeken zouden zijn op Aharon en diens zonen, de bescherming tegen de hellen aangeduid.

Zolang zij immers in het heilig uiterlijke waren, terwijl de innerlijke dingen bedekt of toegesloten waren, zolang waren zij ook verwijderd van de hellen en zo in bescherming.

Dat de innerlijke dingen bij de Joodse en de Israëlitische natie vuil en helse waren en dat daarom bij hen niet de Kerk is geweest, maar slechts het uitbeeldende van een Kerk, zie de nrs. 9320, 9380; dat zij, wanneer zij in de eredienst waren, alleen in het uiterlijke heilige

waren, nrs. 3479, 4293, 4311, 6304, 8588, 9373, 9380; en dat de innerlijke dingen dan waren toegesloten, nrs. 8788, 8806.

9963. Bij hun binnentreden in de tent der samenkomst; dat dit betekent in de eredienst uitbeeldend voor alle dingen van de hemel en van de Kerk, staat vast uit de betekenis van binnentreden in de tent der samenkomst, dus de eredienst uitbeeldend voor alle dingen van de hemel en de Kerk.

Door de tent immers werd de hemel uitgebeeld waar de Heer is, nrs. 9457, 9481, 9485, 9784; dus wordt met daarin binnentreden, wanneer over Aharon en diens zonen wordt gehandeld, de eredienst van de Heer aangeduid.

Elke eredienst vond in die tijd ook plaats in een tent en aan het altaar; in de tent immers werden de broden der aangezichten geschikt, de lampen aangestoken en er werd gerookt en aan het altaar werd geslachtofferd.

Daarin bestond voornamelijk de uitbeeldende eredienst.

De uitbeeldende eredienst is de uiterlijke eredienst die de innerlijke dingen uitbeeldt, dus de dingen die van de liefde uit de Heer tot de Heer, en dus alle dingen van de hemel en van de Kerk, want in de hemel en in de Kerk hebben alle dingen betrekking op het goede dat van de liefde is en op het ware dat van het geloof is, uit de Heer tot de Heer.

9964. Of bij hun toetreden tot het altaar om te bedienen in het heilige; dat dit betekent in de uitbeeldende eredienst van de Heer Zelf, staat hieruit vast dat het altaar het voornaamste uitbeeldende was van de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede, nr. 9714; dus is toetreden tot het altaar en daar bedienen in het heilige, de eredienst van de Heer Zelf.

De uitbeeldende eredienst van de Heer bestond voornamelijk in brandoffers en slachtoffers, geofferd op het altaar, nrs. 922, 923, 2180, 6905, 8680, 8936; de uitbeeldende eredienst van de Heer ten aanzien van het Goddelijk Goede aan het altaar en de uitbeeldende eredienst van Hem ten aanzien van het Goddelijk Ware in de tent der samenkomst; daarom wordt er gezegd dat met binnentreden in de tent der samenkomst, wordt aangeduid de eredienst, uitbeeldend voor alle dingen van de hemel en de Kerk, nr. 9963 en met toetreden tot het altaar de uitbeeldende eredienst van de Heer Zelf.

De hemel immers en de Kerk zijn de ontvangers van het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer; het Goddelijk Ware voortgaande uit de Heer is het Ware voortgaande vanuit het goede van de liefde van Hem en het wordt ingeplant waar dit goede ook wordt opgenomen, bijgevolg waar de Heer is, uit Wie dit goede is.

9965. Opdat zij niet ongerechtigheid dragen en sterven; dat dit de tenietdoening van de gehele eredienst betekent, staat vast uit de betekenis van de ongerechtigheid dragen, wanneer over het priesterschap van Aharon en van diens zonen wordt gehandeld, namelijk de verwijdering van de valsheden en de boosheden bij hen die in het goede zijn uit de Heer, nr. 9937.

Maar wanneer over hen wordt gezegd de ongerechtigheid dragen en sterven, dan betekent het de tenietdoening van de gehele eredienst, nr. 9928.

Want de uitbeeldende eredienst stierf, aangezien niets daarover langer verscheen in de hemelen.

Hoe het hiermee is gesteld, kan vaststaan uit wat eerder in de nrs. 9959-9961 is vermeld en getoond.

Dat zij ook stierven, toen zij niet volgens de inzettingen handelden, blijkt uit de zonen van Aharon, Nadab en Abihu, die, toen zij niet uit het vuur van het altaar, maar uit een vreemd vuur rookten, werden verteerd door het vuur uit de hemel, (Leviticus 10:1,2) e.v.

Het vuur van het altaar beeldde de Goddelijke Liefde uit, dus de liefde uit de Heer, maar het vreemde vuur een liefde uit de hel; de tenietdoening van de eredienst werd aangeduid met het roken uit dit vuur; vandaar hun dood.

Dat de vuren de liefde betekenen, zie de nrs. 5215, 6832, 7324, 7575, 7852.

Er wordt in verscheidene plaatsen in het Woord gezegd ‘dat zij ongerechtigheid zouden dragen’, wanneer zij niet handelden volgens de inzettingen en daarmee werd de verdoemenis aangeduid, omdat de zonden niet waren verwijderd; niet dat zij dáárom verdoemd waren, maar dat zij daardoor de uitbeeldende eredienst tenietdeden en zo de verdoemden uitbeeldden, die in hun zonden blijven.

Niemand immers wordt verdoemd wegens het nalaten van de uitwendige riten, maar wegens de boosheden van het hart, dus wegens het nalaten ervan vanuit het boze van het hart.

Dit wordt aangeduid met de ongerechtigheid dragen in deze volgende plaatsen; bij Mozes: *‘Indien een ziel zal hebben gezondigd en een van de geboden van Jehovah zal hebben gedaan die niet moeten worden gedaan, ook al zou zij het niet hebben geweten, toch zal zij schuldig zijn en zij zal haar ongerechtigheid dragen’*, (Leviticus 5:17); hier wordt onder de ongerechtigheid dragen niet verstaan het vasthouden van de boosheden en zo de verdoemenis, maar het wordt daarmee aangeduid, aangezien zij dit niet had gedaan vanuit het boze van het hart, want er wordt gezegd: ook al zal zij het niet hebben geweten.

Bij dezelfde: *‘Indien al etende wordt gegeten van het vlees van het slachtoffer van zijn vredeoffers op de derde dag, zo zal hij die dat offert, niet worden aanvaard; het is een gruwel; en de ziel die zal hebben gegeten, zal haar ongerechtigheid dragen en worden uitgeroeid van haar volken’*, (Leviticus 7:18; 19:7,8); met de ongerechtigheid dragen wordt ook hier aangeduid in zijn zonden blijven en zo in de verdoemenis zijn; niet daarom omdat hij heeft gegeten van zijn slachtoffer op de derde dag, maar omdat door dat eten op de derde dag werd uitgebeeld het afschuwelijke dat de verdoemenis verdient.

Zo werd dus door de ongerechtigheid dragen en uit haar volken uitgeroeid worden, uitgebeeld de verdoemenis van hen die de gruwel doen, die met deze daad wordt aangeduid.

Maar toch was de verdoemenis er niet, omdat hij had gegeten; de innerlijke boosheden immers, die werden uitgebeeld, verdoemen, niet de uiterlijke zonder de innerlijke.

Bij dezelfde: *‘Alle ziel, die een lijk en het verscheurde zal hebben gegeten en haar klederen niet zal hebben gewassen en haar vlees zal hebben afgespoeld, zal haar ongerechtigheid dragen’*, (Leviticus 17:15,16); omdat een lijk en het verscheurde eten uitbeeldde de toe-eigening van het boze en het valse, wordt daarom ook uitbeeldend gezegd: de ongerechtigheid dragen.

Bij dezelfde: *‘Indien een man, die rein is, zal hebben nagelaten het Pascha te houden, deze ziel zal uit haar volken worden uitgeroeid, omdat zij het geschenk van Jehovah niet heeft geofferd op zijn gezette tijd; hij zal zijn zonde dragen’*, (Numeri 9:13); het Pascha beeldde de bevrijding uit van de verdoemenis door de Heer, nrs. 7093, 7867, 7995, 9286-9292; en het paasmaal beeldde uit de verbinding met de Heer door het goede van de liefde, nrs. 7836, 7997, 8001; en omdat die dingen werden uitgebeeld, was het ingesteld, dat degene die het Pascha niet had gehouden, uit de volken zou worden uitgeroeid en dat hij zijn zonde zou dragen; maar dit was niet zo’n misdaad, alleen beeldde het degenen uit die in hun hart de Heer loochenen en vandaar de bevrijding van de zonden en zo hen die niet met Hem verbonden willen worden door de liefde, dus hun verdoemenis.

Bij dezelfde: *‘De zonen Israëls zullen niet naderen tot de tent der samenkomst, om de ongerechtigheid te dragen al stervende; de Leviet zal het werk doen van de tent der samenkomst en die zullen de ongerechtigheid dragen’*, (Numeri 18:22,23).

Dat het volk de ongerechtigheid zou dragen al stervende, indien zij toetraden tot de tent der samenkomst om daar het werk te doen, was omdat zij zo de uitbeeldende eredienst zouden tenietdoen die was opgedragen aan de bediening van de priesters.

De bediening van de priesters of het priesterschap beeldde het gehele werk van de zaliging van de Heer uit, nr. 9809; daarom wordt er gezegd dat de Leviëten, die ook de priesters waren, hun ongerechtigheid zouden dragen, waarmee de verzoening werd aangeduid, dat wil zeggen, de verwijdering van de boosheden en de valsheden bij hen die in het goede zijn uit de Heer alleen, nr. 9937.

Met de ongerechtigheid dragen wordt aangeduid de ware verdoemenis, wanneer het wordt gezegd van hen die de boosheden vanuit een boos hart doen, zoals er wordt gezegd van hen over wie er wordt gehandeld in (Leviticus 20:17,19,20; 24:15,16; Ezechiël 18:20; 23:49) en elders.

9966. Een inzetting der eeuw voor hem en voor zijn zaad na hem; dat dit wetten van de orde in de uitbeeldende Kerk betekent, staat vast uit de betekenis van de inzetting der eeuw, namelijk de wet van de Goddelijke Orde in de hemelen en in de Kerk, nrs. 7884, 7995, 8357. Er wordt gezegd: in de uitbeeldende Kerk, omdat inzettingen werden genoemd de uiterlijke dingen van de eredienst die de innerlijke dingen uitbeeldden, nr. 8972, dus die de uitbeeldingen van de Kerk waren; en omdat de innerlijke dingen, die werden uitgebeeld, Goddelijk, dus eeuwig waren, wordt er daarom gezegd een inzetting der eeuw; met de eeuw immers wordt het eeuwige aangeduid.

Over de tweede aardbol, gezien in de sterrenhemel.

9967. Daarna werd ik door de Heer geleid tot een aardbol in het heelal die verder van onze aarde afstond dan die eerste, waarover aan het einde van verschillende vorige hoofdstukken is gehandeld.

Dat deze verder wegstond, werd daaraan te weten gegeven dat ik ten aanzien van mijn geest daarheen werd geleid gedurende een tweetal dagen.

Die aardbol was aan de linkerkant, de vorige echter aan de rechterkant.

De verte in het andere leven is niet ten gevolge van de afstand van plaats, maar ten gevolge van het verschil van staat, dat daar niettemin zoals een afstand van plaats verschijnt, volgens wat eerder in nr. 9940 is gezegd.

Omdat ik uit de duur van de voortgang daarheen, die zoals gezegd, twee dagen was, kon opmaken dat de staat van de innerlijke dingen bij hen, die de staat is van de aandoeningen en van het denken daaruit, in die mate verschilde van de staat van de innerlijke dingen die er is bij de geesten van onze aarde.

Aangezien ik daarheen ten aanzien van de geest werd overgebracht door veranderingen van de staat van de innerlijke dingen, werd het daarom gegeven de opeenvolgende veranderingen zelf waar te nemen, alvorens daar aan te komen.

Dit vond plaats terwijl ik wakker was.

9968. Toen ik daar was aangekomen, werd de aardbol niet gezien maar gezien werden de geesten uit die aardbol; want zoals reeds eerder enige malen is waargenomen, de geesten van iedere aardbol verschijnen rondom hun aardbol.

De oorzaak hiervan is dat zij van een verschillende gemoedsaard zijn vanwege een verschillende staat van leven en de diversiteit van staat in het andere leven, ontbindt en de

gelijkheid van staat verbindt, de oorzaak was vooral dat zij bij de bewoners van hun eigen aardbol mogen zijn, die van een eendere gemoedsaard zijn.

De mens immers kan niet zonder de geesten leven en aan eenieder worden eendere geesten toegevoegd, zie de nrs. 5846-5866, 5976-5993.

Die geesten werden uitermate hoog boven het hoofd gezien en van daaruit onwaardig zij mijn komst.

Men moet weten dat zij die in de hoogte zijn, degenen kunnen waarnemen die beneden zijn en hoe meer in de hoogte, des te wijder gezichtsveld en dat zij hen niet alleen kunnen waarnemen, maar ook met hen spreken.

Van daar namen zij waar dat ik niet van hun aarde was, maar uit de verte ergens anders vandaan; daarom spraken zij van daar met mij, door over verschillende zaken vragen te stellen, waarop het ook werd gegeven te antwoorden; en onder andere vertelde ik hun van welke aarde ik was en hoedanig die was; en daarna sprak ik met hen over de aardbollen in onze zonnewereld en toen eveneens over de geesten van de aarde of van de planeet Mercurius, aan wie het wordt gegeven verscheidene aardbollen te doorzwerven om zich de erkenningen van verschillende zaken te verwerven, waarin zij worden verlustigd, over wie de nrs. 6808-6817, 6921-6932, 7069-7079.

Toen zij dit hoorde, zeiden zij dat zij hen ook bij zich hadden gezien.

9969. Door engelen uit onze aarde werd mij gezegd dat de inwoners en de geesten van die aardbol in de Grootste Mens betrekking hebben op de scherppte van het uitwendig gezicht en dat zij daarom in de hoogte verschijnen en dat zij ook van een uitermate scherp doorzicht zijn.

9970. Omdat zij hierop betrekking hadden in de Grootste Mens, die de hemel is en omdat zij scherp doordringend de dingen zien die beneden waren, vergeleek ik hen ook onder het spreken met arenden, die hoog vliegen en scherp doordringend en wijd rondom zich schouwen.

Maar zij waren hierover verontwaardigd, in de mening dat ik daarom geloofde dat zij aan de arenden eender waren ten aanzien van de roofgierigheid en zo dat zij boos waren.

Maar ik antwoordde dat ik hen niet met de arenden gelijkstelde ten aanzien van de roofzucht, maar ten aanzien van de gezichtsscherpte, en ik voegde daaraan toe dat zij die aan de arenden eender zijn ten aanzien van de roofzucht boos zijn, maar dat zij die daaraan alleen eender zijn ten aanzien van de gezichtsscherpte, goed zijn.

9971. Er werden vragen gesteld met betrekking tot de God die zij vereerden; zij antwoordden daarop dat zij een zichtbare en een onzichtbare God vereerden: een zichtbare God onder de menselijke vorm en een onzichtbare God niet onder enige vorm.

Uit hun spraak en eveneens uit de met mij vergemeenschapte denkvoorstellingen werd bevonden, dat de zichtbare God onze Heer Zelf was en zij noemden Hem eveneens de Heer. Het werd gegeven hierop te antwoorden, dat ook op onze aarde een zichtbare en een onzichtbare God wordt vereerd en dat de onzichtbare God Vader wordt genoemd en de zichtbare de Heer, maar dat de Eén en de Ander één zijn, zoals Hij zelf ons heeft geleerd, door te zeggen dat zij nooit de gedaante van de Vader hebben gezien, maar dat de Vader en Hij één zijn en dat Hij die Hem ziet, de Vader ziet en dat de Vader in Hem en Hij in de Vader is.

Dus dat dit ene en andere Goddelijke in één Persoon is.

Dat dit de woorden van de Heer Zelf zijn, zie (Johannes 5:37; 10:30; 14:7,9-11).

9972. Daarna zag ik geesten uit diezelfde aardbol op een plaats beneden hen, met wie ik ook sprak; maar zij waren afgodendienaren; zij vereerden immers een afgod uit steen, eender aan een mens, maar niet schoon.

Men moet weten, dat allen die in het andere leven komen, in de aanvang een eredienst hebben die eender is aan hun eredienst in de wereld, maar dat zij daarvan geleidelijk worden weggeleid.

De oorzaak dat dit zo is, is dat de gehele eredienst blijft ingeplant aan het innerlijk leven van de mens, waaruit hij niet dan alleen geleidelijk kan worden verwijderd en daarna ontworteld.

Toen dit was gezien, werd het gegeven hun te zeggen dat men niet het dode moet aanbidden, maar het levende.

Hierop antwoordden zij dat zij weten dat God leeft en niet steen, maar dat zij over de levende God denken, wanneer zij naar de steen zien die eender aan een mens is en dat anders de voorstellingen van hun denken niet kunnen worden gevestigd op, en bepaald tot de onzichtbare God.

Toen werd het gegeven hun te zeggen dat de denkvoorstellingen kunnen worden gevestigd op en bepaald tot de onzichtbare God, wanneer die het zijn op en tot de Heer, Die de zichtbare God is en dat de mens zo met de onzichtbare God kan worden verbonden door het denken en de aandoening, dus door het geloof en de liefde, wanneer hij wordt verbonden met de Heer; maar niet anders.

9973. Het vervolg over deze tweede aardbol in de sterrenhemel, aan het einde van het volgende hoofdstuk.

Einde hoofdstuk 28

